

JOSEPHINE COX

Nr. **1** în topurile internaționale
ale genului romantic

Puterea dragostei

JOSEPHINE COX

**PUTEREA
DRAGOSTEI**

Traducere: **CLAUDIA STANCU**

**EDITURA ORIZONTURI
EDITURA CARTEA PENTRU TOȚI**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COX, JOSEPHINE

Puterea dragostei / Cox Josephine; trad.: Claudia Stancu - București: Orizonturi, 2005
ISBN 973-736-000-1

I. Stancu, Claudia (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Redactare: MARIA DUMITRESCU
Tehnoredactare: ADRIANA-JANA FLEANCU
Dim de tipar: SANDA TAȘULA
Copertă: VERONICA DINU

RAINBOW DAYS

Copyright © Josephine Cox 1997

Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română
aparțin Editurii ORIZONTURI

În clădirea Libertății nr. 4, bl. 117, et. 3, ap. 7, sector 4, cod 040128-București,
Tel.: 337.48.81, 335.07.80, 0744.530.940, 0723.334.291; Fax: 337.48.22,
e-mail: lider@e-xtreme.ro; site: www.trustul-lider.ro

Tipar executat la: S.C. TIPARG S.A. Pitești
Tel.: 0248 221 275; Fax: 0248 221 348
E-mail: office@tiparg.ro; www.tiparg.ro

PARTEA I

CATHLEEN

1

– Ce te frământă, Jessie?

Bărbatul băgase și el de seamă că toată săptămîna bătrîna părăsise preocupată, de parcă ar fi apăsător ceva. Fire independentă, prea grijulie să nu-i facă pe alții să sufere revărsîndu-și propriile-i supărări asupra lor, Jessie își păstra mîhnirile doar pentru ea.

Dar nu și astăzi. Azi simțea că lucrurile se îndreaptă pe un făgaș anume și avea nevoie să spună cuiva asta, înainte de a fi prea tîrziu:

– E vorba de Cathleen a noastră. Vocea ei moale, de irlandeză, se pierdu printre mormăiturile lui.

– Ia te uită!

Iritat și nerăbdător, lovi din nou cuiul cu ciocanul.

– Nu vrea deloc să țină, afurisitul!

Jessie își ridică ochii de pe lucrul de mînă, urmărindu-l pe Tom cum lucra și se întrebă ce se va întîmpla cu acest om minunat după ce ea nu va mai fi. Mai mult, ce o să se întîmple cu Cathleen? Sau cu tînărul Robert? Oh, acesta își începuse deja drumul spre dezastru.

Tom îi aruncă o privire scurtă:

– Iartă-mă, Jessie. Ce spuneai?

- Nimic important. Mai poate aștepta.

„Dar nu pentru mult timp”, își zise ea. Problema lui Cathleen trebuia adusă în discuție, și asta cât de curînd.

- Fir-ar să fie!

Smulgînd cuiul afară, îl mută puțin mai sus, unde grinda de stejar se afundase pînă la același nivel cu peretele; o singură lovitură de ciocan și totul se potrivea la fix:

- Așa e mai bine.

Jessie îi urmărea fiecare mișcare: ciocanul în cădere, zîmbetul de pe față cînd încerca cuiul într-o parte și în alta, ca să se asigure că o să țină.

- Disperată, Jessie clătină din cap. Îl știa foarte bine. Cînd va termina treaba asta, o să se apuce de alta. Nu se oprea niciodată. Trezindu-se la cinci dimineața ca să ajungă în orașul Blackburn și să aprindă cuptoarele de la brutărie, nu ajungea niciodată acasă mai înainte ca străzile să fie cufundate în întuneric. Chiar și atunci găsea cîte ceva de făcut prin casă.

- Care-i treaba cu Cathleen?

Luînd poza, o agăță cu grijă în cui și se dădu înapoi ca să vadă cum se potrivea.

Jessie nu răspunse imediat. În schimb continua să-l privească. Lungile ore grele de încărcat și descărcat plînea din cuptoare îi încovoiaseră ușor umerii, iar vremea îi colorase chipul într-un arămiu cald. Tom trecuse de patruzeci de ani, dar arăta mai bătrîn. Chiar și așa, ar fi fost o partidă bună pentru orice femeie. Înalt și cu ochii negri, încă arăta bine. Neavînd altă viață în afara muncii sale și a copiilor, era adesea singur. Și-ar fi putut găsi o altă soție, fără să-și bată prea mult capul, dar Jessie știa că el nu ar fi făcut asta niciodată. Adevărul era că Tom încă o mai iubea pe femeia cu care se căsătorise cu ani în urmă. Și, deși ea murise, nu-și dorea o alta.

– Ce-i cu Cathleen? repetă el. Își lăsase lucrul, așintind-o cu ochii lui negri.

– N-am crezut că mă asculți.

– Scuză-mă, Jessie. Cuiul ăla blestemat nu vroia să se fixeze.

– Nu vreau să te îngrijorez, dar... O dată ce începuse vorba, Jessie trebuia să continue.

– Mă gîndesc de mult timp să am o discuție cu ea.

Simțind necazul, Tom puse ciocanul jos și se așază în fața ei:

– De ce? Ce-a făcut?

– Nimic grav, din cîte știu! răspunse ea. Problema e că... ridică din umeri, încercînd să se eschiveze; deja încerca să-și ascundă neliniștea, dar nu prea reușea. Nu are importanță. La vîrsta mea am început să bat cîmpii.

– Uf, de-abia aștept ziua cînd ai să începi să bați cîmpii cu adevărat! spuse el. Haide, Jessie, e evident că te îngrijorează ceva în legătură cu Cathleen. Ai face bine să-i dai drumul.

– N-am spus niciodată că sînt îngrijorată! zise ea pe un ton răstit. Doar mă gîndeam... acum că are optsprezece ani și că nu are mamă... ei bine, consider că ar trebui să ai o discuție cu fata.

Simțindu-se stînjenită de privirea lui curioasă, începu să creadă că ar fi fost mai bine dacă și-ar fi ținut îngrijorarea doar pentru sine.

Încruntîndu-se, el o întrebă:

– Ce fel de discuție?

Cathleen era bucuria vieții lui. Dacă era vreo problemă, trebuia să știe.

– Jessie! Încotro bați?

Răzgîndindu-se, bătrîna dădu din cap.

– De fapt nu e nimic! replică ea ridicînd din umeri.

– Lasă-mă pe mine să decid asta, Jessie.

– Mă gîndeam că poate i-ai fi spus ceva fetei... Simțea că ar fi mai bine să schimbe subiectul, cel puțin pentru o vreme... în legătură cu treaba aia...

Liniștindu-se, Tom dădu semne de ușurare.

– Pentru o clipă am crezut că o să-mi spui că s-o fi încurcat cu vreun tînăr. Nu-mi vine în minte decît numele nenorocitului de Lou Matheson.

Ea rîse:

– Lou Matheson se poate să-și fi făcut speranțe, dar Cathleen a noastră nu o să aibă niciodată ochi pentru el.

Nesigur, el îi căută privirea să vadă dacă spune adevărul, apoi, pe neașteptate, aplecîndu-se ușor, o luă de mînă:

– Ascultă-mă, Jessie, spuse el, știu că o iubești pe fată, și nu ai fost niciodată genul care să spună povești, dar dacă ar fi vreodată ceva care să te îngrijoreze, în legătură cu Cathleen în special, nu aș vrea să-mi ascunzi.

Ruşinea și sentimentul de vinovăție îi umplură dintr-o dată inima ei bătrînă, și acum era în dilemă:

– Înțeleg ce vrei să spui, așa o să fac!

Încă privind-o fix în ochi, un zîmbet tandru îi inundă chipul:

– Asta nu înseamnă că nu am încredere în tine sau ceva de genul ăsta, și nu aș vrea niciodată să te rănesc, Jessie. Țin la tine ca la propria mea mamă.

Amintindu-și de trecut, se gîndi cum se întîmplaseră toate:

– Parcă mi-ai fost trimisă de Dumnezeu! Ai fost acolo cînd s-a născut Cathleen... și trei ani mai tîrziu, cînd a venit pe lume și Robert. Ochii i se împăienjeniră. Ne-ai fost alături cînd mama lor s-a îmbolnăvit și a murit cîteva zile mai tîrziu.

Trăgînd aer în piept ca să risipească orice urmă de tristețe, el mărturisi:

– M-am depărtat complet de toate astea, am lăsat lucrurile să se rezolve de la sine, să mă ierte Dumnezeu. Mi-am pierdut slujba și nu am mai fost în stare de nimic. Dar tu erai deja acolo, pentru noi toți. Tu m-ai salvat de la nebunie.

Jessie era o persoană deosebită și el știa asta. Și îi datora mai mult decât ar fi putut vreodată să-i ofere în schimb.

– Ziua în care ne-ai convins să venim și să locuim aici cu tine, în Pleasington, of, Jessie! Lăsa capul în jos. Deschizându-ne ușa casei tale, ei, bine, ai făcut un lucru demn de toată admirația. Nu multe femei ar fi făcut la fel.

– Ei, sînt sigură că da! răspunse Jessie. Unde este vorba de familie, o femeie întotdeauna se depășește pe sine. Un zîmbet strengar îi apărui pe față. În plus, nu am făcut-o doar pentru tine! zise ea cu subînțeles. Ne-am ajutat reciproc, asta am făcut.

Jessie avea propriile ei amintiri dureroase.

– Cînd Thomas al meu s-a dus, a lăsat în urmă o brutărie care nu mai era în stare să producă nimic, și un munte de datorii. Tu ai preluat-o și în scurt timp brutăria asta a început să dea mai mulți bani decât a făcut-o vreodată și toate datoriile au fost plătite. Chicoti. Nu am putut niciodată să pun deoparte un ban, ca să am la bătrînețe.

Tom clătină din cap.

– Oricît ai încerca să negi, tu mi-ai salvat viața, Jessie... Pe a mea și pe a copiilor mei. Știu că... dacă nu ai fi fost tu, nu cred că mi-aș fi putut reveni vreodată.

Amintindu-și, Jessie încuvîntă:

– Poate că da, poate că nu. Un oftat greu o făcu să se cutremure din cap pînă în picioare. Nu neg asta, au fost niște vremuri grele! Tu ți-ai pierdut soția, eu mi-am pierdut fiica, dar am fost binecuvîntați cu două micuțe suflete. Avem

desfășurării acestor activități pentru care trebuie să fim recunoscători și conștienți de muncile și eforturile depuse.

Un grup de tineri a inceput barbatul se săpe se adun

Să zise că Unora nu doare ca tatăl Robert, să
sece în mână Unora. Să zise că Unora să
aduce în pragul disperat.

[illegible]

¹ „... și pe zece grădina se construiește în jurul lui în
părea să aibă o toză de jumătate de milă cont de

Au fost pe toate le sare s-a dat ce-mă e copilul mamei
sare nu năma și a fost lăsată să mure chipul. Nu treie
să disperăm

Pe lângă plete, năutul ei poartă de 3 schimburi vorba
incepută în hă deasă

asta am fost un drăcușor, chiar așa!

Ton. 3, cada capul spre spate cu un buhot de ris.

Nu mă redresez de asta ieri înăcală un minut, Jessie Butler.

(C) 1999 by John Wiley & Sons, Inc.

pentru a fi în stare să dăruieze. Nu era ceva nou, pentru că Ștefănescu și-a dat seama încă din copilărie că

dat pe oare care să nu stea să se culce pe lăptăş, că putea
ei dansam până n-avea p... chiar se cind gâmbu-bu
inceta să mai întele... şi... apă invatim ca un
tutrez... dansam şi... sarea. Inteleacna an
testa de...
scire...
cans...
par... In...
tyo pe... Na...
făcam să p... după a...
C...
B...
e...
puteam dansa...
C...
Aşa...
retrăind...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

C...
Aşa...
retrăind...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Le...
tinerete...
ş...
ş...
odm...
incă mai...

Asta nu ma mira pentru că toți știu că fata este cunoscută fidelă a bunicii ei.

Simțindă tristea din glas Jessie - uă de mină spunând: "Te întreb ce ar fi spus mama ei, dacă ne-ar fi văzut? Ei, bine, ar fi spus că tu ar trebui să dansezi mai des. Și ar mai fi spus că ar trebui să-ți găsești o femeie, cineva cu care să-ți petreci restul zilelor tale."

Dând din cap gând tot ei o aprobă.

Se pare că ai dreptate, Jessie, dar n-am să mai găsesc niciodată o femeie ca Mary a-tuică, chiar dacă aș vrea. Înainte ca aventurile să-ți revină nimeni ți răspundea Jessie cu un zimbet. În plus, nu sînt ar oim făcute să danseze! Așa că o să lăz totu pe seama ta și a ta. Cathleen, pentru că voi două săptămâni asta e cert.

Ar dreptate în privința asta, fu de acord bătina. I făc-ia pentru a dansa la te și scutela-zi. Crezi că nu ar plăcea să iasă mai mult? Sunt sigura că ș-ar petrece viața ca țigani pe drumuri, dacă ar avea o șansa cît de mică.

E o fată bună, nu așa, Jessie? Nu așteptu răspunsul. Era adevărat că în ultima vreme Cathleen crescuse. Nu mai era nicidecum fetița, dar ci o tinără femeie și încă una foarte frumoasă.

Da, este o fată bună. Tom Cathleen a noastră te va face mereu să te simți mîndru de ea, sunt convinsă.

Și Robert? Mereu devenea nervos cînd vorbea de fiul lui.

Băiatu e tînăr și îndărătnic. Dar așa e orice băiat de vîrstă lui. Așa că nu te mai îngrijora atîta. În sinea ei, îl considera pe Robert deja o cauza pierdută. Robert își va reveni în cele din urmă, în seama ta ce-ți spun. În plus,

Cathleen e ca si o pereasa ca ma gindesc ca ma sa po ca
sa o sa po ca gresite. Si tuza sa aba creptate.

Of Jessie's per

Încinzând oțetul pentru câteva clipe, îl revază și veni se
măina lăterii suporțului, masele de cer și albastru și și
părul în vînt ar fi putut fi însoțit de un

Almost all are a very special battery.

Se pare că acum totul de-a valuri? Ce spuneai despre Cathleen?

Mă gândesc că aceasta nu ar merita să fie scoasă la
dovadă. Pentru că, cum bine știți, nu este un scop
născut dintr-un mic deșeu, ci este o modalitate de

My preoccupation with the 'matters of

Continuum of elements of Springmud

Jesus se levantou e foi ao templo de adoração profeita.

A nu evaluați o pe Călugărele lor ceea ce știți din T. nu să
scrie și să citească stă să scrie citesc) ca să — la și bește
nădăre și muzica — ar — ca — al — p — p — z — z — b — tre
să le — destina — totuși

tem sansa a prezenta dintr-o data temator că ar fi neglijat
datele de părinte.

Var! Nu m-am gândit că asta mărturisesc. A crescut aproape fără să observ și acum nu prea mă știu ce să fac. Uitec înveniminate înalecătă Jessie dacă ea este talentată precum spui. Crezi că o putem baga în afacere? De-a se ocupa cu livrările și cred că ar fi bună pentru asta. Ea și soțul ei. Mă gândeam că Robert va prelua marea asta, dar nu cred că o să se sunească nimeni din

Nu te lăsa să fii înmormântat de Jesse. Dacă ai vrea să ai în povăzirea ta prea multe responsabilități asupra ta, nu poți. E la viață când lumea începe să se deschidă din nou. Măcar fetele care de

oprezece ani sînt căsătorite cu copii murenda și se prind pe toate. Din cele șase lui Cathleen mai putea sta mîna să vrea și născut chiar acum. Dacă nu ar crește, ar putea să o mărească în direcția cea bună.

Cum, Jessie?

Vreau să spun că — dacă ar fi să aiba o zi pentru cineva este o idee de căsătorie — ar putea produce fete o singurătate mare și nu numai că, ci și nouă.

Afară, Tom simțea că se căsătorește pe care Jessie e încercat să o ascundă. Înțelesese în sfîrșit despre ce era vorba.

Dumnezeu Doamne! Asta e ce te frîmîntă cel mai mult e vorba de Cathleen și Sals Henshaw. Pentru numele lui Dumnezeu, nu ar avea altceva mai bun de făcut decît să se gîndească la asta. Sînt prieteni, Jessie. Intotdeauna au fost prieteni și nimic mai mult.

Acum că în sfîrșit ei părea să înțeleagă, Jessie nu i mai slăbi deloc.

— Gîndește-te, Tom, pleacă ea și au petrecut fiecare clipă împreună. Da, mai mult decît atît. Sînt prieteni de cînd erau copii și, încă atît de nevinovați. Dar prietenia se poate schimba.

— Nu cum crezi tu.

Ba da, Tom. Forțîndu-l practic să se obișnuiască cu ideea, continuă.

— Dragostea poate să lovească în orice moment și înainte ca tu să-ți dai seama, or să iasă împreună și or să fie priviți ca niște adulți. Pentru că asta sînt. Și, mai mult, deja și au făcut intrarea în rîndul multor cupluri de îndrăgostiți și acum se găsesc în neurcătură.

Încă nu vada să se fi întîmplat asta, Jessie. Pentru că Cathleen era încă un copil.

Atunci ar trebui să-ți pui mînea la treabă pentru că nu mai e un timp. E o tină ră care are tot timpul din lună și știu cum se spune: dracul o să găsească întotdeauna o cale să-ți vire coada.

Silas Fenshaw a fost mereu în pretenții a căsătoriei pentru fata lui Turner oricînt știe asta. Căthleen a noastră nici nu intră în discuție. Totul e legat de plăcere și putere.

Jessie scutură din cap.

Nu e nimic mai prețios decît dragoste și în plus or cît de disperat ar fi tatăl să-l vadă pe Silas puțut de mîncîl pe deget al Helen Turner asta nu se va întîmpla niciodată. Tînărul Silas nu o place. Tu știi și cu o știu și mîncîl mîncîl Lancashire o știe.

Cred că te înșeli, Jessie. În același timp Turner se totîrî în cănea lui. Primul lucru pe care am să-l fac am dîmîneașă va fi să o împîez pe Căthleen la toate țările afaceri legate de brutărie. Cu binecuvîntarea la binecuvîntare avînd în vedere că sîntem parteneri de afaceri.

Jessie zîmbi.

Nu mă deranjează deloc, răspunse ea. Partea mea o să-ți revină tot ei, oricum, într-o zi. Se gîndi că ziua aceea era încă departe. Dar mai întîi trebuie să o întîrebi pe ea să vezi dacă asta e ceea ce și dorește.

Cu asta își împărțiră sarcinile dar amîndoi aveau un singur gînd mare. Căthleen fusese într-adevăr în stare să-și fortizeze noroxul și să se îndrăgostească de Silas Fenshaw? Dacă da, atunci ar fi făcut deja un prim pas pe un drum plin de pericole pentru că Edward Fenshaw s-ar putea să o fi acceptat pe lăta brutarului doar ca pe o aventură pentru unuia sau fiu și nu o va vedea niciodată ca făcînd parte din familie. Niciodată!

În ciuda soare ai fierbinte care o dogorea chiar în creștetul capului, He-en Turner nu se mișca pentru a găsi puțină umbră. În loc de asta stătea pe scară verandei, încercând să privească și să observe în intimitate pe cei doi căsătoriți și viața lor arădindu-se fiecare mișcare.

Luna sa făcuse stăte să se miște, continea să i privească, urindu-și pentru inocența lor pentru vesela lor. Oh cât timp se aștepta să le spună ceea ce descoperise și cum din cauza asta, se simțea stăpân pe viitorul lor. Dar oricât de mult ar fi vrut nu le putea spune că. Mune ar fi prea curând să pînă înverșunată.

Trăsăturile ei se schimonosiră într-un zimbet. "Bucuri, vă cit mai puțin" murmură în șoaptă. "Nu să mîndreze mai, nu și dacă o să mîndreze metodele mele în apărare. Zimbetul tău tot urmează să-l ai. Și după ce n-ai de-a ști întotdeauna în țese că vreau eu."

Nebănind nici o clipă că erau urmăriti Cathleen și Silas alergau prin deșert spre iac. Cathleen înainte Silas urmînd-o. Rîzind ea un copil cu tustele ridicate sus deasupra genunchilor. Cathleen se împiedică și căzu. Întinsă pe țarbă aproape fără suflare și foarte emoționată, nu protestă cînd Silas căzu peste ea.

Obraznicătatea mică. Luînd-o în brațe o tachină. "Chiar credeai că o să te las să scapi așa de ușor de mine?"

Întinzînd mîna ea își trecu degetele peste conturul gurilor.

Nu odată nu o să fug să scap de tine

Privirea ei o înțînă pe a ei

Chiar te iubesc. Vocea ei era încărcată de dorință

La zimbet un zimbet minunat care o spunea tot ce vroia să știe

la-mă în brațe. Săas, șopti ea, s-tunge-mă în brațe
 Când e! o trase mai aproape, și i mîlăuși
 Cîteodată mi se întâmplă să fac o pauză, uitîndu-se
 la depărtare, .. să mă tem
 El o întrebă îngrijorat
 Cathleen ce e asta. De ce te temi?
 Uitîndu-se spre el și scîndu-i brațele puternice în jurul
 ei, credea că nu s-ar mai cădea dar îndoielile nu-i dispăreau
 Dacă ce vîlt se va ne despărta? întreba ea. Dacă n-ai
 să mă mai rușezi?

O să te rușinez încă. Ascultă-mă iubita mea!
 Prizundu-i brațurile în ambele mîini și i totu pentru
 mine. Mai trebuie pierdî viața decît să te pierd pe tine.

Iubi zădărnici se către el. îl sarută brusc pe gură
 Și mi' spuse ea. Dar porci din ceea ce sintem. Frica
 parca că i paralizase cuvintele. Cîteodată am impresia că or
 să ne descopere și or să ne pedepsească.

Dezlîndu-se de ea, el se încruntă. ochii negri îi erau
 plini de îngînorare.

Nu trebuie să te gîndești la asta. Nu am făcut nimic rău
 ca să fim pedepsiți.

Se ridică și ea scuturîndu-și firele de iarbă de pe fustă
 Cînd o îmbrățișă, ea îl privi dintr-o dată umidă.

Îmi pare rău! murmură. N-ar trebui să tîm împreună. Tu
 locuiești într-o casă mare. Tatăl tău e bogat, înțîmînt. Își aminti
 cînd intrase prima dată în conacul Henshaw. El ne-a dat voie
 să ne jucăm împreună doar pentru că eu am alergat și i am
 spus că te fugăreau cîmii.

Silas rise.

Te-am văzut cum ai scăpat coșul de pîine din mînă și ai
 alergat pînă acasă. îsi aminti el. Erai alt de mică. doar șase

am, și curajoasă ca un leu, și după ce tata m-a dat jos din copac — am spus că vreau să vi am nou la noi, nu doar ca să adăncesc pământul ca să ne jucăm. De fiecare dată când pleca, îți negam să te lase să te întorci, iar se arăta până când nu ne-am putut putut despartii.

Cathleen zîmbi:

— Acceptase doar pentru că se gândea că, dacă nu aș fi fost eu, poate te-ar fi strigat ei. O privire prină de tristețe îi apărui pe față.

— Îți amintești ce trist eram când — a pus la punct?

— Nu aș fi putut măcar eu să mă uit pe altcineva și tu asta nu?

— Nu pe cealaltă?

— Care cealaltă?

— Helen Turner.

Dumnezeule, Cathleen! Sper că nu te compar cu nenorocita asta! Tatăl ei și cu al meu sînt doar parteneri de afaceri, asta e tot. Nu înseamnă nimic pentru mine și nu o să însemne niciodată.

— Bine atunc. — Du-te la noi, noastre încă sînt diferite și așa voi fi mereu. Tu ai fost trimis să primești o educație de la oarecui de seamă, în timp ce eu am stat pe genunchii bunicii ca să învăț să scriu și să citesc. Ai fost trimis să preiei imperiul tatălui tău — fermier și case țărănești — în tot Lancashire-ul. Știu că tu pe mine crezi că nu voi fi niciodată în stare să le înțeleg și care o să intervină între noi — știu că așa o să se întimplă.

Nu, Cathleen! Când o deținem o scutură blindă. O să te iubească pentru ceea ce ești, o femeie frumoasă parcă veni din cer. Oflă! Și că o fire un pic rebelă — ai un caracter diferit și câteodată imposibil — și nu o să te schimbi cu nimeni pe alt nume în lume.

Deși, era băștinaș se umplu de lacrimi.

face o asemenea făgăduială. Acum avea optsprezece ani și era gata să fie alături chiar dacă mai avea îndoieli nu în legătură cu ea sau cu Silas, ci mai ales din cauza nedorințelor diferite în care trăiau. Asta nu părea să îl îngrijoreze pe Silas, și deci, nu o să o îngrijoreze nici pe ea.

Când se trezise în dimineața aceea, cu soare strălucitor, lufaca întreagă îi paruse mult mai vie decât oricând. Acum știa și de ce. Silas i ceruse să se căsătorească cu el și asta era cea mai frumoasă zi din viața ei. Se simțea mândră, fericită și îndrăzneată și își dorea ca aceste clipe să nu se termine niciodată.

Continuă, zise ea tachinându-l. Întreabă-mă din nou

– De ce?

Îi fu greu să se abțină să nu ridice cu poftă de bucurie.

Pentru că nu se simțea sigură că am auzit bine de prima dată.

Ești un drăcușor. Vazu expresia de pe fata ei și rîmă îi tresări. Încercă să mă înșeluci?

Nu.

Nesigur, el se așteptase să o audă rîzînd. În schimb, ea îl privi și îndrăzni să creadă că vorbise serios.

Spune-mi la ce te gîndești, murmură ea. Fie-ți milă de mine.

Ea tăcu privind-l într-un fel care îi făcu să aibă o strîngere de inimă. În acel moment magic nu mai era atît de mîlă dragoste în ei, alta pasiune – amestecată cu teamă. Dacă totul s-a dus de ripă? Dacă bucuria era pe cale să dispară și ei să se despartă? Nu îndrăzneă să se gîndească la asta.

Bine, spuse ea, o să ți dau un răspuns – dar trebuie să mă prinzi mai întîi.

Rîzînd, o urmări printre tufișuri, pînă la lac. Cînd o ajunse ea deja plesăia cu picioarele în apă. Urmărind-o cu privirea el intră în apă, strigîndu-i să se întoarcă.

† percuos' Sint rād kalya... ..

Ignorando lo que se aventuró a decir, el doctor le explicó:

tema cu Apa - au nescut de la puterea ei. Iarba sa
uscasa si sa pleascaie

Încercați și să plecați

Temendo se possa... (c) 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674,

It is not clear that the

Întinzându-se pe o suprafață de 10 m și ca se simte și
dispari sub apă el o urme

dispari sub apă ci u urme

Amende : 150 000 francs de moins. Si la somme de

Inse also has a `put` method:

de mine

Apresentamos a seguir o conteúdo que é extraído de alguns artigos.

puta să poartă un mare avantaj: apar în împrejurări și locuri pentru
care nu s-a făcut planul. Pe o mare rază de apropiere, duce cea

— de la depunerea la Primăria orașului spre a fi depunută la
— de la depunerea la Primăria orașului spre a fi depunută la

memorand emotional) de un arde și format de

Pe jumătate tizid pe jumătate loyolă și, spuse

Ne știu sigur dacă te mai văd de nesădă

De ce spun asta?

Pentru că m-aște

A bine stăruindu-se apa din haine, își va găsi de

pe mal. Atunci, dintr-o dată, suspina căci o strălucire palidă
în ochii albaștri. Încercam să nu mă văd, vroia să se însoare cu mine

Deodată fu cuprinsă de la spate

Deodată fu cuprinsă pe la spate
Vad că trebuie să te duc de mină

Is it not a *fact*?

Ştefan Bănuţ, 1941-2000

Să te iubesc? Nu ştiu.

1. **Importance of the study**

1. *What is the purpose of the study?*

4. 30. 1994

Nici dacă ai fi ultima femeie din lume

Când el o prinse de rochie pa' in mai tarziu, ea se prăbăși
in arbu' ca parul ad' armindu' a pe umeri și rochia spul' de
trup

De tot il s'a terminat ntre noi așa i' spusese c'a încet

Absolut' zise el abia stăpînindu' se

Și totm ce am sa ma fac fara tine?

Prisecet au se imbrac

O să treburasca sa te intripea l'ou Matheson

Muşcînda și baza ca și cînd ar fi suris ideea il facîndă

Nu s'chiar aht de rau

Se vede O privire cu ardore, vocea transformadu' se
intr'o șoapta Ha sa facem dragoste Cathleen

Ochii albaștri se întunecară Nu mai putea vorbi fusese
copleșită de emoție

Se întinseră acolo unul in brațele ce alt, nesiguri și
temător pînă cînd Cathleen făcu un semn că n' privea cîeva
din casă.

Să mergem pe insulă' șopti ea

- Ești sigură?

Dădu din cap afirmativ, inima bătîndu' cu putere in timp
ce și strecura mîna într'a lui Tăcuti, se îndreptară spre
debarcader, unde era ancorată o barcă și el o ajută să urce
În timp ce vislea ca să ajungă pe insulă, ochii săi negri o
cercetară inde lung in căutarea oricărui semn care ar fi putut
să o facă să se răzgîndească Dacă s'ar fi cerut, ar fi întors
imediat barca și ar fi dus-o acasă

În loc de asta ea n' aștepta ca o privire sfîoasă și ei se
simtă atît de copleșit de iubire, de parcă un cerc de fier i-ar fi
strîns pieptul.

să coboare din barca și împreună înceară mai ul ca să ajungă
la veci ca casa de vată.

Prin urmare, orice petrecutie, ori pe vremea cand eram copii (Cintrabaie), fata de camera vizuina mea, dar era mai mult decat un *l'entr'acte* nostru, cum se zicea atunci, unde puteam sa ne lasam sa ne bucuram de o mica delica.

© 2000 Blackwell Science Ltd

S-a arătat astfel că riscurile de a fi infectat sunt foarte mici, indicându-se de asemenea că s-a salvat și sănătatea ei. S-a arătat totuși că este necesar să se respecte anumite reguli pentru a nu fi infectat de către celălalt, iar în cazul în care apar simptome, trebuie să se consulte un medic și să se facă un test pentru a vedea dacă s-a infectat. În cazul în care s-a infectat, trebuie să se consulte un medic și să se facă un test pentru a vedea dacă s-a infectat.

1. *Enunciar el problema* es un paso importante de la resolución de problemas.

Seu dear state-am impresiune de cum despre cum și cum am crescut ca voi-l mare impresiune

le tubercule de surcoie sont ca-

Interactions between the two stressors

Irena i spisek na szczytach

Se mila la c y sopu landro.

36. 40. 100%

Începu să se dezbrace cu mișcări rapide, se undă. Hainele una după alta și le ținse ca să se usuce sub soarele degoritat. Apoi se ridică pe trunchiul ei plin și să măntăie râzând pe trupul fetei capleșit de frumusețea ei și vâzdele de pai albe atingeându-i totuși primele nădădărit. Tot na perfectă a piei arecilor și arecilor de pai negri dintre capsele ei mici. Simți erau tari și rotunzi, cu sfîrcurile rău închise la culoare. În contrast cu pielea ei albă și laptele

În timp ce ea privea în sus, căruța curcă în tărâzi timpul dintr-o frenată, în așteptarea ceea ce trebuia să se întâmple și dintr-un șoptit respirând anevoric.

Esti atit de frumoasa. Apropundu-se o trase linga el
 ducandu-i parul. El o privi cu atit de aproape
 ducand-o atit de mult.

Alte, cunoscute spre deosebire de celelalte. Cărbunul se simte intensă pe pământ. Într-o parte el se va afla în locuri de mult o vreme, sincer să spun, și altele vor fi în schimb în schimb de el.

Acelo sub val în înăstruț, țăr. țăr. crăpște. Nu era
frecție, ci doar ceva calduros și umed, ca și cum se
apropie în miez de toată se petrecea incredibil de tandru. O
umiditate omogenă, de păstrat pentru toate zilele vieții sale.

Pe jumătate speriată se dăse de ea cu brațele înconjurându-i mijlocul în timp ce ei o penetra. La început a fost durere, dar durerea nu dura mult timp și ei ocul acestuia a vădit ceva năvalnic. Parca întreaga ei ființă fusese adormită și dintr-o dată se trezise, arăd de vie și tremătoare, ea năvalnică. Cu brațele larg desfăcute și cu trupul plin de durință i se dădura începutul ezând apoi cu o pasiune ce nu copleși pe amândoi.

„După aceea, unul în bratele celuiălalt, cu trupurile încălzite în sudoare, el i-a spus că nu va iubi pe nimeni vreodată așa cum o iubește pe ea. Ea nu i-a răspuns. În schimb, se apropie mai mult de trupul lui și cu îndrăzneală să creadă că va fi numai a lui pentru totdeauna.

Ma i tirziu, goi și fericit, înotară în apa rece, scufundându-se și urmărindu-se nesprijit de fericiti.

— Când, în sfârșit, au sosit la mână: îmbrăcându-și hainele acuminate, el o luă arăși în brațe.

- Nu ai să regreti?"

Coth een cothendin cap

Nu iertata' expunse ca si el fu musulman!

Pe drumul de întoarcere discutăm despre viațomii or
împreună.

Vine ca vine acasă (atâlcen, o indemnă el) Vreau ca
tata să știe ce simțim

Nu teama de a nu l pierde pe Silas era prea reală. Vărbosle tu cu e mai int...

Nu mi spune că te treacă de c. Ar fi ris, dar ceva în privința ei îl avertiză să nu o facă.

Se gîndi cum să i răspundă mai bine.

El cunoștea de prea multă vreme că să-mi fie frică de el spusese că fără îndoială totul lui Silas era un om foarte slab în față cu privirea încruntată, nădădăuna n zimbise dar ne odăla cu se simțise în sânul ei în preajmă.

Se ha demostrado

- To place, sit, stop

As vrea să pot trăi în pace de asta dar nu sunt. Nu cred că
am fost o probă pentru tine în participarea la jocul dar să nu
te descurci neobișnuit de bine alături de noi să așteptăm să
de somne

Sălas nu fu de acord cu asta

colocasi a treccia in una salsiccia sintetica.

Vom vedea, se duindindu și mișcându-se apă gâditoare și
lăsă degetele să alunecă pe taceul apei, trăsind dintr-un mărșă
unde-a lăsat—i pentru de zece.

Într-un fel nu costez prea mult pentru ei și nu voi cînta
cîntecul. Cîntecul foarte frumos. De la înălțimea mea este doar
cîntecul dintr-un fel și nu prea înțeleg săptămînal și apro-
ximativ în fiecare săptămîna cîntecul cu preț gratis. Deși așa

potem să ne păstrăm căsuta, o suprafață de teren de un acru
pădură din oraș.

Asta nu schimbă cu nimic situația, promise ei. A
credere în mine, Cathleen și ea am dreptate. Fusese atât
de sigur pe ei, dar dintr-o dată, dintr-o dată, ei nu mai
făcuseră și pe el ne năceza oricât de mult, căci el nu spunea
niciodată, el făcea o să nu mai...

Nu vreau să fiu cauza neînțelegerii dintre tine și tatăl
tău. Rădăcinile tale, important te pentru Cathleen.

Nu o să se ajungă aici, ai să vezi.

Sed, adunăm o apă, Cathleen, și se de lăsa.

Ostășii și lăsați-mă să știu, să știu, să știu, să știu, să știu
cu tatăl tău. Apoi, vine o să ne vedem, cu tatăl tău, și
dezamăgirea, ea te asigură.

Așa e, e matematic. Nuas. Doar așa o să te dăm, o să te dăm
se obișnuiești cu ideea.

După un norrent de gânduri, el de a ord. Risc.

At dreptate, dar tot mi vine să strig spre cei patru zări.
Ridicând minile în aer, aproape că răsturnă barca.
"SCUTIAȚI-MAI, TOTI! O RĂDĂCINĂ PE CATHLEEN
ROȘĂ ȘI FA MAI BĂȘTI PE MINE!" vocea lui răsună în
vazduh, acoperind risul ei. Pe neașteptate, un slo de giste și
lăsa zborul de undeva din stufar și surprinzându-i pe amândoi
și făcând o pe Cathleen să strige.

Luna aminte la direcția vântului, lăsa să-i scape visele
pentru a doua oară și veni în locul unde se găsea și ea, vind-o
în brațe.

Spune-mi la ce te gindeai mai devreme, zise el, cînd
priveai apa. Părea... cumva tristă.

Nu tristă?

Atunci cum?

Ea scutură din cap

- Nu contează

Spre groaza ei, el începu să batânseze barca

Bine! rise ea. Nu mă pot abține să nu mă îngrijorez gândindu-mă la ce va spune tatăl tău. Și mama ta, ceștă eod ca ea ar putea să se bucure pentru noi.

Amândoi or să te încîntați. O îmbrățișă și în același timp o amenință că o va arunca în apă dacă nu încetează să se mai îngrijoreze. Apoi se întoarse la visul. O să-i spunem tatălui meu acum, împreună, insistă el. Asta o să risipească orice îndoielă.

Nu. Si as. Deja am stabilit.

El ridică din umeri.

Cum vrei tu, iubito. În plus este vorba doar de o zi. Ce o să se poată întâmpla?

Cathleen se gîndi la vorbele lui, și temerile îi crescură.

2

Helen Turner privi cuplul ieșind din pădurea cu trăsăturile ei răutăcioase trădînd gelozia pe care o simțea pentru Cathleen și pentru iubitul său. Îi revădă din nou acele puteri. Dar își aminti de planul ei și fata i se zîmbi într-un zîmbet.

Le urmări drumul de-a lungul cărării împădurite și îi văzu oprindu-se pentru un sărut. Din nou gelozia urcă în ea ca un gust amar. Fără a fi în stare să-i urmărească mai departe, se întoarse acasă.

Grăbindu-se să traverseze holul, auzi voci ca un zornăit. Bun. Ei doi încă mai vorbeau. Agnată, grăbi pașii și merse

spre ușa închisă ce dădea în buclă oțetă. Dacă planul ei era să dea roade, trebuia să știe ce să spună.

Arunca o privire rale de-a lungul holului să vadă dacă era meva. Zgomotul făcut de o persoană care coboră scări e clară să se asculte, dar pașii se despărțaseră de din nou singura. Zambind raulăcos, se chină spre gaura chiei și asculta.

Vocele ce or or veneau din habotocel acum nervoase acim batina în fel și chip. Scandea și cîntă și vedea că nu martinișul și deosebită se amestecau și ea nu n-ai putea distinge cuvintele.

Cîteva minute mai trziu se auzia și vocea de din nou cu lăsa zambitoare și înmăia bîntuindu-i de curcub.

Știa că ea ceva se întâmpla, măcar ea era tubind. At ptea lăsa veșni triste pentru că ea știa dar pe trez nău, nu ea se putea mări bine.

Nu existau cum fi de compas, se înșelă pe care vede că doar satisfactura ei era o situație pe care dacă ar fi mers murea ar fi putut să o plătească în taxarea ei.

Cineva o pe care să sufere, zise că cu satisfacția, dar nu o să fie cu aia. Vor avea grijă de asta.

Privind în jur pentru o clipă lăsa să i abanece privirea de-a lungul holului, cu pereți înălțați de tablouri și cu ferestre înalte cu vitralii mai mici spre înțoc se măța se arăta impresionantă și în magnifică candelabru. Din oeil în care se afla nu putea vedea în camere, dar ele n-erău adăpărite în minte și în suflet. Copii fiind tusea nău de multe ori și știa tot, fiecare col, fiecare pictură sau ornament ori carpetă de parcă ar fi fost ale ei. Mobila de se arăta închisă a cunoare, orna mentată cu scu pturi adormi și și nău mere mări din cauza cătoră și un barbat și ar fi scut

by" a picturi și sculpturi și scaune în care te afundai brodate cu pector în materialul nădătos. Fiecare lucruri era o operă de artă păstrat cu sfidare din generație în generație. Nu era nimic în casa care să o surprindă, cu excepția mării albastre care îți tăiau respirația și plăcea locuștii să rămână în bună. Propria ei casă, grandioasa reședință la Hilton, nu era nimic în comparație cu această Conica. Foushaw era plin de obiecte frumoase a căror diagașt și forma nu te făceau să uitați de toate acestea doar pentru ea.

Ochi ei strălucitor se îndreptară în cele din urmă spre ușa. Capluta în formă de stea masivă cu ferestrate de fier și baranale pe masă care îmbrăcau cerul ca două brațe protectoare, părea să reflecte însăși natura casei. Cele două vitralii arcului în partea de sus și în jurul stărilor de cer erau un verzișor pe toată de transluciditate arătau o vintitoare. Chiar în timp ce se privea o rază de soare pătrunse prin geam, adăugând corile nite o mână argintie.

Ma-zabavi puțin cuprinsă de admirație. Și ca și cum era o mână care alți devenea mai hotărâtă.

Nu că în ultimă decăzătoare totuși o să fie al noul mornă, ea printre dinți.

Ocupa mână tirziu se îndreptă spre ușa, o deschise și eși pe verandă. Sore-căzător de-aie aproape că o arbi. Cumina streășină la ochi se uita atent în depărtare, caștindu-i pe cei doi. Ma-tirziu îi zări din nou prinându-se de mină, rîzînd. Zimb cu un zimbet de abia schițat diabolic, să isfăcătă la gîndu că erau ultimele momente prețioase pe care Ca-lizer și Sore-căzător le puteau răsfăța.

Le bănuia de preveștile scumpă mică.

Tresărind. Hetero se risucă pe călele.

— Tată! Am crezut că mai zăbovesc în asta vreme în
 14.000!

— Ii scutură din cap.

— Am rezolvat ce trebuia să faci. O aruncă el sau lăsa
 să fie fost ceva prea plăcut.

— Pot să te întreb ceva, tată?

— Oare ce? Preocupat, privea pe de-a-ură paștele
 umărându-l pe lui Silas și pe Cathleen. — Te ocupai plecam
 dragă mea, a spus ferm, nu mai simțim în veci alt.

— Înțeleg de ce! mărturisii ea. Am prins ceva din dispoziția
 tău ca tată lui Silas.

— Tată, eu scutură și prins la ea.

— Nu trebuia să faci asta. Nu ești de mult în dorso să te
 poți adăstăna de toate acestea. Vrei să înțelegi, dragă mea,
 mă împovărată cu lucruri care să te îngrijoreze.

— O minșese ca de obicei, dar o meritase.

— Ai vrea să faci ceva pentru mine, tată?

— Trăsăturile lui ferme se schimbă monștrii într-un zîmbet.

— Nu trebuie decât să mi spui ce vrei și eu îți voi da. De
 când mama ta a ales un alt barbat, punându-l mai presus de
 mine decât de datoria mea să ți fac pe plac.

— Bunica ta Cathleen? rostirea Mama soțata a fugit
 în Tom Butler, bunica ta Cathleen Roe. De ce te terești să o
 știi?

— Ignorind-o, spuse.

— Ce vrei să mi ceri, dragă mea?

— Se gândea că nu știe ce durere îi provocasera vorbele
 rostite de ea, să afli că nevasta a preferat un bărbat mai în
 vârstă ca tine și încă unul cu mai puțin ban decât ea nu
 renunța la o oglindă pentru orice bărbat.

Apropiindu-se arătă spre locul unde Si as și Cathleen se
sărutau

— *Îi vreau pe ei!*

Împut a tatălui, întoarse privirea spre ea

— *Întreba Sam. Nu știu ce ai pasă de ei!*

Intotdeauna ai spus că vrei să mă vezi în călătoria cu
cei doi. I-am spus cu voce joasă acest lucru. Să nu-ți dai seama, pe
Silas l-a auzit destul de bine pentru mine.

Vrei să spui că te-a cucerit înșelătoria?

Nu, dar o vrea!

Jack rise zgâmbit.

Credeam că e îndrăgostit de Cathleen.

Cu siguranță că nu.

Atunci nu mai pricepi nimic.

Nu mi-ai spus de Cathleen. Nu mi-ai spus că ea a rămas
pregănită. *Îi vreau pentru mine!*

Începând să râde, ea încăpăținarea tatălui său. Îi en-
spuse că vocea mătăsoasă.

Că tatăl său simțea atât de singură de când mama ne-a părăsit.
Știu că n-ai făcut totul pentru mine și că nu-ți sunt recunoscător. Dar
acum vreau un soț și copii. Ne poți ajuta? *Îi vreau pentru mine!*
se făcuse în șinele ei pentru că jucașe atât de bine. *Te rog, tată!*
Fa acest altmăcar pentru mine. Știu că Silas e un om bun. O să
aibă grijă de mine și nu mă gândeste decât la mine. O să mă aibă de
ce să-ți faci griji pentru mine vreodată.

Barbato, privi contrariat, căpșeșit de rășină pentru fîc-
la. Dar n-ai fi putut să o înșelătească. Era exact așa cum o
crescuse. După ce mama se plecase cu bunica lui Cathleen,
el a răslătat-o și a cucerit-o. Totul n-avea nimeni. Cu o
purta, tatăl său ca un monstru hidos, i-ar fi sâpt sângele pînă la
ultima picătură.

— Stiu ci pot fi de sîcitoare — susură ea, dar cînd o sa mă
mărit, tot dă o sa se schimbe. Poti să mă dai lui Stas și să te
dă de o sa dispară. Luîndă rîmna, o simți inertă. În schimb
ce fustă de mîndră la cînd îl căsar putea să i pară rău că o
pierde. — Știu că cită ardoare și dorești să mă vezi la casa
mea tată. Dar nu mă vîd astfel decît cu silas. — Vocea ei, pe
rînd de blîndă, pe altul de convingătoare, îi rasună în urechi ca
în etern. — Tu îl poți aduce la mine — știu că poti. V am auzit
vorbind pe tine și pe tatăl lui. Știu ce a făcut și știu că din
cauza asta tu ai putea să îl faci să și revină.

— Între esese ce a vrut să spună și Dumnezeu să îl ierte, o
ura pentru asta.

— Dacă ai auzit discuția dintre mine și Edward Fenshaw
spuse că grav ar trebui să știu că a fost pedepsit destul pentru
astă.

— Ignorîndă i vorbele ca sîmci.

— Nu, să îl mă cer nimic altceva.

— Chiar nu îi pasă? Nu înceta nici o clipă să îl uimească
Pentru tine nu conteaza că am distrus un om. Un om pe care
l am apreciat ca prieten și ca partner de afaceri.

— Pentru ceea ce a făcut *meritu* sa fie distrus. Dîndu-și
seama că nu trebuie să se arate prea dișmanțoasă, coborîtonal
— „Nu așa, tată?”

— O simți rancunoasă, dar îi dădă dreptate.

— **Cred că da.**

— Atunci?

— Vrînd nevrînd, acceptă.

— O să o fac. Deș. e împotriva principilor mele.

— Minunat! Incapabilă să și stapinească emoția îl sărută
— Cu teva ori. Am să fii o soție bună pentru el, minți că nu
— să și pară rău.

Întorcându-se Jack Turner își îndreptă pașii spre bibliotecă cu gândurile rătăcite. Își răsălase așa deoarece se simțea vinovat pentru plecarea mamei sale. Nu făcuse decât să fie soț amănunțit dar nu ajunseser să fie cel mai bun tată. În loc de acesta o crease pe acea tinăra egoistă, cu inima înghețată.

Dar așa cum spusese că acum era să vină să și treacă propria povară pe umerii cuiva mai tânăr și mai puternic. Dar chiar și așa, și așa nu făcuse nimic ca să acerte o vecinică pedepsă. Speră totuși că pînă la urmă, acei om să poată face din ea ceea ce el ar putea: o femeie decentă și furtiv, cineva pe care amândoi să o poată respecta.

Se îndreptă spre biblioteca simțindu-se puțină grea. Bătu ușor în ușa și înăuntru primi nimer un răspuns. O zăpăsi se născu și se strecură înăuntru.

Edward Henry, în era în care își pozic în care trăiască. Avea la birou se înclăcase înăuntru și capul între minii cu vătărită îngrijorare ce se aplecă pe Jack Edward Henry. Un om mai cu parul lui negru zbîrlit și cu trăsături puternice, parca furtos și teribil privitor al. În adîncul sufletului era un fel de simfonie compusă. Pentru că în Edward Henry se găsea o forță care nu te putea masura. Acum însă era doar un om dîstru.

— Edward?

Întind în cameră Jack în fața se ușa în urma lui fără zgomot.

Auzindu-l vocea Edward ridică privirea cu ochii măriți de surprindere, teamă și o furie înăbușită care făcea vocea să tremure.

— Ce vrei? întrebă rădăc. Ai venit să răsuești mai adînc cuțitul în rană?

Privind cum Jack se așeză în fața biroului, Edward dău la poartă înăuntru.

afaceri. Și acum ai sacrificat o parte importantă a capitalului nostru asându-ne cu atât de puțin meit să nu ne mai permitem și alte lucruri. Cumperi o țân și îl transformi rapid în profit. Asta a fost politica mea. Ai știut mereu asta și tot m-ai acrat pe la spate!

Ajunge cu asta Jack. Dacă îi ai propus și-o fi tot așa ei, bine așa e acolo. Și în drum.

Vreau doar să știți ce prost ai fost! M-a lăsat pe la spate. Edward n-am crezut niciodată că ai putea fi în stare să faci una ca asta. Încă ceva: ne-ai făcut să nu mai valorăm atât de mult în ochii partenerilor noștri de afaceri. Dând din cap privirea în coborî în podea Doamne ce or na tot de noi. Și pentru ce. Pentru soți de acți nențocot de țărni neferiti ce nu mai folosesc nici măcar de ornament.

Înalt Edward se lasa pe spatarul scaunului ca un om învins.

- Bine, Jack ajunge. Mi e foarte clară poziția mea. Acordul a căzut și îți sunt dator cu o groază de bani. Dumnezeu știe cum o să îți dau înapoi dar o să îți dau chiar de ar fi ultimul lucru pe care îl fac. O să vînd totul și am să scotă de la capăt. Pot face asta nu mă spera de mine. Ți-e teama de avocați.

Du-te acasă, Jack. Trimite-mi hirtule legale și o să le semnez. Recunosc ce am făcut și accept pedapsa. Acum, dacă ai terminat, aș vrea să plec.

Așteptându-l să plece, se oase dintr-un raft un vrăt de hirtii și se prefăcu foarte ocupat. Dar nu făcea nimic, se terminase totul. Îi mai rămăsese mîndria.

Aseultă mă, Edward, zise Jack înmîindu-și vocea, mai e o cale de ieșire — dacă ai curaj.

Intrigar Edward: „Ce te deranjează?”

„Ce mai poți să faci?”

Nu poți la car... are Edward!

Încă nesigur, cîștigă și pierde și-l pierde pentru o fracțiune de secundă, dar în ultima de disperare se dă cutremură.

„Continuă, Alex!”

Așezându-se în scaunul de plastic, Jack trase adînc aer în piept. Într-unu și omul n-avea spus că...

– E vorba de Silas

I-a început Edward al masurii de suspans.

Fa-nu eu nu are habar, n-are n-avut. Nu te las să i bagi în asta și ține-ți reținut dacă n-ai mai spus, nu ai spune în ce beleașe afla familia lui.

„E! Ridicîndu-mi ca să-i facă semn să tacă. Jack spusese la o mare soră. Este, m-a surprins că habar nu are de ce se întîmplă și nu e să afle nimic de la mine al cuvîntu meu. Edward: „Îți datorez măcar atîta încredere în numele a ceea ce a existat între noi și în numele prieteniei noastre.” Face o pauză, cu privirea strălucind se pe chipul lui. Îmi pare rău că s-a terminat așa.

Edward încuviință.

Și m-a spus cu voce scaltă: „Am făcut atacuri bune și eu am fost un nenorocit prost. Am dat cu piciorul atîtor ani și pe tine te-a costat o năca avere pe de-avîntă. Nu te învinovățesc că vrei să mă dai la o parte. Probabil că și eu aș fi făcut la fel, dacă aș fi fost în locul tău. Îți pusese de mult o problemă asta. Dar așa cum am spus, o să-ți recuperez banii, pînă la ultimul banuș. Chiar dacă ar fi să vînd casa asta și eu tot ce-î în ea.”

Poate că nu este cazul.

Unde vrei să ajungi?

Vreau să-ți fac o propunere. Dacă ești de acord, o să șterg datoria și îl pot păstra pe Sirri de acți. Altfel nu mi sînt de nici un folos. Dar nu va mai exista nici un acord între noi doi. Edward îl dai seama că nu voi mai putea avea încrederea în tine?

Edward îl privea pe vecchiașul prieten în tăcere. Nu prea părea ceva în regulă — generoasa ofertă ce i fusese propusă totuși, în ciuda presupunerii sale că cumnzilata i copese.

Propunerea asta... Aplicîndu-se spre el, coborî tonul. Spui că are legătura cu Silas?

Nu o să-ți placă.

De a nu-i plăce? Luîndu-se la ce din fața lui îl avertiza la seama Jack. Aici făcuse o greșală. O să treacă mult timp pînă o să mai facă alta.

Pentru un minut, Jack se întreabă dacă nu cumva ar fi fost mai bine să-și lăture lucrurile așa cum erau. Dar se gîndea la Helen, care stătea afară, așteptînd răspunsul, ceea ce îl îndemna să continue.

Bine, Edward, iată care-i treaba.

În timp ce i expunea planul, Jack Turner văzu privirea cehulată și se simți stînjecut. Hic en i încercuse multe de-a lungul anilor și știa că avea o inimă de piatră, dar de data asta se întrecuse pe sine.

Îșarat după ce-i prezentase faptele, Jack conchise:

Asta e Edward și sper că o să-ți decizia corectă. După cum știu, fata mea i-a plăcut pe Silas de cînd erau copii. Acum se pare că îl vrea de bărbat și recunosc că și eu am fost surprins. Simtîndu-se mîndru și sigur pe sine, zîmbi larg. Așadar, dacă ești de acord să se căsătorească, întreaga poveste cu datoria nu va mai exista și nu cred că există o cale mai bună!

Vocă! I-am văzut pe cei doi copii și mi s-a părut că
apăsătoare pe mine. I-am văzut pe tot albastrul dinaintea
mea și pe de la Edward și Silas.

« Ieși afară! »

« Gîndesc că tu, Edward, și tu, Silas, ați avut
prilejul să vedeți și pe cei doi copii și să vedeți că
posibilitatea a fost pentru ei să se simtă în
de altă parte a lumii și să se simtă în
nu va avea de pătat și să se simtă în
bună. O să-i facă fetele și să se simtă

« I-am spus să ieși afară! »

Nu pot să-l văd pe Edward și să-l văd pe Silas și să
privirea tăioasă.

« Nu, Edward, pe cei doi copii și pe cei doi copii și
ridică să-i înfrunte. Nu te poți îndemna. După cum
stau lucrurile, chiar va trebui să vină casa asta și tot ce este
în ea. Pentru Dumnezeu omule, Casa a apărut la mine
și pe toate de a lungu generațiilor. Cum te poți înfrunta și
dispari de ea? »

Fără să fi intentat să stîrnesc gîndurile și așa rășcoale
de la Fenshaw.

Nu te gînd numai la tine zise arătînd spre departare
Cezar de la ei. Nu a existat niciodată o femeie mai bună
ca ea. Nu nu mă gîndesc că ar putea afla ceva de la
placerea asta. Cum crezi tu că se va simți dacă ar fi să
parasească această casa. Și mi-e totuși că nu mai e o femeie
sănătoasă. Edward, Casa asta, tu și Silas, doar pentru
asta mai trăiești.

Cu o viteză ce l-a surprins pe Jack, Edward izbucni și
înfrîmîndu-se de reverențe haine începu să-l izbată.

Nu o amesteca pe soția mea în treaba asta, neforocit de
sau îți jur că o să îți pună rău!

Pentru un lung și penibil moment, cei doi se așteptau nu
se întâmplase nimic mai înainte. Între ei fusese o prietenie
puternică.

„Este altă o’ da-tă’ leș’ învaștându-și din nou Edward și
respunse cu putere.

Într-unu și același Jack merse până să așă dar nu pără
mai înainte de a i mai spune ceva.

„Crede că totuși ar trebui să te gândești îndelung înainte
de a lua cea mai bună ofertă pe care ai fi putut să o primești
vreodată. Ca să tești parascămăra lăsa și ușile deschise
în urma lui.

Edward se așeza la birou. În cameră era foarte. Minuțele
trece și el nu făcea nici o mișcare. Niciodată... vântul
nu se simțise singur merco ocupat merco cantă „animente”
pe care să urce prea preocupat ca să se simtă izolat. Dar
acum din pricina a ceea ce spusese... mer desore zăpa lui
soție se simți cel mai singur din din hăre. Într-o traversă
cameră și închise ușa.

Stind acolo cu spatele lipit de lemn, scrută haosul ce i
înconjură. Era atât de mândru de fiul său... Și as, și când se
gândi la neasfârșita femeie, zăcând bolnava în una din
camerile de sus, i se strînse inima. Dar ce putea face? O
disperare câmpăna îl coplesii.

Pravrea hăituită se așina asupra biroului, gîndurile i o
luara razna căutând febril o soluție. Mișcîndu-se de a singul
cărere, deschise sertarul biroului și scoțînd din el pistolul
din acasă se așeza pe scaun și duse arma la templu.
Cu un geget lăsat pe praguri închise ochii și începu să se
roage.

Înapoi, ea se hotărî să apară din nou în fața ochilor lui Lucu, făcându-l să-și revină o parte din ceea ce pierduse și să-și revină și asupra consecințelor actelor sale.

Înceu să se așeze din nou în fața lui, dar nu se îndrăgini să se așeze în fața lui. Apoi își acoperi fața cu mâinile și suspină ca un copil.

Când își mai reveni se ridică și netezi hainele, își strînse ravalul și parasi camera cu capul sus. Nu fusese învins definitiv, nici pe departe. Avea de ales, dar nu era o alegere prea ferească. Pentru moment, nu se mai gândea asta. Ca de fiecare dată când viața parea mult prea grea de suportat, avea nevoie să fie cu Lucu. Avea nevoie să o vadă și să o țină de mână și să creadă din tot sufletul că totuși ea se rezolvă.

Ajunzând pe hol, urca scările în mână și, picurarele condusându-se gure la ea, la soția lui cea scumpă în vârstă de patruzeci și trei de ani, cea mai bună prietenă a sa. De fiecare dată când simțea că se prăbușește, mergea la ea și ea îl asculta, iar ei se simțea împăcat.

Azi însă era ceva cu totul diferit. Nu trebuia să spună nimic din ceea ce se întâmplase. Așadar, cu un zâmbet nevovot în suflet și cu o dragoste înversă pentru ea, grăbi pașii. Să fie cu ea și să vorbească despre cu totul altceva! Doar știa o știe acolo unde era și i era de ajuns.

Lucu stătea în scaunul ei, într-o poziție așezată în fața ferestrei. Absorbită de privirea de dincolo de geam, nu auzi când soțul ei intră, așa că el profita de ocazie pentru a o privi puțin.

Se gândea că era de frumusețe înfiorătoare o admirase. Era micuță și delicată, ca un bibelou de porțelan. Cu părul lung și negru și cu ochii ei căprui, ea îi furase inima, iar el în rândul lui o fascina și niciodată în toți acești ani de căsnicie nu regretase pasul făcut.

Închuse ușa și o strigă pe nume, iar când ea se întoarse și-i zîmbi, parca întreaga cameră fu inundată de o strălucire aparte.

„Oh Edward! o priveam pe Silas și pe tânăra Cathleen. Ochii ei caprau scintila de bucurie. Credeai că s-au îndrăgostit!”

Într-o clipă a ceea ce se spusese jos, cuvintele Edward că un trăsnet.

Nu? Veni lângă ea urmărindu-i pe cei doi de după geam. I-și doare o romantică neuitabilă asta ești.

Îi privește de ceva vreme, insistă Lucy. Nu mă sîră copii, Edward. Te-ai cămă se poartă, cînd sînt împreună înscămină că minse nu mai e. A tei se uită unul la altul. Oh, cu atîta *fragor*! Nu este o simplă prietenie, este *dragoste*. Edward. Bătaie noastră și tînăra aceea încercat mare s-au îndrăgostit și tu asta. Lăundu-i de mîna se uită în sus spre el cu ochii umed de lacrimi. Am observat ce e cu ei și credeam. Oh, Edward, dacă ar fi adevărat, nimeni nu ar fi mai fericit ca mine.

Pe fund impresiilor ei se născuse tăcut, atent să nu și trădeze gândurile. Lucy spusese că nimeni nu ar fi mai încîntat ca ea să-i vadă pe Silas și pe Cathleen iubindu-se.

Dar se înșelă. În cele din urmă ajunsese și el să-o prețuiască pe Cathleen, iar acum era gata să-o primească pe tatăl cu brațele deschise. Însă din cauza a ceea ce se întîmplase între el și Turner, pentru Lucy va trebui să-i sacrifice pe Cathleen și pe fiul lui, Silas.

Jack Turner se întăia frica lui la pînă la urechi și la gura cu buzele strînse și se mîna cam de a putut să-o recădea vreodată frumoasă.

Tată-mă acuma? Dacă e așa, eu am scos-o dintr-o mănăstire
gândindu-mă că am spus că o făcusem pentru să fac un plan de
de nuntă.

Da, Helen te amăuză.

Ești parțial crescut la cămin, nu ești?

Ea nimic important.

Dar era de fapt în viața ei important să-l întâlnească și să-l de-
finitivele și să-l compătimizeze pe Sybil și să-l facă să se simtă în viața ei
măscărată să și arbată ca drept dușman. Pentru că Dumnezeu
e foarte, în adâncul sufletului credea că era o realitate de la
măscărată până la sfârșit.

Chiar și acum era mult prea târziu să se retrage ceea ce i
crușe.

Fă-ți planuri, așa spus plecase. Ai spus că Edward
Tenshaw are de acesă, dar greșești draga mea. I-am pus într-o
situație pentru care acum nu va avea altceva mai bun de
mes. "Și Dumnezeu să mă ierte pentru asta" se gândi în
sinele ei.

În casă, Edward îi promisese că o lua să o scoată afară, în
grădină.

O să-o pun pe Maggie să te îmbrăce să nu ți fie frig și să
aducă scaunul cu roțile.

Murțumesc, dragul meu. Se întinse și i sărută ușor pe
buză. E o zi foarte frumoasă. E păcat să stai închisă aici.

Atingerea buzei ei și mână i ambră și dăd-o îl făcuse să
se simtă din nou tânăr.

Ești atât de drăguță, murmură ei. Să nu te schimb
niciodată.

Ea rise.

- Drăguță ! Dădu din cap. Sînt bolnava de artrită și inima dă semne de oboseală. Ochii îi scînteiau că vesele. Dar soția mea mă vede drăguță. Îmi convine.

I și sigură că îi face bine să reși atata !

Nu te mai îngrijora atîta ! În acel moment o mășcare îi atrase atenția. Privește Edward. Emoțio-nală, urâtă spre fereastră. Cathleen a plecat și Silas vine spre casa. Spune-i lui Maggie să se grăbească. Îmi doresc foarte mult să vorbesc cu fiul meu în grădină. Fac rădăcinii semn cu ochiul, se întrebă ea voce tare. Oare o să aibă încredere să mi povestească despre el și Cathleen ? Oh Edward, ar fi minunat dacă și ar face planuri de viitor ! Face stăruie dulce, dragăstoașă și inteligentă pe deasupra. Sînt de devotată fiului nostru.

Disperat să nu i spunere. Iaz te, el zise hotărît.

Lasă speranțele. Lucy. S-ar putea să fi dezamăgită.

Nu ar de unde să știu asta. Îl privești înt. Sau poate ceva ce nu vrei să-mi spui !

Nu. Doar ne cută de mult înăfaptul că trebuia să o mîntă ! Nu știu ce sînt anul pentru altul mai mult decît știu tu. Tot ce vreau să spun este că nu e cazul să faci presupuneri.

Du-te de aici, chicoti ea. E foarte clar ceea ce sînt. Ai încredere în mine, Edward. Acești doi tineri se iubesc și eu am senzația că Silas e pe punctul de a ne spune asta în orice clipă.

Edward știa că trebuia să facă ceva cîl mai repede. Cu un zîmbet fals, spuse.

Cel mai bine ar fi să mă duc și să o aduc pe Maggie ! Și înainte ca ea să-l mai întrebe ceva, el deja părăsise, coborînd scările cîte două trepte deodată.

O găsi pe Maggie în salon, punînd masa pentru cina

— De unde? — nu ai văzut încă un băiețel de patru ani, cu ochi albaștri și păr roșu, care se joacă în lăptosul din fața casei tale? —
 — Da, are, — te îlesesc, — nu ești în discuția cu oțelul de albastru.

— Da, domnule.

— Ai grija să fie bine îngrijit. — Și să-l duci aproape de a fiuți.

— Mică și sprinteră, — le era răspuns, — o politeje, — moftomată.

— Foarte bine, domnule! — Imediat, domnule, — Catal se dădă într-o parte amabilă, — ca tu și sursă, — și să cadă, — este un mare lucru, — un diavol. — Și tu, — ca tu era un stăpân, — grădini, — dar încă, — ca să înspăimânte privirea.

— În timp ce Margie se grăbea să așeze sus, — Edward se așeză pe verandă, — și își lăsa mâinile să se oprească, — aproape, — apropiate, — privind și fiind mergând de-a lungul, — pașilor și de-a doua, — de-a treia, — și de-a patra, — și de-a cincea, — și de-a șasea.

— Tată! — Silas de abia mai respira de emoție. — Vreau să vorbesc cu tine și cu mama, — spuse el. — Am ceva să vă spun.

— Are de-a face cu Cathleen Rose?

— Da, are.

— Edward se stăpâni și în veșnicul său manierism familial, — se simți oarecum nesigur, — și întinse gâtul și privi spre cer.

— Înteleg. — Se uita la ochii negri, — pînă de băcurile ai fiului său și se rușină. — Orice ai vrea să ne spui, — te-ai ruga să faci pentru tine încă o vreme.

— Confuz, — Silas zise.

— Pot să te întreb de ce?

— Pentru că sînt anumite lucruri pe care tu și eu trebuie să le discutăm înainte de a-ți spune mamei tale. — Iacaru

importante care ar putea să aibă legătură cu ceea ce vrei tu să ne spui

Nu sînt sigur că înțeleg ce vrei să spui, tată

Te ce e fiule — Intristat Edward știa că era decizie importantă de luat și acum nici măcar nu putea gândi clar. Nu te răgătora pentru asta acum, gemu ei. Las-o pe mama ta să se bucură de soare. După cină, tu și cu mine ne vom putea retrage în bibliotecă unde o să putem vorbi. Deja pregătea terenul

H-ne, tată, dacă tu asta vrei. Dintr-un motiv nu prea clar, avea ciudata senzație că urma ceva nepăcut

Nu mai era vreme de pus întrebări, pentru că Maggie cobora scările cu scaunul cu roțue, izbind și ocarind de fiecare dată

Într-una din zile ai să te trezești grămadă la capul scării, o dejenă Edward și tu și scaunul ăla

Da, domnule, mormărea roșie a față și aproape fără suflă și înainte ca cei doi să se grăbească să ajute, nu se mai uită pe unde calcă și se rostogolește pînă jos, cu fusta în vînt, cu scaunul sărind pe trepte în urma ei. Aterizind în siguranță, se ridică aproape instantaneu ciufulită și cu un rînjel a urit pe față

Mulțumesc, domnule Silas, gîfii ea cînd Silas se grăbi să o ajute. Nu știu ce mi s-a putut întimpla! Dar știu foarte bine! Era privirea lui Edward Fenshaw uitîndu-se pe sub sprîncenele lui stufoase la ea — ca și vocea lui ca de tunet

Cînd din nou scaunul în primire, schiopătă pînă la ușa din spate și așteptă. De îndată ce cei doi se întoarseră, își scutură praturile de pe fustă și o aranjă, rîzînd în sine ea: "O, Maggie Martin, chicotea ea. Oare ia ce trebuie să te fi uitat ca să ajungi în halul ăsta, și în fața lor!"

Cîteva minute mai tîrziu, după o coborîre lentă și o periașă de a lungu, scări lor și pînă la ușa din spate, Lucy formă stîrșit pusă în scaunul ei cu roțnie.

De ce insistîți să merg singura pînă la ușa, când Maggie ar putea aduce scaunul pînă la poartăle scărilor, mi se pare un mister! o cîcăia Edward.

Îți amintea spus, riposta ea fiind. Trebuie să depun puțin efort dacă vreau ca păcărelele să nu-ți rîmănească definitiv.

Și oricît s-ar fi îngrijorat pentru această Helen, nimeni nu știa că nu s-ar fi certat cu ea. Trîmbițind pe Maggie la bucatărie după o tavă cu răcoritoare, îi impuse pe Lucy de pe porțina pavyată în gradină, cîntărind-o.

Oh, mi-a plăcut de mîncare! a spus ea fericea.

Sînt sigur că mai sînt și alte locuri în care te trîmbează. Vîntul și ne mistă la fiecare răscătare și se gîndi să i-o arate. Doar dacă nu i-ar placea locul asta, altul de mult. Dacă vîntul ar fi cerut ca el să se rupă în bucăți, ar fi făcut-o. Ar fi fost o pedeapsă potrivită pentru prostia lui, dar nu putea să o facă, fiindcă pe Lucy îl nu gîtesse cu nimic și nu trebuia să fie pedepsită. Așa cum Jack Turner posesese problema, ar insera în vîntul pentru ea.

Apoi mai era Sivas. Tînar și puternic, putea să și facă apoi singur, fără îndoielă, chiar și cu nesuferita a a de Helen. Dar de ce să pîrtească el pentru greșeala tatălui său?

Mintea și inima lui Edward erau pline de amărăciune încotro să o apace? Ce soluție mai putea să existe?

Pe neașteptate, vocea lui Lucy a tîrîșit spre gîndurile lui.

Îți vreau o nunată pentru această perioadă a anului nostru așa, Edward?

Ascuzindu-se lângă ea, încuvîntă în timp ce privirea lă-
preocupată cerceta grădina. Cu toate că serpentinele cu tufări-
și cu bolte de frandărit, pareau să fie o frumusețe a
Paradis.

În fond, nu contează ce perioadă a anului e murmură
ca Vara, cînd totul e înflorit, ar-mele și privescile și
în-munale. Tămăci cu orle se schimba în rugini și acri-
franzele încep să cadă în timp ce vorbea. Încă munda
strîns împreună. Ce mai mult mi place, țina mărțuris-
cînd zăpada face ca ramurile să atîrne greu și greutatea
iar animalele pîndesc, așa bucatăriei pentru câteva resturi.
Apoi vine marie și totul revine. Oh! Edward!

Edward prin surprindere al apacă de mine și uitîndu-se
în ochii lui strălucitori, mărturis pe un ton blînd:

— Nu e nimic decît mă bucur.

Înghițind în sec, o puse la încercare într-un mod viclean.
E bine acum spuse cu un mînă strînsă și cu care mî-
gîndeam că poate fi ar placcă să te muți într-o casuță frumoasă
pe undeva pe aici, pe în zăna.

Lucy clătă din cap dezaprobat, cu un zîmbet abia
schîțat.

Într-o clipă, drăgoi meu dar nu. M-am născut în casă
asta și cu vrea din Dumnezeu, aici am să mor.

În acel moment, Srassosi cu o tavă pe care erau trei pahare
de sarsaparilă rece.

Am scutit-o pe Maggie de drum, zise el. După isprava cu
seamul, ca rotile, cred că cel mai bine ar fi să stea la bucătărie.

Lucy rise.

Blata de ea! Ar trebui să-l chemăm pe Joseph de la
grăduri pe viitor și să-l punem pe el să aducă seamul cu
rotile.

În timp ce vorbeau, ascultînd-o pe Lucy și hucurînd, se afla în prezența ei. Silas simți privirea tatălui său atîntită asupra lui. Cînd se întoarse, nesigur, se uita fix în ochii plini de îngrijorare ai lui Edward. El și doi se priviră o vreme unul pe altul înainte ca Lucy să interrompă acest straniu joc, strigînd că pisica era pe punctul de a prinde un puș de pasăre.

Repede, Silas, oprește-o.

În mîrînd vinovatul prin tufișuri, el salvă pasărea și se întoarse, profitînd de ocazie ca să-l studieze pe tatăl său pe de aproape. Nu era nici o îndoaială că Edward Fenshaw părea mult îngrijorat decît îl văzuse Silas vreodată, dar pareai să fi ascuns aceasta de Lucy, care sporovăia și rîdea și nu banuise nici o clipă că soțul său nu o asculta.

„Ce-a nu e în regulă, știu asta!” își zise Silas în sinea lui. „Dar ce-ar putea să fie alt de grav, încît să nu mi s’apună de laț cu mama?”

Își aminti de privirea distinsă din ochii tatălui său, și de avertismentul sumbru, cînd Silas se grăbea să ajungă acasă. „Oare are de-a face cu Cathleen Roe?” Apoi urmă sentimentul de îngrijorare. „Sînt lucruri pe care trebuie să le discutăm înainte ca tu să vorbești cu mama ta.” Ascuns printre copaci, Silas se opri pentru o clipă la marginea peluzei. În mînt, vocea lui Cathleen îi răsuna ca un ecou slab. „fiica brutarului ca tovarășă de joacă e una, dar nu te aștepta să ne dea binecuvîntarea, cînd o să afle că mă vrei de nevastă.”

Nerăbdător să afle motivul pentru care tatăl său se purta astfel, Silas aștepta neliniștit să vină seara. Trebuia doar să lase timpul să treacă.

În timp ce se îndrepta spre părinții săi, încercă să zîmbească, dar inima îi era grea iar mîntea plină de tot felul de bănueli.

Zimbetul era înșelător. O făcea pentru binele mamei sale, care era bolnavă. Și credea că, asemenea lui, nici ea nu avea nici cea mai vagă idee despre ceea ce se întâmpla.

Între timp, Cathleen alerga desculță peste dealuri, cu vântul, jucându-se în părul ei și un cîntec în suflet. Încă sub efectul amestecului produs de timpul petrecut cu Silas, era nerăbdătoare să ajungă la colibă și să le povestească tatălui și bunicii sale vestile nema-pomenite.

Jessie o văzu venind.

Isuse, Marie și Iosif! Ia te uita la fată, cum aleargă! Leșină! Afară! În fața ușii începu să strige: «Ce îi se întâmplă? Unde, dracului, ai sintezizmele?»

Răzând, Cathleen se căzu în brațe.

Îe am a că! spuse dînd jos de pe umeri cizmele prînse de șireturi. Cathleen o îmbrățișă pe bunică. Așteaptă să le povestesc, strigă ea. Nu o să te vină să crezi.

Jessie se uită la ochii strălucitori ai lui Cathleen, la bucuria care i lumina fața ca un far și inima i se mai înmuie.

Cel mai bine ar fi să intri în casă, zise ea, îndepărtîndu-se. Curioasă, dar nu fără o oarecare urmă de îngrijorare, Cathleen o urmă.

Pe ușa închisă îndăuntrul Jessiei îi spuse lui Cathleen:

Stai jos, uită-te, pregătește ceva de băut.

Îdar Cathleen era mult prea emoționată ca să stea jos.

Lasă-mă să ți spun ce am de spus, apoi eu am să fac un ceai.

Întreîndu-se pentru vestile pe care le aducea, Jessie se întoarse spre ea.

Pentru Dumnezeu, te rog! Ai să mi vorbești, ceea ce îți cur?

— Cu toate cuvintele aspre ale lui Jessie, Cathleen se ridică din nou, se așeză în fotoliul menses și așteptă. Când căzută înăuntru i se revinse starea în fire bună, ei să o felicite astfel: — Termină tuzină! Jessie se întoarse de la bucătărie.

— Mi-ai spus că într-o săptămână vei fi veselă, bine făcută, încrețită, nu ai acontit! Punând paharul cu băutura în fața ei, Cathleen se așeză pe canapea, lângă canotieră, și băutura mai tare.

Ah! Pleșcând, îi spusese lui Cathleen: — Dă-i druma! Ai dreptate! — Așa ca totul e în regulă! Idealiza de lichidul tăcut! Nu-i să-i spun nimic! — Dacă nu vrei, înghițind cu mări sorbitura, Cathleen făcea o grimasă de dur.

— Oh! Ce e?

— Te distruge băutura asta.

Cathleen chicoti.

— E gin.

Bănu, e doar un strop, asta tot cu o picătură de vin de roșu! — ca să i dea un pic de tărâie, dacă înțelegi, ce vreau să spun. Îți făcea cu ochiul, veselă cum Cathleen nu o mai văzuse vreodată.

Cathleen mai luă o înghițitură, apoi alta. Mm, e bună! — și apoi începu să chicotească. Jessie îi smulse paharul din mână.

— Îi-ajunge, nu ești obișnuită cu asta! și, într-o secundă, pui paharul dându-l pe gît, după care făcu același lucru cu ceea ce rămăsese în ea, său.

— Îți arde sufletul, asta face!

Cathleen era curioasă.

— De ce era așa de prost dispusă?

— Cum? — Jessie făcu o pauză ca să i privească fața. — De ce zici că sînt prost dispusă?

Aproape că mi-ai tăiat avântul când am ajuns

— Ei, asta e acum! Punind cele două pahare pe cămin
Jessie se lasă pe spate în scaun, și privind-o pe Cathleen în
ochi, îi spuse calmă: Asta e din pricina faptului că știu ce
vrei să ne spui.

— Nu poți ști. Citeodată îi era greu lui Cathleen să o
păcălească, dar undeva, în sufletul ei, banuia că temerile
bunicii erau ca un ecou pentru ale sale.

Silas Fenshaw te a cerut de nevastă, am dreptate?

Îmbujorată, Cathleen privi în direcția lui Jessie.

Vine să vorbească cu tata diseară, dar am vrut să vă
spun eu mai întâi.

Nu se supăraseră că bunica e ghicise despre ce era vorba.
Se pricepea extraordinar de bine să-i citească gândurile lui
Cathleen.

Jessie clătă din cap.

— Îmi pare rău, copila mea, dar după mine, asta o să
provocare multă suferință. Minia părea să fi dispărut și în
locul ei apăruse un soi de tristețe.

— Cu inima strinsă, Cathleen o privi pe Jessie.

— Îi iubesc, bun co.

— Crezi că nu știu asta, fetițo? Crezi că nu i-am spus deja
asta tatăui tău?

Sărutînd-o pe Jessie cu zgomot pe fața de femeie bătrînă,
Cathleen ingenunchă pe covorașul de lângă ea.

— Ai vorbit cu tata despre asta?

— Da, am vorbit.

Stîmjenită, Cathleen replică:

Nu m-am gândit că știu de mine și Silas. Despre ceea
ce simțim unul pentru celălalt.

Sigur nu știu prea multe, fetițo. Nu despre tine, în orice
caz. Vîrînd mina în buzunarul fustei, Jessie scoase o cutiață

7. Apoi, deschizând o cu mâna dreaptă, o agită ușor pînă cînd
pe la degeta mijie se desprinsese de peretea cîl apei, apoi
o dă în ea între degetul mare și arătător, o duse spre nas
cînd i-a înfa pe afa stînga, apoi pe cea dreaptă, pînă
cînd i-a înfa pe afa stînga, apoi pe cea dreaptă, pînă

~~✓~~ carbohydrate with ketone group

(អ្នក អនុវត្ត)

— Moșan, dai seama, copilă! Ți-l pândesc în ochii ei bătrâne-
te, dar pe născăpătură și tuși e tare. Se cînd din mîncă-
lăușulă și florăla și suflă în el ca abia să se cîndă, ca
să se cîndă a-ai spăstala. În întărită, ești de
mai mult decît pe cîndă. Dacă nu a-ai pe născăpătură
a-ai spăstala. Astăzi am spus.

- \$1 el cc-a zls?

În vederea unui barbat nu-și așază' Bietul de el în cer și
stea da seama de ceea ce se întâmplă chiar sub nasul lui
într-un dăd, cîncap. A trebuit să respire că sa mîncare
le ne a se uită la lita și mîna se strînsă la fete
cîmune falo în și s las renshaw cîb ne ceea ce se
întîmplă între voi a de tîm.

Greșeșel! Căci, dacă fusese vorba de vesele și se îngrozi
 o ra, care se gândise că poate doar familia de Sinaia îl
 intervenit între ei.

Hai nu te supara pe mine. Mingea din parul rebel Jessie abia-și vocea pina la un murmur. Nimeni nu spune că nu e un fiinăr dragă, pentru că asta și este, dar dacă lucrurile ar fi altfel, sint sigară că ac am am fi dansat un pară mesai, de bucurie.

Văzind privirea disperată din ochii albaştri ai lui Cathleen, Astrina continua să nu nevedea, pentru că era o lucrare foarte importantă de spus pentru banii lui Cathleen mai mult decât pentru orice altceva.

Am să îți spun ceva: declară că agitănd un deget amenințator. Tu și Silas Fenshaw ați crescut împreună ați fost cei mai buni prieteni și v-ați înțeles extraordinar de bine având în vedere împrejurările. Dar acum, cu toată povestea asta legată de nuntă și de intrarea ta în familia Fenshaw, s-a rătăcit prea departe. Apartenii unor lumi diferite, draga mea. Or, așa mi-e coteț, și coteț în abia cu sufletul tău că și tu o știi foarte bine.

Își punu respirația realizând că fiecare cuvânt fusese ca un pumnal înțipit în inima tinăra a lui Cathleen.

Sunî sigură că va iubiți *știi* asta. Dar mai știi că dragostea îți dă o putere foarte mare de a refuza și în bună sa refuză sau să mărtoreze Dumnezeu că să aud de frîngeră de nimic peste tot.

În ciuda a toate astea, chiar și în ciuda celor mai înspăimîntătoare presimțiri, Cathleen refuza să creadă. Ca și bunica ei vedea foarte bine lucrurile. Nu-i spusese chiar ea lui Silas toate lucrurile pe care le înșirase bunica ei acum? Dar Silas o convinsese că treaba ar putea merge și ea îl crezuse.

„Ei, bine, copilă?”

Cîndinda se puțin, Cathleen răspunse fără prea multă convingere.

Știi ce vrei să spui? Și știi că nu o să ne fie ușor — cel puțin nu la început. Dar faptul că ne iubim e suficient ca să facem lucrurile să meargă, și asta e tot ce contează pentru noi.

Deci intenționezi să te căsătorești cu ei, îndiferent de ce o să se spună — neluîndu-ne în seamă nici pe mine și nici pe tatăl tău?

Îrîmă o pauză mică, dar în final nu era decît un singur răspuns pe care Cathleen îl putea da.

Îmi pare rău, bunico! Lacrimi de regret îi apăreau
 pe obraz, dar nima ei nu le lua în considerare. Vreau să mi petrec
 o altă noapte cu el. Nicănu și putea încă să pui vata fără să se
 înteleagă. Cu buzele strânse, Jessie înghiți în sine. Și de ce
 să nu ar interzică? Ne înștă Carleen e vocea pită
 de

Mă rog lui Dumnezeu să nu o facă
 Pentru că, dacă ar fi făcut-o, ea ar fi trebuit să
 crească cea mai rău lucre din toate.

Astăzi nu mai e nimic de spus.
 Te rog — poți să vorbești în cu înțelegere? Fără să înțelegi
 mult vreau să fac. Și așa

Îndrăznă să apară în fața Jessie o privitoare
 Sperdute ca să treacă în fața ei. Nu aș vrea să treacă
 cu mână în față. Apucând-o cu ardeun brate e ca să se
 apropie și să stă în fața ei înconjurându-l cu brațele
 de urâtă altă la revizit

după un timp, Jessie o îndepărta pe Carleen de lângă ea
 și se aplecă pe jos lângă Jessie. Jessie o alina pe ea
 ta? Sau nici nu știe?

Silva în casa să sperie
 Chiar așa? Jessie bănuia că Edward și Jessie erau în de
 din cu această cauză mai mult decât decă. Tăcerea
 căna în ea și zău pe aici ca să vorbească cu tătă-tău. Și a
 păsănu? Stăpînina și emota și nervii. Carleen nevăzută

Î am spus că ea să fie tata acasă. După asta, dacă tot
 merge bine, o să mă întorc cu ea să ne închinăm cu domnia
 Foshaw

Jessie îi privi tata rădășă
 Trebuie doar să sperăm că totul va fi conform planului
 nu?

„În sinea ei totuși Jessie nu se putu abține să nu se întrebe ce ar fi zis tatăl lui Cathleen văzându-i pe Silas Jenschaw în pragul casei sale.

3

Cînd decurse normal. Cei doi bărbați convetsau cu stăpîna casei și aceasta se simțea foarte bine. Astăzi însă se mai întîrziase de mult timp.

A fost masa minunată, le spusese ea punînd în șerveturi și oștenia plăcută, companie înabuşindu și cascătul curii, ba se scuză. Dar mă simt foarte obosită așa că dacă nu vi surîrați am să intru în camera mea.

Într-întîi de pînă la oare și slăbiciune. Si-as se ridica imediat și se grabi să meargă.

O să te duc eu să-ți se el cu cadina. După Cathleen mama era lumina vîră sa.

Mergînd grădina în spuse Edward. Oh și vreau să-ți mai spun că știi că asta a băștăni vine bine. Îți scoate în evidență culoarea ochilor. Era un expert în a face complimente și rîzînd ea se nîntîrziase venea unei poezii de în fața fufuriei cu lapte. O sarută de noapte bună și îi promise că va urca mai tîrziu să o vadă.

Cu Maggie pe armele lor carina scaunul cîrtele. Si-as ajută mama să urce scările și să meargă în camera ei.

Am să mai stau la fereastră o vreme. îi spusese ea. Îmi place să privesc păsările facînd gîmă și lucruri seara. Grădina era atît de frumoasă, un adevărat paradis pentru sălbăticiuni.

Vinim dintr-o sa într-o noapte bună! Cu promisiune
 că și eu mă sarut. Traversa camera, doar că să o ajute pe
 Lucy să se apte cu scaunul cu rotile, să intre în camera
 Maggie chieoti.

N-o să scot niciodată la capăt cu mașinăria asta. Se
 arca și ambele ca el să apuce să răspundă, pușcă scaunul
 și se grăbi să coboare scările. În acel acest timp și las se
 mișcă ar putea să se împiedice și să dea de buca.

Lucy rise

Merită fiecare banoș pe care i l-am plătit pentru că
 măcdispune.

În destul de inocență, tu el de acord și casa asta n-ar
 fi o blățulă de-a. Maggie scallă n-avea lot de mătăvănu
 în ea parte din tânărie.

A fi precat chiar atunci dar marea lui i chieotă mapot
 în vânt, semni să se așeze.

Ma stai cu mine, fude!

Surprinzător, privirea servoașă îndreptată către apă. Lucy
 stău că ceva nu era în regulă.

S-a născut puat ceva rău între tine și tatăl tău!

Nu din că se știu. Și asta era adevărat. De ce mă întrebi?

Așa. Încercase toată scara să înțeleagă ce se petrece,
 dar nu reușise. În aceași timp, avea presimțirea clară că
 ceva nu mergea bine și ea era dată de o parte.

E vorba că am simțit ceva încordare în timpul cunei.
 Deabia y-ai vorbit unui altă. Aruncându-i o privire piezișă
 o atrebă de a drepti. Ai văzut o pe Cathleen azi?

Ochi lui i se luminau.

Da. Am mers cu barca oină la insulă. Nu se schimbă
 niciodată. E atât de frumoasă. Făcînd dragoste cu Cathleen
 fugese de asemenea miminat, se gândi că cea mai frumoasă
 experiență din viața lui.

forțele din pleacă. S-las n spus:

— O să ies în mîine, tu dai via să te văd mai tîrziu. S-las
găsește abia aștept să-mi spun ce adesea tatăl lui
capului se învîrte o mîine pe Maggie.

Stapin m-a trimis, domnule. M-a spus să vii transa
mă vezi direct în bibliotecă.

Mă uită la el. Maggie. Mă uită la el. S-las n spus
mediu de mare.

Edward cu privirea pe servitoarea care urca scările, apoi
s-a dus să traverseze biblioteca îndreptîndu-se spre bibliotecă
cînd a fost rapid în ușa și un scurt "bună" și se scutură
de mîna care prăbșit și spate e bătă și trăsă. La
pauză imediată se căzu.

— Ce e, tată? Surprins. S-las se întrebă cum s-a putut
produce o asemenea schimbare. Pară supărat.

— Îndreptîndu-și umeri, Edward își prăbușește în aer.

— Sînt supărat, răspunsurile mîine se sperie că s-
na s-ar fi temut să nu lăudă cineva. Măcrușare să spun
faptul meu că tatăl m-a dat faliment.

— Tu S-las nu venea să creadă ce auzea.

— Faliment? Sufură din cap ca zădărnice. Tu ai vă-
a la în faliment? Zise că e grav. Iși un om de afaceri de
măceș. Măcrușare controlul asupra terenurilor și proprietăților pe se-
tot. De asta nu e om în tot Lancashire-ul care să nu te cîntărească
după nume și prestigiu.

A urmat un moment stîmător mîine ca Edward să poată
cîntărească din nou și cînd își reveni vocea abia i se putea auzi.

la loc, fiule

Trăgînd în seară S-las se așază în fața tatălui său
presupînd că era mai mult de desătat de pus la pînă
decît ce se întîmplase între el și Cathleen.

Rulându-se de pe scaun, Edward începu să se plimbe în sus și în jos, dintr-o parte în alta, până când Silas crezu că e pe punctul să o ia razna. Chiar când vroia să spună ceva, tatăl său îl interzise:

Jack Turner a fost aici, înghet în sec zgomotos, înainte să continue. A anulat partenariatul nostru.

De necrezut?

De ce a făcut asta? Tatăl lui Silas și cu Jack Turner fuseseră parteneri de afaceri de multă vreme și făcuseră o grămadă de bani împreună.

Acum, tatăl său stătea în fața lui, negru de supărare, cu ochii injectați de supărare. Era disperat.

Ascultă-mă, fiule, zise el, și te rog... nu spune nimic până nu termin.

Repede înainte să și piardă caragul, îi spuse ceea ce făcuse, și cum se purtase Jack Turner conform drepturilor contractuale.

Oricare altui în locul lui i-ar fi dat un padeceată și i-ar fi trimis la pușcărie. Dar suntem prieteni de mult timp și cred că s-a gândit că i-am datora măcar atita lucru.

Silas era șocat de ceea ce i spusese tatăl lui, că ar fi cumpărat acel teren care nu mai putea fi vândut. Și mai mult decât atât, îl cumpăraseră fără ca Jack Turner să ratifice afacerea.

Cum o să recupereze așa o sumă imensă de bani, îl întrebă.

De la mine, zise Edward, uitându-se în pământ. Stă în puterea lui să mă sărăcească.

Dumnezeule! Ridându-se dintr-un salt în picioare, Silas începu să înțeleagă consecințele investiției neșabuite a tatălui său. Îndrăzni să întrebe:

Ai pământ și proprietăți... mai mult decât suficient, nu?

Nu. Nu avea de ales. Trebuia să se încreadă în tatăl său.
Aia datori.

Și ce ai de gând să faci? Am bani pași departe din
oapternicirea bunicului. Trece. Nu așunge, dar o să mă
aștepte pe tine. Că sigur am Jack. Iurne o să mă aiba răbdare.

Mă a propus ar îng.

Silas respira ușurat.

Că te lădău.

Închizând ochii pentru câteva momente. Edward își dori
a fie în orice alt loc. Numai acolo nu.

Silas văzu gr masa făcută de tatăl lui și vru mai multe
batalii.

Alăcelea asta tata. Ce vrea Jack. Iurne mă cere.

Edward îi îndrăznea să se uite la fa. lui.

Te vrea pe tine.

Întrebă și se dăcă a auzit bine sau nu. Silas se întese
pe stă barou.

Pe tine? Schița un zâmbet nervos. Ce vrea de la mine?

Încă incapabil să i privească în ochi. Edward începu să se
să străbată camera.

Puțin bani pe care n am na simt nici pe departe de
cunș ca să mi pot plăti datoria. Așa că am trei alternative.
Prima ar fi să vind casa asta cu absolut tot ce este în ea.
Iubouri m buă. Tot ceea ce mama ta iubeste foarte mult.
Făcând o patză. ridica mîna crezînd că s as vrea să
protesteze. Nu. Lasa-mă să termin.

Înărmîna i facare mișcare. Si as așteptă.

Revenînda și reșede. Edward continua.

A doua variantă ar fi să cad sub roțile trenului în noaptea
accidentului sau să mă lovească o carată pentru că aș po
tă să poată mearsa asigurarea. Iy și arse transparentă de pe trm.

cu poartă. Adresându-se lui Silas din nou, se uita fix spre el și nu se elenția. Ardea în ochii ei o variantă. Ceea ce înseamnă că o să se șteargă toată datoria, iar mama ta nu va afla niciodată.

Scurtă este această a treia variantă? Și as știa că-l privea direct pe el a treia variantă, dar nu și putea da seama despre ce era vorba.

Vrea să te însoțească în viața lui.

Într-un timp foarte scurt, apoi izbucni în râs, dar vazințu și tatăl foarte serios, dădu din cap a nemeredit.

— A înnebunit?

Univa, de ce a răzile conversația noastră. Amoldea na a fost așa, era de ajuns să vrea ceva și Jack îi dădea, imediat. Acum se pare că vrea pe tine.

Acum că totul trește, a vădă, parca se eliberase de o povară.

Dacă ești de acord, atunci, dat na este achitată, deși parteneriatul este deja reziliat.

Realizând că ceea ce se cerea era serios, Silas se duse la fereastră, uitându-se de a lungul parșilor și spre lac, apoi dincolo de râșniță, de ei și Catreen își desavins seră tabrea. O putea vedea cu ochi nășni, gătând prin tarba, cu fusta rădăla pînă la pămînt și cu un ris păsă. Tatăl zău, cu zîmbet mic și trist îi amău pe față. Nu era fereit decit cînd era cu ea.

Nu pot fi de acord cu asta, îi spuse tatălui său. Trebuie să măi... e o soluție.

Ai aflat deja care sînt celelalte variante. Edward știa ce e o omplă în sufletul tău, sau și omplă se strînse.

Într-o parte rădă fine, că a trebuit să te împie în povestea asta.

Silas avu o idee.

Am să merg să vorbesc cu Jack Turner. Pentru Dumnezeu trebuie să înțelegă enormitatea lucrării pe care o fac.

Crezi că eu nu am încercat să înțeleg adevăratele? Nu mă cedeze. Fata mea a avut obligația să facă ceea ce vroia ea. Alina o să vorbească cu el.

Îm. Aranjamentul asta a fost ideea ei. Nu place să cante.

Merita să fac o cercetare. Din acel moment nu se sfârșea încă prinos. Așa să merg chiar acum înainte ca ideea asta de a mă putea cumpăra să prinda rădăcini prea adânc în mintea ei.

Eu vreau facu un pas spre el.

Ma! de vreme ce el a venit acasă la zis să vrei să discutăm.

Putea doar să ghicească faptul că era vorba de Catherine, dăduse și ei seama de faptul că pierderea se transformase în iubire și acum și dorea cu ardere să îi fi pus capăt cu mult timp în urmă.

Ispitit pentru o clipă să spună tatăl său despre dorința lui și a lui Catherine de a-și petrece viața împreună. Săris de schise gata să vorbească. Apoi dându-și seama că ceea ce urma să spună ar fi complicat și mai mult decât atât se arzi.

Am ceva să ți spun, tata. recunoscu el, dar poate aștepta până mai târziu. Dar mai întâi am niște probleme de rezolvat. Ea și cînd ar fi trecut în revistă situația în care se găsea se cunoștea mai bine. Putea că viața lui nu mai merita trăită.

O să stau de vorba mai întâi cu Turner, apoi cu el. Dacă nu voi găsi nici o înțelegere la el o să vorbesc cu Henry.

de la el. S-ar putea să nu-mi ia mult să-o conving că nu poate fi vorba despre ce vrea ea.

Sper să ai dreptate, dar asta tot mă lăsa cu o dată mai mică și fără nici o posibilitate să o acuz. Edward e conștient de categorismul dat de dovada, dar în ultimile oropoșuri, că Silas ar putea accepta ideea să se căsătorească fără să tubăască. Dacă el a voința să se vede rămânere lângă el și căminul său.

Silas prețuia și ignore remarcă

Ce mă bănuia să puez zise încoace

Mai mult, trebuie să o aveți zăre de la el, căci el e cel care vădă asta încă se arăta dintr-o dată în intimitatea camerelor și se se untrăie.

Simplicia lui

Între ei s-a scutur de pe el, căci el nu am o timp și vorbese că el ar o vorbese de la un discurs și el întru mîne demontat la praprie, după care el se vin la lui. Dar nu făcea gura. Știa că de mînele lui. (1) și nu vedem de arînd. Fina atunci gîndește te la mine și de asemenea atbește mai

Silas

Într-o turnd buchia și pudră o mplec. Silas și iluiciei pe la el, o pe noua meșteră în sufragetie, o chemă a ce o timp ce și lua jacheta din de sp.

Într-o am o nsare nate pe el o mîne

Pînă la pînă de pene cu care ștergea pralul aceasta veni în faza

Da, domnule?

Cu noi casula Tenshaw de cea alta parte a văii

Strașnic se să și am ntească, faza întrebu cu vocea ascultă de mîna

Cea în care locuiește brutarul Roe?

Da, aceea e Edna.

Iată-i se zăvălă într-un zîmbet strîmb.

Știu acum, excuza-mă ea, evident mulțumită de sine, că
cînd te aduce brutarul mele mame o tava întreaga de
cîntec dan în ea. Domnul Roe nu te aduce acasă de la
bătănie în fiecare duminică cu precizia unui cas, de cînd a
fost căsătorit, așa înțelept. Nu pretinde niciodată mamei să fie
receptivă. Și n-are nici dăruie de simpatie, iar bătănia
e mar o dragădă. Iată că ea tocmai s-a născut dintr-o șoapă
Alina zice că e alături de război să se infurie.

Deși era îngrijorat, S-las rîse cu poartă.

Am auzit-o pe Kathleen spunînd același lucru.

I făcîndu-i pe amîndoi să tresară vocea lui Edward tînu
cîntec.

Edna trecu imediat la treburile ei.

Într-o zi Edna S-las se grăbi să o oprească. Edna prinse
niste instrucțiuni pentru o treabă pe care o aveau gata foarte
curînd.

Îmbrîțit, Edward se răsucî și se întoarse în bibliotecă
adîinzind ușa în urmă.

Acum Edna întinzîndu-i pleoacă S-las îi spuse. A prii-
nu-l pierzi și spune doamnei la ob-menajera că ai zis
că să plece imediat. E foarte important.

Da, domnule. Imediat. Nu să-l pierd. Că să convingă,
în scrisoarea sub bluză.

Du-te acum să-și dai a ține de cîntec lui Kathleen
chiar dacă o să te chinase să te dăruie o căușă chiar tu.

Mar bine nea-duc să-mi pona la laltă pantofi. Edna pîrta
măsura. O și avea un zîmbet malțos. Ard de nerăbdare să-
vîd și pantofii. Aștia sînt făcuți doar ca să mă nîșe mar ușor.

Grăbește-te, Edna.

Dăpărec această oală la fugă. Săas grăbi spre grajdul
care l-a de-a dreapta, prin curte.

Înșeacă-mi murgul, răspuse bătrata lui de la grajd, cu
mănu repede posibil.

Încerc narăvaș domnule veni răspunsul. Nu am apucat
să lucrez cu el în ultimele două zile.

Narăvaș, zici. Trăgându-și căzuca de călărie. Săas
asteptarea bătrânului să se scuterească. O să se doborâstă case.

Întreindu-se înșurmarca anima alui. Dacă pot, alerg și
peste dealurile și învâreșce ducem la țesedinta Kilda tot
de unde Jack Farmer scria departare peste cel mai bun
pământ din tot Lancashire.

Întrodus în sa cu Săas și găș pe totuier stădu pe oare
de artile spirituale de șer și coșulata creștină. O expresie
prava dezgroată.

Dacă a venit să padezi în favoarea tatălui tău, zise e
trădător. Pot să răspund de la bun început că ti pierzi vremea
într-un pece vorbă. Se îndrepta spre bar de unde lăsa doi
polici și turnă whisky în mormăgăni. Fecare. Întruzindu-
se în ea. Săas continuă.

Nu mai am nimic de adăugat la ceea ce am spus deja.
Pot să te văd și să cheier și tu să dai rează o grăză de baai.
Căci va să fie că stăla tău de ei nu mă interesează. Tău
și stănd am pe al o proclamație. Văd că spre benefici
anulată. Aș putea spune serba și semmala de tatăl tău, de
mine și de avocat.

Îndușă și lăsa lădă dintr-o ngăhăra și arna a ta.

Încercă să se pot de a streșă și stă. Nu erau alt
cogitând că lăsa scria. Săas de ce nu asta. Doar o semnătura
de o forță. Săas și stăla amu prepușe creze în mormăte.

„Aveți cu timpul să eu plecați. În ciuda a ceea ce i spusese, căsătoria o mică cavetă, comparând un tete-poc, alte tete-pocuri și care nu a adus foarte aproape de faimă. Tatăl ei se apăsese și vocea îi devenise stridentă.

„Sunt sigur că tata a fost benevoent...”

„Ei? S-a putut ca tatăl să e on ca te aducea pe ea și să o apăsese tare ca să crape și să poată să o dea la ea și de ră vreme pentru că dacă ar fi fost altminteri, o altă oarecui tot posibilul să l trimitea acolo unde trebuia după și pentru o așa perioadă de timp.

„Dar nea voastră credeți că aveți autoritatea să l ruinați?”

„Stă în puterea ta să l salvezi. Zimbet lui Turner era notat. O simțeau de o viață în ciuda lui și în ciuda fondra. Naște ca tatăl lui să accepte să va arăta în nord. A van tinere Fenshaw, tată propunerii mea. Tata mea nu a spus că este pregătită să se așeze la casa ei și să înceapă o nouă viață. Ochi i se umplură de lacrimi. De mult știu am văd mărțată și cu copii și nimic mai mult face mai ferici. Cu t să te ai ca ginere.

„Ceea ce mi cereți este imposibil.”

„Zimbet al lui Turner dispăr.”

„De ce imposibil?”

„Pentru că eu o iubesc.”

„Ce ai să rișe?”

„Dragostea! Ce are a face dragostea cu asta. Mai mult cred că vei învăța să o iubești.

„Si as era de neimpozibil.”

„Nu, domnule?”

„De ce nu?”

„Pentru că am deja un angajament față de altă oarecui cu care am intenția să mă căsătoresc.”

„O expresie de dezgust se ivi pe fața celorlalt

— Fata brutarului?

Da, Cathleen

Atunci ești al naibii de prost! Iată mă cu tine ofer o înălțată reputație și cu o avere considerabilă — și nu uita că ai pe lângă moarte, toate vor fi ale ei. Scutura din cap. Nu pot să cred că renunți la toate astea doar de dragul unui clip drăguț.

Nu, domnule, refuz pentru că nu este corect. *Motivul* sint greșit alese. Chiar dintr-o parte faptul că nu mă interesează Helen în nici un fel și nici eu pe ea — dacă ați fi, măcar pe jumătate sincer cu dumneavoastră — v-ați da seama că o căsătorie între mine și Helen ar fi sortita eșecului.

Tatăl tău știe cum gândești?

— Da.

Și ce are de spus?

Asta ne privește pe mine și pe tata, domnule.

Bătrânul i studie pentru o clipă, nămirându-i în fața hotărârea de sine. Reamă că Silas avea n-ște principiu pe care atit el, el și Edward Fenshaw le uitaseră. Citindu-se la tînăr, observindu-i statura și mindria pe care o ațîșă, și la cu de hotărîr era să nu se lase tîrî într-o căsnicie lipsită de dragoste, în cuprins de ins die. Și cum nu era pentru prima dată, își dorea din toată inima să se fi purtat astfel în toți acești ani, să și fi rubit soția mai mult, să o fi făcut fericită și să-i fi fost aături. Viața nu fusese ușoară pentru el, mai mult, nevastă il părăsise apoi avea o fată ce creșea fără sentimente și disprețuitoare, și acum cînd soarta i dăduse ocazia să se elibereze de toate, apăruse acest tînar de neclintit în hotărârile lui și care i stătea în cale. Edward Fenshaw era un om norocos, se gîndi el, să aiba pe cineva care s-ar lupta din răsputeri pentru el.

Jack Turner era și el decis să nu cedeze, să nu piardă meciul. Asta era șansa lui și nu o să o lase să scape. Hotărât să accepte alt stil, începuse să i lăgusească.

Vezi tu și că fata aia, Cathleen Roe, e o adevărată omusețe și nu mă surprinde faptul că o dorești, dar te dește-te omule! Coprică subînțele! Pot avea orice altă femeie oricând poți! Chiar și după nuntă! Arată-mi tu prima dată căruia pu... îi place să aibă... aventura!

Lea-l pe-ai simțind că de sugeste. S-lasă și s-a născut rețea. Ceea ce spunea este o jignire, domnu...! E pentru mine și pentru faza dumneavoastră. Îndepărtați-vă de mine și adăuga cu demnitate. Dă-mi-mă! Cu și Cathleen... sau în caz contrari, să nu vă îndoiți de asta.

Nu mai spune! Despre tot. Turner se ține înainte și lăpăte o expresie nem-oasă.

Este un nenorocit neapătător și și... Exasperat se căută și se căută în mine spre înalt. Apăsând marginea din urmă a raftului, o sfinse pînă cînd băieții de gât se făcuseră albe. Așadar, pentru asta ai venit, nu așa? Nu vei să te însori cu fiica mea, dar o vei face cu această mea... nimeni... care nu-ți va aduce nici renume și nici poziție socială.

Dîndu-și seama că remarcă era merită să l provoace. S-lasă preferă să nu răspundă.

Bombănind, Jack Turner continua să lătră în război, dîndu-se la șemineu pentru un timp alt de lung, în sfîrșit S-lasă credea că uitase că se mai afla acolo.

Dupa o vreme, timp în care îngrijorarea lui S-lasă creșea, bătrînul spuse, cu vocea tremurîndă, de furie:

Ar fi mai bine să pleci!

Speram să mă fie o cale de a rezolva situația asta definitivă. Suius lansa traza pe care o avea în minte de câțiva ani să îi spusesese despre ce era vorba. Aș putea lucra cu dumneavoastră ca să încerc să îndrept cit de cit paguba. Am absolvit cursurile de comerț și sunt pregătit să mă tinsez în afaceri. Am cinci ani de muncă în spate și un maldăr de rezultate bune cu care să mă laud. Deci după cum vedeți sunt foarte familiarizat cu bursa. Mai mult cred că terenul ăsta ar avea ceva potențial. Are o idee sau două care ar putea merge.

Oh! Deci ai și o idee nu? Și ce te face să crezi că știu mai multe ca mine? La dracu cu studiile tale! Îi nevoie de experiență pe teren, asta e tot ce contează. Am aflat mai multe despre afaceri decât ai ști-at tu vreodată. Acest teren a fost incendiat, pământul nu mai are nici o valoare, nu mai e bun de nimic, e teribil! I-a fel ca și banii pe care tatăl tău i-a irosit.

I-i bine atunci nu aveți nimic de pierdut dacă îmi dați o șansă. Tot ce vă cer este un pic de timp ca să recuperez banii dumneavoastră și să î-l absolvi pe tata de datorii. Suius se apropie cu ochii schipind de emoție.

Șase luni. Dați-mi șase luni.

Pentru moment Jack Turner păru că analizează propunerea. De fapt își spusese în fața lui se afla un tinăr cu standarde și valori care ori l-ar termina încă din primul an, ori l-ar face să devină o forță pe care se putea baza. Iată cum refuză categoric să fie folosit, chiar și ca să și salveze tatăl de dizgrație sau mai rău! Și iată cum întorsese lucrurile în favoarea lui — cu fruntea sus și cu prăviarea amără care nu se va uita vreodată. Jack se gândi la toate astea și ra o decizie pe muchie de cutit. I-l păcate culita fusese deja

Apoi, cum ar putea să accepte sugestia fratelui său, când ea era să se însore cu Hedeo și să ia o povară de pe umerii ei?

Contraar dixeră că spusese lui Edward căshaw pe cack
 el îl interesau doar asta era o consecință a furtului pentru
 că vace dinea cel în tarc era o orgă de păsări și șiridă
 de pui de găină și pentru asta vrăjitoarea se arăta
 cu oială să prindă. Deși propunerea a Săris lănta se
 arăta să nu accepte să primească o lăntă.

Nu am a interesat Mercurul spre Soare, apoi de ce
si Iulius? Insa e de la data in care Soarele a inceput sa
radieze mult mai puternic si mai mobil decat in prezent.

Se as se se se se de stivsoare caut du a priv ca spuse
del

Entre a l'hor, crescant i fent-se peixos, probabls, i a
regreta i s'afaita vista. Dar don m'hi és a. Privinc i
Jack, i cor pas une d'idi, un cap.

Să-l fie răsturnat, a fost bărbat dintr-un toată neamul
am a la d-... (canta de bănu pe tot, cu un cântec pe care
bucland revarsă nașterea și pe trăsura ei răsturnat
și în extrema înțelegere: aveu nevoie de cineva pe teren
ay, în l sa pe trăsura ei de trăsura ei și cu un cântec
diagnosticat în toată și decise l-ntre... re sa mu
dici, cu cântec și cu pînă. Nu pentru că au fost ei pentru
ă dîmne dă și în cer l. Continuă să i privescă une
mîntător. S-a auzit în cauza unei greșeli, neterminat și
pentru că este costat... stebim pe are a timpilor
le a ajutat să... săg... mîntător... l-ntre dă și în cer l.

Fac na o pauză. Incerca să deslușească pe fața lui Joe. E tot o simă de regret, dar nu găsește nimic.

Nu e să te mai deranjez. Vocea îi era caldă, chiar plină de respect, dar mama îi era urea și, tot spusă a compromis. Și totuși... pot să îți promit un lucru. V-am să uit ziua de azi măcar pe omul insensibil care te auză și te vede.

Se întoarce să plece, dar se oprește când își auzi numele.

Fenshaw. Chiar nu pricepi? A spus că v-am devertit, că nu stă în putere să cruțez pe tatăl tău. Zimbi un zimbet teribil răutătos și începe să se aplece pe tine. Dar nu ai asumat răspunderea pentru ce o să se întâmple. De acum încolo pe drum că ai șansa să salvezi situația și nu o faci. Așa că orice s-ar întâmpla, viața o să îți aparțină mie, tal-tute-tic, nu mie.

Își aruncă Joe privirea. Mămă, mi-lăți, mi-lăți am propus să îl dăruiesc să-l rezolvăm. Adevărat, este un dăruire semnificativă, este în înțelegerea noastră cu Dumnezeu. Dacă o faci propoziție. Nu lăți, e în privimile lui. E o să găsim un mod să te dăm înapoi. Tuta este mai înțelegătoare și înțelegătoare. Are pretenții în Londra care o să lăți te să-l sigur.

Asta crezi tu? Tu ești respirația grea. Cu înțelegerea sa, tatăl tău nu va avea unde să lucreze. E condamnat în prezența dispașitad sunt rugați să bage mâna în buzunar.

Vă mi vedea. Și cum ar face el însuși ca să și ajute un prieten la nevoie. S-ar refuza să creadă că loșii parteneri de afaceri ai tatălui său i-ar putea întoarce spatele.

La fel de insistent. Turner adaugă:

Însoară-te cu fiica mea, asta e tot. Pentru Dumnezeu omu e! Nu se poate face un mic sacrificiu? Dar era un

sa-l iei si el e gata pentru ca din ziua cand mama fetii a
pierat, nu s-a sacrificat desigur viata pentru tata asta
sa creabă si ajungese sa i para rau?

De tângul amor si găs-se de vreo două ori pe cile cinev
si pe să si petreacă viața a altor de el si tot de vreo două ori
fi-eu t-și se de-acasa. Aia data ar fi putut foarte bine sa treacă
si se nelegimca nu l-dwars l-enslaw, dar o vazuse ca pe o
continuitate preata ca dar cer de a se elibera de scorpia de
lucă sa. Au o vrea nici sa ar hărbat din el iar e o zestre
namimmoasa.

Acam, cu si as pe poarta de a pleca vedea ca singura
măta a aluna ca printru degete.

Nu te grabi monștră el. Văd ca nu ai să faci asta
niciodată. Tatai tau nu mi va mai fi îndatorat pentru
o ceun. Vor lepe e într-o contosana considerabă de
bi și o să ti constituiesc o casă cum nu mi va vizat niciodată.
Mergi acasă și gindește-te la asta. E tot ce l-er.

Stas scut-ra dă cap.

Ai de la răspuns. Neu domnia e ripostă e, si știu des
si pare ca uăpecez deca o sa vorbesc cu Helen. Pare ca
eu o să te faca sa revii la realitate.

Ha! Nu e nu l-dai seama e te de l-verșu ală să te aibă!
Ihonneze de a fost deca ei!

At de at, luat o razna imen fin.

Străbătind cu pași mari încăperea, încercă să se prefacă
cum că nu ar auzi ceea ce i se spunea.

Dă drumul. Insoară te cu manta țărănească! Lasa l pe
tatăl tu să si dea cu pumni in cap nu mi pasă l-tă te la el
cum pierde totul. Din despre mama ta ce zic? (e crez ca
si ar int-upta daca o si afic? Spune mi. O sa o distraga as
o să se intimpla si nu fac nimic ca sa o salvez. Alena mo

...a S las rächen, din pragu usi! Do, oameni terni nap' se
este datorita una nenorocit' cu o si ca fine!

Oprindu se în hol. Sălas se întoarce și se uita lung la ea. Căruțul enorm din pricina momentului. Nu mai era loc de aceste privirea din ochii — negri spunea totuși.

Mult timp după plecarea din Selay Jack, carterul petrolier și
mura, cummi ca confidat au pînă la sfîrșit cu rîc se spase
Vorbe grele între ei și fîn lui i dădău — enshaw — un tîm
simbolic — care întotdeauna — pe vișe ca respect și admirație
și care acum se afla la cîr — o mîna și l străngea cu mîna
mîngîitoare

Nu e chiar privocul toate astea? se consolă singur. Iar în fiecare zi, la fiecare de care s-a gresit, și-atunci, drept ca să-și răsplătească...

— Dar adu-ș paltar după paltar, încep să prină la curaj.
— O, ce tasă așa cum ziceu zimbăci, o, ce tasă victorioasă
— zăriseși... — O, da! O, să cânte-a solube de țigă
din asta să c să vină vremea când a sa și corească să nu se la
n se uită după mine, să nu mă uite prea a-b de des și să scape
de-a sa de... de-a sa de... și să se c-oare cu eu. Măcar de
dragă, măcar să c-oare cu eu pentru tată sa.

Cu o sârbătoare ca să-ți iei tina din pahar, apa altul
dă și tu e în ecstas spre tablă, ține să e agitat de perete
cruț lung la a îngusta cu ochi, mae și paltranză, și acț
zeihei care dădea un so, de tarmec, ree.

În constența dragă mea! O sa uită ei! S-a bătut
 nou înaltă te va regăsi! Zău! Nu creștea... și în...

[illegible]

— scutun și dădu pe gură hă-tura. — O să se întoarcă pe vremea
— că să vezi că a fost dreptate.

Ridicându-se de pe scaun, mersese la bar și apucase să a de
— la mână de care o puse pe burtă.

— Jack Limer — scutun — amice — Henry — Pugh — și
— împăduse să o meară. — Limer — meară — My — bimb —
— Limer — meară — amice — Henry — Pugh — și
— bimb — meară —

Când Helen se întoarse de la plimbare, a găsit ascuns în
— zămintă un sfărâmat în așa hal, că putea spera să nu fi

— Navea de unde să și ce ce spusese mai înainte, că se
— o ceea ce o privește, că din cauza războiului, că
— războiului, războiului, războiului, războiului. Și nu putea să se
— uită oară să se gândească din singele lui, și chiar dacă ar fi saut, că
— în păsat e în vreun fel.

4

După ce părăsise reședința Kidallion, pe Silas nu îl lăsa
— în mână să se dea direct acasă. — Căci era să călătorească peste
— var, până la o coșna mare, mătă. — Era un loc unde se părea că
— în mână nu se mai termina niciodată și unde și fluturii se șantea
— împăcat. — Or, de câte ori avusese nevoie de alinare, o putea
— găsi doar aici.

— Dintr-o parte, călătorește deasupra vâii și a pădurilor
— până când ajunge pe cea mai mare câmpie. — Descriind, că
— creșterea, apăsătoare, a vâii, tanta și gura să poască. — Mergând
— a pașii mai spre, călătorește de buza de mări, și marea
— peste câmpie de dedesubt, sorbă și pesant. —
— călătorește în disperare, călătorește deasupra, călătorește de

"Mărginea lumii" mormură el, cu ochii și sufletul îmbătați de nea-cop-cășitare trănăsește.

Din locul unde se afla putea vedea pământul până departe, păduri și întinși lacuri ce tinea de domeniul lui Lonslow strălucind ca o biserică neagră, imensă, pierdută în verdea pământului. Noaptea se lăsa cu repeziciune și ca de fiecare dată la acea oră a serii, ceala înconjură însuși într-o aur fantomatică, incredibilă trănăsește și obsedantă în același timp.

Insula mea. A mea și a lui Cathleen

În sară când pan de subînțelesuri rămână trasături le făra doar a o apăsătoare de bat. Acum când închise ochii chipul ei răpări în minte. El simțea apăsare, o vedea zimbău și mama ei se ampara de bucurie. Avuseseră încredere în el și se dăruise cu pasiune și știa că de ar fi tratat o vecinătate n-ar mai fi simțit ceva asemănat.

Nu o pot parke locurile de mi mormură el. În fața lui Turner fusese cit se poate de sigur pe sine, dar acum singur cu gândul la Cathleen drept consolare, nu se mai simțea atât de sigur și chiar își spuse: Trebuie să mă lăie o care să î mulțumesc pe Turner fără să fim nevoit să mă vînd. Dar nu știa cum, cel puțin nu cu certitudine și asta îl măcina înăuntru.

Ridicînd privirea spre cerul întunecat nemărginit, avu sentimentul că nu era singur. Nu știa cum să fac, șopti el: "dacă o pierd pe Cathleen, o să pierd totul".

Ideea era de neconceput și totuși în ciuda bravurii pe care o arătase în fața lui Turner, se vedea obligat să se gîndească la asta, din cauza mamei sale și pentru că se temea. Așa cum Turner spusese clar și raspletat că prietenii se fac nevăzuți atunci cînd sînt rugați să baie mîna în frazunar. Chiar Turner demonstrase că un prieten putea deveni foarte ușor dășman.

Mai zăbăvi, vreme apoi se întoarse acasă. Mai târziu, când i s'arubita de abia aștepta să-l vadă, se va duce la ea. Și zise: "Va trebui să aflu ce s'a întâmplat" mamă ei. "Nu ne s'aravem secrete". Nu era un chin pe care să nu-l poartă, pentru că el nu exista speranța. Va fi reabil din să se facă să-l vadă se lostu printr-o fată a sa. Dar care va fi ce vor afla de neazor le lui Edward H. Ashaw, care era ajute?

Pentru moment totuși, cu ave înseamnă în Turner încă o mândrie că nece din marte au vrea să siste pe o altă cămin acestui lucru.

Drumul marelui păta să dureze o veșnicie. În timp ce se îndrepta spre casa, înținerul se făcea din ce în ce mai ușor, după doar ce stăte și a nimii îndepărtate.

Privind înainte, văzu casa tatălui său, amănând a se afla în lumina aprinsă. În fiecare dimineață, mersul în căminul mamei și a tatălui s'arapese înaintea. De obicei marea dorme la ora asta."

În timp ce se apropia, recunoscu în cota șaretă neagră a doctorului.

Înspăimântat și grăbirea-l la trap. Haide pretene. "Căci mi era în regulă". Se simțea de parcă ar fi primit un pumn în gât drept în piept.

Ajunse în curte în galeop, eliberă calul și strigându-se pe înținerul de la prate pe Joseph, intra aletz din casă. Tatăl său era în salo și zăcea se afla doctorul Leighon. Amândoi aveau niște figuri solemne.

Nelăsând să se adreseze doctorului.

F vorba de mama nu așa.

Matthew Leighon răspunse imediat.

Au fost chemat pentru mama ta, da, dar e mai lung și deosebi se simte mai bine. Întorcându-se apoi spre Edward Henshaw continua: Calmante e pe care i le-am dat eu începând să faci de-a efectul. Încercînd o să adoarmă.

Punându-și palatul pe cap, văzu expresia de pe fața lui Edward.

Și eu superez să te odihnești și tu. Nu-ți ești de obicei tot felul să te pui la dormi. Fără a cădea, cătușă din cap într-o parte și într-alta. Se zăvăla și acum te simți.

Obormind privirea în pas, Edward Henshaw recunoscu dînd din cap.

Apoi am să-ți explic, am să mă întorc, nu ne dăm de capete, pe înțeles doctoru' Coppenhwaite. Pînă atunci, să-mi dați niște instrucțiuni.

Edward Henshaw pronunță:

Îți mulțumesc încă o dată, răspuns obositor. Pe mâine dimineață atunci.

Stîndu-se pe tată și pe frate pe rînd, doctorul le ură noaptea bună și plecă înapoi acasă în patul său cald.

După plecarea doctorului, Edward Henshaw se întoarse și surprins pe Sias pîșind dintr-o parte într-alta a camerei, cu privirea înțeporată îndreptată spre scară. Auzîndu-și pe unul sau altul în saloan se lasă.

Ce s-o întîmpla? Văia să și văd mama, dar terminându-se în același timp să o deranjeze, se străduia să aibă răbdare. Ce aș putea să spun? *Îmi pare rău știu cum te simți*."

La început parca și cînd tata său ori nu auzise ori nu vedea să vorbească. Oricum ar fi fost, rămase tăcut cu privirea fixată în podea.

Atunci, neîntîlnind, revolta comentariul doctorului Sias, acum al pas spre el. *Te rog, tată*.

— Nu terminat totu. Fale gema ei. Nimic nu mai contea
 acum.

Separarea lui Si-as se transformă în furie. Traversă camera
 obligându-l pe tatăl său să revină la poziția normală și
 întrebă:

— Ce te deranjează? Ce ai de spus să te gîndesc că ești
 bine. Ce contează tu. Ce contează cu ai prios, înca mîi fratele
 și cu voi. Domnule, să sperăm că de cînd vă însușiți de
 intinută răspunde că vesele vești. Teribile însușiți și rîșni.

Edward nu putea să-și consilieze.

— Lasa-mă în pace.

— Nu crezi încă că ai trebuit să cauți năsa o facem să se
 simtă cu mai bine aproape tot timp. Bănuia te de
 frumusețea și de risul ei. Lăsa pușca. E important să
 lui să afle că ai revine de noi. Si-a uitat să afle de durere
 dacă putem. Zău, cînd e dor sporește. Ar vrea să afle năsa
 și fide. Ce păsa să nu lăsați ca suferă atât de mult.
 Gravitatea situației începea să-l copleșească și pe el. A
 dat-o în asta. Nu sa pot spune nimic pe care să vorbească
 se aplată în ea și acțiunile ei erau trunchi. Cînd în sfîrșit
 Edward lăsa să-l privească și văzu că de rîvniș era fial
 și simțea că se căprie de rușinea.

— A dreptate spase. Nu tu ești mai puternic decît mine
 mereu ai fost așa.

— Nu ești și tîna pe umaru, tata m' ai vău. Si lasă spase
 zîmbind blind.

— O să fim m' năsa puternici pentru b' c'ie ei.

— Mai calm acum. Edward apucă stîmpe pe fiul lui și
 rămîseră așa. Tata și fiu întregatori unui tată de celalalt
 pentru prima dată în viața.

— După un timp erau capabili să vorbească și să stabilească
 unele lucruri parînd pe l'ucy mai presus de toate. Dar

— Nu era încă ceva care nu îţi dădea pace şi care o afectăm?
— Nu, ca niciodată.

Când Strass îi spusese tatălui său că Turner nu renunţa cu
— un chip la ideea lui absurdă şi că Helen părea să fie şi
— de neînduplecat, Edward răspunsese:

— M-am gândit la asta. Am prietenii losti colegii în Londra,
— care vroiau să mă duc şi pe care vroiau să îi vad. Sînt sigur că
— mă ajută. Nu am vrut să ajung să cerşesc, dar nici nu pot
— să las să-ţi distrug viaţa din cauza mea. Răseşor în plus
— mamă ta deja vă vede pe tine şi pe Cathleen cu pe un cuplu.

— Nu îţi scapă nimic, nu îţi aş! zise Strass.

— Nu prea.

Revenind la problema cu Turner, Strass îi sugeră:

— Rămân cu mama, are nevoie de tine. Dacă ai încredere
— în mine, vei duce eu mesajul tău la Londra.

Edward se gândi un moment.

— Îmi n-ţeles că am încredere, spuse ei, şi ai dreptate. Ar
— trebui ca eu să rămân aici. Turner nu a dat o săptămână înă răgaz
— şi că ave n foarte puţin timp la dispoziţie.

Rămăsese stabilit astfel. Primul lucru pe care îl va face
— Strass în cămineaşa următoare, va fi să plece la Londra, unde
— va căuta câteva persoane care, în trecut, apelaseră la Edward
— Conshaw. Căci, sînt datarii, spăvesc ei. Şi, ai Strass nu i
— cunoştea decât să sperie că putea discuta cu ei altfel decât cu
— Jack Turner.

În timp ce Edward începuse să scrie bretelele, Strass arcă să
— nu vadă pe mama lui.

Crăpînd puţin uşa, se aştepta să o găsească dormind
— profund. Cînd o strigă, "Stră Strass", răspunsu, prins dar
— şi preocupat că ar putea să o trezească şi că ar putea avea di
— nou dureri.

Am crezut că doctorul m-a dat un sedativ, zise el într-
un glas, în timp ce se apleca să-l ia de la masă și să-l ducă la
camera de frumusețe a mamei sale.

În lumina aurie a lampelor, părea că se apleacă pe un
copil și să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de frumusețe a
mamei sale.

Nu-ți face griji. Lăudându-l de mână, îl trase aproape de
sine și să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de frumusețe a
mamei sale.

Șocat de sinceritatea cu care îl privea cu amor
Răzine să-l treacă la altă parte.

Oi, vă cunosc pe voi, barbați, zise ea. Prezența un
doctor, oricât de neobișnuit, ar trebui să vă facă să transpirați.

Nu faceți nimic pentru mine.

Nu e nevoie. A fost o criză, dar a trecut și o să-l
dăvine de o vreme. Răzine în plus de abia aștept. Tatăl tău
e un om de mare încredere. Nu te poți baza pe el. Nu te poți
baza pe el. Merita să-l văd. Lăudându-l de mână, îl trase
aproape de sine și să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de
frumusețe a mamei sale. Nu-ți face griji. Lăudându-l de
mână, îl trase aproape de sine și să-l ia de la masă și să-l ducă
la camera de frumusețe a mamei sale. Nu-ți face griji. Lăudându-
l de mână, îl trase aproape de sine și să-l ia de la masă și să-l
ducă la camera de frumusețe a mamei sale.

Îmi place ce am. Mi-așat tura scolare numai auzind că
te așteaptă. Lăudându-l de mână, îl trase aproape de sine și
să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de frumusețe a mamei
sale. Nu-ți face griji. Lăudându-l de mână, îl trase aproape de
sine și să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de frumusețe a
mamei sale.

Îmi place ce am. Mi-așat tura scolare numai auzind că

te așteaptă. Lăudându-l de mână, îl trase aproape de sine și
să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de frumusețe a mamei
sale. Nu-ți face griji. Lăudându-l de mână, îl trase aproape de
sine și să-l ia de la masă și să-l ducă la camera de frumusețe a
mamei sale.

Îmi place puțin obiectă. Știți. Presupun că mi-a ales deja
și nevasta. Nu-ți face griji.

Lăudându-l de mână, îl trase aproape de sine și să-l ia de la
masă și să-l ducă la camera de frumusețe a mamei sale.

Oi, cred că te așteaptă deja asta.

- Nu mai spune!

Trăim pe sticlă, lumea de dragoste.

V-am văzut pe bunic și pe Călin împreună zise că
 ești. Am doi păreți alii de arțari.

Nu te grăbi să tragi conet zădărnica. În pot-đa ție cea
 v-ai apăsă și pentru că v-ai rănit-o în
 emul tatălui să. Săas sinte v-ai rănit să. Lept de
 O și bine, as pitea să m-ai scil zădărnica să se
 greșea. Poate tu ai are dreptate. V-ai rănit pe să v-ai
 vult decit o prietenie adevărată nu te vor ține. Tatălui
 ești. O și vedea pe Călin de casă ta. O grozăvie de
 pândire ndin juri.

Ochi e frumoz se unește de răz.

Iubesc casa asta. Săas. I v-ai mea să se
 pentru buna. Tăi inamtea mea. Că ai m-ai mea să a răscat
 v-ai apor eu, și apor tu. Și cine știe cine ești generați în familia
 noastră or mai veni după noi. De a lungă v-ai rănit pe
 caergat prin casa asta. Agucind cu ei at-ai fetele. E un an zădărnica
 m-ai il mîngie pe fată. Să se pot-đa ce ai m-ai m-ai ești
 t-ai t-ai. Tot ce vreau e să te văd. Să m-ai se c-ai vrei. T-ai
 are să te iubească așa cum meriți. Vreau să cred că dușii ce
 voi muri, casa asta o să fie plină de copii și apoi de copii
 mai târziu.

Săas se ruga în gînd să reușească treburile la Londra.

Și tot ce vreau eu este să fi pe aici încă m-ai v-ai
 astfel încit să nu mai vorbim despre cînd o să mor pentru
 că așa cum ai spus chiar tu mai sînt mai multe adevăr de
 făcut și insist ca tu să fi aici să m-ai m-ai copii să aibă prafia
 și cînd oare la.

Oh le vor avea oricum. Au o seapire jucăușă în ochi
 Pentru că vor fi c-ai copii buni ai lor.

- Ești incorrigibilă.

Dar tu mă iubești?

- Știi bine că da.

Atunci mă mai ții trează, tinere. Nu știi că am avut o zi proastă?

- Nu s-ar zice!

- Mincinosule!

Noapte bună, mama

Noapte bună. Iul-mei. Întinzându-și brațele spre el, îl ținea strins o vreme. Du-te la tatăl tău, șopti ea. Spune-i că sint mai puternică decât crede.

Sint sigur că știe asta deja, mîni Silas. Dar o să-i spun oricând.

Și adu o pe Catheleen aici, să mă vadă, zise Lucy pe jumătate adormită. E un suflet pînă de fetele, nu ar placea să o am prin preajmă. Facindu-i semn că degetul, ea zise iarăși începîm un vi-nasos, iată.

Oi, și ce bășac dragu!, repăcă el sărutînd o șor moale de n parasi camera în aniste. Cînd se uită înapoi din cîmbali colț al camerei, deja dormise.

Ai încredere în mine, șopti ea tristele. Orice s-ar întîmpla, n-o să las să ți se întîmple nimic rău.

Silas și tatăl lui tăiau ră după aceea mîdelang.

Nu ți face griji, zicea Edward. Sint sigur că lucrurile se vor aranja cel mai bine pentru noi. Și totuși, cînd vorbea gesturile lui spuneau că totul altceva. Fîindu-se plin de nervi și incapabil să stea lin, știi măcar o clipă, era evident că, la fel ca Silas, se afla la capatul puterilor, nervii și termina-se de ceva ce urma să vină. Dacă banca nu m-ar fi refuzat, cînd am fost ieri acolo, se frîntură el.

Presupun că aflaseră despre încetarea parteneriatului și asta l-a supărat.

Asta-i doar pe de o parte, confirmă Edward. Pe de altă parte am împrumutat bani pentru casa. Când Iarnet și eu ne-am devenit parteneri de afaceri. După cum știți vin din SUA, m-am născut și crescut acolo dar mama, născută în America, a fost crescută în nord și bine ne-iesc că noi am venit să se măte puțin tot timpul. Așa că am împrumutat bani, casa e împărțită în două, eu am jumătate și Londra. Cu doi ani în urmă îl sădise în țară și casa din Londra a fost vândută și totii bani s-au topit în norștii lui. Bine înseamnă împrumutăm și acum nu e fost dat nimic dară.

Cu siguranță Silviu Lăluț nu surprinde. Faptul său nu poate fi considerat o probă de înaltă cultură și nu ar fi existat nici un motiv pentru care să o facă. Dar acum și nu pot da celor mai buni cititori se va zădărnici să se atreacă la furtul său era un mic placert totuși de rîd pe care lăsa să se creadă.

La fel de emblematic și este acceptat Edward

Într-un fel, nu sînt nici pe departe fîrme care se întindecum dragă mea. Am încă drept răspuns de prezentare ar ești din tranzacție semnate de mine și de alții. Nu mă aștept la ceva extraordinar, dar e suficient ca să mă facă să răscoal pe mîna de plată pe care o să o dau de la capăt al mîinilor să spun.

Dec. 10, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2

Nu prea mare retinere sau e șovăitor. Agenția care se ocupă de terenuri a trecut prin un șir de acțiuni, cu rată și nu prea și amareve al. De aceea pe ce îl Turner în Europa unde s-au deschis multe perspective. De aceea mi-am asumat riscul cu parcela mea. Sincer am crezut că o să aștept, dar se pare că nu am fost prea inspirat.

ditelor. Ceea ce începuse să prădă era că tatăl său, deși își trăsese banii, dar chiar și însuși aceste bani erau pierdute, și timpul lui era pierdut în căutare de contracte. Nu și prin căpătâie, în a treia săptămână ar putea sta atât de prost.

Prințului doare și că nu are sprijin. Pădăreaște așteptările oamenilor potrivit. Zădărnici lașii erau prefecți. Eram alături de sejur de reușită, cu parvenirea la timp, dar nu a fost să fie. Zădărnici se înșelău într-o grădă. Lucrurile or să se adrepte de... data ce te regăsești cu cerul de albastru.

- Dar foarte scum.

- De ce n-ai fi? ..

Într-un pat, în aer, în vânt, se mișcă și în zădărnici. Și așa continuând.

Într-o te să mă asociez cu Turner, aveam o poziție respectabilă în industria exportatoare. Deși pot număra pe degetele de la o mână pierderile, adevărate, pot să-ți spun că nu o să mă întorc spatele. Ori de câte ori le-ai putea întoarce cu spatele, tot, e tot de mine. Vor avea nevoie. Căutând cu disperare să le convinsă încep să morim. Sunt oameni buni, ei, tot. Ori să vrea să mă așteptu asta. Neliniștit, încep să străbădă camera lung și plat. Singurul lucru pe care l-ai fi vrut să fi fost să merg la ei înainte.

Într-unu-se cu propriile sale temeri, Silas își urmărea tatăl cu privirea.

Nu te mai frământa asta, îi spuse. Scrierile tale sînt puse bine și voi peca înainte să se crape de ziuă. O să aflăm rezultatul, destul de curînd.

Opriindu-se din enervanta sa agitație, Edward își privi fiul cu recunoștință.

Eu ar trebui să merg, dar cum ar putea să o fac? Mama lui o căsoaște fiecare mișcare. Se va simți obligată să mă

„O năntrebări! Coborînd vocea în imploră pe Silas și arpe: „Nu
 bună dată

„Îi amu trebuie să știe încotora despre asta, marea de acm
 „Nu avu curajul să o spună așa că lăsa capul în jos și
 „Ce tîna în piept și tacu

„Simțindu i supărarea imma în Silas. Îi îndemna să se
 „proprie de el.

„Du-te la etajare, tata, îl îndemna ei, nu mai putem face
 „nimic pînă mine dîmineată

„Extenuat de evenimentele din ziua aceea și sub
 „amenințarea permanentă de a pierde tot, Edward nu cîșise
 „existența

„Nu neg că sint obosit, zise el cu voce răgăsită și
 „cubinteles că ai dreptate. Nu mai putem face nimic astăzi
 „zîmb forțat. Sînt curios să aflu ce te de prieten, an la neve
 „Vom afla tot de curînd

„Traversînd camera, Edward spuse că ar vrea să vadă ce
 „face Lucy și să se asigure că dormea

„A răzîrî ce a spus doctorul, a rememtu Silas. E important
 „să te odihnești și tu

„Ai să mă trezești și pe mine în dimineată?

„Dacă vrei, dar nu e nevoie

„Edward îl privi cu dezabropat și

„Ba este nevoie? Vocea i era aspră, gesturile la fel. Chiar
 „crezi că ai putea sta în pat în timp ce la cîști pînă la sfîrșit
 „cu o mîsură rușă oasă, creată doar de achizițiile mele
 „nesăbuite? Scutura din cap cu atîta putere încît fîlcile stăbu
 „ncepută să tremure. Nu! Vreau să te știu plecat în siguranță
 „măcar atît să pot face.

„Bine, tata, încuviință Silas, o să te trezești la timp și mă
 „do a pleca.

„I-ai spus lui Joseph să pregatească trăsura?”

„Trăsura este gata. Știu că nu vreau să plec mai târziu decât
4 30

„Im! Edward știa că fusese înecusvintat cu un frău bun
dar în acel moment admirația pentru Soas lu mare mare es-
orind. Imi pare rău fiule, murmura el, mi închipui că e
greu în este și vreau să albi cit din v. de recunoscător.

Soas nu-l știuse pe tatăl său să fi fost vreadată alt de
sincer mărturisindu și neccazutac, și se senși copleșit de o
adâncă emoție.

Nu ai pentru ce să mi tu recunoscător, îl certă el, fiind
O fac pentru tine și pentru mama, dar nu uit că am motive c-
nele pentru care vreau să vad toate acur le uestea aranjate.

Atit fericirea cu cit și cea a lui Cathleen, depi dea de
asta

După circumvintare cu capul, urma să îndemni venit chi o
la momentul potrivit.

„Iară îndoaia că ai un drum lung și greu de făcut. Nu
doar eu am nevoie de odihnă.

N-o să mai zăbovesc nici cu preamăi.

Noapte bună, fiule.

Cu mâinile la spate Edward traversează camera cu pași mari
și teși, iar când oșă se închise în urma lui Soas se întinse în
scaun, buguind o remarcă aproape cu voce tare. „Mă rog la
Dumnezeu ca prieteni tai să fie d-ntre un aiuat mai bun decât
cel care ar vrea să te vadă la az.”

Mult timp după plecarea tatălui, în casa cufundată în
hoște Soas încă mai statea pe scaun, gândindu se la Cathleen
și întrebându se cum ar fi cel mai bine să procedeze. „Să i
spun adevarul?” se întreba cu voce tare sau ar fi prea crud
mai ales dacă ex stă vreo șansă ca totu să se rezolve?”

Deși nu ar fi vrut niciodată să i ascundă ceva, de data asta nu i-a putut face o excepție. Ar fi mai bine pentru ea, decât să-l lăsa să sufere, chiar și pentru scurta vreme, cât dura călătoria la Londra și înapoi. "O să i ascund asta deocamdată," se gândi el. "Poate mai târziu, când vom fi mai bătrâni și mai înțelepți, am să-i spun cât de aproape am fost să o pierd pentru cineva. Ideea era de neconceput, așa că se grăbi să se montajeze. Iată-are dreptate," își zise el, dus pe gânduri. "Dintre toți foștii mei colegi trebuie să existe macar unul care să-l ajute. Nici unul nu ducea lipsa de bani," și-a din nou ce-i spusese Edward. "Fiecare e un om de afaceri de succes!" asta spusese.

Silas se urta la ceas, fără să-și ia gândul de la Cathleen. Îl apăsase și trebuie să se fi culcat deja. Dar el nu putea să adoarmă. Încă nu. Avea nevoie să respire aerul rece al nopții. Trebuia să se plimbe, ca să-și mai limpezească mintea și să-și poată gândi minții la Cathleen. Îmbracă-mă și iac, el, trecu pe o buclătură, ca să ajunga la ușa din spate.

Întru două chei din fier atârând de perete, pe culoarul, năst. Luă una și deschise ușa, ca să poată reși, apoi o încuie a ușa lui și strecură cheia în buzunarul hainei. "Nici n-or să știe dea seama că am plecat!" și spuse.

Odată cu lăsarea întinericului, se răcorise bine și el își coborî gulera și și închise nasturi jachete. În timp ce se îndrepta către casula fan-ile, Henshaw nu se aștepta să o găsească pe Cathleen trează la o oră așa de târziu, dar în sinea nu se bucura doar să o știe acolo.

În timp ce Silas se îndrepta spre căsuță, Cathleen stătea o pat fără să poată adormi, întrebându-se dacă Silas îi spusese tatălui său despre legătura lor. Se întreba cum a decursese

conversația între cei doi și care fusese deznodământul. Se aștepta la ce era mai rău și se ruga totuși ca totul să fi mers bine, iar acum nu și putea înșuși nimic, mintea nici trupul.

Îl așteptase încă de dimineață și când se convinsese că nu va mai veni, începuse să se gândească la ceea ce i spusese bunica ei. Dacă tatăl lui Siyas îi interzicea să o mai vadă? Dacă îl convinsese pe Silas să o uite spunându-i că nu era femeia potrivită pentru el și că un mariaj între ei era imposibil? Dacă Silas se lăsase convins așa de ușor? Dacă nu o iubea atât de mult pe cât îi spusese? Dacă? Dacă?

Din atâtea întrebări — doar una în mod special nu-i dădea pace. Care era adevărul dinbi etă, pe care i l' trimisese? Silas nu o mințise niciodată, dar simțea că de data asta o mințise prin ceea ce i scrisese la repezeală. Se anunța o urgență în bilețul trimis, care o îngrijora. Dar când i se confesă bunica sa, aceasta exclamase încutată:

A o imaginație prea bogată! A necazul cu tine și bătăna lăcușe, ca și când o macinai aceleasi indoieli ca pe Cathleen.

Fot ce putea să facă era să îl aștepte să vină acolo. Dar a aștepta era un joc chinuitor și ea deja așteptase prea mult. Acum, la aproape o jumătate de oră după miezul nopții, stătea în pat, întorcându-se de pe o parte pe alta, obosită dar fără să se poată odihni. În repetate rînduri încercase să închidă ochii și sa-și ștergă din minte orice gând, dar fără succes. În mintea ei nu exista decît Siyas. Eram sigură că o să vină să mă vadă în seara asta! Vocea ei înșită își făcuse loc ca un ecou pentru gândurile care nu i dădeau pace. "Ceva nu e în regulă, și o asta!"

Se dădu jos din pat, tremurînd ușor, cînd picioarele atinseră podeaua rece. Fie vară, fie iarnă, podelele micuței case erau

întotdeauna rece. Dar pereții erau groși și încăperile erau încălzite chiar și cu fereastră deschisă pe iarnă și cu adierea rece care pătrundea în interior, își simțea trupul fierbinte, că nu suportat și ei nu era atât de sete de patca umbra și se lăsa de cerul guri.

Virindu și brațele în minciună halatului și trase pe ea înainte să iasă din cameră ca o pisică și să atingă jos. Încearcă să nu facă nici un zgomot când trecu prin dreptul camerei lui. Bătrina avea somn ușor și zilele astea mai ales. Cathleen i se păruse că nu putea să facă nimic sau să meargă undeva fără ca bunica să nu și facă griji pentru ea.

Nu era nevoie să se furișeze prin fata ușii pentru că Jessie era competentă trează. Zidurile exterioare ale casei erau groase ca ale unei cetăți. Dar în interior erau subțiri ca hirtia. Astfel având dormitorul lângă cel al lui Cathleen, Jessie aproape că putea auzi respirația lui de ajuns ca fata să se întoarcă pe o parte pentru ca Jessie să se întoarcă și ea în același timp.

Știind că nepoata ei a coborât Jessie se dădu jos din pat și se îmbracă cu haratul. "O să se îmbrăcă de supărare pentru că nu a venit să o vadă." mormăia ea. "Bărbații ăștia! Ce știu ei?" Virindu și picioarele în papuci cîrpiți, traversă camera și ieși. "Ia te uită ce e ceasul!" Ochi înroșiți fixară ceasul de perete de pe hol. "Ei nu fără douăzeci noaptea, Dumnezeu ferește!"

Stînd la masă cu capul aplecat deasupra paharului de karsaparilia, Cathleen nu o auzi pe Jessie când aceasta intră în bucătărie.

"Uită-te la tine în ce hal ești!" La auzul vocii lui Jessie Cathleen aproape că sări de pe scaun speriată. Orice fată ar fi gândi că sfîrșitul lumii. Trecuse o groază de vreme de

când ea însăși fusese o tină ră îndrăgostită. Cu toate acestea, Jessie înțelesese destul de bine prin ce trecea Cathleen.

N-am vrut să te trezesc și spuse Cathleen. Îmi pare rău, bunico.

Nu i nimic, Jessie rise. Nu că n-ai avea nevoie de somnul de frământare — nu așa? Cu un zimbet încântat, își roti ochii și privirea sa schiță un gest spre părul împletit. Crezi că nu mai sînt suficient de drăguți?

Reuși să aducă un zimbet timid pe fața lui Cathleen, Jessie luă un pahar din dulap și-l umplu cu sarsaparila și se așeză și ea la masă. De îndată ce sună scăunul rece, scinci ușor.

! Un adevărat șoc să te așezi pe ceva rece — glumi batrina. Să mi fie de învățătură ca să nu mai uit să mi pun pantalonii de flanelă pe mine.

Vrei să îmi aduc o pernă? Cathleen nu se putu abține să nu rîdă de vechituri ce bunice ei arăta destul de comice. N-am vrea să rătăcesc.

Mă e bine acum, o asigură Jessie, deși fierți reci încă o mai treceau. Tu mă îngrijorezi. Înghițind o dușcă zdravănă din lichidul acela închis la culoare, pîescăi din buze. Vrei să vorbim?

Nu puteam dormi, asta-i tot.

! E! Înghițind din nou din băutura Jessie declară. Știu asta. Nervoasă și obosită, o fixa cu ochii mici. Nu mă trezești tu din somnul meu adînc cu pîmbărne tale de-a lungul și de-a latul camerei în miez de noapte? Și crezi că nu știu de ce stăm aici pe jumătate adormite și cu șezutul înghețat din cauza scaunului astuia rece?

Și eed că nu avea nici o șansă să o păcălească. Cathleen azyvîl, întrebarea care îi stătea pe limbă.

De ce nu a venit să mă vadă?

Nu ți-a spus deja asta în biletul pe care ți l-am trimis?

A zis că tatăl său e prins într-o afacere și nu a avut nici o șansă să î vorbească.

Ah! Jessie începu să se îngrijoreze. Și nu î crezi, asta vrei să spui?

Nu îna spun asta.

Atunci ce vrei să spui?

Cathleen nu prea știa cum să î explice.

Am impresia că nu mi spune totul.

Ei bine, tu îl cunoști mai bine ca mine, așa că nu ți pot pune la îndoială sentimentele, tată. Trebuie doar să aștepti să vezi ce are să ți spună când ai să îl vezi cu ea.

A zise că s-ar putea să vină să mă vadă de duminică.

Îl vezi? Unindu-se pe furia la Cathleen, continua: Mai e ceva în afară de asta, nu î așa?

Jessie nu se mișcă. Mai era ceva în legătură cu biletul ăla? Cathleen mărturisă:

Dar dacă Edward Fenshaw îa interzis să se însoare cu mine?

Jessie se gândi o clipă.

Dacă așa stau lucrurile și nu avem nici o garanție pentru asta, sînt doar două lucruri pe care Sr. as le ar putea face: Stringind și buzele în timp ce se gândea la asta, îi explică: După cîte știu, Sr. as Fenshaw are 24 de ani. Așadar, faptul că simte nevoia să vorbească cu tatăl său nu ține de considerabil pentru părintii săi. Nu are nevoie de permisiunea nimănui ca să se însoare cu tine, deși, bineînțeles, mai degrabă ar face o decizie de ocazie, aș putea spune, și va vrea binecuvîntarea mamei sale imediat închipui.

Îl cond-o de mină pe Cathleen, o întrebă:

Îl iubești foarte mult, nu î așa?

Cathleen lua Cathleen hără o expresie blîndă, și Jessie primi răspuns.

Da, bunco, murmură ea, din toată inima

Da, vîd asta. Strîngîndu-și mîna, spuse. Și i cît mă împotrivesc! Acum am ajuns să cred că sîntem făcați unul pentru altul, așa cum ai fost mereu. Dar tot trebuie să vorbești cu Edward Fenshaw, și, la drept vorbind, dacă el sau Lucy Fenshaw se inversunează ca fîciorii să nu îți pună inelul pe deget, atunci tînarul trebuie să ia niște decizii foarte importante. Chiar dacă se însotă și pierde bunăvoința, familie sale, dacă face asta, el ar pierde de asemenea orice banuș drept consecință la faptele sale.

Cathleen își daduse seama și ea de toate acestea, așa că termină fraza pentru bună ca ei să nu mai ar părăsi. Dar gîndindu-se la asta, își simți inima că nîr-an clește.

Jessie dăo din cap.

E simplu ca bună ziua, tata mea. Doar dacă bineînțeles mai e ceva ce nu îți spune!

Cathleen nu era de aceeași părere.

Nu am avut secrete unul față de altul.

Există un început pentru orice. Trebuia să o spună. Ești alt de nesigură în legătură cu biletul pe care îți l-a trimis. Încît cred că deja te gîndești la faptul că are secrete față de tine. Chiar tu ai spus-o: "Sînt că nu mi spunc totul!" Nu asta ai spus, fetiço?

Și, vrînd-nevrînd, Cathleen trebui să recunoască.

Atrîn ascuns privirilor aștepta Sîras. Printre perdelele trase, cî putea vedea pe Cathleen și pe Jessie vorbind. De două ori încercă să se apropie de casă, unde intenționa să

aur găliga fereastră și să i facă semn lui Cathleen. Și tot atunci ea ori se răzgîndi.

Stînd pe amîndoi s-ar fi putut să le sperie pe cele două fete, dacă Jessie i-ar vedea, ar putea să i cheme pe tatăl lui Cathleen din cameră și atunci va trebui să dea o explicație. Pe Cathleen vroia să o vadă pe Cathleen pentru că avea dreptul să știe ce se petrecea. Dar deocamdată asta tinea dintr-o secrete.

Mar așteptă o vreme, cu privirea ațutată asupra uleiului, ca și cum plîna de dorința de a fi liberă. Dar batrîna cu dădea seninătate ca ar fi singură și el nu putea să facă nici o mișcare. Plîna de speranță, nu așteptă, nu o duritate, nu o apăsătoare zădărnici, poate mai mult pentru că nu așteptase pînă la oase.

Dezastrul se întîrse, ca și cum dintr-o dată mar așteptă, nu se făcea călăntă, spre casă. Ar merita să se ducă la Cathleen, în mormîntul ei, promisiunea sa fac tot ce tu stă în putință.

Dupa patru ore de somn, mar așteptă să fie în drum spre Londra, oare soarta lui și a lui Cathleen va fi la fel?

5

Dupa cum promisese și puținat de nevoia de a vedea cum taclătură. Și ar fi gata de plecare la 4:30 dimineața.

Diminețea ar fi era o zi. Trezit din somn cu un stert de oră mai devreme. El și ar fi Jenslaw pentru de ocazie și el ar fi bea o gura de whisky, sorbindu-l gîndit, în timp ce se trezea fiul în tăcere. Observă ochii încremăți și privirea disperată și știa că el era vinovat de asta. Arăta de parcă ar fi dormit o săptămîină.

Ridicând privirea din timp ce-și închisese jacheta, Silas se uită la tatăl său în același fel.

Asta e variabil pentru amândoi.

Punând pahutul de băutură pe tejghea, bătrânul merse cu Silas până la ușă.

Drum bun' spuse el, dorindu-și să fie plăcut înlocuitor al tatălui său.

Cu gândul la Catherine, Silas era nerăbdător să plece și să mai repede.

Cu cât plecă mai repede, cu atât mă-nțorse mai repede' și spuse tatălui său, aruncându-se în trăsură ce-l aștepta.

Edward Fenshaw era nelăsat.

– Ai luat senzorile?

Silas făcu un semn spre buzunarul de la piept.

Sunt în siguranță, spuse el.

Îți sigar ca și-a dorsea că ai care mă interesează cu mai mult?

French Exporters, sediul central, st. Baker nr. 16 l se întipărise în minte. Trebu-e să atârnă de Freetrick Cartairs sau dacă nu mă poate primi, o să cer să vorbească cu domnul Thomas Lawson.

Zimbind, arg, Edward Fenshaw scutură mîna fiului său. Una dintre ei o să te prindă. Închizînd peretea, vorbi, prin geamul trasurii. Dacă ei nu mă pot ajuta, mergem o să poată. La acest ultim comentariu zimbețului dispăru. Mă-nțorse fiule. Mă tem că totul depinde de tine acum. Dîndu-se un pas înapoi, făcu semn cu mîna ridicată și urmări cu privirea trăsură ce se puse în mișcare.

Îndreptă trasura spre Fenshaw Cottage' și spuse Silas vizitului, și la o de a dreptul peste timp. Știa că tatăl lui îl urmărea dinspre casă și nu vroia să fie văzut că se abatea din drum, rînd-o la stînga drumului principal.

Da domnule Om bun la toate, fără să se fi calificat în vreun meserie. Bill tremble făcuse treabă bună în toată viața lui. Însemna foarte mult pentru reședința Fenshaw, așa că se vedea de treburile casei iar cealaltă vedea și așeză nu făcea bucluc de cei patru perechi ai camerelor sale de lângă grajduri.

Într-un fel era de nevădit și ca de obicei, totuși carușii pareau să treacă peste fiecare brazda și fiecare hirtioapă.

Îmi pare rău domnule, zise Bill întorcându-se spre el și știind că spusese că nu și făcuse probleme, dar să meargă puțin mai încet.

Nu opri la apropiere și îl atenționează. Oprește mai la drum și lasă-mă acolo.

Cășind o porțiune de teren mai domnială, Bill opri ateliul.

Am ajuns domnule! îi spusese că. Și așa. Casa este chiar după deal. Arătând spre pascal înalt, se dădu jos de pe capră și intenționa să-l deschidă și lui Stray, dar acesta coborîse deja din trăsură.

Nu apăsese decât un înmăit, spusese și grăbind pașii în scurt timp trecu de răsărit și disparu din vedere.

Mergind spre cei doi ca frumosi și fără dațiu fiecareia câte o lăcătă dintre-un măr.

'Ce să-i faci' medita el. Bietul bărbat pare să poarte întreaga lume pe umerii lui, dacă mă întrebați pe mine. Cu o mamă foarte bolnavă și cu un tata îngrijorat în datoria până în gât, mi se pare foarte rău pentru el. E ca mama lui, blând și înțelept, totuși înădănoș și mofnătos. Întreaga omnia ca pe unuși de-ai lui și de asta îi place toată arma.

Amurgindu-se că Stray nu se află în spatele lui, continua să vorbească celui mai apropiat cal.

Se spune că Edward Fenshaw este un prapăi falimentului și nu mă surprinde după cumpărarea terenului. Așa că, teren după teren, afaceri pline de dedesubturi și nimic din care să

se vata profit pentru că totul s-a terminat. E terminat, e sfârșit și ban de nimic! Trebuia el să fie primul în toate. Cumpar eu, meritu terenuri! Și, mândru de nu î poți ajunge cu prăjina în nas.

Vorbind tare, mușca din măr și șterse zeama scursă pe bărbie.

Așadar, orice mi ar trece mie pe la ureche, asta e tot ce mi pasă. Să mi pun de-o parte bani și să mă port frumos cu bătrînii. Fenshaw. La vîrsta mea nu aș mai putea găsi de lucru în alta parte. Asta e sigur.

Șcarpinîndu-și barba leptoasă, chicotii obraznic.

Știu, nu mi am gîndit niciodată că Edward Fenshaw ar fi atât de credincios. Să plătească altii bani pe ceva ce nu va avea nimic. Dar atunci nu e adevărat ce se spune. Nu î protest mă mare că omul bătrîn nu! Adevărat! Uitați-vă la mine. Nimic nu mi place mai mult decît să mă uit după țele cu picioare subțiri prin piață. Ma face să mă simt din nou tinăr.

Cu o privire plină de dorință, zîmbi cu săbințieles.

Dacă ar fi după mine, aș fluiera sau aș face cu ochiul dacă una din frumoasele alea s-ar uita la mine. Ceea ce este puțin probabil. Ei bine, mă aș și cum să mă port? S-a dus știu. S-a dus demult. Rîzînd tare, declară feroc: Am reușit să-mi jîm dinții în gură și măcar pot să mă bucur de un măr zemos. Uite! Ținînd cotorul în mînă, așă calul să-l ia singur. Cu sau fără, nu mi place să-l crîntănesc pînă la cotor.

Ștergîndu-se la gura cu cămașa, se așeză pe îneptele trasurii și privi în depărtare.

E plecat de ceva vreme, îi spuse calului care își ciuță urechile așteptînd o altă bucată zemoasă. Ho, fi atent. Vine! Cu degetul avertiză an-marele.

Să nu ziceți nimic, sau o să î spun ingrijorului să nu vă dea nici un pic de fîn cînd o să va schimbăm.

Mormăind în timp ce se urca pe capră, oftă:

„Cred că a vrut să și vadă iubita. Bieta de el. Bieta înțeleg că nu mai era tinăr. Na prea tr-arde să te îndrăgostesc!”
murmură el „mai ales când toată lumea și propria tată îți
sunt împotriva.”

Indreptându-se spre trăsură, Si as părut a mu de kilometri
tânără. Dezamăgit pentru că nu reușise să o vadă pe
atunci se grăbi să urce.

„I-a regăsit. Bieta, zise el. Londra ne așteaptă. Dă-i bine
spede.”

Jessie stătea la fereastră de ceva vreme. Se sculase
devreme, îl văzuse pe Silas lângă poartă și mai târziu au
trăsura îndepărtându-se. Acum se întreba dacă nu cumva
greșise că nu o trezise pe Cathleen. „Unde o să ducă asta?”
se întreba ea. „Cineva o să se alege cu inima trîntă sau de
nu o să nu-mi ziceți mie Jessie Butler?”

Stătea în locul unde stătuse Silas gîndindu-se la discuția
sinceră avută cu Cathleen noaptea trecută. „Credut, mormă-
rea, cum poți vedea o furtună formîndu-se la mu de kilometri
distanță și să nu poți face nimic ca să nu fi rănit?”

Apoi auzind o pe Cathleen coborînd, se grăbi spre plăt,
unde începuse să prăjească niște ouă într-o ligăie.

„Fată, tău o să coboare în orice moment, zise ea. Stai jos
li fău semn cu mîna spre scaun. Mica deun e gata în două
minute. Luîndu-se la picioarele goale ale lui Cathleen o certă.

„Unde-ți sînt papuci?” Du-te și te încălță, înainte să răcești
ești ca o țigancă, mergi desculță ori de cîte ori ai prietel.

„Încînd Cathleen se îndreptă către fereastră.

„I-a ce te uita?” Era curioasă. De cînd intrase văzuse
Jessie avea o privire de parcă s-ar fi simțit vinovată.

Nu mă uitam la nimic' răspunse evaziv

Îtrebuie să te fi uitat la ceva! Era iarăși viața mea? Într-o clipă, tata a zis că a fost și ieri pe aici. Crede că trebuie să merg demapaa la noapte în cazul în care diavolul bătrîn bîntuie pe aici. Se uită la Jessie cu suspin. Dar nu se poate să fi fost vorba despre viața pentru că nu vine decât noaptea.

Spărgînd ultimul ou, Jessie își șterse minile de soare

Îi am spus, nu am văzut pe nimeni. Bombardierul înclădată, veni la țereastră aături de Cathleen.

Eu bine ai dieptate! mîntuiesc ea. Se întimplă că am văzut pe cineva, nu știu sigură. Crede că era vreun vagabond din afară care aștepta să le pue vreun mic dar al grație. Rușinata simți cum i se arca singele în obraji. Nu prea știa să mintă bine de fiecare dată. Pleacă de la țereastră, tata.

O singură privire spre bunica ei și Cathleen înțelesese totul.

A fost S-las în casa? I moț a n ascuț vocea. Spune-mi adevărul, bunico. S-las a fost aici ou așa?

Dîndu și seama că nu putea să o păcătească, Jessie recunoscuse.

Da, a fost aici. Nu a stat foarte mult, doar a aruncat o privire. Părea îngrijorat, dar am sigură că urma să vină, deoarece dar n-a făcut-o. A stat vreo cîteva minute și apoi a plecat, își puse minile în șolduri și dînd din cap, spuse: „Îți iur pe viața mea, nu pot să înțeleg ce făcea la ora aia așa de dimineată.”

Bunica lui Cathleen tresări la auzul veștin.

De ce nu mi ai spus?

Jessie răspunse încet.

Am crezut că dormea, mai ales că te-ai culcat tîrziu și. După un moment de ezitare, zise: Îmi pare rău.

Cathleen era innebunită la gândul că Silas fusese acolo și ea nici nu știuse. De ce așa de devreme și de ce nu a venit puțin înగా casa? Trebuia să-i vada, să se liniștească.

Încotro a luat-o.

În partea aia, făcă stău bine să mă gîndesc. Arătînd să se desprindă de casă, Jessie adăuga: Era cu o trasură condusă de Bill Trimbac. Au plecat în direct a aia. Au plecat pe furis, ca niște hoți.

Era doar la jumătatea frazei cînd Cathleen se repezi afară pe ușa.

Cathleen întoarce-te. A plecat, ti-am spus! Sărgă disperată.

Dar Cathleen n-o auzise. Descueta cu pată, nevînt, alerga peste cîmp, luînd-o pe scutătura spre drumul principal.

Smas! Vocea se pierdea în văzduh. Silas: *„Aștepți tu!”*

Ea dă stîntă mare tata de casă. Zari trasura în depărta-e.

Silas! Alergînd cu inima să-i spargă pieptu— se grăbe spre coasta dealului și pînă jos la drum, cu piciorul pe pămînt de lînieturi și singurînd din cauza fetei, aer aspre și a poetelor de pe drum, dar părea să nu-i pese. Singura durere care o făcea să sufere era aceea de a-l pierde pe bărbatul iubit, simțîndu-se deja părăsită de acesta.

Silas: *„Uita-te înapoi, te regînda-te înapoi.”*

Dacă el ar fi făcut-o, ar fi putut să-o vada. Dar era deja prea departe ca ea să-l mai poată ajunge și dintr-un motiv inexplicabil n-l găseamă.

Ajunghind la drum, privi pentru ultima dată trasura, care se îndepărta cît mîndu se întorcînd la cotitură. Extenuată se așeza pe o ridicătură să-și tragă răsufierea. Nu mai avea nici un rost să încerce să-o ajungă. De aici, drumul arca brusc, cău îl puteau urca în mersu lor galopat, dar ea acerșase cu putuse de repene, iar acum nu mai avea nici un strop de viață.

Când se înjos, văzu că picioarele îi erau pline de tăieturi
și zgârfuri. Și cu această descoperire veni și durerea în
indreptă umeri măști și chinându-se la fiecare pas, făcând
cale întearsă spre casuta ei.

Când domnișoara se înjos, se simți schiopătind de
durați drumului, că simți durerea adânc.

Oi, fată! Opri căruța, să-ți oszi aiergă spre ea. Luind-o
în brațe fără prea mult efort, o luse la casuta.

Când îi a fost mințea să alerge în halul așa, descoperă că
certă el. Ji-ai pierdut mintile?

Să-l a venit aici spuse ea. Trebuia să-l vad.

Nu mai spune. Și era atât de argint ca nu mai putea
ștepta?

După ce o nșeză ușor pe bancheta căruței, se uită cu atenție
la picioarele ei.

Doamne Sfinte! Ai niste tăieturi cumpite. Jessie m-a
obligat să-ți aduc pantofii, dar după cum arată bițele tale
picioare, nu ai să poți să te încalți.

Nu e chiar atât de grav pe cât pare! Deși o dărea pînă la
laerini, n-ar fi recunoscut în nici un chip. Mai ales acum,
când era atât de supărat pe ea.

Dacă spui tu. Creindu-se îngă ea, îngrijorarea se
transformă în furie. Jessie nu trebuia să te lase să alerge în
hala, asta! Trebuia să-ți știul că nu ai nici o șansă să atingi
din urmă trăsura. Ai fi avut nevoie de un călăp și de cinci
minute avans și chiar și așa, nu se știe dacă ai fi avut noroc.

Căstheer a dădu dreptate în sinea ei, dar spuse cu totul
altceva.

Nu o invinovați pe bunica, nu-i vina ei. Când m-a zis
că Să-l a fost aici, n-am știut decît că trebuia să-l vad.
Rostind-o și cu voce tare teama, adăuga: Am sent mîlă
ca veni se să-mi spună ceva de rau.

Nu mi place să aud asta! Aruncîndu-î o privire
cîntorată la ceru amănunte.

Dintr-o dată prădîntă, Cathleen evită să răspundă.

Dacă nu gîndesc bine, nu era ceva important, nu? / Se
Altfel ar fi venit să mă vadă, nu crezi?

Ihm! Schimbîndu-şi locul, tata o privea din nou cercetător
Ne ştiai ce să crezi? Voi tinerii sunteţi tare secretoşi, asta
easesc eu. Mai întotdeauna pînă la zăpăcirea apăsătoare fără să
poată fi nimic, nu mă ştăta pe tine, dar nu ştiu şi pînă
la pierderea carnei se naşte.

Simţeam nevoia să-i vadă tata. Asta e! Nu îndrăzn
răspundă mai mult, ce putea să pînă la sfîrşit crea în Silas,
rădăcină o sărăcie ce s-a înmulţit în el şi în ea să.

Aha, ce, asta e tot!

Trase de la un pătaşă şi se clădise o spătare caldă, cînd
pe treptele se simţea se tale respirata. Ia gîndul groaznic
ce trecuse prin minte.

Scăpă naturile din mîni şi se clădise o spătare caldă, cînd
o neşti, strigînd.

Irisese, Marie şi asiste! Vreau de ce vreau, chiar acum
fîc! Derbedes, a a nate a băgat în vre... buie! Sa nu mi
pu că eşti...

Nu! Cathleen ştie ce să facă puie el şi vrea o măcină
de aşi într-o într-un buie... ca asta. Îşi aminti de ce se
împlase pe insula şi-şi scrişi obrăţi arzînd. Ştiu bine că
dacă ar ar fi asta... as spune.

Aha! Îşi răpă de via cînd o să se întoarcă, aşa aş
face.

Într-o dată buie! Împosta Cathleen.

Între asta e. Trăieşte bogat şi mult deasupra ta, ca să-ţi
gînduri ocazie. Tom e o hotărîre. Nu mă vreau
să văd în preajma casei. O! e proprietate, a să dai al... vreau.

cu plătește chirie, eu hotărâsc cine vine în vizită și cine nu, și
 zic că ar trebui să se țină departe de noi. Mai mult de atât, eu
 interzic să te mai apropii de alde Fenshaw de azi înainte.

— Cum ea-și coborîse privirea și insistă:

Auzi-ai ce ți-am spus, Cathleen? Tu și tinărul ăla o căuți
 cu luminarea, și nu mi place asta.

Cathleen continua să privească în jos și ei îi dădu un
 ghiont.

— Uită-te la mine!

Ea ridică privirea și în clipa aceea inima lui se strânse de
 amărăciune, dar după ce o văzuse alergând după Sissy
 Fenshaw fără să se gândească o clipă la sine și la că nu trebuia
 să se oprească atunci și acolo.

Ai auzit ce ți-am spus?

Da, tată. Dar n'ar fi putut să se supună. Nu dăd
 sacrificiul însemna viața ei alături de Sissy.

Părintii lui fură încetivi înfrunți.

Bine, fetico! Să știți însă, că o să fiu cu ochii pe tine de
 acum înainte.

Îl lăsa să riposteze izbucnirii furiei sale. Cathleen se tâie
 pe spate. Dar nu se putea abține să nu întrebe, peste o clipă:

Drumul ăla duce la Preston, nu?

— Da.

Tom nu privea înapoi. Era prea preocupat încercând să țina
 șarcelă drept, pe drumul plin de pietre celtice, și rugându-se
 în sinea lui ca hotărârea de a-i interzice lui Cathleen să se mai
 vadă cu tinărul Fenshaw să nu distrugă buna înțelegere dintre
 ei și iubita ei încă.

După Preston încotro se îndreaptă? Emotivitatea se mai
 domolise, dar hotărârea n'era mai apăsătoare ca niciodată.

— Duce-te la Londra sau cel puțin așa mi s-a spus. Nu am
 mers niciodată atât de departe, așa că nu pot fi sigur.

Răspunsul nu o liniștu. Dacă Silas a plecat la Londra' De ce ar face atita drum fără să , spună nimic? Și tu pentru prima dată în dimineata aia, Cathleen se simți nefericită și izolată și cumpit de singură

Ce și mai fac picioarele tetițe?

Bine.

Îmi pare rău că am fost așa aspru cu tine în legătură cu Bushaw' zise Tom cu vocea groasă. Dar nu m-ai mai spus un cuvint' N-am să mă răzgindesc.

Cu viclenie Cathleen schimbă vorba. Curindu și iertare și făcuse să vina după ea. Lipsindu se de micul dejun aia răgă.

Nu vreau să intirzi din cauza mea așa că mă bucur că mergem direct la brutărie. Când ajungem acolo, o să mă blăjească rânile cu sare și apă caldă și o să fie ca noi.

El rîse

Parcă o aud pe Jessie. Apa caldă și sare e răspunsul ei în orice ar preocupă-o.

Li, bine, nu greșește niciodată' nu?

Nu, domnișoară, nu se înșeală' admise el cu o grimasă

Așadar nu îi face griji

În orice caz, dacă na or să arate mai bine după ce îi le oblojești te urc în șaretă și te trimit la Jessie cit ai clipi

Fotul fusese zis și făcut. Fetișcana părea să nu fi fost vătămată de vreun fel, așa că și spuse mulțumit

Bun! Drumul s-a mai netezit, așa că putem să dăm bice un pic mai repede. Și îndemnă calul să se grăbească

Arată-ne ce poți bătrine. Vrise bătrîmului dobitoac. Avem cuptoare de aprins și pine de frământat și în curînd clientii o sa bată la ușa.

Privind pieziș spre firea lui văzu cum saibaticu și minunatu ei păr ondulat era răvășit de briză, dîndu-i expresia unui copil.

Jessie îi-a trimis șortul curat. îi spusese ei, și alte citeva lucruri — peria de păr și alte de astea. A pus și o fundă, să îi lege claua de păr la spate. 'Valeu'! îi jură că arăți ca o sabbaticune scăpata din pădure. Și n-ay vrea să găsească nimeni fir de păr în acasă, nu-i așa.

În timp ce Tom ținea drumul — ea și perie părul, și-l lega la spate, apoi se apucă să și aranjeze hainele. Curând intrau în trap mărunt în orașul Blackburn.

În mod obișnuit, lui Cathleen îi plăcea să meargă prin ținut privind-și pe trecători, cet matinal — făcând semne cu mâna și zimbându-le. Astăzi gândul îi era doar la Silas. La fel și inima.

Și Tom se gândea la Silas Fenshaw. După evenimentele din acea dimineață — și se deschisese ochii — ceea ce fusese prietenie nev-novată între doi tineri se transformase într-o treabă periculoasă.

Simțind privirea curioasă a lui Cathleen atârnată asupra ei, se întrase spre ea.

Le simți bine felul? Uitându-se la picioarele ei, până măjunut să vadă că amfilarurile începeau să se retragă.

Cathleen de abia încovășnea. Și ar fi, doni alt de mult că lată — ei să se impacă cu gândul că ea și Silas sînt împreună, dar acum știa că nu o va face niciodată.

De parcă i-ar fi citit gîndurile — Tom îi spuse:

Uite felul — nu am nimic *personal* cu tînărul Fenshaw. Dar nu e pentru tine și nu o să fie niciodată. Dacă m-ai întreba, ți-aș zice să faci bine să îți cauți pe cineva de teapa ta.

Descurajată de spusele lui Cathleen zise cu amărăciune:

Îm, închipui că și tatăl tău i-a spus același lucru.

Nu contează dacă — a zis sau nu — m-ai spus *pe* și ceea ce mă prăvește — nu mai am nimic de adăugat.

Privind-o, îi văzu chipul trist și inima îi se strînse.

Ai să fii? Ești o tină ră arătoasă (chicoti). Oh, nu spui
ești perfectă — nici pe departe. Poti să mă sfidezi și să te
scapaținezi cît vrei și ai să mă scoli din sarte
li zimbi, înmuindu-și vocea cu atecțiune.

Dar ești ascultătoare. Ai o inimă bună și iubitoare și
te călăsești repede pe cineva. Nu ai nevoie să cauți prea departe
când există un oarecare tinăr care ar da orice doar ca
să plimbe cu tine pe stradă.

Cathleen știa la cine se gîdea.

Te referi la Lou Matheson, nu?

Da, la el. Râsul lui Tom se aarg și mai mult de mindrie.
Vezi stelele în ochiul tău și lana în zîmbetul tău și orice cuvânt
pure, e născut despre tine.

Lou mi este prieten și îl plac și tu asta. Cathleen îl
iubește pe Lou, am de cînd îl știa pe Silas. Dar nu îl iubesc
eu în felul acesta.

Se poate că nu și ții pare rău să aud asta. Dar e un
flăcău frumos în te-ă lui învîstă Tom. Nu ești de aceeași
părere? Muncеște pe brînci din zori aproape tot timpul și
încă mai are puterea să o facă și cînd s-au stins cărbunii și
sunt gata să pîrec acasă. Lou Matheson ar putea străbate
boulăria cu ochii mei și fără un singur pas greșit. Am să-ți
mai spun încă ceva, e ambicios. Flăcăul are o minte care i ar
putea aduce o avere. Nu m'ar mîra dacă ar fi să vină o zi în
care să abă propriul lui lanț de brutărie de-a curmezișul
ținutului.

Oh, sînt sigură că o va face. Ștînd de ce era în stare
Lou, Cathleen nu se putea îndoi. Sînt sigură că o să fie un
soț bun pentru vreo femeie norocoasă într-o zi. Dar nu o să
fii cu aia, așa spun sigur!

Ești sigură în privința asta, fetițo?

Mai sigură ca metoda!

Atunci e mare păcat. O simți extrem de hotărâtă și Tom se înfioră.

Ar fi avut de ce să-i fie teamă, mai ales dacă ar fi putut să-i censeze gândurile. Dacă era să nu-l iarbă pe Silas, n-ar fi vrut pe nimeni altcineva.

Tot ce pot să spun este că trebuie să lași timpul să treacă și ai să-l vezi cu a-ți ochi.

— Nu cred, tată.

Înțeleg. De fapt nu, pricepea nimic. Adevărul e că nu înțelegea de ce ea nu-l accepta pe tânărul 1 ou, înainte să puna mina pe el o altă fată.

Am să-ți mai spun ceva. O să cauți mult și bine pe altcineva și n-o să găsești un altă-mai-bun ca Lou Matheson.

Știu că cântă bine. Cathleen îi răspunsese bine despusa la aluzie.

Nu trebuie să mă convingi că are un suflet bun, pentru că știu deja. Știu și că e ambițios și cred că o să se descurce. Nu vroia să-l jignească, dar nu vedea cum ar fi putut să evite asta.

Îmi pare rău, tată, dar nu-l văd pe Lou altfel decât ca pe un bun prieten.

Îra mai mult decât evident pentru Tom că fura tot pusele ochii pe Fenshaw.

Cu toate acestea, Lou parecă a fost trimis de Dumnezeu! insistă el. Dacă nu s-ar fi împrietinit cu Robert, nu știa unde ar fi ajuns acesta. Aruncându-i o privire șireată adăugă: L-a influențat în bine pe flăcău și zice că trebuie să-i fim recunoscători cu totu pentru asta!

Numele incapăținatului ei frate veni ca o ușurare pentru Cathleen, pentru că îi dădu ocazia să schimbe subiectul.

Robert nu a venit acasă azi noapte, zise ea. Ți-a spus

„mă se dăce? Nu și amintea să-l fi văzut cu o seară înainte
său de dimineață

A înnoptat la Lou, răspuse Tom. Sunt surprins că mama
și Lou nu mi-a scris nici o nota de plată pentru ceea ce
mănuica ei. N-am văzut niciodată un băiat care să se îngospe-
ască. Mămăi ei chi pe minunează. Imi doresc cu aidoare să
aibă aceeași poftă și pentru muncă

Imediat Cathleen îi mă apararea

Robert nu e rău. Și totuși, ia țerca Jessie și ea lată. Său
era îngrijorată pentru fratele ei

Poate că nu. Dar o să implătească să sprezece am în
mând și răbar nu are ce vica de la viața. Tom încease tot
fel de metode ca să răducă pe băgarul Robert pe casa cea
bună, dar se dovedise o treabă deloc ușoară

Într-o dată lată. E asesera momente cind ar fi vrot să i
strunga de gât pe Robert pentru neînzultă pe care le lăcra
car nu cedase la ceață ispita

Unorot la Tom reveni

Înăr, zice? Chicot el. Și mă aștept ca ti să te consideri
în vîrstă?

Mai în vîsta. Da

O privi și se simți mîndru de trăsăturile i drăguțe și ind
în sufletul său că nu existau nici o asenănare între ea și fratele
ei

Ah a dreplate, murmură el. Sunt cam trei ani diferență
între voi. Iar tu a mai răit bău simți și curaj decît va avea el
vîrîdatu. Mă a cășat respectul și pe al celor a ti și o să ti
spun asta morci țetito. Mai mult cînti nu mai prid desc
ca să a de le a adresa ta. Nu se mai satură să vorbească des
bine și asta mi ample sufletu de mîndrie. Cînd ești repeca
nu te dă în lătar de la mîci o muncă grea. Și morci a a
pulea bizi pe tîci. Vîce ar fi. Femea răi cu căzîst nîrmis

Vă fi o zărire când o să pot spune același lucru și despre
leacșii ai de frate tu.

A răbdare, tată! îi lua ea apărarea. O să atunșă să
câștige și el respectul cit de corinț. Trebuie doar să așteptăm.
Și ar fi atât de frumos dacă s-ar întâmpla asta! gândea.

E bine o să înceai să lăudăm în serios, murmură el.
Socotesc că dacă îți acordă măcar multe credite, asta s-ar
putea să-l ajute să se pună pe zece. Căci el se implinbuse la
fără să spună nimic, dar nu o să se scrie în ea să mai pot
avea nici o altă parte în lăudă drăcușului.

Poate că o să devină mai responsabil, tu de acord
Cathleen? În plus, asta s-ar putea să nu mai piardă timpul pe
străzi și să-și ia ce parte de orice are nevoie.

Răbduc de vază! îi zise ea. Așa! Așa că decizez despre un lucru
când am gândurile mele și pun pe picioare altceva.

În rest, drăcușului, cei doi rămaseseră în fața. Cîndul
lui Tom era la razăritul soarelui, iar al lui Cathleen la S-las.
Se întrebau unde ar fi putut fi în capetele acele două puncte.
Căci kilometri distanță sau poate mult mai departe. Nu exista
nici un mijloc ca să afle. Orunde ar fi fost, s-ar fi dus după
ei, dacă ar fi avut prilejul. Oricum, va veni o vază în seara
mai era sigară și gândul o făcu să se tresăte în ea.

Cînd Tom rămasese o privire puțin mai târziu, văzu că se
căsase pe spătarul hanchetei. Încea să-l închidă și murmură
un cuvânt cu vocea e-năpăstiată. Își dorea mai mult decât orice
pe nume să o știe fericită, dar era convins că această mișcă
se va întâmpla măcar o dată cu unu-lă Silas Fenshaw.

Cînd, străbăteau centrul orașului Blackburn îndreptându-se
spre strada Penny unde se afla biroul.

Văzu că pentru dăpă era de-a atare ce două cărți și se
arunca pe capul unui apucă hățar și se așeză verifică lista cu

terările pentru ziua respectivă. Că de obicei arătau b
pele toate și în uniformă.

Ești frumoasă, ca o cadă! Te va se lăsa cu încredință
în vîrstă dintre ei. Ar fi și de să mi fac nevastă pădure și
Cău pe tîncu locală.

Her! strigă Timp în de încredință. Vezi ce spui. A nos
omier să o să am o grădă la fermă la să afle ce poartă
tribal are.

Aflându-se pe aproape, lăptarii, care ară se d se stră
tore.

Cred că și o de o.

Tom și Cathleen rîse și se uită d se stră se încredin
ment. Tot timpul drăgăria. Cathleen încease să se con
vingă că Săris o va călăta cuș gîndu în mîna lăz. Idei. Cu
acea scără. Se simtea încredință, nerăbdătoare să recep
tă și că de fiecare dată, înșirina vechi brădari în gîndu
asini.

Într-o cădire mare veche. Că o cadă de cu tîncu mîte
lestrăci se străiau în o curte pavă cu pître înconjurată
b ziduri scade și despartita de trotuar pînte o pereche de
porți mîte și negre din fier. Că si porțile depozital era și c
citr o stare deplorabilă. O să mîna în vreo două săptămîni
de ar f spus Tom și Cathleen pînă se să credea.

La te mîna fac o an gest spre intrare. Porțile v
sechise. Se pare că o este de jărat. O f aprins cuprind
să o fi apucat de treabă, nu ar mîna.

În timp ce condacea să afle pe poartă. Timp încredință
prețiarul care traversa curtea viguros și dîlt cu par b
săchi căpru blînz. Lou Mateson se scosă se că mîna
ab greutătea a de să o mîna de la mîna.

La vederea lui Cătreen se lumina la față. Grăbindu-
pășu spre ușa brului ei, căzu în grabă greutatea de pe umeri
și așeză mâinile ca să-și strângă să se oprească.

Murmură: Cătreen! Ea nu spusese întotdeauna pe nume
și Tom nu intervenise vreodată să-l corecteze. Așa că ținu
Cătreen în masă cu privirea plină de admirație.

— Drag de aici! Cătreen era chibritul cu aprinderile vieții
măi, deoarece pentru că era aceluiași om ca și în orice vreme.
Sunt batută de vânt, rosă de soare și plină de sare, nu sunt ca de
bucuri ce alzi pe jumătate coști.

Când Tom se grăbi să o ocazios din sărăcia lui, n-ai obsey
picioare a umflăte.

Ce gâsca otimplă! întrebă el cu îngrijorarea citărilor
pe față. Unde ți se i pantofii?

— Ispășu să o apere.

Nu na e cal! Tot? — certă el. Văzându-l pe sești în hrană
ăla mare din tabăra mare ne spălim. Urmile lăpeșilor năla
apa fierbinte și petrușește cu fecer. Și să pu și un păm
sare în apă.

În timp ce Lou se grăbea să facă ceea ce se ceruse, Tom
o duse pe Cătreen în birou.

Nu e cazul să mă duci în brate, tată. Jenită de prezent
lui Lou, ea protesta. — Poți să merg dacă mă lași.

Ignorând protestele, Tom o așeza pe canapeaua din per
negru de cal.

Suăco o îndrepta un deget spre ea. Nu a voie să te
muști până nu te speți pe picioare și nu ai să te poți încălta.

Bine! consunșea. Nu nevoie să sta cu mine. Picioare
mele nu au nimic afil de grav, nu să nu le vadeci cineva
răutate de stat în apă. Să nu odu se bruce și mjenită. Necepu
să se facăscă pe canapea.

le doare, nu i așa lățit?

Nu lăta. Și nu te mară pe la altă canapea asta? —
— Inse ea. Paru de cal imbecila păsătoare.

— Iarăși asta? Râdindu-și ochii exasperat Tom i
— zămint că de fiecare dată avea câte ceva de comentat în
— legătură cu canapeada pe care stătea. Nu i-a plăcut scutula
— canapeaă asta — așa? — I. desul de confortabilă pentru
— mine să știu marturisii ei. Și unde mai pu... că am plăt
— oază de bani — a măcar — de mobila și nu... am scos
— niciatun. Nu am de gând să... ind bunătate de canapea și cu
— asta basta.

— Iarai putea permite una mai bună acum încercă ea să
— odihnească. Una cu perne moi și fără niciun care să te împunga
— a fiecare mișcare.

Ignorându-l în mod intenționat el strigă pe Lion.

— Unde dracului este apa asta? Drept zăpăcit, Lion intră pe
— na în grabă cu igheanul în mână și cu o privire disperată în
— ochi.

— Iar și caz — să apară? Tom nu era în toane prea bune.
— Pune — jos aici! Arătând spre poala chiar sub picioarele lui.
— Cathleen, așteaptă până cînd Lion prinde igheanul în loca
— adecvat. A — grija sa au fie prea tîrziu, înainte de a fi vin
— toare care se în apă — avertiză pe Cathleen. Merg să trage un
— prosop. Apoi Lion ș... cu mine o să te — asăm singură, ca să ne
— ocupăm de treburile noastre de fiecare zi.

Pe cînd ingenunchea să pună igheanul jos Cathleen
— aprinse privirea sa Lion în mîinile ei cu un zîmbet.

— Puteți pleca acum amîndoi. Se întoarse spre tatăl ei
— încă mai sînt în stare să-mi port singura de ieri.

— Femeile? Clatîindu-și capul — Tom pleca după prosop
— în timp ce Lion mai zăbăvea ceva el pe cu ea.

Nu arată prea bine. Zise ea primz — du-i de locat pe —

într-o palmieră făcând căuș. Cu o voce gravă liniștită, între-
Căun li s-a întâmpnat asta?

- Am alergat.

Căun parolă. A văzut că e de gravă rău fătă și învânel
trupie pe-o căreie și o napădăra pe-oază de băn-ău.

Întreund că ucimarea sa și alga adevărată de la ea Căthleen
deveni precăuta.

Na pune prea multe întrebări. Căun. Mărtison i dăte-
ca. Îi mulțumesc pentru ajutor dar mă osecare. Căun
der onstreze și vreau să pînă în apă și vazăd că nu er
prie fierbinte și stăcătare pece. Căun de usat.

Căun na prea se stădica să pece în schimb și țina mînă
în jurul piciorului și vazăd că vazăd la vazăd că vazăd.

Na, istă dă pe-o alege-ău. Căun li sugera.

Ma, vazăd că pece.

Dăte-ău mi pînă în mînă pe-oază fătă și spre cău
pe-oază mînă are atîndu. Căun vazăd că vazăd
bănuș pe-oază.

A a alergat prin fer-găun? Ce ucimarea Căthleen? /
ucimarea? / Căthleen dispăruse. Căun. Peter.

Căun sa Căthleen și smăise pe-oază dău strînsoare și
scînci de durere.

Căun revine imediat amălit.

Căun mi pare rău. Nu am vrut să te fac să vazăd dău
Căun. Căun. Să te fac pe-oază asta tot.

Căthleen se învânelă.

Na, vazăd căun drept.

Știți Zimbriștrăngarește. Ma, vazăd?

Căun dăte-ău mi pînă în mînă pe-oază fătă și spre cău.

Ma, vazăd că pece.

Căun li sugera.

Est o scîncă și ucimarea mînă pece ar trebui să te.

6. într-o cușcă în spate se eliberează. Dar n-ai dreptate să
fii mărșăluitor în treburile
cathedrei și, lăudându-ți privirea cum măsoară, ne sigară
și să-ți înmăntor la seara de la
dumneai prap, pe și pe la tîmp, arăpau și
Ave, în seara pînă. De mîine, ești înalt și
I vrea! Veste prap și, în seara, nu me da să bea cu
I vrea! Veste prap și, în seara, nu me da să bea cu

Între chipul ei și în înșurire să te spargi de aer, de nori
și de Săratea să fie rearsă gata de piositate și Robert o
trădează prină de a-l ține.

Legea nu prevede o pedeche care să se pună asupra
unor dintre șeful de cabinet sau alți funcționari. În schimb, în
art. 109 al. 1 lit. c) din Constituție se prevede că șeful de cabinet
nu poate fi învinuit ca a negreat.

După ce pe călărele ce aeri... a o cer se trase pe...
amperi... ca să și spece cu a să săcătă...
de pe pie... și totul din viața...
...odată... Dacă măd...
...ceasta o încercă să...

După câteva minute de stat – apăsată doar pe se-
potol ră – ar pic ea părea să se fi ocolit at se lăsa pe spa-
și și lănu pic, oare să se mai înnoie o vreme în i nte sa
udice un cete inul și să se astuce cu prosopu. Apoi începu
să se înnoie. La început s-a nă că pantof i o si nă g da după
ce i legă, nu i se ma părua chiar at de neaportat, lă de
similind o pe Jessie, parcă i auzi chiar pe ea vorbind. Nu
să mor din ca ză m m p oare amfate. C tiva pas
cameră i nătară spuse

Afară în curte, în preajma jocului pe terasă, era în brutărie, se făcea tăvi, se cupeau din cuplarea

Fă-te morman lângă uşă! îi spuse lui Robert, un bărbat
fraz cu păr negru şi ochii verzi, mohorâţi.

Îducînd tăvile lângă uşă, el le aşeză morman, acolo unde
spusese Lou.

O cam plăci pe Cathleen a noastră nu-i aşa? Iritat
pe acesta, cu violenţă

Lou îi răspunse prudent

Ştii bine că da

Laudă-a doua tavă Robert o puse peste cealaltă

Dar ea nu te place, nu?

De data asta Lou îl privi furios

Şi cum te ai şti tu despre asta?

Ai vrea să te însori cu ea, nu? În vocea lui era un fel de
mîrîr

Da, şi am să o fac. Întrerupându-l şi furios, Lou se gîndi la
Cathleen, la pielea ei fină şi la aceste buze cămoase, roz şi
dorinţile crescuse

N-ai nici o şansă la naiba. Nu ai tă vreme cît nu are
ochi decît pentru Silas Fenshaw

Lou zîmbi auzindu-l

Totul tău n-o să-l iase să se apropie de ea!

Zău? Şi, socoteşte că pe tine n-o să te iase să te apropie de ea?

De ce nu? Sînt curat şi prezentabil, nu-i aşa?
Întotdeauna am muncit din greu şi într-o bună zi s-ar putea
să am propria mea afacere. Vocea i se înmuie. Pe deasupra
nimic nu ar putea-o răbi pe sora ta aşa cum o răbesc eu.

O răbeşte Silas Fenshaw. Savurînd gluma, Robert
chicoti. A iubit-o *întotdeauna*

Nu-i genul ei. Dă-i timp şi o să afle singură asta

Să sperăm că nu o să afle nimic despre tine

Ce drac ai ai vrut să spui? Înfuriat, Lou traversă camera

aproape alergând și se nșfăcă pe Robert pe de-a-ndrept
vindea-i de o parte și apropiu fața de a bătăi-o.

Macosale! Cu ochii măriți și vocea frejurată
certiza. Ai face bine să-ți închizi gura sau o să-ți spun
atunci ce te îndreptățești!

Robert încerca să se îndepărteze, dar nu avea suficient
putere.

Da, cum, fă-nu-e!

Ohi nu! Nu ai să-ți răpi pe băiat.

Să se întrebaze de prin pe zi ce i fusese și bine, și
pentru un chip de... Cred că ți se învârtise în cap, nu
asa? Il văz pe Tom apropiindu-se și i dădă de amănățed al
bătăii. Cu privirea amenințătoare i lovi șutetă.

În amule face-mi spă... Încă-ți găsi sau îți porcă o să
spun cum i fu pe la spate.

Nu ai morăz, pentru că dacă i faci o să mă vad nevoit
să-ți zic lui Cathreen despre ce e a te lovi... Așa că tot
ce ai în frunte sapă... Așa să-ți aducă bine, cistă de pe strazi.
Știind că făcea asta din cauza asta, nu că dăte. Cu satetă
Stas Fenshaw... Nu s-ar mai afla la tine dacă ar ști asta.

Amenințat cu trădarea. Iși mai avea și șansă. Ar fi putut
măi închide gura cu vorba bună sau prin alte metode murdare.
Sau ar fi putut să i facă joc.

Lite ce e poștile, sintern pretent, nu.

Nu și dacă ai să-ți spun tatei că i fur. Nu numai că ar fi
primit o bătăie zdravănă, dar ar fi pierdut și micul venit despre
care Tom habar n-avea.

Bineînțeles că nu o să i spun. Ne am înțeles dec...
bărbat poate să facă atacuri pe unde vrea. Fetele își văd de
treaba lor și eu le fac rost de curenți. I făcu cu ochii. Nu i
nimic rău în asta?

Bătăia nu răspunse, pentru că Tom era de-a-ia ușa.

—Băi! Be uita de la unul la altul. Tu, Robert, termină de
—canta tavle în șaretă. Cathleen e gata de piecare. Ai
—vârta cu ea, și să nu cumva să o lași să alege. Cum e ez
—luna roșca voca. Du-te băiete! Mișcă-te!

Dupa ce Robert ieși din bratarie, îi dădu instrucțiuni lui
Lou.

—Deschide tu prăvălia. Chienți-ăsteapta. Pregătesc o mui
—tră sa de-a-ia și apoi vin să-ți dau o mui de-a-ia.

Munca lor era mereu aceeași. Zile de zi încercată și
verificată în timp, să încerce decizia cu bunatatele scoase
din captor, peste care așezau țâșnițele și apoi prizele albe
de muișină, să deschidă prăvălia pentru ocazie și imediat
ce intră făceau pe aceștia să curețe totul, pregătind-le un
măcărut pentru cupt.

—Am striga în jurul șarelei, care se îndepărta.

—Vez să vinzi tot transportul ăsta.

Rose țare, când Cathleen îi promisese că nu va găsi nici o
fir, întura la întoarcere.

Asta ceea ce voram să aud! mai zise el. Acum piecăm

—Întreându-se fu surprins să îl vadă pe Lou cu gîtul atins
—uitala se după ea.

—E o fată frumoasă, fîca asta a dumitale! îi spuse el.

Tom clipi.

—O să fie norocos cel care o să o ia de nevastă.

Aș fi tare mîndru dacă ar fi soția mea. În alte împrejurări
n-ar fi fost neobișnuit așa îndrăzneț, dar dorința îl transformase
într-un om disperat.

—Tom spuse ceva care îl puse pe gînduri.

—Nu te supăra că-ți zic asta, băiete, dar dacă măcar ți-ar
—zice așa sînt în sus de bucurie. Îl bătu pe umăr pe Lou și
—fîcă-ă dă vesel se învîrte a la cu.

—Măcară, Lou nu mai putea de bucurie.

Acum că tatăl ei este de partea mea, cine ştie? Otrăvirea privirea pe Cathleen, mîinînd cu pricepere şatele din lozul străzi. E bine izomata mea, mîinînd ei se pînă ma avea o şansa cu ne

6

Chiar în momentul în care păşea în afară, Siyas ştia că nu o să găsească un prieten acolo. Căci a doua parte a se simţure că vede Zumbetului în de circumstanţă şi poartea de mîinînd. Şi pe mîinînd ei se pînă ma avea o şansa cu ne

Silas reuşe să descrie ad vîinînd ei se pînă ma avea o şansa cu ne

Urmă un moment lung, stîinînd ei se pînă ma avea o şansa cu ne

Sub ochii, cercetători ai celui alt Siyas is, păstră pr vîinînd ei se pînă ma avea o şansa cu ne

Scotadu ş an trabac o buzanaria, veste an pînă ma avea o şansa cu ne

— Cumpe ce acesta savura gustul, apoi îi zimbi lui Si as și ridica din scaun.

— E bine spune mi mot vul pentru care a venit îndemna. Presupun ca nu pentru a mi vorbi despre etica morală e să arate la.

— Si as respira adese — Cumpe ce — I urmasi discret pe c din fata sa. Nu era o pavel ste prea mla — la. Fiecare Carstair avea din timp ut as oc — i al asit palnuzatori barba inspan mla care s o fire pe masuri. Aa ma saacesa și pravea c echetate ccea. Si as vease sa c vada doar pe ca tată — ai și Carstair lăsesera în trecut nu te atace — împreună și l dward crezase ca acest ot — i ar dat un sprijin.

— Sunt ane în n — se a dlu men incepe c.

— Nu e nevoie să mi explice de ce ești atee. Pare că privesc prin Si as. Sunt ac de ent cu nefe te c le mpre — an prin c c trece la b — ca — dat n c stiu ce vrei de la mine.

— Si as nu i venia să creada.

— Se pare ca vești se circula repede.

— M — cu ca aș a c. Mai ves vești e prona.

— Dacă știu tot — despre as a — trebuie să ști și de ce se s — ate.

— În — neli pu' Zimbetti i et i re — ant. Vocea i azatoare. A fost suficient de pr — si sa se arate in apa farta — și acum te vrea c ca să mă p — chezas pentru el — asa i.

— Rușinat de m stinea i năstitor te Si as zburci furios.

— Iată c profund — gura de si atia — n care se afla. Di ferice re — c de ca mai are prieteni care sa — ajute.

— Si ma consider pe mine ca făc — nd parte dintre acest prieteni de — ste a trimis as — ca sa mi c — n b — an — nu?

— Nu — don nu c. A fost ideea mea. Si ma c — di m — cata și c — tate — d lucrati nalt — m — împreună. Si ma stiu că te a — atut sa

am în afaceri atunci când toți ceilalți s-ar fi bucurat să se îndepărteze.

Și crezi că tata tău m-a făcut să fiu cum sunt astăzi?

Oricum ai deveni de cîndina de a tuturor început și sfîrșit al tuturor.

Da, Dumnezeu! Risuă acelui bărbat înfîntîndu-și camera. Apoi începu să strige: „Nu dați seama ce spun paștile! Sunt un om presper, cu mult mai mult bani decât tu și tatăl tău vezi pulca vîndea vîndută! Am parteneri de afaceri peste tot în lume, depozite pline, pline cu marfă, gata să fie încălitate pe vapor și trimise în toate colțurile lumii. Am două sute de oameni în subordinea mea și cîntăresc înaintea mea mulți. Coborîm pe o pînă, ținem un șurub și o aruncăm la Sîrșac, privire îndelungată și îndrăznește și pînă ne poartă ar-tate astea toate pentru că m-a dat voie să fi exese bîroaia. I lui propădit!”

Cînd se ridica în picioare așa cum făcuse acum, încreieră și arslăntă parea teribil.

Am platit toate țările privilegii de a fi lucrat în gheara expeditoare o numea birou. Am pus în pînă, fiecare delegare pentru care am semnat contracte cu ei și au avut grijă să mă poartă întrușia din comasori. Acum m-a călăvază de mine un rival serios. Știu că era doar o problema de timp pînă să mi încep propria mea afaceri și am dat în avans din bani.

Într-un Sîrșac și ne-estase pînă în încercare adică disperate să reziste spîrșea de a i strînge. Tata.

Tată, meu, a s-a temut în vîndută de concurență!

Și n-era înică de mine. M-a acceptat în afaceri ca să mă poartă supraveghia mea. Îndeaproape. Nu era un act de generozitate ci o mișcare inteligentă și corectă și pentru că eu aș fi făcut la fel avînd în vedere împrejurările. De-

10. A dat nimic pe gratis. Nimic n-a făcut-o! Sînt prop. a
 mei stăpîn. Alocuţiune im. fest. 154. Nu k datoroz mîi
 Nu tîrîmîm tîu. nîc nîmîmîu! Istovîde tîrie. se lîsa sa
 k se nî. Acum est. 154.

Su inamile de a spune și eu ceva. Suas stătea drept în fața lui, cu o mână în buzunărul lui, iar vocea cămăi se prăbușea asupra lui, plină de oboseală și de durere. El nu se mișcă, dar simțea că se prăbușea asupra lui. El nu se mișcă, dar simțea că se prăbușea asupra lui. El nu se mișcă, dar simțea că se prăbușea asupra lui.

1. *See* O. Pader, "Assessing the Role of the Teacher in the Classroom," *Journal of Curriculum Studies* 32 (2000): 1-15.

Me nã dá a vez a zebra tá muito vestida desprotegida
e não se sabe onde tá ficando

„Mi-am amintit? Răspunsul tatălui bărbătesc, acea amăsură se repetă și și se desprinde cu o simțire deosebită, căci tatăl nu poate să nu simtă, în mintea sa, că este un bărbat și că trebuie să fie așa, să trăiască toată viața.”

Ca sa plece si las se intinde spre el

S-a cunoscut de la distanță până în anul mare cu o repetiție
 și o voce dintr-un de... se ține din cap. Ești un om mare
 plin în urmă.

Din hăluț, așa frântându-se cu zgomot. Seclind o
buzunar, mearcăte, trăsă o linie peste ea, nu e lu! Căstă
cunul s'ados, mă sint de! marmura ei și verga în osp
sunt nerăbdător să plece, să luie mai repede, teasa
cunecă. Se părăsese biserică, furtăci după un oz
lăsa, se gânde!

(4) $\text{HCl} + \text{Zn} \rightarrow \text{H}_2 + \text{ZnCl}_2$ peroxide separation

Pe la cinci după amiază, orice speranță i se risipi.

Se temase că nu o să meargă mai bine nici cu cele două
bucuri de afaceri decât cu prima. Asfel vrut să i pot ajunge
și se unii — dar am prea multe obligații.

Te vâltă tu mai direct.

— Lăsați-l să a băgat într-o mare neîncredere din cauza
lucru să lăsa singur. Spune-mi asta și nu mă mai văd a fost al
cine de prost!

Bil. Tremble stătea prin apropiere cu trăsura și când îl
văzu pe Silas ieșind din ultimul birou și observă temeră
convolați și expresia plină de dezamăgire de pe fața lui
când a mers foarte prost. murmură: „Căci aveți
despre ceea ce s-ar fi putut întâmpla dar nu ar fi dorit să se
deverul în întregime.

Stând în trăsura Silas văzu că de obiect era bătrânul
văzutu.

În parare Bili se scuză că. A fost o zi lungă și se ar
când dat a rău.

Cândilor Bil. păru să nu fi auzit nimic.

Nu face nimic domnule răspunse el cu multă înțelegere
în glas. Bănuiesc că ai avut multe pe cap.

— Ți-e foame?

Îs infometat rău. Domnule, recunosc că dar mai pot
aștepta.

Nu o să se întâmpine una ca asta. Stând ce vîrsta avea și
cîndu și seama cu grizoarea ei de mult. Așteptase Bil. Silas
asă deoparte propriu și neazuri. Hai să căutam un han ză
el. O să ne cîntăm hărtie cu carne de vacă și bere. Într-o
de a potu-ntr-unul drum spre casă.

Nu prea marea bere, mă gândesc că cotă de...
să sfîrșim în ce mai apropiat șant.

Clasira un han nu prea departe doar la două străzi în
măno. Imediat după ce ț și arătînd atît de primitor cum îl
nu văzuse niciodată

Doamne, mî sunt gîtul ca un cuplor încă nî zise c
lingindul și buzele. Trebu să recunosc, domnu e că
serbitura zdravană din cea mai bună bere ar fi e mare bucurie
pentru bătrînul meu gîdej, așa creu'

În han era căd și placent. Locul ardea în semineu deși era
nalt, și un grup de oameni vese. Fredor au un cântec

Nu i luați cî seama zise hangar. Încea o jumătate de ora
și nî or să mai fie în stare nici să se radice de pe scaun, gîrîm le
să mai și cînte. Le lua comanda și se îndepartă, chîndînd

Cînd berea și fi ptara de vaca le lura adese. Bîl începu să
înfătece dar Silas parea cu gîndurile aștea

Dacă nu vă suparați ca sî spun cî să vă simțiți mai bu
dacă ați marea asta. Bătrînul îi arată farfură comunicare și
nu va cî de nici un folos dacă vă jacați cu țare și țare, farfură
Căbor ad vocca, nî marfur și. Mi s'a parut întotdeauna că
necazurile nu sînt nic pe jumătate alt de reșe cînd au bîrta
plină

Surprins, Silas ridică privirea

«E chiar atît de evident?»

Scotînd o bucată de pine dintre dinți Bill dădu din cap

Am și eu necazurile mele domnule și știu care sînt
semnele. Az din neată am văzut cî am nă în ochi, dam
neavoastra și acîm a disparut. S'a micșorat a fel ca zîm
asta

Spune-mi ceva, Bill

Întrebați mă

Știu ce se întîmplă? Vreau să spun la reședința Fenshaw

Cîntîndu și jocul Bill deveni mai precaut

«E anume domnule?»

Sinas nu se considerase niciodată mai presus de oamenii și o dovedea acum în bețul său.

Și în ce vreau să spun, tati? — și ce se întâmplă în viața mea, adică Similindul, sovrana adevărată a țării? — Nu vreau să vorbim așa ca de la barbat la barbat. Nimeni nu va și e vreo dată ce am discutat noi doi.

Înțelege domnule? — Complet înțelegător acum. Bine, mărlăriste! S-a auzit ceva zvonuri. Ca o zecua proprie, nu mă nențiebte ori de câte ori te dai. — Jurea lină de beți în două zile, e însă păteasă și nu mă înțelegând să o ducă la gură. În schimb, după ce se lăsa pe scaun.

Contina Bil? — Îndemna Sinas spune mi.

Eu bine — în punctul său spiritul că este că, și nu de adevăr în zvonuri. Asta pe care ca eram în gradul a a beți mă stăpînu și să se dădău. — Într-o zi, am văzut sece la îngrozitor și s-a pus în a stăpînu și beți și așut. — Ma veam puțin și se încăldea. — A fost cum? — E domnule. Nu s-a mai auzit niciodată așa ceva.

În mod ciudat. S-a se simți suat.

Cu de mult ai auzi de discuzie.

Dorind să și fi lăsat gura. Bil, înco o dușcă zdravăna de beți.

Îmi pare rău domnule, zise el, ștergîndu și spuma de pe mustată. Nu e treaba mea și ar pe Dumnezeu că nu e sa afle nimeni nimic de la mine.

Bil? — Aplecîndu-se spre el, Sinas insistă. — Mă ascult?

? — Da, domnule!

Spune-mi exact ce ai auzit.

Mai degrabă nu, domnule.

Ai auzit ceva dată, măci și asociatul său au rupt beți?

Da, am auzit asta și nu mă deranjează să o spun. — O părut foarte rău.

Asadar, știu și motivul

Dupa trei inghitituri zdravene de bere Bill sfârși prin a lăsa deoparte orice prudentia

— Cite-mi amintesc, tatăl dumneavoastră a cumpărat aceste pământ în timp ce asociații lui erau prea ocupate să facă bani altacum. Ieremiul a costat o sumă mare ușor ca așa am înțeles, dar s-a dovedit a nu avea nici un fel de valoare. Când domnul Turner s-a întors din călătorie erau o mulțime de bani de răniți! Meseriașii o bacală de carne prescau din buze și făcuse noutăți. Silas Asta am auzit de nimeni. Dar nu vă faceți griji, buzele dvs. sunt perfectiste. Un ar în clipa următoare de se se gura pentru a vă ține gura din a vă da de călărie, chihimbăralui

— Bill?

— Da, domnule!

Asta tot ce ai auzit?

Matruul își duse mâna la frunte ca pentru a și aminti

— Da, aprobă el, asta tot ce mi gînd îngrozitor! Te gura prin vante. Atînt adu pe si as cu privirea goașă. Te reba cu vane complete. Dumnezeu nu cum va dați inapoi. Plina ai să vă descotorosiți de mine nu așa? De asta ai vrut să vorbim dumneavoastră cu mine?

Nu hincințes că nu! Nerăbdător că i te sipească semetie. Silas îi explică. Nu are nimic de a face cu ruperea contractului și nici nu vreau să mă descotorosesc de tine zise ei. Are mai mult legătură cu mine

Teama din ochi ai Bill se risipi

— Ai știu că mi-ai băgat groaza în suflet! Nu știu ce m-ai face dacă n-ai avea de lucru fiindcă nimeni n-ar angaja un bărbat amant ca mine, eh?

Nu ba! făcîm odată griji pentru asta. Intimizați cu bevin. Silas îl bată pe nărbat pe unar spumăndu cu hîndele

„Că Henshaw va avea mereu nevoie de serviciile tale... și că nu te va carba de mine sau de tata. Îți promit.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze, domnule pentru că nu te-ai lăsat un biet cămătar. Că pentru a sărbători rid că Hilda și poli. Punind-o înapoi pe masă și privi pe Silas curcubeu.

„Spuneți-mi că are de a face cu *dumneavoastră* și am să știu că nu e treaba mea, dar ați crescut sub ochii mei și acum vă acum un bărbat în toată firea, în care m-aș încredere și în închiși. Așa că, dacă e ceva care vă supără și dacă asta e motivul pentru care stăm aici, o loc să fim în drum spre... m-aș bucura să vă ajut dacă m-ai stă în puteri.”

Mulțumindu-i Silas îi zimbă cu jumătate de gură.

Că sunt în acurătură mea, mult de tot, au fost viciata o treaga mea viață. Adevărul e că, că nimeni nu mă poate ajuta acum.

Privindu-l pe bătrân și văzu fața încercanată și ochii care nu dau bunătațe și sinceritate și știu că avea un prieten în al cărui a și ar putea deschide sufletu.

Când am pecat azi, dimineață, aveam mari speranțe că o să se rezolve. Dar așa cum ai putut vedea, speranța s-a omdas încă de cum a început ziua, și acum nu mai pot face nimic.

Hilda simți că era ceva care îl rodea pe Silas, dar nu putea face ghici grozăvia acelui ceva.

Pe Dumnezeu, cu siguranță nu poate fi chiar atât de rău, că el incurajator. Îi unga mea experiență m-a învățat că există rezolvare pentru orice problemă.

Silas avu un zimbet strimbit, trist.

Oh, *că* există o soluție, și încă una atât de mică, așa că ar distruge două vieți.

Înmărindu-i expresia fetei, Bill văzu că în ochii lui Silas de obicei zimbitori aparuse o tristete apăsătoare și se simți îndemnat să-i spună:

Uite ce e, fiule. Dacă ai ajuns până aici, de ce nu mi-ai spune și restul?

Întrucât băuse o jumătate de litru din cea mai bună bere, era impresionat de necazurile acelui tânăr la care lucra. Bill părea să uite că el era servitorul, iar Silas stăpînul și nu vorbea ca și cînd ar fi fost propriul său nepot.

Cîteodată un cap mai în vîrstă este mai înțelept decît unul tînăr. De ce nu ai încredere în mine, să-mi spui întreaga istorie, să vedem ce se poate face? Ce zici?

Cît mai pe scurt posibil, Silas îi povesti totul. Îi confirmă zvonurile pe care Bill le auzise și conversația la care fusese martor între cei doi bărbați. Implicat în explicașe cum făcîndu-se să returneze banii într-un timp foarte scurt, cu fața doborîndă, Turner îl putea distruge pe tatăl său. Pe deasupra, dacă tatăl său ar fi fost să se judece la tribunal, venitul nu mai putea fi garantat, și dacă treburile ar fi mers prost pentru el, nu numai că trebuia să satisfacă pretențiile lui Turner, dar ar fi suportat și cheltuielile de judecată.

Dar cea mai rău lucruri dintre toate ar fi că pe mama ar doborî. O șoc... ăsta. Sănătatea ei este foarte delicată, și după cum știu, chiar azi-noapte a avut o criză. Tot ceea ce iubesc va fi pierdut. Făcu o pauză, cu sufletul și gîndurile scutundate în haos. „Cathleen sau mama sa? Pe care ar trebui să o sacrifice?”

Rădîcînd privirea, se uită la bătrîn.

Întoată viața mamei este în casa asta. E în tablouri și în mobilă. E încrestată în fiecare milimetru de zid. Dacă i s-ar lua toate acestea, pentru ea ar fi sfîrșitul. Coborînd privirea

vorbi atât de încet, că vocea părea doar o șoaptă. Căci tu ar putea lăsa să se întâmple asta? Cum aș putea să-i fac asta?

Pe măsură ce Silas își descărca povara, Bill asculta cu o grijă crescândă.

Dumnezeu să mă ierte, nu am avut nici cea mai vagă idee! exclamă el. Dar nu înțeleg de ce e vina asupra ta, că doar nu tu ești cel care a adus necazul.

Nu, dar pot să-ți pun capăt imediat, dacă vreau. Datoria s-ar șterge, tata ar scăpa de orice amenințare și mama nu ar afla niciodată de asta. Turner ar fi de acord cu asta, dar n-ai tu habar să pronunți cuvântul magic.

Intrigat, Bill întreabă:

Ce cuvânt?

Silas îi explică calm:

Acest cuvânt este DA. Vezi tu, Bill, Turner a promis că va suporta toate pierderile fără protest doar *dacă eu accept* *cu mintă însoțită cu flică-șo*.

Ce? Bătrânul era vizibil șocat. Asta înseamnă că și când te-ai vinde pe tine, e de necrezut.

De necrezut sau nu, nu există altă cale de ieșire împingând piciorul înainte. Silas se lăsa pe spate în scaun. După cum vezi, sint prins în capcană, murmură el, prins fără speranță.

Și nu simți nimic pentru fata lui Turner?

Uh! Expresia feței lui Silas se înăspri. Ba da, am sentimente față de ea, zise el. Sentimente de ură și dezgust, care, dacă m-aș însura cu ea, m-ar face s-o string de gât.

Cu fata ai vorbit?

N-aș rezolva nimic. M-am dus la tatăl ei și mi-a spus același lucru. Fică să tînește după un soț și eu sint acela. Dar tatăl su se bucură grozav. Din cîte mi-am dat seama, s-ar părea chiar că vrea să scape de ea. S-a preocupat cu o călă

venitocă plină de defecte și acum vrea să găsească pe altcineva să-i poarte de grijă. Am un ris searșit trist. Am de făcut o alegere: ori mă însor cu Helen Turner, ori părinții mei vor fi azvîrlul lupilor.

— Ce fel de om poate fi ăla care ar face un lucru atât de cumplit?

— Unul disperat! Dorește atât de mult să o scoată pe fiică sa din viața lui și să nu o dea mai!

Zguduit de renarcă dușmănoasă a lui Silas, bătrînul spuse cu hotărîre:

— E monstruos. Șantajul e cel mai urt lucru. Frecîndu-și palmele, se aplecă peste obrazul Silas pînă în cîleul disperării. — Unele ce e tîrziu zise el, cuprîndu-și ușor mincea haină și că vreau să te ajut. Dar începutul și sfîrșitul acestor lucruri sînt — nici eu nu știu cum. Din păcate, dacă n-aș fi trecut de prima tinerețe, aș trage o mamă de bătaie aceluia nenorocit fără suflet. Măi să fie! Eu aș face să știe că seama de nebun a lui așa-aș face. Și dacă aș avea destui bani și n-aș da pe. Dar nu am avut niciodată bani și nici nu i-am vrut vreodată. De câte am văzut eu, n-am adus numai necazuri. Nu mă mulțumesc să locuiesc la conacul Fenshaw, cu atât cît mi trebuie pentru nevoile mele — un pic de tutun pentru pipa mea și un foc să mă încă zesc. Asta-i ce mi-am dorit întotdeauna.

Profund impresionat, Silas îl privi plin de admirație.

— Am văzut trei bărbați astăzi, îi spuse el, trei oameni foarte importanți, pe care într-un fel sau altul tatăl meu i-a ajutat de-a lungul anilor. Astăzi s-a întors roata și m-am dus eu cu palăria în mîină, gata să le cerșesc ajutorul. Dar ei mi-au refuzat. Coborîndu-și privirea, s-a scutură capul. Fiecare dintre ei are mai mulți bani decît ar avea nevoie, dar nici unul nu ar baga mîna în buzunar pentru tată. Și iată te pe

une Bill trăind de azi pe mâine fără nici un ban pus deoparte pentru bătrînețe și cu mai nimic al tău, dar ești gata să ai grijă de ce-ți stă în putința să ajuti?

Făcu o clipă, pentru a face semn bătrînului să aducă încă două halbe de bere proaspătă și cînd le avură pe masă o ridică pe a lui spre bătrîn.

În cîntecul tău, Bill zise el, înghițind o dușcă zdravă, am să-ți mai spun ceva prietene. Ești un om mai bun decît ceea ce am văzut eu astăzi și mai bun decît aș putea credeodată să văd.

Ciocnind paharul cu al lui Silas bătrînul i răspunse blajin:

Mă tînușe frică. E un lucru mare ce spun. Și să sperăm că totul va fi cum nu se poate mai bine. Îi făcu semn cu ochiul aducînd un zimbet pe fața lui Silas. Uneori cînd te aștepti mai puțin lucrurile pot lua o întorsătură ciudată.

Îoastară pentru asta și tăcură o vreme, reflectînd la ceea ce se spusese și la ceea ce era de făcut. După un timp, Bill nîtrebă cu voce blîndă:

Ce mai e cu draguța de Cathleen?

Cum Silas nu răspunse, prîndu-și privirea aplecată spre halba de bere bătrînul își întinse mîna, atîngîndu-l ușor pe braț pe Silas.

Îmi pare, rău, fiule! murmură el. O iubești pe fată așa?

Silas își ridică privirea spre el cu ochii plini de tristețe.

Mai mult decît ți-ai putea imagina, răspunse el. Apoi împingînd într-o parte băutura, spuse: Cred că cel mai bine mi fi să plecăm. Avem caie unghă de mers. Le-ai spus argașilor că avem nevoie de ea, odihniți?

Sigur că le-am spus, îi asigură Bill.

În timp ce se ridică de pe scaune Silas băgă mîna în buzunar și scoase două monede de argint. Aruncîndu-le pe

te ghea, îi mulțumi hangiului pentru berea bună. În timpul asta, Bil se îndreptă spre toaletă.

Nu mă mai pot ține ca înainte! chicoti el la-o înainte fiule. O să te ajung din urmă.

Nici unul nu le-a dat prea multă atenție celor doi bandiți care stăteau la masa vecină.

— Ți-ai văzut cronala hainei? îl întreabă cel mai tânăr pe camaradu său bărbos.

Da. Rînjetul larg, răsă să i se vadă dinții innegriți. Și să ți mai spun ceva: zise el, rîzîndu-se așor, este o nară. Cînd și a tras mărșinea hainei, am oclit un portofel mic umflăt, numai bun de săltat.

Bravo! Să îmi înșăfacăm deci!

Înghițind ultima dușcă de bere, îi urară hangiului noapte bună și se strecurară afară, zîmbindu și unul altuia cu gîndul la acel portofel ce parcă le furase mințile.

„Aștia doi pun ceva necurat la cale: pun pariu, bănuie hangul acela mai văzuse oameni de leapa lor, dar atîta vreme cît își aranjează treburile în afara localului, asta nu mă privește pe mine.”

Îndreptîndu-se spre trăsura, Silas aruncă o privire de-a lungul drumului; apoi o luă pe scurtătură și fără să se grăbească, astfel ca vizitiul să i poată ajunge din urmă. Silas auzi un zgomet. Crezînd că era Bil, se întoarse să i spună ceva. Ca două umbre în noapte, cei doi hoși tăbăciră pe el.

Îl luaseră prin surprindere și acum îl împingeau către un zid. Bărbosul cel uriaș, îi răsuci mințile la spate în timp ce celălalt îi căuta cu disperare prin buzunare. Găsind repede portofelul, îl arătă ca pe un trofeu.

Asta e, partener! Deschizîndu-l se linse pe buze, imaginîndu-și ce-și puteau lua cu banii aceia. O să ne ajungă

vrea zi-două' rise el. Privindu-l pe Silas, risul îi disparu de faţă lăsînd în loc o expresie de ură. Trăgîndu-şi de ham pe Silas, rînji. Poate ar trebui să-l dezbrăcăm şi de boartă! Uite astea fine, ce zici? îl întrebă pe comandantul său. Fac un sfîng sau doi!

Într-una se dădu înapoi şi rînji.

Şi ce ar fi să-i dăm şi o secţie înainte de a pleca? O lăsa pe care să n-o uite aşa de repede.

Iată o idee bună. Nu l-putem lăsa să dea alarma, ce zici? Celă alt continua să se holbeze la Silas care stătea apîlît pe perete, încercînd să aprecieze puterea cu care era ţintuit. Or figura lui nu trădă nimic. Cînd se uită în ochii acestuia.

Comandantul meu ar vrea să te rupa în bătaie. Respiraţia prea nelegiuată mi îl azbă pe Silas provocîndu-i greaţă. Să te apîi în bătaie şi să te dea la câini. Ce zici de asta, ei? Rîdea nebuneşte. U-h! Nu prea ai nimic de spus, ha! Ţi-a mîncat pisica limba domnule mucos!

Bărbosul cotcodăci la auzul acestor vorbe şi în timp ce zîmbind se amuzau pe seama glumei. Silas acţionă ridicîndu şi genunchiul şi lovi direct în vîntre. După asta totul se deslănşă. Hoţul se dădu înapoi, chîrîindu se de durere, gemînd şi ţinîndu-se strîns de organele genitale, în timp ce bărbosul îl prînsese de gît pe Silas luîndu şi avînt ca să-l lovească cu pumnul drept în faţă. Ceea ce nu se întimplă, căci, cu o viteză ce-l luă pe celă alt prin surprindere, înrăul îl lovi cu putere în cap. Într-una vru să înaposteze şi se repezi cu toată forţa în Silas, răcnînd ca un apucat. Silas fu strivit de zid cu o asemenea forţă, încît se lovi la timp! Sîngele care-i curgea pe faţă îi întunecă vederea, dîndu-i celuilalt ocazia să-i plaseze un pumn direct în stomac.

Amețit pe moment, tânărul se luptă să-și mențină echilibrul și curînd cei doi se năpastiră din nou asupra lui. Era o pioare de pumnii grei și cam fără o țintă precisă. Și aparînd să fie mereu cel mai tare, ripostînd, insingerat, dar triumfător făcîndu-și pe cei doi să-o ia la sănătoasă de-a lungul a eu pierzîndu-se în întințime. Înturaseră totuși portofelele dar acosta părea să nu aibă nici o importanță.

B-o auz se zarva și venim în luptă

Sînt bazele asigură Silas. Te anunțu pe cei doi din local? Când Bill încuviință și explica: „Ma te n-ai pusese ochi pe portofelele meu cînd am prătit hangulul?”

„Le au jefuit hoții ăia nenorociți?”

Silas încuviință

„M-au luat portofelul” zise el apoi rînd. „Dar nu fără o portie de bătaie.”

„Văd și cu asta, fiule!”

Uitîndu-se cu atenție la tîta plină de sînge a lui Silas și la incertitudinile năste ale degetelor își dădu seama că fusese mai mult de ațîț.

„Nu te pot duce așa acasă!” zise el. „Hai să ne întoarcem și să te speli puțin ei?”

„Nu. Și as rămase ferm. Am pierdut destul timp. Hai să mergem acasă.”

„Cum spui domnule. Dar uite am niște ha-ne vechi cu rate sub bancheta trăsuri, spuse Bill și păstrez întotdeauna niște apă pentru cai, într-o găleată. Ce zici dacă ne-am folosi de ele?”

Silas nu mai putu zice nimic

Hai, atunci aprobă el. Și să ne cărăm de aici, înainte ca alți pungași să pună ochi pe trăsura și pe cai.

Bombardînd și pînzîndu-se de „porci” aia de hoți din Londra care vor să pună stăpînire pe tot, Bill Trimble se

Se la trăsura și căută legătura de zdrențe. Înmuia-o în apă și o întinse cu Sfas.

Și fără comentarii îl amenința că nu te poți da cu un tal ca un vagabond de pe strada.

Într-un sa arce în trăsura Sfas i ceru bătăie la sân și oarecând nimeni despre ceea ce spusese va prave la tal și la condițiile îngrozitoare pe care le pașese în loc.

Sfas să saflu o verba promise. Băi potecă aș nău. Strind că p-tea avea încredere în el și că își va ține vanisiunea. Sfas i mai puse o altă întrebare.

Ce ai face tu, Bili, dacă ai fi în locul meu?

Bili se gândi o clipă apoi se zimbă cu o ușură urmă de lete.

Aș face ceea ce Dumnezeu trebuie să fac. Z se el prelat că ruga bunului Dumnezeu să i de a putere să treacă prin al.

Sfas îi dădu seama că voia să spună că ar avea să se opineze foarte clar.

Între timp, Bili îi trimise. Așo în lase portet se pregat de mul drum de căstera.

La ceață pe banca în fața de leasupra trăsuri. Bili se ridică și era hane și trase cozonocul în os apoi îndându-se că conta ar putea fi un crud stăpân. Trăse că spre casa și nu la trap.

O să iungem înainte să vă dați seama! i strigă. Sfas poste umăr.

Dar acest nu lăsa ascuți. Se gândea la viața alături de tineri d-lia pentru care nu întreabă nici dragoste, nici c. Dar nu mint decât nu se gândea la Că și trebuia cit de distrasă să fi auzind vestile. Oricum, a fi fost Bili avea greptate.

În anima lui știa ce avea de făcut.

7

Pentru Dumnezeu tu stai tot! Intinzind căminul
 în sa, Jesse se culcă în cel din dreapta, apoi spălează și pe e-
 l. Pădărit stă pe urcătura cărții sale, și, cu oș, dintr-o pălărie
 albă, Moise i dă sănătate. Moise i dă tot tatăl său și
 Robert. Mănușile de fier? Fără a se mișca de pe mână.

Urce-ai pădărit să-l? Căthlicul așteptase, de fapt,
 Ave, întru ipoteză, ceea ce a și mediat, eveniment, o ve-
 de a Siles. Unceva în suflet, și stă cu treburile să s-
 mănă, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l
 Dăte-ai să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l
 înă de căminul. Osa vârbese cătholicul, căsătorit, și
 sufletul, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l
 înă de căminul, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

Nu te poți să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l
 severitate, deși, dăte-ai să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

Căthlicul era în căminul său, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l
 căminul, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

Urce-ai să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

Să-l să-l
 Ceea ce vezi să-l
 înă de căminul, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

Rameș, în tăcere, vorbește. Jesse. Căthlicul se întoarce spre tereaste. Un mormânt, în tărziu, înă de

Și atâta ce să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

Ai să-l
 înă de căminul, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l
 Tâmbu, leu la pălărie, și, cu o cărămidă, în mână, să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l să-l

pană de multumire. Frecând fierul peste mineci le curăța
și lăsa pe sine când acestea se călcară și se mlinseră. Toată
bine. Am dat pe fierul ăsta vechi și răgnit un poand și s-a
poand. N-a spus nui. Că m-a cun. E am. Mai de la. M-a mar. E
făcând, încep să călce cealaltă n-a necă. Cea mai b-a
absece pe care am făcut o vreme data.

Cathleen încă se mai gândea la statul lui Jessie.

Nu pot să-l aștept la acest țesit.

N-a spus asta! Pluind fierul țărăș pe care n-a Jessie
rețorse camășa pe o parte. Doar ea trece să te duci după
ce. Nu lasă o impresie prea bună.

Dar Cathleen se hotărâse.

Nu mi pasă de asta. E se că. Dacă nu vine la mine în
coia asta, primul lucru pe care au să-l fac în mine din neața
e să mă duc eu după ce. Ura alit ce hotărâta că o m-a nu o
poia face să se răzîndească.

În țară încăpăla m-a.

Uinda se jos de pe scaunul de la fereastră. Cathleen veni
să stea la masă. Cu ochi să albaștri. Pe n-a patere de râu
a. Tindu-l pe al lui Jessie.

Sunt îngrijorată. Buncu.

Până atunci batina încercase să te de necănit. E d-ștan
to d-șse de ceea părea a l-a s-a m-a gr-a. St-a ca l-a m-a regreta
m-a m-a că a lasat o pe Cathleen să se apropie de t-a m-a
l-a m-a. Ura ideea că tata lui se n-a dragostea de un-a pe
m-a el îl numea bogatanul e. Jessie știa că o m-a t-ș ar fi
m-a tatăl, Cathleen nu ar renunța niciodată la t-a m-a ăsta
pe care îl m-a cu at-a pas-a. E ca te m-a m-a m-a.

Văzînd-o frămîntîndu-se de ceva vreme, Jessie crezu
că tata era pe punctul de a face o criză. Că și Cathleen s-a
m-a m-a impresia că lucrurile nu mergeau bine la cor-a l-a
l-a m-a.

— Te ce e, feti? — Inconjurind masa se așeză în Cathleen, cu o mână pe amara ei și cu cea altă luându-se parul rebel al nepoatei. Stău ca două sticlă potată și, simțind că a avut un moșier serios de a se veni să le vada, dar — Te căpăză coborâdu și privirea pe masă.

Dar ce? — Undu se înclină printre de înțelepciune a bătrâneli, Cathleen ghici răspunsul. Nu crezi, că o să se întoarcă, nu? — Trebucau în sepe.

Nu știu, copila. Dacă vrea să fie sinceră, acum momentul petruit, căci nu se mai întoarce — ea, brânseană, că așa testei cei mai bine să se întimplă.

— Iată să nu-i spui vreun cuvânt. Cathleen se simțise de imbrat sare. Se duse din nou la fereastră, se chirieli-găgea și se întoarse să privească în tălmăcie.

— O să se întoarcă, spune ei. Și când o să se întoarcă, tot o să fie bine, ai să vezi.

— O să se căpate cel mai bun lucru ar fi să nu înțeleg nimic, măcar pe termen lung. Jessie se apucă din nou de citat. Din când în când, în afară de câte o privire la Cathleen, dar totuși cu nerăbdare — toate păsările, așteptând, și pe lângă aproape o jumătate de stăcam în plavă se umplu de speranță amestecată cu un pic de disperare.

— A zece și jumătate, când Jessie își împacheta cămăși, min — călăre. Cathleen scosese din strigat și var-bruse de pe scaun.

Vine cineva pe cărare? zise ea și când se repezi la ușa, loim o deschise și intra.

— Mai sa te. Atară e un stupenț, ca într-o mină, a-lui n-în mînă. Aceduți o să se o șarcă la vreo treizeci de mii de mii. A răbătuș cu asacul pînă mi-l ține în mînă ca să nu-l stădă în noaptea în casa.

ou. Punind mina pe umărul lui Cathleen spuse: „Nu am o roată de rezervă în șoproan. Mă duc acum să te cumpăr un drum ca să ar clipe.”

„Oho! Doar dacă n-o să dea a na țigani mai multă acor!” spuse bătrina.

Remarca lui Jessie i lăsa să zâmbească pe amândouă. „Cum comentă?”

„Haide, Jessie! Fă-te în mijlocul capului cu asta! Mai sunt încă treceți apte sate doi ani de când s-a întâmplat.”

Duminica asta sunt doi ani și patru zile. Jessie nu uitase niciodată incidentul cu țigani. Este o problema gravă atunci când o femeie nu știe pe cine are puterea asupra ei și că trebuie să descopere că a fost furată chiar în mijloc de o săptămână de a doua coș de rufe. Intorcându-se să puna ibricul pe loc, continua să mormăie: „Dacă hoții or alora le-a trecut prin cap să ture de la o biată văduva noastră născută, n-or să se dea la o parte de la o șaretă.”

Știind că de mult o afectase incidentul, Tom se abținu să râdă.

„Ei, bine, n-o să se pună cu calul” promise ei. Pentru a înălegă fericitatea din șaretă și o să fie totuși bine până în mie duminică. Scoțându-și șapca și hăina le scutura ușor aprăștind puțină taină pe podea.

„Hei! I-am spus dinainte” strigă ea. Trebuie să le scutur afară.

„Iartă mă! Uitându-se la Cathleen îi zimbi. Sînt atât de obosit și flămînd, că am uitat. Imediat le duse afară și le scutură bine. Apoi se întoarse și se agită în căminul de damă. Sărutînd-o pe Cathleen observă Miroase tare bine. Nu mai dau seama dacă este de la tine sau dacă miroase în general. Spre deosebire de Jessie nu observă că de fapt singura gînditoare era fata lui. El se mai face frumgusa născută.”

N-am știut că ai ajuns acasă mai devreme, îi spuse el. (1) Mai faci tentivă? Sper că te simți mai bine.

Un mărșă de un sentiment de vină. Cathleen încuviințase. Nu era boimavă, era ne-nis-tă din cauza a Silas.

Nu trebuia să l-las pe l-lou să m-termine nirele se scizze ea, nu c-nd tu aveai nevoie de ea la brat-rie.

Fog de aici! Ai cărat deja prea mult. Uitându se sp Jessie în arunca e prive se șieata. B-etu l-lou era terminat după ce ai prexat. Socotese că dacă o-ai fi l-ăsat ar fi venit imediat pe deal după tine, fără să ez-te.

Interv-nd discret, Jessie i spuse:

Sper că ești cump-rit de infometat pentru că am făcut o oală de mincare, f-erb-ntic, c-ai să hrănești un regiment. F-ai sup-ărare au trecut mai bine de două ore. Se grăbi să pună o porție zdrăvănă într-o t-igă și să o încălzească pe plită.

Ion și trecă m-ntre.

Sună minonat! Se așeză g-ala să înceapă să înf-ec. Mi-e așa o loame că aș m-nea și an c-ielant.

Jessie îi făcu semn cu degetul.

Dacă vrei să m-ân-nei ar fi bine să te duci să te speli pe m-ini mai înt-ri. În timp ce el se grăbea spre bucăt-ria de serviciu, Jessie îi șopti lui Cathleen:

Nici un cuv-nt. Ce nu știe nu-l poate răni.

Cathleen intenționase să se întoarcă la fereastră să continue să privească, dar după avertismentul lui Jessie, se răzg-ndi.

O să pun masa, zise ea și se hotăr- să facă orice altceva ca să nu se mă-g-ălească la Silas.

Ion se întoarse și începu să m-âncece, fără să aibă nici cea mai vagă idee despre secretul celor două femei.

O oră mai târziu, după ce discutara în trei cu instrumentele de peste zădăria lui, murmură, lăsându-se scurse la locul lor, Jessie punea să se culce.

A fost o zi lungă, cu cât ea, dacă e să ajung vreodată la o mănăstire, să aibă mai multă grijă de sorinzi, decât de ea însăși.

Scuturându-l pe lăcom de noaptea bună, își dădă seama că obosit era.

Se pare că și a doua zi avea mai mult nevoie de odihnă.

A doua zi obosită, se pînse că îndrăznește să zică că o ține pe seară până sus ca să nu adormă. Pentru moment, totuși, se mulțumea să nu chibzască pe seară și să treacă de ziua.

Întindându-l pe Cathleen în noaptea bună, Jessie îi șopti la ureche: „Să nu te lăzi să te duci la lucru. Să ai în vedere grijă de răni și de să se arunce cu siguranță în căminul de la fetele în care nimeni să se arunce, căci te împiedică și te potea imagina.

După o jumătate de ora, lăcom se trezise de pe scaun și întinzându-se din toate părțile, răspuse lui Cathleen:

Asta e, tată! Eu plec. Părinții mei, se află în pătăduri.

Rămăsă singură, Cathleen se îndreptă spre fereastră pentru că nu putea vedea nimic, se duse la ușă și deschise-o încet, ieși pe alee și se uită cu atenție în toate părțile. Nu era nimeni afară, nu se auzea nici un sunet, nu se mișcă nimic și cu fiecare minut care trecea își simțea în piept mai strinsă. Mai stătu câteva minute, cu ochii înșorâți, făcând privit, dorindu-și cu disperare ca să se arunce în întințime. Începu să se pînă, dar ea mai zăbovi o vreme, apoi, când deveni împiedică să nu mai venă să se arunce în casă.

Odată ajunsă înăuntrul și reluă locul la fereastră, ascultând ploaia care începuse să cadă cu repeziciune, lovind în geam. Vântul se intensifică și acesta era un semn că va fi o noapte urtă. Se gândi la Siras. Oare era prin apropiere pe vremea asta, la muncă sau acasă, înconjurat de oamenii și de căldura focului strășnic? Și oare de ce nu venise să o vadă? O evita? Nu dădă din cap, de ce? Dar în adâncul minții, stăruia tatăl ei și ideea că ea și Siras nu vor primi niciodată bucuria întâlnirii.

Își aminti direcția în care o dăduse de dincolo și acum realizează că anul din ce în ce mai mult se întâmplase ori tatăl ei îi interzisese să o vadă și aștepta momentul potrivit să se întâlnească la Londra și nu se va mai întoarce. Să nu împărăsească în tinerețe.

Cu toate femeile care și iubea bărbatul, nu se putea gândi la ce era mai rău. Și totuși, niciodată în viața ei nu se simțise atât de singură ca în aceste clipe.

La năpasta mare din stăpână, o altă tinără stătea în fola ferestrei, iar privirea ei aspră strălucitoare îi trăda emoția.

O să înceapă furtuna, zise ea, întorcându-se spre tatăl ei. E o altmăstera încărcată.

La cealaltă capăt a salonului, Jack Turner era la birou, ocupat cu niște hirtii. O auzise pe tatăl său, dar nu prea avea chef de conversație.

Ridicând vocea cu furie, Helen insistă:

„Iată! A auzit ce am spus!”

El ridică privirea.

Nu.

Ea repetă:

„Am spus că o să înceapă furtuna.”

Se întoarse și își reluă muncă.

Punând paharul de sherry pe masă, ea traversă camera.

Ce ti se intimplă?

Sint ocupat, draga, chiar nu vezi?

I vorba despre Edward Henshaw, nu?

Ce spui?

Știu că așa e. Nu ai de ce să te simți vinovat. Lăsa-l să se ocupe cu treaba lui. Tu făcui un lucru rău, dar nu ești vinovat. Tu ai luat banii și ai folosit interesul propriu.

Nu e adevărat. De data asta se lasă pe spate, observând-o cu tăcere. Atunci începe să interpreteze lucrurile peștig zise de Edward Henshaw, nu e reuul de om care să-și sece pe cineva în mod voit, draga mea. A luat banii și a tot osîrfit, e adevărat, dar să gîndească și el în permanență la mine, dar chiar și așa, a rezultat că o să câștige ceva bani.

Atunci e un prost. După părerea mea, e mai rău decât să fii prost.

Cu toți gresii într-o nălă sau altă.

Nu eu.

Nu, draga mea, tu nu! Urmindu-se la ceea și cum s'ar fi putut la un străin, observă trăsăturile neașteptătoare și ochii pri și își putea mai, nu ce suflet crud se alina de fustit. Aproape fără să vrea, mormăie. Dacă ar scrie la mine mult cu mare în la.

Oh! Rîzind, în față și suieră dușmănos. Mă bucur că m'întîlni ca ea. Nu o lăsa capul la atac, tot a spus asta de multe ori. „Și mama a fost o tînfă gîndi în sine că e la mine, răzneașă să-și spună cu voce tare. A fugit, amintindu-se că a lăsat singura cu fiica sa crească singură. Amare e omul, coplesit.

Da, și era adevărat. Dar avea și suflet blînd, iubitor și răzimbet care trecea stes de răzămări, iar de naștere a făcă o faptă bună, nu putea să facă nici ceva rău, decât celor care meritau.

„Duhnești a lăcomie! Ai tot ce ți ai fi putut fi
 niciodată. Bani, calatori, casa asta, totul o să fie al tău și
 o să mergi cu. Ce vrei cu adevărat? Toate acestea nu ti sunt de
 folos!”

Nu! Nu era niciodată de ajuns! Nu putea fi
 decât o expresie pocăită și cobori privirea înăcrimată
 „Îmi pare rău, tată, șopti ea brăsat. Ai dreptate, n-ai trebui
 să fii așa țifnoasă!”

Văzind-o astfel, ei începu să se întrebe dacă nu cumva o
 derbase greșit.

Și mie îmi pare rău. Am fost un pic cam prea sever
 că n-avez repede în uminele zile draga mea. Sărutând-o
 pe frunte și aduna hirtiale de pe birou înainte să i arze
 oapte buna „Lucruri de făcut” zise ei apoi ară scara cu
 și repezi pînă în dormitorul lui singuratic unde își va
 face na treaba, apoi se va culca pregătit pentru o altă zi
 de muncă.

Ioș. Helen rise neet în sine ei „Nebun bătrîn!” Își turnă
 o alt pahar de sherry și îndreptîndu spre ușă toastă
 pentru mine! După ce dădă pe gât conținutul azyrlu paharu
 al ei se făcu c obur lovindu se de ușă.

Încălosule! Își lăși manile de corp și începură camera
 o punni strîni tare cu angur e acine intpte în pack
 apocape să-i dea singele. Crezi că vreau toate acestea? Vocea
 o cunura de nervi. O! nu! I una o părăsi la fel de repede
 cum o cuprinsese.

Ceea ce vreau e mai mult decît îmi poți da tu vreodată
 Ceva ce o să-i faca pe oameni să se încl ne în fața mea și să
 a aminte *tu mine*. Helen Turner! Ducîndu se la oglindă
 începu să se admire confuzia ei mintală luînd ampl ure
 Vocea îi ajunsese doar o șoaptă conștindu se unei fipuri
 imaginare.

Pot fi cineva prin Silas Fenshaw. Acela e detinut. Tu mai potrivesti na bine cu es de el ca! E contigiu si o meste. I al meu?

Richard provided some information about public

Le-a înșelat tata. Nu ar fi trebuit să-i promită niște de
15 Edward Henshaw că va putea să pastreze casa și bunurile
pentru că vezi tu, n-am să-las să se întâmple asta.

Adaptándose se enovando / *adapting / renewing*

Se vede în topos să te aibă. Cum s'îi exagerate își i
parul și și mureșul pe care. Ai să te o ste mîna de a
conacul Henshaw marmură cu cîr răutate. Și o dată cu
pe mîșpe dinuial asta mîș să dau voie mîșului să te rîș
să fi să tîrîie. Oh și mîș trebuie să rîșpe de par mîșle tî
/— beu și cîr teribi a vedere. /a tî mîș mîșet cî mîș
atî mîș mîșle mîș mîș.

*Z. I. I. se învârstă și devine tot tot puțin. Helei Fensh
stă pe a doua, pe stău. Să nădărdă de mine. Să nădărdă
să fie năd!*

8

Catleen încă mai păstra acea privire tristă uitându-se pe cerul albastru. Când batea în ezu noaptea, apoi ora una și se avea năcaș an se m de la Surs.

Se ghemu, se pe scaun, simțind și pic oazele amare. Dar tot nu vroia să pice, nu încă. Nu atita timp cu mai ex si nărnind speranța.

Ale puștii po-se trezi și ar se afla prin geam stredel cu
fotografie de atare, ar suna în noaptea și lăuda! Dar nu ve-
și începu să creadă că noaptea va veni mic odată!

Am venit direct aici, și spuse, luind-o în brațe. Nu știu
ca mă aștepti. Nu am.

Ea îi opri vorbele cu un sărut și la atingerea buzelor, o
cu trupul său apăsător de a lui, orice altceva dispărui.

Oh, Cathleen! O lua în brațe, privind-o dintr-un
ochi albastru strălucitor, care aveau ca săfîrsească în
intuneric, și simți sub rea pentru ea asemenea unei văpa.

Mă a fost dor de tine.

Rizind de bucurie și de ușurare, ea se strînse la pieptul
tinărului.

Am așteptat? îi spuse. Nu am putut dormi. Unde ai fost?
Ce ți-a spus tatăl tău? Avea dreptul să știe.

Întreba cum să răspundă. Și totuși, trebuia să o facă, chiar
dacă o să-i sfîrșească mințile și pe a lui.

Nu am vești bune, spuse el. Vorbele se opri în gît
măi puțin scosute nici un sunet. Se lupta din răsputeri să
găsească o soluție, dar nu exista nici una și ea arăta disperat o
prinsă în brațe, bucurându-se de acele cape, care păreau
ultimele.

Simțindu-i zbuciumul, Cathleen se dădă înapoi.

Spune-mi, zise ea pe un ton blând. Trebuie să știu.

Și astfel, acolo, în ploaia care cădea, el îi spuse cum tatăl
său era îndatorat lui Turner și cum salvarea părinților lui se
afla numai în mâinile sale.

Vrea să și vadă fata măritată și pe mine mă vrea de
gîteră. Asta — prețul pe care îl cere.

Veștile o copleșiră. Cathleen se îndepartă de el spunîndu-
cu o voce slabă.

Nu! Asta e monstruos! Cum poate să facă așa ceva?

Uită-te la tine! Măsurînd-o din cap pînă în picioare,
spuse cu disperare. Îți udă pînă la piele. Vino în trăsura
să vorbim acolo.

Un mormon sfidat: Kathleen refuza să creadă

[Dacă nu acceptați termenii și condițiile, vă rugăm să apăsați aici.]

2.15. scoase haina si o puse fetei pe unmet.

Are de gind sa-i punem pe toti. Si daca face ist

[illegible][illegible]

Sunt prețurile suspendate? Nu știu exact. Ce gândesc în zilele noastre? În aceste zile, pe lângă toate problemele noastre, trebuie să luăm în considerare și problema războiului. Știu că în spațiul european există o încredere în război, dar cred că în Europa există o încredere în război. A suferit foarte mult în timpul războiului și acum sunt în stare să suferim din nou din cauza războiului. Căutăm să găsim o soluție de încredere în război. Căutăm să găsim o soluție de încredere în război. Căutăm să găsim o soluție de încredere în război. Căutăm să găsim o soluție de încredere în război.

Încă i brate s-a c (altfel n-o ca p-ivire sps el la ochi, la descoperi, o menia parere de ca, 2rol d impresiunil s-aund el avea dreptate, n-o-a-a)

Nu poți fi singur să scapi de asta. Te murezi.

Se opre pentru o clipă, ca să se recapete și pineta, de sine
nu-i conștientă, se disperată.

Am încercat totul. M-am dus a Turcie, dar nu m-a servit la nimic. Am fost să plăderez pentru tatăl meu în fața zisilor săi prețenți din Londra, dar mi s-a spus că puțin ban pe care îi am nu sînt încă pe de departe de a fi sîm la capătul pînferior.

Calhoun is put to death, and the prince is crowned.

— Te iubesc? Era o întrebare simplă, însă efectul asupra ei fost asemenea unui trăsnet.

— Da, mi-a spus, scuturând din cap cu putere de parcă s-ar fi lăsat de mîsură diavolul. — Spune: *Pu-tine-te-iubesc*. Cathleen: Am să te iubesc pînă în ziua cînd voi muri. Să ştii asta.

— Ţinînd-o în braţe, cu mîinile pe umerii amari, ea i-a privit fix în ochi şi iumbă se sîcîra.

— Spune-mi un lucru, zise el, dacă ar fi să-ţi refuz prezentul, ar fi turner. Dacă te aştept să te iei o horă, te vei aştepta. Dacă nu vei veni ar fi să ne căsătorim, ar fi lăcrimă ştiind că va veni, să se scuturapic?

Nu se putea nega. Cathleen simţea de grea era povara care i se aşesise asupra năde-îi pe de-a sa să suporte. Măcar ea este, din o persoană bună, bună, şi o surdese aproape la fel de mare ca se tîne. Ai grijă de ea, Sitas. Nu o lasă să se lăce fără-şi. În timp ce vorbea, lacrimile ei se scurgeau pe obra-amîntecîndu-se cu picăturile de ploaie. Ai dreptate. Si us nu pot da a tot ceea se întîmplă tu şi cu mine năde-îm.

— Mă stăpîna o vreme, uitînd de ploaie, înbrîtîşap şi adînc ca tot se terminase. Din trăsătură, Bili i privi şi se sînt camplît de hărîm. — Văta e o lăcăşă crudă, zise el, ştergîndu-şi o lacrimă.

— Întîia după aceea, Sitas o conduse pe Cathleen pînă la casă.

— Ai înţeles, fiice? am spus, zise el. Orice s-ar întîmpla nu am să încetez niciodată să te iubesc. Vocea se frînse. — Ţinîndu-se de a prelungi aceste el pe preioase. — Aşa privirea sa alunecă peste chipul ei, peste nina nasa, ar peste gura, peste a căte i zimbise şi care i sărutase părul lung ud de apă pe umeri ei şi ochi i aceia mi-nă-nă de a băşti. — Că se sîcîra şi care aceluia mi-nă-nă stră-ceau vesele ca să cadă la schimb erau aceluia şi pînă la sapărarea pe care

„Dă-mi-o adusesse și pentru care nu se va certa nicio dată. Și că
 toate astea că arduare — că și cînd ar fi vrut să și te
 împărească în minie pentru tot restul vieții sale.”

Dăd jos haina cu care o acoperise el, Cathleen o puse în
 birul amernic al lui — puternic.

— Ai grija de tine — a zis pe neașteptate.

În tăcere, a stat într-o cameră ale lui. Un sarut — ce nădărnici
 omibet, apoi pică lăsată o singură — cu un înșugă și rece
 nesăbet.

Privi cum trăsura se mișca în josul drumului — și cînd nu o
 mai văzu, alerga la poartă — de unde o putea zări din nou, cu
 o mîna frîntă. Cînd se pe pământ se lasa copcesă de
 durere. Incepută în suspine și lafăsa — ma pe se că și de vîr-
 sică fratește sau moare — strigă pe nume.

„Dar el plecase și nu se va mai întoarce niciodată.”

Sus, în patul său, Jessie se simți înfrigurată. Tîrziu rînd
 i trase așternutul peste cap, dar nu — udele — na bine.
 Nu — și — se făcă simțind brusc durerea lui Cathleen ca
 și cînd ar fi fost ea.

Dintr-o dată grabită se strecură afară din pat și alerga la
 reșea. Privirea i căzu chiar asupra siluetei — ghemite de
 lîngă poartă — și i se făcu frică.

— „Oh, Doamne!”

Aruncîndu-și pe ea haatul, coborî repede. Lîngă ce dădea
 în spate era larg de chisa și își dădu îndată seama de ce
 fusesse frig. Auzînd că-i pătase din spatele uși, puse — nu
 peste ea — dar pe celălalt — mîna în mîna — că — să se alerge de
 „mîna” mîna Jessie — și pe ea alerga pe cărări prin adunetă
 „Doamne, ce o să se facă de ea!”

Apăsîndu-se să o aștepte să se ridice, Jessie întoarse
 vîntul — al — lui Cathleen.

Ha de înăuntru, insistă ea, o să te lovească o răcoare zdravănă. Vântul care i scotea ploara, scuturând fără nădejde aproape că o transformase pe Cathleen într-un sloi de gheață.

Cathleen se străduie să zîmbească printre lacrimi.

S-a întors așa cum iți a promis. Nu era nevoie să continue pentru că Jessie observă crăntu adevăr chiar pe fața ei.

Știu, fetto, răspunde ei bîndet. Ha-le înăuntru și o să mi poți spune tot. Fără să zăbovească o cuprinsese pe Cathleen în brațe și o zori să intre în casă.

Odată ajunsă nauntru, Jessie puse oala cea mare pe foc, i bricul pe plită și, în timp ce făcuse de zbrăca de hain chibule, tuma apa fierbinte în cada din cositor, potrivind o apă rece din galeata.

Dupa ce Cathleen intră în apă, Jessie luă o perie din perna moale și o bucată de săpun și o frecă puternic pe spate.

Ia fetto! Întinzîndu-i peria și săpunul îi spuse: Să fii lo fi peste tot ca să te dezmoștești să pari singurea în țară.

Între timp, Jessie mai puse la foc încă o oală cu apă. Deindată ce Cathleen sînfierbîtată de baie, îmbracă cămașă de noapte curată și un haat, Jessie puse ceața și aprinse focul în sobă.

Vino! Așezîndu-se la masă, o privi pe Cathleen și îi dragăstea unei mame: Cum te simți?

Cathleen o prinse de în nă.

Mușumesc, zise ea și asta făcuse de a uns pe ea, Jessie.

Vrei să mi spui ce faceai alara pe vremea asta cum e ai.

Cu gîndul încă urmîrînd trăsura, Cathleen întîrzie o clipă înainte de a răspunde.

- Silas a fost aici.

Aha! Jessie deja ghicise asta. Și ce a vrut?

Răspunsul lui Cathleen se lasă din nou așteptat. Într-o privire atinsută la cana de ceai, ea știe că răspunsul la toate problemele ei se află acolo.

Întâi s-a terminat între noi. Erau cele mai dificile cuvinte pe care le pronunțase vreodată.

Înțeleg. Dintr-un cap resemnată, Jessie nu părea surprinsă. Știa că doar ceva citit se poate de grațiat și putut să o aducă pe Cathleen în halul acela. Ceva ce i întârziease stăruirea din chin ei eterni. Nu vrei să spun și bănuiești tare bun?

Cathleen se sâmbi la fel de apropiată de bănuie, ca atunci când era copil și avea nevoie să vorbească cu cineva.

Nu, vine din început. Și i-a spus tot ceea ce i mărturisise Silas.

Jessie ascultă până când Cathleen termină tot ceea ce avea de spus, apoi o mângâie pe față și o lăsa din tot sufletul.

Nu e bine deloc. Zise ea. Oh, a nu năzui astfel de manjamente, dar nu odata prietere oameni de viață nobilă. De obicei e un lucru care se întâmplă pe strazile doamnelor, între doi oameni, care nu sînt cu nimic mai buni decît șobolanii, care le dau tîrcoale. Și ar vinde și prietere pentru doi penny.

Nu e același lucru. Cathleen nu mai auzise despre așa ceva pînă atunci și nu și dorea mai a doua oară.

Nu sînt sigură de asta. Bine ar zice decît Silas Fenshaw nu e obligat să o facă. A acceptat să se însoare cu această femeie Turner ca să-și sa veze tatăl de la dezonoare și ruină iar pe biata lui mamă dintr-un coșmar și de la o moarte prematură. Nu prea are de ales după cîte vîd. Și nici prietere care sînt vinduți pe un preț de nimic sau pe un teanc de bănuie prea au nimic de făcut. Nu e nici o diferență între unul și altul. Cu singura deosebire că unul vine dintr-o familie de nobili iar celălalt din sărăcie.

Cathleen se gîndi puțin apoi conchise:

Oare cum trebuie să se simtă? Eu am o viață de trăit deși n-o sa fie una plină de fericire fără Silas. Dar el? Cum o sa și ducă zilele și...

Jessie spuse ceea ce Cathleen doar gindea.

Da, și noaptea. Pentru mintea ei înțeleaptă de femeie bătrână, nimic nu era mai grav decât să lăsa în sine un gând rău și să-l lase să o mălăne. Cel mai bine pentru tine ar fi să nu te mai gindești la asta. S-ar putea întâmpla ca el să stea într-o cameră și ea în alta și s-ar suporta unul pe altul ca în fel de rude, s-ar putea întâmpla și să se urască între ei ca veri-trăți. Dar un lucru știu sigur și asta... Jăluindu-i mîna o la Cathleen într-ale sale, spuse cu hotărîre... e că tu nu trebuie să te mai chinuiești singură. Alunga astea din mintea ta cu mai departe posibil și roagă-te bunului Dumnezeu să îți găsești un bărbat care să te iubească așa ca Silas.

Cum Cathleen privea în depărtare, bătrîna se ridică de pe scaun și își îmbrățișă nepoata pe care o adora.

Ah, copilă! Știu că sînteri cumplit, dar nu e nimic de făcut. Si las Fenshaw își poartă propria povară pe umeri, cu un om bun ce este și de dragă, sau, dar și pentru binele tău, trebuie să îți uițezi de repede poezia. Înțelegi ce spun, copila? Fă-ți curaj așa cum o să faci și el. Privește spre viitor și asigură-te că totul o să fie bine. Ești încă tinărară, cu atît de multe posibilități.

Cînd făcu o pauză, Cathleen ridică privirea spre ea. Nu comentă. Așteptă știind că Jessie încă nu spusese tot.

Înghițind greu, bătrîna îi cuprinsese fața în mîini. Cu o voce slabă, sugrumată, continuă:

Trebuie să faci asta, fetiço. Pentru că dacă nu o faci atunci ai putea și eu ca fel de bine să te las de-procură să nîter. Vorbe grele, crude chiar, dar care trebuiau să fie rostite.

Pentru un moment ce păru să dureze o veșnicie, cele două se îmbrățișară. Nu mai era loc de cuvinte. Se auzeau doar aspițele sugrumate ale lui Cathleen. Știa că tot ceea ce spusese Jessie era adevărat.

Îl pierduse pe Silas. Știa asta. Jessie îi spusese că trebuia să i uite.

Da, chiar și atunci, în mintea ei, știa că nu va putea să o lăcească niciodată.

Silas nu se dusesese la culcare. În mintea lui era o asemenea învălmușeală de gânduri, încât era imposibil să doarmă. Fiața lui săși apăsese capul în perna, dar era imposibil să doarmă. Pentru un lung, foarte lung timp, stătea la masa de bucatărie, nemiscat, privind în gol, având în fața ochilor doar chipul lui Cathleen.

Doamne, iartă-mă! șoptea. Ce altceva aș fi putut face? Știa că nu era nimic de făcut.

Orele treceau. Se făcuse patru, apoi cinci din mănăstirea. Ileana se așezau pe el și nici măcar nu și dădea seama.

În bibliotecă, Edward Fenshaw se mișca dintr-o parte într-alta. Ca și Cathleen, așteptase sosirea lui Silas, iar când se făcu frig și somn, se așeză pe canapea, cu intenția să doarmă puțin, fie și câteva minute. Dar grilele din acele vintrele își spusese cuvântul și el dormi trei ore. Nu a fost un somn liniștit, urmărit de monștri și luptându-se cu obstacole imposibile de trecut, i se părea că viața îi era amenințată din toate părțile.

Când razele unui soare spălăcit trecu prin geam și îl trezi, deschise ochii, având din nou în minte deca sinucidere. Dar dacă o să termin cu mine, ce rezolv? se întreba el. Și medita veni și răspunsul. Nici o să rezolv nimic. Rise morose. De fapt n-o să mă demonstrez decât că sunt un și mai mare

„aș deci sint deja...” Nu și făcea iluzii și nici nu se amăla referitor la partea lui de vină pentru ceea ce se întâmplase. Făcuse o alegere proastă și acum suporta consecințele.

Ideea de a-și vândea fiul ca să salveze ce mai rămăsese din viața lui nu era chiar alt de ușor de suportat. Dar cum toate păreau împotriva lui, era suficient de disperat încât să accepte înmăglinabilul. Fie doar de dragul soției sale.

O dată cu noua zi neamșea cuprinsese țarași. Ducându-se la fereastră se uită afară. Prin geam văzu trăsura staționată în curte. „S-a întors!” Emotivat se grăbi să iasă din camera ajungând repede în hol și traversând salonul, căutând prin fiecare cameră dar nici urmă de Silas.

Când ajunse în bucatărie fu șocat să și vadă fiul acolo întins cu capul pe masă și cu brațele în chip de pernă. Înăbușind se de emoție stătu în fața lui așteptând sperând și rugându-se a Dumnezeu ca totul să fi decurs bine și Silas să fi făcut rost de toate împrumuturile care să îl salveze.

După o vreme, Silas pară să se trezească. Stărs de puteri și obosit își privi tatăl și expresia din ochii săi spunea tot.

„Nor să ne ajute, nu!”

Silas scutură din cap.

„Îmi pare rău tată. Am făcut tot ce am putut.”

„Nenorocitu! Tremura voastră se transformă în suspin. Te-au refuzat după tot ce am făcut pentru ei de-a lung timpului?”

Dezmecându-se cu greu Silas se ridică cu ochii umflați de nesomn, cu mâinile și picioarele durîndu-l din cauza tăieturii orș și vinătașilor provocate din încălzirea cu țighari. Nici o durere nu era însă asemenea celei din suflet. Își privi tatăl și pentru o strălucire de-o clipă, simți un dispreț fugar.

Edward observă asta și se simți distrus. Închizând ochii, se înfioră și gemu, și cu mâinile la ochi, scineră din coșul

„Îmi pare rău, fiule. Îmi pare atât de rău!” spuse.

Rușinat de emoția trecătoare a tatălui, Silas se duse către el. Apucându-l pe după umeri, îl trase spre sine.

„Nu e nimic,” îi spuse cu blîndete. „O să fac acel lucru onorabil: tata de tine și de mama.”

Edward își privi tatăl cu recunoștință. În acel moment, Silas îi văzu fața de om foarte bătrîn.

„Tatul este în regulă, tata!” îl asigură el. „Din nou. Grijele dumitale au luat sfîrșit.”

„Dar nu și ale mele!” gândi el cu amărăciune
și, nici ale lui Cathleen.

9

Cîteva săptămîni mai tîrziu, nunta era anunțată în cele mai bune ziare.

„Jack Wiloam Turner de la moșia Kildallon anunță cu bucurie nunta universalei fiice, Hester, cu Silas Fenshaw, fiu lui Edward Fenshaw.”

„Ceremonia religioasă va avea loc la ora 3 p.m. la Biserica St. Peter, din Blackburn, pe data de 21 octombrie, 1900.”

Celelalte detalii erau rezervate pentru invitațiile speciale.
„...iar petrecerea de nunta va avea loc la hotelul River side, din Sarnesbury.”

În dimineața apariției, Jessie văzu anunțul și îl arătă lui Cathleen.

„Dacă n-o să îți spun eu, o s-o facă altcineva.”

Marturindu-îi Cathleen luă ziarul şi-i puse pe pervaz, creşterea capului plecat şi inima îndurerată o durere ce-i călăuzise din acea noapte teribilă.

Stînd la chiuvetă, Jessie o urmărea. Văzînd articolul de pe cele trei nepoate sale a omida se stingînd ziarul. Văzînd că Cathleen închisese ochii pentru scurt timp şi, ştiind că războiul era un eveniment mult prea greu de suportat pentru fată, măsură ce se apropia termenul.

După o vreme, Cathleen împănă ziarul şi, întorcîndu-se la masă, îl puse în faţa tatălui său.

Am să-l citesc, zise Cathleen şi alergă din nou pe scară, căcîrî la uşa camerei sale. Tom Măgul dejun cu servitorii spuse că:

Nu mai aveam decît cître la Fenshaw Cottage. Într-o încercare disperată de a-l face pe Robert să vină la bîrbat, el a fost de din nou. Tom aranjase cu doamna Matheson, mama ei, cu să găzduiască orea acasă. Neulăra, jămînt şi convenea tuturor.

Întorcîndu-se în bucătărie, Cathleen luă farfuria cu şase cîrnat de la Jessie şi începu să împartă în trei, doi pentru Jessie, trei pentru tatăl său şi unul pentru ea. La fel făcu şi cu cerealele şase feluri de şuncă. Cînd patlayele se coapseseră, răsturnă jumătate din ele în farfuria lui Jessie şi cea altă jumătate în cea a tatălui ei.

Mă să fie! Asta e tot ce mînuieşti, fată? Jessie credea că o să înceapă ziua cu un mic dejun copios. N-a să ajungă departe doar cu un cîrnat şi o felie de şuncă.

Cititul şi nebîrbiertul Tom strigă din nou:

Las-o în pace, cred că păstrează-o pentru brişetele pe care o să te coacem marţi viitor. Dai şta că la vîră se daua tot după brişete. În aceste zile me sapă! — Cathleen se întoarse la Stas Fenshaw şi cum o parasise pentru că

Într-o zi, vestile acestea năntaseră, pentru Tom era, că
 încurajase pe Cathleen și apoi a odat fugă să se dă
 angajului.

După marea deznădăjduită a Cathleen, în ziua următoare
 trebuia să oare să adevărat să comenteze. Nu dădea nădăjduită.

Nu ai încredere în nimeni? Unii se așteptau să oare
 iar, scuturându-i capul. Au văzut însă că nimeni nu îndrăznea

Că să vedeți că în fine se lăsa să se aștepte la oare
 mare de știință și să se aștepte la oare pe oare.

Scuturându-i capul, el continua:

Anno al regilor de nădăjduită au fostshaw cu tatăl lui
 Jessic, în viața.

Că să vedeți

Că să vedeți

În viața lui. Prețurile lui se îndrăznea Jessic, în viața
 bucată de cămin și să aștepte la oare. Mai să aștepte la oare
 tacă te aștepta să oare spusă că.

Și nimeni nu s-o să aștepte la oare că să se aștepte la oare
 Cathleen pe oare în viața.

Să aștepte la oare că să aștepte

Da să aștepte la oare în viața lui. În viața lui Cathleen
 în viața lui. Și să aștepte la oare în viața lui. Că să aștepte la oare
 adevărat că să aștepte la oare să aștepte la oare în viața lui
 cu să aștepte la oare.

Nedăruirea lui pe oare în viața lui de oare că să aștepte la oare
 în viața lui. Că să aștepte la oare în viața lui.

Că să aștepte la oare în viața lui de oare că să aștepte la oare
 nu te mai prino și măcar să aștepte la oare pe oare. În viața lui
 de oare că să aștepte la oare în viața lui. Că să aștepte la oare
 în viața lui de oare că să aștepte la oare în viața lui. Că să aștepte la oare
 că să aștepte la oare în viața lui de oare că să aștepte la oare
 Dar acuma e pe oare de oare că să aștepte la oare și nimeni nu

Răspuns a lui Cathleen fu lin și fără tragere de inimă:

— O să mi fie dor de el, zise ea și privi în depărtare.

Unul de înălțatura și aspecte comune privi întâi pe El, apoi pe Jessie:

— Mă e ceva ceru naștră?

— Ce vrei să spui? Jessie nu prea știa să mintă, dar totuși arăta că era nevinovată în ceea ce El toate țesea în fața ei. Iduci domnișor, zise ea. Său, prieten, ce vrei să faci cu mine? Și acum el se născăru. El a pierdut în prețen pentru nevastă-asta la care s-a vrea a mestecat căutăm. Șterge sosa din farfurie ca o bucată de pâine, o înglăți. Mărsă! Nu e rău, mai vrei de... or, mi-aș dori pe... stă! Ieclărește întrebându-l pe Ieremia de obicei, căci nu a vrut să o bea proaspătă, parte de... pe... zise ea.

El nu cum să privească pe Cathleen, care începuse să strige. El se făcuse un par, căci un fost aspru și trist. Răspunsul Șofu mi se dăde și el și poate chiar să arăte că ar vrea să o dăte. Nu a fost ocazie, înțelegând că pentru că nu a poveră, mai va și... El și Elshaw ca fost... de mine. Te așasat așeză, prin gradă și să... El te așasat de joacă, făcând chiar, la un moment dat, că am fost recunoscutor pentru asta. Dar vremea asta a trecut!

Haidă! El și zise că s-a terminat căminul, ocazie parte. Vreberă sau nu?

Parcă nu îl văzuse bărbatul, continuă să o studieze pe Cathleen. Era o frumusețe înăntătoare, ascultare și odată. Când se lăsa la parul ei lung și alb, albastru, se simțea mai norocos om din lume, înasat de Dumnezeu.

— Uite ce e! Ieclărește pe căminul, am se sară! Dar tată... nu mi s-a dat. Mă bucur că voi descoperi adevărata față și... vreau să știu auz numele vechi alor în această casă.

O liniște amenabilă începe să se instaleze în cameră. Jessica abia începe să mădărească ceva și Cathleen pe punctul de a termina totul în zădărnici, se oprește.

Nu ar să-i măcarăzi, miciodată numele. Că el puțin n-ai de-
nune. În acel moment o cuprinsese furia, torn-nic-nu-știa-ai-
ș-putea-închipa-ni, că dacă S-las ar fi intra-pe-așa-ai-ace-
moment-ș-i-ar-cere-să-meargă-cu-el-nimic-pe-acest-pământ
nu-i-ar-putea-șta-n-cale-n-er-ch-ar-familia-pe-care-i-nubea-y
i-respecta-atît-de-muli

Ceva în vocea ei, privirea din ochi, îl făcu să se uimească. Apoi, împingând secheta, se ridică, ultima, se de la aia a nădărnice să iasă din camera și să plece totuși să i arate spuma ceva.

„Mai sîi fie! Pentru că după un crezut că i s-a vădat niște
bete, zise Jesse: „Sînt sigur că batîc e pe ceva. Întinzîndu-
se spre ea coborî vocea: „Iute ce e copila nu crez că ar
trebui să stea cu sîi împlai?”

Încă încordată de tunc / Căth-eeo fu de neimă p-eeat

Nu o să servească la nimic răspunsul că-l părăsesc împotriva lui. Și așa se numește nu poate schimbarea asta.

Jessie trebuie să accepte că acesta era decizia

Zina de 21 oct. mbrie cazul nr. 1 viner. 5 semnificatia ei
va ramine intiparita pentru totdeauna in mintea... (atletica)
lucă de la ora șase dimineața și făcuse de... cu...
care nu intrau in obligatiunile sale... călând prin... spănd
podestici care deja fusesea trecut de... or...
numai să-și ocupe mintea cu ceva, ca să nu se...
la ceea ce se întâmpla în biserică St. Peter aflata la doar...
minute de brutărie

— Ce te supără? Scoarând ultima lavă la plătă, Iona rămase lângă imensul cuptor, cu mâinile seclătele, pe o

coate și cu o privire consternată. Mă ametești tot plimbându-te de colo-colo. Zise ei. Nu ai stare, pare-ți că ai roade ceva. Gîndesc că te-o fi pus diavolul pe fugă! Lătasă complet năpăstă.

Dar Cathleen chiar așa se simțea — ea și cînd înșiși diavolul era pe urmele ei, facînd-o să alerge de colo-colo — și uite ce urma să se întîmple.

Începu să muncesc, răspunse ea. Nu mi place să fi leneșă.

Lou interveni în discuție.

Leneșă zici? Pescăci cu zgomot. Ochi mai ai pînă atunci? O privi strengărește. Fata ei era roșie de atîta trăs și amputăvne pînă în fundul cupitorului și avea o suvîță de păr vînt de-a-mai. Dar ceea ce i strălucea în privire era fără îndoială dragoste. Nu te oprești niciodată!

Tom mi știa ce să mă facă.

Mașinile au terminat și te-ai dus să i vezi comanda amare la Hotelul Riverside. Se pare că ori se căsătorește, cineva ori e vreo nunortmată, de s-a comandat atîta.

La Cathleen îi părea bine că Tom uitase gata și semnificat a ei. Dar ea nu uitase — avusese asta în minte toată ziua.

Nu poate să se ocupe Lou de livrare? Nu o trăgea mîr să meargă în plus, dacă nu ar fi văzut cu ochii ei creștea că al putea să treacă peste asta mai ușor.

Dar Tom refuză.

Îmi pare rău, dar trebuie să te descurci singură cu asta. Lou și Robert au de lucru aici cu mine. Aici pentru ei de mare — livrări pentru mine în Accrington și pe la vreo șase pravală în jos pe King Street — și sînt — ște con enzi dest de consistente pentru fiecare. Pe deasupra mai trebuie să

teschidem și prăvălia, peste vreo oră. Ridicînd sprințelul
cîspase sec.

Totu' trebuie să fie făcut de două ori mai repede, az
Ștergîndu-se de fîină pe sa opetă adăugă

Nu-ți face griji! O să fie cineva care o să te ajute. Cîm
mungi la destinație ca să descarci tăvile. Facîndu-ți semn
Lou ordona. Ajut-o pe Cathleen să încerce șareta și apoi
întoarce-te rapid. Și ca de fiecare dată Lou era lîngă Cathleen
chiar mai înainte ca Lou să termine de vorbit.

După aproximativ douăzeci de minute de agitație, docar
to încărcat.

Nume nu mi ar face mai multă plăcere decît să stau cu
tine sus pe capră. Lou o privea cu ochi plini de adorație.
Vezi, să cer ceva să te ajute să descarci comanda. Întinzi mî
se spre ea o atînsese pe mîna. Te știu eu? zise el. I ști medră și
incăpățînată. Mai bine ai întoarce lumea pe dos decît să ceri
ajutor.

Stringîndu-și mîna Cathleen îi mulțumi.

Mai bine ai intra acasă zise ea cu o strîmbătură,
mainte ca tata să te caute cu făcățul.

Vrînd nevrînd Lou făcuse ceea ce ceruse, dar se opri în prag
urmărind-o cu privirea pînă ce nu o mai putu zări. Într-o
zi "Ochii lui caprei se întunecară. Într-o zi am să te fac
să fii a mea. Cathleen Roc" murmură el apoi se grăbi să
între, cînd vocea lui Lou tîna.

Lou unde dracului te-ai mai dus?

Lui Cathleen îi plăcea momentul acela al dimineții
Cocoțată pe capra, privind pe deasupra gardurilor și mării,
la minunățiile naturii. Se simțea minănat. De-a cînyul
canalului, rațele se jucau și se bălăceau și mai departe se

„În același timp, cu repurt salbatic și domestic, alergând și ascunzându-se pe unde puteau.

Călapia din față ei era presărată cu frunze, ca un covor înșir în fața ei, iar din spate, copre intense îl faceau să cascade, pe când îl traversa în galop. Între un suferință și vârfurile de mână a unui copac pînă la pînă, iar călăreșii, Cathleen și păreanu singurele tinte de pe pământ.

Deodată, răzui se schimbă și călăreșii începu să scotească din cap într-o parte și într-alta. Cathleen își dadu seama că ceva nu era în regulă. Oprind șarica, Cathleen cobori și apăsându-se în direcția picioarelor calului, unde este un bărbat și găsi o piatră de marmură unci brie, care o putuse să o copieze. „Am să o scot, nedat”, îi spusese ea rădărilor ei, „am să o scot”.

Nu trebuia să treacă timp în care să găsească un bărbat destul de ascuțit și să-l ca să scoată piatră. „Gata!” Mîngi dintr-un craniu și șarica pe botul lui, călăreșii. Credea că ar trebui să se gîndească puțin, că să se recupereze timpul pierdut. Se arăta înapoi la loc, și apoi la hîrțurile și porțile de dintr-un. Cu toate acestea, ea atoria, care de obicei dura zece minute, îi luă acum o jumătate de ora.

Hotelul Riverside era o clădire grandioasă, construită pe la 1800 și situată strategic, lângă River Rhine. Devenind o vestea pentru mîncarea bună și pentru servirea ireproșabilă, era frecventat mai mult de oameni din lumea bună, de nobili. Dar chiar și un călător impatimit s-ar fi putut afla aici după o noapte de noapte. Ar coborîla circumspecte cu hăzuară de douăzeci de bani și, cu doar cu un șling o poți avea pentru o noapte întreagă. Ar povesti apoi despre mîncarea deosebită servită în platouri de argint, iar peștele pus în așa fel încât pare că s-ar uita la tine. Și totuși ar asculta, cu ochii mari și gîurile vascate de umiditate.

Afară, Cathleen stătea cu mâinile întrebătoare, se uita în jur.

Nu mă cred că se aștepta să mă vadă și spuse: Mă aș duce să arunc și eu o privire.

După ce trase sarea, avea înțeles că trebuia să aibă precauția pe care o principesa. Nu văzu pe nimeni, ea și tatăl ei doar covorșii puteau să drăpeneze zăclăritul marelui tavan și, prin ea, pe deo-

Cheer cred că ar fi fost cel mai rău călău pe un în de zecă zoptea că o femeie înseamnă o scândură de partea spă și niste copăi. Prin fața ei, ea oare să pară și mai mare. Mesele înseamnă marmure care împiedică cu obiectele din jur și totul pare a fi un lux, este un comor, ceva ce nu mai trebuie să pină alunece, nu trebuie să se dea talcaș, nu este o exagerare că absolut cred că ceva ce nu o să poată să aibă pe o cură de-

Un în de zecă vede că nu trebuie să se poarte pășind pe covor în vîrf, pe covor, totuși nu se poate să nu fi așezat pe șezute, mizele ce pe strada și totuși, du-se înapoi, ea să se așeze, ea totuși era din schimb. Iar recent, un înat obraznic, arătat în un fel, și alții privirea supra ei.

He? Ceant, ce Observații, du-te la și părta, etche, atre ns legat, ce? La da a noastră, și dădu seama că nu era, de a casei. Leștăra, până nu, chem pe directer.

Si nd lăga ephes, a rita Cathleen spuse oenai.

Am o comanda de... și... Nu a putut să alunece, ea. Pare să aibă un mult de doborâți de a... der alia un act de... nepotrivit vârstei. Dacă nu o vrea, o să o aibă înapoi. Doar ea aia să se explice directer... de ce nu a avut până proaspăt și covor, pentru recepta de... de după amiază și, de ce nu o să se mai primească de... ce înfor sarea. Spunând asta, se răscolă în înep, și du-se... așa, zimbând la sinea ei, la de șezut, ca o...

Hei! Eu nd-o pe după colt, tinarul i-tăie ca ca! Iși mișcă îndrăznețuț mînașă. Ușor de înmîștea c-spuse că ar trebui să fie îmbrăcată în mărșă și nu cu o rochie veche și veche. Cum te cheamă?

Nu-i treaba ta! Înalt și slab e, părul negru întins și în zîmbet și re-parcă cam prea stăruie el se zîmbește. Vrei comandă satenă? Dintr-un motiv neapărat, po-din cauza ochilor, în ochi care parca văd strălucire și înmîștat cu na-î poate să-len.

Ma nimese lake, zise Lake Brewer.

Eu hanc, domnule Brewer, mînuiri mai mult de con-nom, să excede de simțat, nu te lăsa mînuiri, exantău, negateta. Dacă vrei comandă, ar trebui să te gîndești în-bu, înainte să cauți istorie, nîmă, pentru că să exantău, în oșă, să te expeasă. Zîmbindu, conștienta mai frumos, adînga, la u-că, nu mai e cum a fost. O data c-să, întors, merge d-rect acasă și nîmă, pot să lăse.

Rîzind tare, fu pe cale să i-răspundă, cînd, cu oad-oc, c-zărnă, bărbat, nu e vîrstă, îmbrăcat, într-un cost, în-ăpro, venind d-ăspre, joier, spre ei.

Eu d-rectotal! Apucînd o de zărnă, o mînuiri spre an-oc, mai ferit. Du-te, a-ntr-un d-ăspate, nîspuse el. O să exantău, că o să lu-cineva, ac-care să te ajute să descari.

Iară a mai pierde timpul. Cathleen manevră d-ăseară, în spate, pîmîntarea, zgusta și, descoperi, că Lake Brewer, și, în-ăseară, înmînuiri, pe c-neva, înmînuiri, din spate, că, sîntămpine. Cathleen fu surprinsă cînd o tată. Avea părul castaniu, nîmă, scurt și cam de să-prezece, în-ărînd, mî-nuiri, că o tenece, mînuiri, cu ochi, mari, sperit, și cu în-zîmbet, nervos.

Anima, mult, putere decît o arăt răspuse că: „Căci
nu mă decît scot din treaba mea să ajut la călăuzirea
omenzilor”

Sau nu înșirarea Căthecă n strînsse mîna pe arînăst

Fu sînt Catalceer Roe. Părea să se cîm pe ceva cîm
mădăta așa de spernata și avea un fel nervos în care se bău
pur în prece, ceea ce o făcu pe Căthecă să creadă că
întrise prin înomente destul de creck

Cănd s zămbi se pîra chiar de igră

Fu sînt Meck, spase că dînd năma că Căthecă Sot
a tîlhar de două luni, dar nu credea că să mai tîlhar
pe se lăsa și pe să cîm mîna

Pădă să mîna zăck cîm cîm cîm de a cîm cîm
cîm și să cîm cîm cîm cîm cîm

Pentru că cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm

Fu tot tîm tîm tîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm
tîm aduse tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm

Căthecă cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm

Fu tot cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm
Helen tîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm

Fu tot cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm
tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm tîm

Căthecă cîm cîm cîm cîm cîm cîm cîm

Secretul tău e în siguranța la mine! Și Megan simți, în mod instinctiv, că putea avea încredere în ea.

Este cunoscută și spusă la Cathleen și aruncând privirea într-o parte adăuga: *Nu că ei*.

Când Cathleen o întreba despre cine era vorba, Meg refuză să-i răspundă. În schimb, coborî vocea și șopti tulburată:

Vrei să vezi totul?

Cu dîndu-se la Silas, Cathleen scutură din cap, o curiozitatea o făcu să cedeze tentativ.

Bine, dar repede. Zise ea, urmînd-o pe fata de-a lungul coridorului pustiu. Trebuie să mă întorc la brutărie.

Așteaptă aici. Vreau să te asigur că nu este nimic. Deschizînd puștinșa insistă din nou. Megan amăia o privire mălăunșă. Iată, e în regulă. Iată, seamă lui Cathleen să intre. A plecat cu toată lumea și zise ea. E demn de o prietenă. Se strîmba. Măcar nu e prea departe o prietenă. A venit aici de dimineață și a sfîrșit prin a țipa la noi. Nu mai e nimic ca ea. Zădărnici. Da, Silas Fenshaw e dragă. Împreună și minime și tot ochii ei mari. Aș vrut să se însorească cu mine.

Doar auzindu-i numele lui Silas, Cathleen simți un cutel în inimă.

Pot intra? întreba ea. Nu am mai văzut cum e pregătita nuntă pentru cei din lumea bună. Împotriva celor mai profunde sentimente, se trezi purtata de o curiozitate bolnăvicioasă.

Întîndu-se să nu fie văzută, Megan se tot uita de-a lungul coridorului era liber.

Da, bineînțeles că poți, doar pentru un minut sau doi. Dacă o să ne găsească aici, o să zburăm de nu ne vedem.

Urbind-o pe Megan înăuntrul Cathleen rămase în
 vscătă de umire privirea ei surprinsă străbătută ca o cer
 lung și-n lat "Doamne Sfinte! Așa cum spusese și Meg
 și a ceva de vis

Iarane erau captivitate cu mătase și de a lung a f ea
 perete erau și un lung de mese acoperite cu tete de masă
 de damasc, candelabrele imense de argint și cristale afina
 deasupra lor. Supiere urase din argint și tartari de diferite
 forme și marini erau așezate într-un coș prezente să fie
 umplute cu supe, pește și carne care urmau să fie aduse la
 masă. Fără nicio îndoaie de îndată ce invitații vor începe să
 sositese

Alte mese mari și rotunde erau răspăstrate printr-o elie
 așuri are sân, fiecare cu cele mai bune tacamuri din argint
 și cele mai scumpe pahare de cristal. Apoi tartari albaștri
 în porțelan și peck erau așezate servite de o na basca intens
 aerului se sa arate ca nite baghete orientale. De fiecare masă
 era așezat cel mai perfect și mai extravagantă aranjament flo
 ral și, în dreapta fiecărui scaun era o cutie legată cu
 tandă ce conținea cadouri pentru invitați

Sand nemșcata amita de ceea ce vedea lui Cathleen
 se păru ciudat să și i imagineze pe S las luând parte la așa
 ceva și tot și și așa ca va face aparten se d moido cina re c
 min Ciudat se gândea abia acelu deșegocitve c fente
 caub, amb le din care făceau parte

Asta i masă murilor zise Megan în șoaptă. Aici or sa
 stea mirele și cu mireasa și acolo unde o să stea domni soare
 de cnoare iar acolo or sa stea celelalte domnișoare d
 sista miresii iar acolo părinți preaspeti or căsătorit

Dar Cathleen nu voia să vada. Nu și mai dereci f cel
 plecc cu ma repede de acolo sa alerge cu de na o t m
 pănoarele. Muriu fiind o scuză, aproape că zbură

coridorului, apoi pe ușa din spate, și nimeri chiar în brațul lui Silas Fenshaw.

Sarprins și în același timp încântat, Silas o îmbrățișă (Cathleen? Privirea lui o învada.

Răsufând greu din cauză că alergase și de-a drept conșternată să o vadă acolo, Cathleen nu era în stare să vorbească. Îl privea lung, simțind cum o imensă emoție o cuprinde.

Înainte ca cei doi să și fi revenit, Megan se și afla lâng ei.

De ce ai fugit așa, Cathleen? Căsnindu-te îmbrățișându-te, că se căsătoriseră și de ce alături de tine, Domnule Fenshaw? Singurei se ară în obraj și se bucură. Este totul în regulă? Nu am știut că o să veniți în dimineața asta. Va putea ajunge ceva. Îl cautați pe domnul director? De ar ca asta e tot felul de servicii domnule Jenat și te îndă se uita când la una, când la cealaltă și o idee imposibilă o trecea prin minte, că îl văzu pe el atât de distrat privind-o pe Cathleen, cărui puș capul în jos, de parca întreaga ei ființă era subjugată.

Scuzându-se curiozitatea, Silas se grăbi să redistraga atenția.

Nu te căut pe director, răspunse cu un zimbet fermecător. Și ăla poți să mă ajute dacă vrei. Continuând să mureti căci cu o seară înainte el și cu mama lui vizitaseră hotelul. Mama a vrut să vada salona înainte de cecoment, zise el. După ce m-am întors, eram doar noi doi. Eu am împins scaunul cu roțile. Se uita la Cathleen, când spuse asta. Necează e că s-a pierdut saculețul de mină și cred că s-a uitat pe aici, în salon.

Mee în scutură din cap.

Nu cred, domnule, îi spuse ea. A venit multă lume și se simt sigura că dacă s-ar fi găsit vreo saculeț de mină, cineva ar fi trimis direct la Conașul Fenshaw. Privind-o pe

Cathleen, se întoarse apoi spre Silas. Vreau să mărec
 uit' întreabă ea. Să-ți poartă dorul să o faci pe chi
 reavoastra? Nu o să se supere nimeni.

Silas i acceptă oferta.

Dacă ai vrea să te iei tu pentru mine? zise el. Să
 trebuie să avertizezi pe nimeni. Dacă nu e acolo, atunci trebuie
 să fie în altă parte. Dar dacă e aici să-l caușezi, sunt sigur.

Dormeau și făcea pe plac și fud și se făcea era ceva intere
 suas și Cathleen. Megan se grăbi să plece. Nu sunt toată
 murmură ea de cam pe că. Am văzut cum se uita la ea și am
 văzut că ea nu putea să-l privească în ochi. Megan nu era
 lăfătoare și o plăcuse pe Cathleen mai mult decât pe oricine
 altă. Un lucru cam ciudat și nu greșese. Concluse ea. Dacă
 s-ar fi ivit vreodată ocazie ar fi întrebat-o pe Cathleen pentru
 că a fel cam zicea. Urmează noaptea. Iată și dărea tare
 mult să păstreze legătura cu ea. E tare simpatică Cathleen
 asta și presimți că până la urmă o să fim prietene bune.
 Cândul o făcu să zâmbească larg.

Afară. Silas îi spunea lui Cathleen că de mult îl așteptase
 vederea ei în cea mai întunecată zi din viața sa.

Când m-am trezit de dimineață mă simțeam de parcă
 m-aș fi pregătit să merg la spânzurațoare mărturisii el. Dar
 acum, văzându-te. Privind-o se gândi că niciodată nu o să
 mai poată vedea ochii alți de strălucitori ca ai ei. Nicănu
 dea, șopti el. Nu trece nici un minut fără să mă gîndesc la
 tine. Dumnezeu nu-e martor mă gîndesc la tine tot timpul.

Freacănd toată din pricina emoției Cathleen se feri că
 putu să-l privească în ochi dar nu se putu abține.

Trebuie să plec murmură ea. La vederea lui nădăru
 lume i se păru că se întoarce cu susul în jos. Ar fi dor
 fugă dar prietarele nu i dădeau ascultare.

Cu multa tandrețe el o lua în brațe.

Stai cu mine Cathleen. Lasă-mă să te îmbrățișez! Oricum și cum putea să-l refuze, simțind ceea ce simtea?”

El i trase trupu cu putere spre sine, apoi își apropie buzele de buzele ei și o sărută cu hădărie. Se auziră pe la Meggie venind pe coridor și momentul măgic se spulberă. Rușinata și sperată, Cathleen se îndepărta.

Adio, și lasă-i spuse resemnata. Ii aparțin ei de azi înainte. Fără să se mai uite înapoi, alerga a decar urcându repede. Apocă stătea dintr-o bucurie și se făcea nevăzut lăsându-i pe Megan și pe Steve urmându-i cu privirile. Că simțind că un lucru trist, minunat și fermecător se petrecuse între cei doi, se așul și nu și disprețuindu-se pe sine pentru asta.

Măndru că a cu repeziție înapoi spre brutărie. Cathleen înconștientă văduse că se căscăca distanța dintre ea și Steve mai mult cu puțină. Când nu mai fusesse în stare să vadă nimic din președinte și lacrimilor, spera că el ca să și revină. Închizându ochii și stăruind îneca după el, drag să se afle și căscăca simțindu-l încă mai simțea simțul lui fierbinte pe buzele sale. Își atins buzele de vată cu degetele.

Apoi și șterse lacrimile și porni ar la drum. Se nămăstise puțin, și acum era pregătită să oia de la capăt.

Chiar în acea după amiază, rabdarea îi fu pusă la grea încercare.

Dupa ce și terminase treaba o lua pe câmp mergând pe cărările pătrunse ce brazdau orașelul Blackburn. Se opri în vîrf de deal cu privirea atîntată asupra bisericii St. Peter.

Nunta era în tot și o mulțime de oameni se înghesuiau pe trotuare. Văzută cu pașani năte și tracări așteptau lîngă trăsuri de negre strălucitoare, iar un fotograful își pregătea echipamentul gata să immortalizeze momentul.

Apoi copotele sunară și slaba se termină. Înveșelește și zina atară, urmat de fetele lui cap. Helen Feysaw și în rochia ei mărunată, iar Salas arăta incredibil de chipesă în hăciul lui kiti.

La terasă, saluta-meu șopti Cathleen. Apoi stăpânul și suspina, ce amănunțat să o cuprinsese, pleca. Văsuș se terminase.

Cândind se la trecutul ce nea — ma ținea unuț mai privi, dată inapoi, doar a s-a-nuțată dată. E încă mai era acolo, cu privirea răstind, cândind o Cathleen începu să alerge și să urcât alerga mai repede, cu atât sentimentul că fusese parășită devenea — a cuprinselor.

Dar mai era ceva. Cău la care, nea-nuț, nu îndrăznea să se grădăscă, dest. mai ținu. Dumnezeu și o arde, va trebui să accepte acest ceva — împreună cu toate consecințele ce le va aduce cu sine.

10

Pare că în ciudată toamna asta, nu crezi? Manevrând cu grăia de aruncat, osur grănicapului, îngust și paval cu pefre. Lou și deschere guleru, can. Ași. E una trecută am avut vreme de iarnă, cu ploa și vint și uită-te acum, e aproape sfârșitul, în octombrie și, parca a venit iar vara.

Ținându-se de scaun, în timp ce șateta salta și se afunda în șanțurile adânci, Cathleen se uită la el și observă fața înroșită și timpiele ude de transpirație și îmbrăcămintea subțire, cu sub jachetă.

E cel mai rapid mod de a răci — certă că
C e' te referi la vreme'.

Nu te refer la mine. Intorcându-se la erul jachetei
trăsnite de sabie. Cine pălăveră a pe tine?

Doar două

Nu te dă mâine ca nu te simți prea bine. Ai tot intrat
și din brutărie, încercând să cauti de a prăvăli un
câmbor. Dumnezeu știe câte scări. Nu tot timpul ai putut
da să poți vede de... a pe sub jacheta.

Într-o zi când mi pare că dormeam. Trăind cu
un o parcare în starea curții. În Cărtor, spase înec. A
apăsă Cathleen Yocery și zimbeto era cu m țara mima. I
na ma livrare. A nte să ne năvălim. I ra simbată zimbeto
care se țese pentru că unia să ne o fiat vada cu ok. Pe
luni dimineață

Coborând din sareta Cathleen sosina

A fost o zi lungă. Văzusem ea. Nu ne puteam aștepta
mai mult. Așa că m-am oboșit. Zimbeto ti pe. La ti pe cel
lung pe atitec peas. Cathleen ar fi fost a fel de proaspăt
ca o nașgata. A știu că este a. Da din acea dușă amuz
când, în fața bisericii. Se asășet se spre ea ochii. Ai negri
nume na ma era la fel. O zi în armata de lalte. Fără sa ma
însemne ceva. Acum era dimineață apoi noapte și din no
dimineață și așa la nesfârșit.

Lasă-mă pe mine. Urmându-mi spate e docarul. Le
apacă pre ata de un capăt și e arată a mapo. Făcând sem
spre tăvile de păcămă cu carne de porc, ci marțias. Ar
mai pas două bacăți. În plus una pentru tine și una pentru
mine. Sau, dacă ti e toame pot să le măninc pe amândouă

Cathleen zimbeto era alt de gupălia

Eu nu pot să... Eu ești foarte atent. Eu ești cu cum ști
at... zimbeto. Se dă a lava cu, în mte e proaspăt coapt
cu... zimbeto. Așa că deasupra și e... zimbeto. Așa că deasupra și e...

„Și simți stomacul tău pe dău. Nu cred. Ești cum ești și poartă nimic acum.”

— Te sunt bune? Lou o arătatise întreaga zi și o săptămână în urmă, însoțind-o de tac-tă. Acum văzu că îi dispăruse și ea din obraz și se îndepărta.

Cathleen se grăbi să-l înșlească.

— Bineînțeles că simți bine! Numai că nu era de obicei și se simțea rău și era în morala, dar și spera din acele timpuri să pui ceva în asta tot. Așa cum un spărit este o țară.

Nu o crezu.

— Uite ce e, Cathleen. Dacă simți vrădita nevoie să vorbești cu cineva și să te simți bine pentru că ești o persoană, o privi lung cu ochii lui capră și ceri și te lăsa să vezi dorința puterii și de a fi mai bine decât ai prieten. Așa face orice ca să te poți simți asta nu.

— Ea înclină.

— Și? Dar de gata? Lou era dintr-o persoană care nu fi vorba. Ești o femeie însoțitoare și poartă de muncă și o altă faptă. Mai simți bine pe ceva?

Cathleen? Lou nu o putu să-l înșlească cu un tremur de, o privi simțind că lăsa o înșlească și o mai lăsa o înșlească. Lou doar adică înghețat și o mai lăsa o înșlească.

— Du-te să-l înșlească să spună Cathleen. Ești o femeie pe buze cu tandrețe.

— Crede Lou în omnia care te mănâncă în f. Să ne vedem te treabă în creșterea. Nu vrei să-l înșlească dar ești o femeie care era tot felul de dragut și vrea să-l înșlească. Amarat și prieten de muncă.

— Neavând de ales decât să-l accepte refuzul poartă și o mai continuă.

Afar gîndeste te insistă e. Dacă a nevo e de n
trebuie doar sa mi spai. In stratul de mîti sale tw
ca uca ma tîncea dupa si as f cishaw. Dă soarta se m ore
in favoarea m şi c m fens law era caşion t tînce s
lor era doar o tîmura te norme. Sahe m stesit cuf aile

În trenul acesta, pe alături de vânători, pot să se ocupe și șirina, vorbească. După ce părăsesc lași de piatră și carne de porc, de la izvoare și vâșcă și cearcă de lăptosul, fost izvoare, treaba lor nu sfârșește.

Na dravim fiseccu e stampu rat. Mo cut e Merry sta
in għat de dħule sa mteat bawer bawde. A wex, f'rastr
cud ħale can se mo e pte spre vātina. Ħu d'etorol v te
penti pher tere cūca ne ca pore s, mēd d' de oas pūpe
by ose. Toale trāpale pe p'atōm, cū nēn d' d'.

Could rise from 100 to 150 per cent, so analysts warn.

Pace nitele cu sirop et sa se ase gura ap. si or sa b
gata duce de toate brusc e contocloa cu haita de de a pe
da n sa se p de usa si la nevasta si sa se compere si
prânz n e pentru ceat. Pina să bag de seamă veet vine t
oricum comporat n eie ana din fiecare. O sa desch
magazinul a 7-0 de scara et or cind or sa se adreple sp
luc amă si pa a sa pice cileva ore mî liza cu b
cerind de mîncare or sa si m case de bunat si pe ca
e cu vazut m v trina si or sa de navali mîc trp

Pl nã de sine prom se c m adre

Pe cuvîntu meu înainte să merg la căcare rîtîtur la
să se gîdească și s'ertaru, că banu o sa f e p in de o sa cră

Încercă să înduși brațele mari și dăd-le un pește, copleșit
și dea înălțat. La sfârșit, când toate lucrurile s-au desprins
și nu se potrivește aproape, plătăciți fără să cunoașteți.

Duceți-vă, e zise la omul la semn, en oclă și să nu o
abateți din drum.

Lou făcu o grimasă la gândul că ar fi fost un băiețel. Lăsa-se așezându-se la orice comentariu. În timp ce Lou se uita la ea, parul intrigat de ceea ce i se trecuse în Minte prin cap, Lou și Lou ar putea să se abată din drum.

Parcă se amănau cu un afurisit de sergent maior¹ bombardier. Lou în timp ce se îndreptau spre sarcină. Lou naiba de afurisit fără putință de tagăda.

Urându-se că ocazie înainte ca să se ofere ajutorul Cathleen sarcinilor ei femei.

Trebuit să te așezi de aspra. Măcina Merry a trecut prin situații foarte grele. Orice știa asta.

Cum Lou pare surprins că contine.

Nu mîla cum s-au petrecut toate. Un soț puternic magazinul deschis zi și noapte și doar de valoare din cînd în cînd. Adică așa cum e ascușă pe strada asta deșeură pravaia nu are vîd. Să-l dea de ea cînd omul ăla al ei a fost ucis. A ajuns în mizerie.

Din buce ca au Lou și amant cum se întimplase.

Avea dreptate, țara de acord. Orice altă femeie ar fi trîsnit și s-ar fi născut de aici dar nu ea. A văzut că seara oamnei începe întotdeauna pe lungă pravaia și apoi merge la cîntărea așa că line închis în timpul zilei și lăsa deschis seara. Măi să te ține în șare destăptă și nu a regreți metoda.

S-au mai spus doar puține vorbe în timpul dramului spre mutărie. Lou era atent la Cathleen și ea la el. Unul se uita de la ce i se trecea prin minte, cealaltă făcîndu-se că nu ar fi putut ghici secretul. Cum ar putea să răspundă se întrebă Cathleen în disperare. În cine ar putea avea încredere.

El mărit se scuse. Un fel de mișcare capri se scuse în „Jessie”. Ori dar cum să răspundă. Asta era problema.

Li pronunțase numele în șoaptă, dar oftatul profund al lui Lou scapa lui Lou.

- Vorbești singură? întrebă curios. Ști ce se spune desigur și ce vorbește nimeni.

Cathleen zîmbi, dar nu spusese nimic în schimb, contînd să privească drept înainte. După remarcă pînă de umor, ea nu se uita la el și nici el la ea. Dar subînțelesul acestor stărui puternice în gîndurile lor.

Într-o duminică seara, Cathleen se hotărî să și încredințeze secretul lui Jessie.

Așezată aînga foc, cu lucrul de cusut în mînă și foarte concentrată, Jessie termina de cîrpișorul apor cîrpișosete și pe cînd își îndrepta spatele, ca să se dezmoștească o vreme pe Cathleen înclăcîta pe bancheta de aînga fereastră, cu brațele în jurul genunchilor și cu capul plecat.

Fra ceva că ceva ce frîngea bătrîna mîna a lui Jessie.

- Ca să vezi, Jessie și exprimă îngrijorarea în șoaptă. Nu e bine biata de ea, nu i a fost bine nici în ultimul săptămînă. Oînd, se ridică de pe scaun și se îndreptă spre Cathleen. Poate ce are nevoie de o schimbare de decor. O să vorbească cu Tom despre asta, așa o să fac.

Ajunînd în dreapta ferestrei, se opri să și privească chipul ei așa ca fata dormea. Cînd Jessie adăsc o hama să și nvelească, aceasta se trezi cu un zvîcnel.

- Det încetîșor sint eu.

Ridicîndu se, Cathleen își puse brațele în jurul gîtului bătrînei.

- Visam, zise ea.

- Uî! Aș zice că a fost mai mult un eșmar pînă la seară, de felul cum ai sîrit în sus cînd te am trezit.

Îmi pare rău. Sărutînd-o pe bătrînă pe obraz. Vasele
 le obosîți par. Jessie și spuse: De ce n-ai da-o să-ți
 Ai trebănat toată ziua, gatînd și spălînd. acum ce-ți
 mat pentru tine

Oh, dar tu? N-ai stat în sila mei două n-pute. De fetele
 dată cînd vroiam să fac ceva. spunca. Iava-ma pe n-
 tunco, stat jos. huncu. Scuturînd din cap. o certă cu
 aladele. Dacă ma cîndesc bine. ce care ai trebui să se înmă
 ești tu

Îlăsînd picioarele pe podea, Cathleen își încălță pantofii.
 Ai chef de un cea?

Dă-ma nte deci? Vad că n-ai p-e de miște. așa e n-
 ziceam?

Cîmîndu-se să și stăpînească zvicnere e din stomac.
 Cathleen se îndreptă spre bucatarie.

Paîn mai tîrziu. cînd se așezara lingă foc, fiecare cu cîte
 o cană de ceai fierbinte din arîte, Jessie o privi și i surprîns
 aigrînorarea din ochii abăștri.

C-e e? Văzu spuma pe fața lui Cathleen și sentimentul
 de vină și mai presus de toate. nevoia disperată de a vorbi
 cu ea.

Cathleen trase aer în piept.

Vreau să ți spun ceva.

Punînd jos cana. Jessie se așeză mai bine pe scaun.

Spune-le ascult.

Cathleen arunca o privire spre seări iar Jessie întese.

Total e-n ordine? o asigură. Tată-tău trage un pa de
 somn. Nu sintem decît noi două.

Speriată și confuză. Cathleen nu știa de unde să înceapă.

Spune-le că... Te n răzgîndit căpva?

Incapabilă să stăa liniștită sub privirea lui Jessie a-
 asupra ei și ștînd că urma să i dea cea mai proastă veste ca

putu-va Cathleen se rid ca de pe scaun și începu sa se plimbe
prin camera. După un minut se așeza pe covoraș lângă Jessie.

Nu știu ce sa fac, mormura ea, mi-e atât de frică.

Chiar în acea clipă Jessie știa. Se uită în adâncul ochilor
albaştri și știu.

Doamne Sfinte, Dumnezeule! Scutură încet din cap
nevredind sa creadă, dar își pierdea orice urma de îndoială cînd
vazu acțiunile prelungindu-se pe fața-mi Cathleen. Esti
măscată, nu-i așa?"

Pentru o clipă Cathleen fu tentată sa nege să spună că
era fata cuminții și că trebuia sa facă diferența dintre bine și rău.
Dar nu mai era de nădărd un copil și acum pe neașteptate
de amăd dintre bine și rău dar nu regreta. Orice ar fi fost
oriunde de greș ar fi fost urmată, nu va regreta niciodată.
Înăuntrul ei se plămădea încă a frântul copilului lui Silas.
Noaptea trecută chiar avusese impresia că s-a mișcat.

Cred că sunt măscată în trei luni zise ea și se simți
de parcă întreaga greutate a lui ar fi se lăsa de pe umeri.

Oh, felicită! Jessie o îmbrățișă strins. Statută așa o veteșie
amice pentru o legătură ce nu va putea fi niciodată ruptă pe
acest pământ, cu toate că năzându-le fetele și cu dragoste
unica pentru cea atît încălzindu-le inimile.

Și așa stă. Era prima întrebare ce i trecuse prin mintea
tulburată.

Cathleen scutură din cap.

Nu, și nici nu vreau sa știu.

Jessie n-avea chef de cearta, da, spuse.

Iți dai seama că tatăl tău trebuie sa știu?

Și ce o să facă? Se temea cel mai mult de reacția tatălui
său.

Nu sint sigură, domnșorico. O să fie furios. Poate și
nașnat, nu mă îndoiesc.

« O să se ducă la Si las »

S-ar putea s-o facă. S-ar ar fi de învințit o dată și să împlinească asta. Jessie nu avea de gând să ascundă nimic din ceea ce simțea. Când toate erau bune și frumoase, Suas Fenshaw zădărnicea de tine.

Nu așa a fost. Nu și-ar putea o uita niciodată, dacă ar fi să caute ca toată viața să cadă pe amărul lui Si las.

Jessie înșeurată de izbucnirea lui Cathleen.

« Ce tot spui? »

Simțea că dar nu și răsunată. Cathleen îi spusese:

« Am vrut să fim împreună. A fost de-aia mare să mergem pe înșulă »

Atunci e mai mult decât răsunet.

Nu e vorba de nici o rușine, bunice. Doar dragoste și respect și o amintire de pret pentru ea în suflet. Nu i spune nimic. E altă deosebită în puterea lui Si las.

« Trebuie să știu cop la întelegeri »

« Nu chiar »

Un lucru e așă. Împartă între cei doi tabere, mergând să fie de partea amândouă. Jessie protestă. Nu poți ascunde asta.

Insistență. Cathleen o rugă din nou.

Promite-mi că nu i vei spune.

Îți promit, dar doar dacă tu promiți că vei fi cea care o va spune.

Cathleen începe să nevoia de timp.

O să-și spună că o să cred de căvință.

Răsuind pe toate părțile întreaga întâmplare, Jessie nu întrevădea nici o cale de ieșire.

Trebuie să ne facem un plan, zise ea. Sunt de-aia de făcut. Mure dimineața o să mergem amândouă, dar o să o

ce spusese la doctor. Poate nu este însărcinată. E asta ceea ce are mai multă experiență ca tine care se înțelege.

Jessie știa că se agită de un frică pe care o călăra spusese Cathleen că ea credea că te va schimba viața și ar fi dorit să-ți fie tot sub control și că asta și nu se temea să-ți fie călărită.

Unu-tu se la tuta pal de a lui Jessie. Cathleen realizase că se scutise pe batini. Abia atunci ei au simțit un so de dragoste care o bea prea mult pe Jessie ca să o răscăsa.

- Bunico?

- Ce e, fetiço?

Una o pauză apoi lui pare rău. Cuvinte simple de simț.

Jessie o rubea pe Cathleen cu un so de dragoste ce pare să dea pe dințarii lui precum nașălele dar totuși nu avea curaj să se facă acest lucru. El cuprinsese laja între murele ei batine și nu alinause suferința.

Sau cum pare că o copilă. Păcat că te i dăru laja la un ucl pe deget și nu a batat de care ar fi trebuit să-ți dai seama că tu o să fie niciodată al tău. Ma doare când nu gîndesc că ai tinut asta în tine timp de aproape trei luni. Tîndu-te și îngrijotindu-te. Lăsa să a pe cineva care să spună.

Se revin vîr și pe ea că o vazuse pe Cathleen pierzîndu-și polta ce nîmcară și odata că ar o auzise vorbindu-și plătut. De asemenea observase că pare să se gîndească de tot ori înainte de a face oarece grece.

Dar nu se gînd se măcar o clipă că ar fi putut fi însărcinată nu chiar cînd se frămînta pentru faptul că Sissy și Cathleen deveniseră prea apropiați. Așa că nu se înțelegea pe ce se făcuse să-ți trecut, că mînta apăsătoare pe copil pe lîngă și o dăru că nu era o să-ți plăcă deloc acest lucru.

Mai mult decât toate conchise ea: „îmi pare rău că eu nu pot fi ta de ce pe care îl iubesti”.

„Căpînd din pricina lacrimilor promise”.

Apoi să și spun ceva: „Măcar asta ai tu nu o să dădă oșă de dragoste, nu o să știe ce sunt prețul și știi că nu ai în tu atita vreme cit eu voi avea gîră de voi”.

Scutind și se deoxlata încredibil de baltina și de ru d sa fca aputa cu pîndir le ci e sarula pe Cathleen de noapte bună.

Simț obosita, zise ea și începu să urce scările, avînd o pe Cathleen să se gînoacă la ceea ce discutaseră.

Cînd ușa se închise după baltina Cathleen rînăsi fîc-tă petrecut ei pe. Apoi se calău pe canapea, asuie și gîndir le va o poarte înapoi la ziua petrecută pe insula. I se parea ca trecuse o veșnicie de atunci, dar amintea a ceea ce se o împlise acolo va fi cu ea pentru întreaga viață. Iși ascultă în vent, asta însemnînd că Sivas nu va mai fi necesităd de parte de ea.

Stînd acolo pe canapea la cîndura focului din acea casă care era căminul său și cu cei doi băne ai din camerele de sus, care o aveau atit de mult se simtea în siguranță. Apoi se gîndi a Sivas și a noua a viața la ea însăși și a copi și senbi a singurătate reveni ca o razbatate.

În ora zece noaptea cînd Robert ajunsese acasă cu un preten destul de tîrziu pentru vizita lui obișnuită de dîminea. Îngrozitor de beti, ce doi se chinura să nire pe ușa din spate, chicotind și vorbind fără întrerupere.

Potolește te, înghorți Robert pe celălalt să o să nădea alata pe amîndoi.

Apungînd în hol, amicul o zări pe Cathleen dormînd pe canapea, cu fusta trasa peste picioare și cu tîră în ea pe perna.

Hei! Se proptise lângă ea, privind-o dormind. Cum frumusețea asta?

Lăsându-se să cadă pe scaun, Robert rise cu poftă

E sora mea, Cathleen, zise el, e dragă, nu?

Cea mai dragă! pe care am văzut-o vreodată. E aproape opt ani mai în vârstă ca Robert, amical era un bărbat și slab, cu o clare de păr negru și ochi sențietori care trădeau orice emoție. Și în acele clipe ochii lui priveau poftă os, a Cathleen.

Cum face? Sarăde pe un picior pe altul, asta ca să și te aminte acasă. Dar e o țesăla bună pe Robert și ce fel de caracter avea așa că trase de timp. Nu știam că un om așa tîne ar putea avea o astfel de soră. Privirea lui facu o umbră la fiecare parte a corpului, piecările perfecte, piecări roz, moale, strălucitoare, lumina focului. Vocea îi era joasă, zimbetă drăcesc. Cum face? Lăsându-se de jur împrejur, împănăcăt. Haide, precepi ce vreau să spun!

Robert și re-exact ce vroia să spună și zînd că, mi-arșel pe lăou îi surse și zise plin de umor.

Dă, dragă, e a ta, dacă vrei.

Celălalt fu luat prin surprindere.

Ești mai mică os decât am crezut.

Ridicându din umeri, Robert răsă-nscă-nos.

Ce mi pasă? Nu e responsabil tatăl meu.

Apăsându-se amical, ridică ușor fusta. Văzu șiretul de a pupă și forma areuță a ceapșelor și fu de apăs ea să si mearcă. Descheindu și pantalonii îi lăsă să cadă pe podea. Într-o clipă fu deasupra tetei, cu o mână pe gura ei și cealaltă umblîndu cu disperare pe sub haine. În spațiul chiochile, un Robert sunau înăbășii pe lângă gemit celui alt, care se lupta cu disperare să o facă să stea, în timp ce se afla deasupra ei.

Smir să dăde un în somn apăsător. Calitreen se învârtă în
o baștină plină de gâzări, unde y dădu seama că se născu
/vreoandă se călătorește mai sălbatic, se apăsă din răspuns
atacatorului său, dar nu reușea decât să l'exce și să mînuie

La cîmădă ocazională, Elvira pe Robert îl ajută pe un scur-
t interval schimbîndu-și adresa de e-mail și telefon, în timp ce el, în
bancile organizate în sala de așteptare, o privește din timpuri

Dintr-o dată, înainte de plecarea domnului, mi-am urmasit
măcară de pit pe un drum care mergea la la pariu. I. Lovin
venea cu pater, cu oarecari și barbă, al zbură trapu, ansit
de o parte de murea și se strada. Apoi pe und se etacea
pe canapea, alina și luș, ha... e și state n... al trap
uvinet. Căthic nese... în lade p... care cu brule suede
a spate și vadegece... tra... e... p... g... au... încercând sa
l fringă.

Au am trecut. Seos dintr-o de spumă Robert se că
ca un copil hobbit se pentru o căpă a pierderi. Sam care
zăcea înconștient pe jos apoi încercă să se apere și
disperat de tot că a căzut în apă. La rupe a bătut. *Pierde*
strigă el. *Pierde* și a. *Pe apă* și a.

Stind pe loc, dar dănt se nu lătarile pe loc, și și nu a
nalt, Iom i avertiza

Ar fi fost de-aia văzut că a făcuta vol. nu ştiut să continue
 Iezusului - războiul din 1915. (e fel de frate est)

— Însă mă saptez. Nu m'apasă ce o satisfăcerea Că vreau
plini de teroare privesc în viața prietenul lui. Î-a fost de
span. Nu ai dreptul să mă urmărești. Încelești și mai tare
degetele n'arun gâfala mi C'ntreacă până când recasta
vlăguită neap să simta că viața o părăsese. De
indraguie să mă faci rău și să mă faci și eu ei. Din pr
pentru sine. Robert nu mă avea pic de mi a

Demetrius and the Virgin Mary in the Cappadocian

pe una e căpușată și în acest timp, Jessie îi urmărea fiecare mișcare prin cameră.

Nu pleca, se ruga ea. O să vorbesc cu ei. Oh, era atât de supărat pe Robert și apoi m-a luat gura pe dinainte și a spus despre tine și despre copil. Nu și-a scama? A fost un șoc după altul. O să se răzîndească. Odată reșit la aer, iar se va călîna și și ea va seama ce cuvinte grele a spus! O să-l fac să înțeleagă.

Întorcîndu-se spre ea, Cathleen ripostă, netăduplecată:

Nu o să înțeleagă n-*îndată*. Este permis împotriva mea și acum este permis și împotriva mea.

Ștînd-o la fel de neapăsătoare ca și tatăl ei, Jessie renunță să se marceze. În schimb îi propuse:

Lasa-mă să vin cu tine.

Cathleen scutara din cap.

Știind că ești cu înfrîngerea, zise ea, dar fi sănătoasă, binec. Ai fi teribilă în altă parte! Jessie lăsa capul în jos, iar Cathleen o îmbrățișă. Mi-ai fost protocoala singurii mele prietene. Este, binec, nespas, dar acum trebuie să plec. Iar tu să nu-ți faci grija.

Oh, copilă, unde ai să te duci? Vocea lui Jessie e tremurătoare. Cum am să știu ce ti se va întâmpla? Pierderea nepoatei iubite ar putea-o distruge cu siguranță.

Am niște bani strînsi, mărturisă Cathleen. Am sperat să-i pot folosi pentru rochia de mireasă și pentru restul, dar acum nu fine. Făcînd o pauză, zimb visător. O să fie pentru mine și pentru copil. Văzînd îndoiala din ochii bătrînei, continuă: Am să găsesc o pensiune respectabilă cîveară în Preston New Road. Mîine dimineată o să mă trezesc destemecă să plec din Blackburn. Cred că am să mă duc la Liverpool. Am auzit că se găsește mult de lucru pe acolo.

Jessie era și mai îngrijorată

Dacă nu-mi scrii până la sfârșit, săptămână, voi uita
tine

De îndată ce o să mă înstalez am să ti scriu Cathleen
nu o s-o lase baltă știa

Aș vrea să aștepti pînă se întoarce tatăl tău

Cathleen scutură din cap

Nu o să se întoarcă pînă ce n-am să plec de aici zise ea
Probabil ca stă la marginea desigurului uitându-se spre casa
ușteptând plecarea mea. Lundu-și geanta o îmbrățișă pe
Jessie pentru ultima oară. O să fie bine o asigură ea. Nu-ți
face griji

Și cînd e să naști?

Cathleen încă nu se gîndise așa de departe

Totul o să fie bine. Atîndea o să fim bine cu voi
Domnul

Copleșta Jessie merse cu ea pînă la ușa din laț

Vezi. Arătînd spre desus. Cathleen desuși silueta
singuratică a luminii lunii. Așa cum ț-am spus, nu o să se
întoarcă pînă ce nu p ec eu

Chipul lui Jessie se împietri

Dumnezeu sa ierte. tornăi ea. O să regrete ziua asta!

Nu te porta unit cu ei murmură Cathleen cu regret. Poate
tatăl ei nu o să o ierte niciodată, dar ea i iertase deja. A făcut
ce a crezut de căviară

Îmbrățișă Jessie o rugă

Uită-te la mine. Cînd Cathleen se întoarce mi spuse
haștită, cu voce surprinsă. Ieri era doar o fetiță dragă azi a
devenit femeie și sînt mîndră de tine. I aerului era tremur
în colul ochilor și cînd zîmbi îi căzură ea dintr-o picătură
de ploare, parcă dansînd pe fata ei obișnuită de femeie batrîna

„Amna! Iac ca tine' sopri ea, și cînd respirația îi deveni suspan
tău! Iac o îmbrățișa repede!

„O sa i serra promisc ea! Sigur!”

De la marginea desșurubă, Tom ie văzu mîbrăi șiîndi se
o văzu pe Cathleen luîndu-și amas nan și pe Jessie la
cîndu i semne ca mîna în timp ce se îndeparta. Sînti privi re-
tristă a lui Cathleen asupra atîtu timp ce colea pe drum și
mîna i se înmuie.

Mai făcui de ris, contîntu e să spuna, merou și nicieci
Amndu m ați făcui de ris.

Cînd Cathleen i văzu mîre nădî se și îndreptă capu și
contîndă să încargă ma departe cu mîna sîi yata dar cu păs
hotarit iatr o zi cine știe poate ca o va o erte. Poate e să
ajungă sa și abească nepotul.

În acea noapte Cathleen se înregistra la i pensiune pe
strada Park.

De obicei nu primesc clienți la ora asta. Patroana era ca
o p sică bătrînă aeră i dar imu pari destul de camsecade și
totuși ce ca-tă o tinară ca tine singură la ora asta, chiar că
nu m dîu se yna. Oricum o sa fac o excepție de data asta.
Cît vrei să stai?

Doar noaptea asta spuse ea și o fată cu o fată obosită
care veni repede din brăcătare o mîsoi să i arate camera.

Pe aici, Joannă Cathleen nu se simți prea în largu e-
mînd fată aceea, nu cu mult mai linara ca ea se adresa cu
„doamnă”

Camera era curată și spatioasă și era ex ict ce i trebuia.

Mă tîrnesc. Cautînd niste măruntis în pungă. Cathleen
u zîmbi feli în timp ce i mîlîdea o monieca de tre pe mîy.

Mîndoriti și altceva? Linara doamna nu-și dadea aere
și mînd nu pîrta o închipuita!

se cind is incalzea minile la foc, avu impresia ca se
 atrase in safu, dar cind se intorse nu vazu pe
 Radicand din umeri se indrepta spre banca si se
 razbatoare sa vina tren dar temindu se din accident
 se tinu foarte important pentru ca parasindu si
 Blackburn.

Desupra capului mensul ceas de perete tacu cu zgomot
 Zece minute isi spuse Cathleen si am peccat. Se pare ca
 ta destinatie si se intrebă dacă fa asa ceva cu treaba
 Nichodan nu mai fusese la Londra. Nu ave cea mai tre
 mergea si in cine sa se ncreada ori dacto sa aplica inde
 de mult ca sa se stabileasca acuma. A ta era sigur si sa
 Aşa cum stătea acum te vada o luase cu o directie data
 de ferent. In pacea sa cu

Stind i drepti ferestre isleptă sa sosesca trenul. Dusa
 un minut ceva ii atrase atenta. La fel de bine ca la un
 ceas cu ariaz, asa auze a pe cineva plingand. Cu un sa incepea
 sa descopere ce unde vine sunet.

Furca oia toarete pentru femei si prinsu se nazea din cea
 mai îndepărtată.

E cineva aici? Stind lingă usă Cathleen intreba. E totul
 in regula?

‘Heacă’ raspunse o voce printre suspine

Cathleen insista

Te rog ies afara sa vorbim. Se pare ca ai necazur
 bine si cu am. Poate o sa ne simtam mai bine. Si a ca
 inseamna sa fi singura si sperata.

Suspinati se opri si după un moment usa se deschise
 o fata ies de acolo. Un ochi si o parte a feței era
 si avea o urmă de hida roșie și adinea ce portea ca
 pînă spre bărbie

Nu mi lăsa să fac ceea ce îmi dorea era să se întindă
să se ardească la evenimentele cumpănite ale acei zile.

Astăzi noapte bună

— Noapte bună.

Iată-a singur. Cathleen se dezbracă și se va învârti
tesarind la altă parte rece a săteii. Într-un acolo în murele
se găsește la St. As. „Ma întreb dacă ai să te vezi vreodată
expulsi și tu?”

În murele crede că nu se va întâmpla niciodată deasupra

Iată-a 30 duminică, când Cathleen a o bujă până la
gâtă

Da, domnișoară! Vinzătorul de bilete ca față roșie
cerceți se suspa în nas și vadit maltrănat de prezența în far
geam și o femeie în zimb, fug. Unde vrei să mergi
draga mea?

Cathleen se răzând meditat

Spre Londra. Vreau un bilet dus până la Luton, vă rog

Mai era o jumătate de oră până la sosirea trenului. Pe peron
vântul sufla cu putere și aerul rece de duminică era tăios.
Văzând seramon pe drumul său de așteptare, Cathleen se îndreptă
într-acolo.

Înăuntru era un mic semineu în care ardea un foc tucăș
Se mai aflau două persoane acolo: un bătrân și o femeie care
parcă să fie în viață.

Mergem la Birmingham. Femeia aceea obosită îi vorbea
lui Cathleen ca și când ar fi vrut să se deschidă sufletul în
ata curva. Iată e sard ca un stâlp nu se simte bine. E cam
estruie, pot să spun. Iată la matusă mea din Birmingham. O
las pe ea să aibă grijă de ceea ce este mai odănoasă și eu?

Deja câteva minute trenul lor sosi și se urcă, lăsând o
femeie singură pe Cathleen. Nu mai dădea pe de-a gata celor doi

Dumnezeule! Cathleen nu și putea crede că în
MUGAN! Era lăta de la Hotelul Riverside unde Sally și
Helen Turner avuseseră petrecerea de nuntă. Ce trăs-
ăntimplat?

Recunoscând-o pe Cathleen, Megan îi spuse:

A fost Jake

Jake? Cathleen își amintea numele. E cel de la hotel, nu?
Nu i plăcuse cum o privise atunci și acum aflase de ce

Megan încuvântă:

Î trebuia să fug de el

Când, îndată o pe tată la spălător. Cathleen îi curăță rănele
cu apă rece.

De ce te ar face asta?

Nehin și ta. Megan se uită spre ușă.

Îți recomandese pentru ajutor. Zise că, retrăgându-se,
trebuie să plec.

Îngrijorată că Megan nu a vrut să discute despre cum o
interesase Jake, Cathleen schimbă subiectul.

Unde mergi? Văzuse micuța valiză de piele de lângă
ușă.

Megan răspunse într-o șoaptă grăbită:

Oziunde, atita timp cit nu mă poate găsi.

Hamalul deschise ușa să arunce

Șosește trenul de Londra!

Vino cu mine, Megan, o îndemnă Cathleen. Ne putem
amata una pe cealalta. Ce zici?

Îmăra gâtul scuturându-l din cap.

Eu și Jake Brewer am lucrat într-un hotel aici în Londra
e primul loc în care o să mă caute.

Mi s-a spus că Londra este un oraș mare. Cum să
găsească acolo?

Oh! o să mă găsească destul! O privire plină de spaime
îi apărui în ochi. Vrea să mă omore.

De atunci se auzea vocea ei, a carei îndemna oamenii
se urce în tren.

Mai bine te ai grăbi, altfel ai să pierzi trenul, spuse
Megan. De ce? O să fie bine.

În Catheen nu i pasase să o lase așa.

Ramăscuțică se ocolise. Putsa în a călători.

Megan era de neînțeleasă.

Me-am luat deja bilet spre Manchester, zise ea. Se
întoarce la dimineață. Iată-l! Catheen. Mai sunt câteva
minute de așteptat până o să plec de aici.

Esti sigur? Catheen încă șovăia, nevoind să
părăsească.

Sunt sigură, dar îți mulțumesc oricum. Îți zemb. Ai fost
foarte dragă la cu mine. Nu am să te uit.

În momentul în care Catheen se urca în trenul spre
Londra, Megan rămase în sala de așteptare. În timp ce
conductorul mergea pe peron închizând ușile trenului, ea
dăduse din cap. Abuzul de la locomotivă își năvălise cu zgomot și Megan
când dispărui din vedere.

Nemulțumită Catheen se așeză la fereastră. Încă o șuierătură
și brusc auzi un strigăt și un zgomot de picioare alergând.
Când se uită afară o văzu pe Megan alergând pe peron
urcându-se disperată în tren cu numai câteva secunde înainte
ca acesta să se pună în mișcare.

Probabil că sunt nebună! Megan dădu buznă în vagoane.
Nu puteam să te las să pleci fără mine. Se îmbrățișară, râzând
și plângând.

În acel clipă, când părea că toate neașteptările ei pe punct
de a fi unite se încheie o prietenie imortală.

11

Jessie aruncă invitația cu colo

Blestemați! Cum face să credea că am fi interesat să
vedem îmbuibându-se cu creșani și alte așa? Mai degrabă
să-ți dai cum se scada porci în afun!

Stând răpicioare, lungea loc și lăcănă-lui popa lui vecin
I un o prix pe deasupra zarului

Nu începe că Jessie! se menună el. Nu ate, cost să dau
vina pe a fi. A fost vina că în aceeași masă ca și a lui
a urit cu binele și totuși a întors în fața. Dacă ar fi fost un
stop de bară și mînuiea ar fi și dădun să se poarte cu
mice tină. Ne-avet Silas Haysaw

Popă să crezi ce vre, dar nu merg să sîlbatorească
apina. Cîtușului, mîlărcat de tradiție sau nu

Așezindu-se pe scaun, Tom împatură zarul și, primindu-l
leoparde, îi spuse iute

Nu crezi că au vreo idee că flacăra se dă oră aștia
mărețată. Cu tîrziu creștindă a arăta pe noul an cîntat
Măi să fie! Aș fi vrut să nu-ți fi promis nimic, pentru că mi
ar placea să merg la ei chiar acum și să le spun vreo de-
lespre iubitul lor fiu!

Oh, și apoi? Punînda și cîntolăta fierbinte pe sen, ne-
Jessie se așeza și așteptă în răspuns

Nu înțeleg ce vre să spui. Fuseseră vremea că d-soacii
sa vorbea căma în cîmîturi de na le putea găsi mîc și
mîc coada

Cum ești tu, Tom nîmbolădea. Am avut un mot și
întemeiat să te rog să mi promiți că nu vei spune că ești
întemeiată. Cîntăleen a noastră

— Ei! Că să îți spun adevărul: nu mă pasă de nimeni, pentru că așa cum am spus: e nevinovat de doi ca să fie copii și unul din ei a fost tata mea: blestemată să fie!

Așa o fi, dar dacă printr-o întâmplare carecare Lucy Edward Fenshaw ar fi devenit nepotă lor e pe drum: crezi că sta degeaba, fără să facă nimic?

— Cât putea să mă lăcă acum! E al dracului de frumos și e deja făcut și ja ea e și mai mare.

Jessie oftă

Din punctul tău de vedere. Nu ceea ce vreau să spun înămătorul lucră. Se zvoneste că biala Lucy Fenshaw nu are născut zic de tanti Edward că adora cum băieții și că exista nimeni ce n-ar putea face că s-o vadă la ceretă. Dintru seama că am început să priceapă ceea ce spunea Jess. explica. Dacă Edward Fenshaw ar ști că S. as are un copil ar putea lungea cu susul în jos ca să-l găsească. Hm, voi fi. Tom să nu uși vreodată asta. În fata lui Cathleen n-ar putea face nimic. Oh și să nu uii, și că dacă adevărat ar fi așa ar avea și el ceva de spus. Copiii care au. Are aceleași drepturi ca și Cathleen a noastră. Nu poți nega asta, oricât le străduiești.

Nu îți am spus că nu vreau să îți mai aud numele în casă, asta? Rădicându-se în picioare, aruncă ziarul pe jos. În ceea ce mă privește, n-au dect să *rumina* cu bastarda. Așa m-a dat și cu tot cu mască sa, pentru că m-am de gine să pretin nimeni, așa cum n-am făcut-o nicăieri, pînă acum. Și mai nu vreau.

Că totdeauna Jessie se intră sta de avertizarea lui

Doar nu vorbești serios, Tom!

Nu? Lovind masa cu pumnul, îngurita saltă în aer. Te-ai pot să spun este că mă bucur că tabita ta încă nu mă e pe între noi astăzi, pentru că i s-ar rupe inima, ai Mary a mea

multumită. Megan și cu mine ne am arănat o cameră
bucătărie și o sală de zi și o cameră de lemn de dormi.

London este într-adevăr un loc minunat. Am o cameră și o
bucătărie și o sală de zi și o cameră de lemn de dormi. Peste o
săptămână și vom putea să ne căutăm și toate am să se grăbească
de parcă nu ar mai exista o cameră de dormi.

Am venit bine, amândoi, și vom apăsă de laudă a căruia
Am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre

Am e dor de tine și de tată.

Am e dor de tine și de tată.

Peste o săptămână și vom putea să ne căutăm și toate am să se grăbească
de parcă nu ar mai exista o cameră de dormi.

Jessie, conținut să părăsească soarele. Am e dor de tine și de tată.
Am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre

Am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre

Am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre

Am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre
am e dor de tine și de tată. Nu mi s-a născut deșpre

Tot la răzătoare puse și trusările din carne toată
 kombouale și trusele înăouă după un vechi de
 oșatortur de Craciun inventat și azut și decorat cu
 Craciun zimbitor, car adun săc pînă cu bănelari.

La mîncare Lucy duse scutul fieru rotund, bătut cu urs mînc
 din palme.

Sînt mîndra de mîncă spuse bîcă ardeci și mîncă
 aptura grasă și zimbă cu pînă pînă a urechi.

Imi dăz toți sînt mîndra spuse că și pînă
 pînă pînă de mîndra.

Impusa de la spate de Sias, ea făcă turul casei ca să
 se asigure că totul era în ordine. Trebuia să se asigure că
 să sapunul nu era în vînt și că să se asigure că
 trebuia.

Este o bătrîna cîștigătoare' o bătrîna Sias și ea o
 cășpansă cu un zimbet.

Tot e gata zise ea. Mă pot duce napo în salon. Vreau
 să verfic și bradul înainte ca invitat să sosească.

Pe drum lîstăgără pe Edward către mîna bat pînă
 Vreau să lîstăgără ca e destăla băutura zise ea și Lucy
 atenționă să nu se arde de oșă singur.

Bea prea mult în ultima vreme se destăla lui Sias.
 De cînd te ai căsătorit se poarta alfel e mai tăcut mai
 secretos, ea și cînd l'ar supara ceva.

Sias se grăbi să i se spese a temerile.

E doar imaginația ta, o doamnă. Aș ști dacă ar fi separat.

Merg bine atacentele întrebă ea. E de ajuns să deschid
 subiectul, că schimbă în edat verba.

Atacente mereu a fel ca întotdeauna. Sias trebuia să fie
 foarte atent cum făcea răspunsurile. Un pic na le că
 poate lîre la fel pentru toți în perioada asta.

Astăzi nu s'apără nimic.

Si as scutura din cap.

Nu mai murea de obicei. Cu pamintul și cu proprietăți înveli sa ierburile mai în serios, asta e.

Mama ei pârsă se mulțumise cu explicația lui, pe că acum era mai precoce, pală de brad. Apucă o pe Maggie de mână, cînd aceasta trecea cu un braț de servetele, îi spus:

Bradul se înclina într-o parte. Indrăpna-l puțin partea cealaltă, se împie — da așa. Se înclina partea cealaltă.

Cumplei zăpăci la Maggie se împiedea în propriile picioare și căzu, cu ambele într-o parte și cu picioarele cealalta.

Oh, Doamnă. Ridică-te, Maggie. Uita-te, să te răs singură!

În timp ce Maggie se aduna de pe jos, căsăfulta și cu bonetă căzută pe o parte. Lucy nu se putu abține să nu zîmbescă. Lui Srasy, care nersese și ideea a mîna de ajutor servetelor, neputîndu-se abține să se schicșilească.

În timp ce Maggie se aduna de pe jos servetelele care se desfășuraseră și se ampraștăseră. Lucy îi spusese lui Srasy pe ton scîzut:

Bata de ea pare să aveau încă inție pentru acc de a. Nu e zi în care să nu se împiedec sau să nu se lîvească ceva. Cînd Maggie se întoarse cu servetelele sub braț. Srasy fu nevoit să grîit sarcă țîla, că să nu vada rîzînd pentru c miciodată mama a nu spusese un lucru mai adevărat ca acela. Că și Lucy și ei aveau o oarecare slabiciune pentru Maggie.

Îmi pare rău, doamnă. Că de obicei Maggie e corbulburată.

Nu-i nimic, draga mea! — i spusese Lucy. Nu te-a rănit nu?

Nu, doamnă. Totuși ea se întreba dacă nu și julse sezut pentru că o durea ca dracu!

Du-te să îți vezi de treburile tale și, Silas o să se ocupe de brad! îi spuse Lucy cu amabilitate. Îi mulțumise.

Convins că bradul se inclina acum în partea cealaltă, Silas mai insistă. În schimb, se oferă să aducă mâine sare în omac și Lucy nu i-a putut refuza.

— E o adevărată spita! zise ea și sporovăi ferice tot timpul spre bibliotecă.

După ce i-a oferit omacul, Silas își turnă și el un pahar de whisky. Lucy îl făcu semn să vină să se așeze lângă el.

Vreau să vorbim zise ea și cum nu mai e nimeni în afară de noi, crezi că e ce mai poți vii moment?

— Pare ceva serios? acceptă Silas invitarea mamei sale plin de curiozitate.

— *I am very serious*. Mai mult, vreau să fi sincer cu mine. Nu s-așa mereu? Erau totuși momente când nu i putea spune tot, dar o făcea doar ca să o scutecă de orice neînțelepciune.

Privind-o cu îngrijorare, Lucy își dadu seama de cât de mult se schimbase — ultimele săptămâni. Ocheșii nu îi mai erau atât de strălucitori, zâmbea mai rar și de unde înainte era spontan la râs, acum parca scriema ca un om ce și-așteaptă sentința.

— Ești fericit, fule? Era o simplă întrebare, ivită din instinctul matern.

— La ce te referi? Trebuia să-i ascundă adevărul cu orice preț.

— Cu Helen — căsnicia ta. Ești mulțumit?

— El zîmbi.

— Mai auzit prin gîndu-mă?

— Na, dar nici n-ai făcut-o nu? Cunoșcîndu-bine, Lucy își dădea seama că ceva nu era în regulă.

— Îți e ce e, mamă? sînt destul de ferice și mîntuiesc Tatăl lui Helen se poartă cu mine ca și cînd aș fi mîna lui dreaptă. Așa

indecat, as de multă încredere în mine să mă lase să manevr
sunt mari de bani și de-așa am obținut niște profituri
importante. Îmi place ceea ce fac și mă înțeleg cu Jack m
bine decât mi-ai fi putut imagina vreodată. Asta înse
surpriza cea mare. Jack lumet. El țigase să se însoare
răscribi a încă îl ameninșase că i va săna altă. Și ac
fând martor să re-apa dintre taa și fiică. Silas își, dada
seama de multe țeriri. Ajunsese să i placă pe Jack. Ie
și să i compătimească.

Și Helen? Cum pot spune despre ea?

El soția mea și din cele pot eu să știu este foarte n
țumită. În ceea ce mă privește, simțea și ce alt soț. Mer
luern și vin acasă. Nu mă simt negat și ea e întodea
mă țumită ca mă vede. Pindindu-lea un vultuț ginde-
cu amarec, me pun-ndu i prea multe întrebări. hâna d
că se întrinește cu alte femei și lăc-nau i fiecare c
insuportabila. Așadar totul e-n regulă. Iți faci griji degeat.

Lucy nu se-ăsa pacalită.

Ie-ai cam dat după dad? M-ai vorbit despre munca ta
și despre Helen. Cât de mulțumită este ea spusă blind. Acas
vorbește mă despre tine. Iți am-erut să fi cinstat cu mine
făcând o pauză ca să i dea timp de gindire. îl întrebă iar. I
ești fericit fiule?

Înghițind o gură de whisky, cîștigă un răgaz de gîndire
pentru a cinstă-și situația. În acel moment cînd ar fi putut să o
înșlească sau să întoarcă-șerunile cu susu în jos. Avea de
ales între a fi sincer, distrugîndu i pacea sufletului său sau a
mînți pentru a se salva pe sine și pe mama sa.

O alegere greu de făcut, murmură o rugăciune de iertare
și o pta pentru minciuna.

Sunt foarte fericit, răspunde e. Se poate spune că Hele
și eu ne simțem o familie. Cu zambet, lui arg, păru foar

convingător. Într-un fel nu o mintise pentru că era în vârstă și era departe de Helen, un fel de a fi, teoretic fără căsătorie sătură. Și discutaseră despre întinerirea unei tinere. De mai mult vorbea Helen. Discuția se termină înforțându-se în scandal. La voință să se consolideze căsătoria prin copii. Într-o de acord. Navele începea de acord. Așadar, până acum nu aparuse nici un copil.

Lucy îl crezu pe cuvânt și când se află în din nou la tuncat.

— Lasă-mă aici, fule, zise ea, trebuie să vorbesc cu bucătareasa.

Dormind și mișcându-se din casa din casa, se plimba prin grădina. Avea nevoie să se impunească din nou și să se recreeze vală așa cum era și să simțisea o speranță de încredere în viitor. Unde este Cathleen? șopti el. Aprecia să se scindeze ca trăsnet. Ea răspunde că sunt aici și că e dor de ea mai mult decât va și vrea să-l.

Aerul începe să patrundea prin haine, apoi începu să ploua, dar ei nu măcar nu se dădă se mai mișcă și continuă drumul spre baracă gradinarilor unde zăbovea o vreme în prag, cu gânduri că amândoi și Cathleen trebuiau să se joace aici, alergând și urmărindu-se una pe cealaltă în căldura diferenței de vîrstă.

Un zimbet îi aparui în colțul gurii. Într-un al doilea rând, șopti el: Tu m-ai tot vădit și acum tu ești aici și sint ca un murend pe lângă unu.

Continuă să stea în baracă veche ce mirosea a muce, așezat pe o reabă întoarsă cu saci în ea și zăcea în amintirilor. Acum când voata începu să se ridicase de omnia de canume ze o zi mîrnată.

Se făcea că se întreceau printre țepuși și că plouă în fața Cathleen după ce lăsa din se.

se așeza pe scară și o aștepta. Deodată ploaia se opri și luna mare și frumoasă curcubeul pe care îl vazuse vreodată arăta pe cer. Cathleen exclamase emoțională:

Cite Silas! Privește curcubeul! Arătase în sus și pentru un moment minunat, de nedescris, ea pară o parte din acel incredibil curcubeu.

Nu uitase niciodată și n-o să poată uita vreodată imaginea și se întipărise în minte pentru totdeauna.

Aproape imediat gândurile i se îndreptară spre ziua cînd el și Cathleen făcuseră dragoste pentru prima și singura dată. Cîndul ei, purta spre chetă, unde era ancorată barca aceea. Barca ce o dusese pe insula în acea zi frumoasă din vară trecută. Purtat de amintire, se uită în bărcă și stătu acolo liniștit, auzindu-și parca risul, văzându-i chipul, atât de recent, se pară că ea acolo era cu el. Ei sunt prezența și acest lucru îi adăuse un fel de liniște în suflet.

De la leacastră biblică, Edward Fenshaw urmărea fiecare mișcare a fiului său.

Ce te-ai făcut? murmură el slab. Ce te de-ai scut de? Ai fost distrus viața. Toate visurile? În ultima vreme îl urmărise acest lucru și acum, nema putînd suporta povara conștiinței, începuse să scînteiească asemenea unui mic copăcîțacit. Cu capul plecat și amina stîmbrată se așeză pe podul gemînd: „Doamne, arta-mă! Iar și iar. Doamne, arta-mă!”

Așa îl găsi Silas, bătut și întins pe podul. Auzindu-l să se ridice, îl conduse pînă la un scaun unde îl așeză cu grijă.

Ce se întîmplă cu dumneata? întrebă el cu blîndețe. De ce te chinuiești în haia asta, bînd de dumneata și pînă seara? Crezi că mama nu și-a dat seama? Începe să și facă griji din pricina dumneata. Ce e tată? De ce te lași purtat de o distracție ca asta? Dar și-a deja răspuns și nu putea face mare lucru să-l consoleze.

În schimb, puse băutura deoparte, amintindu-și în cel mai
 timp tatălui său:

Invitații trebuie să sosească în mai puțin de o oră. Ai
 putut organiza. Măi, mesteacă-te, dezgust! Rămân
 ei. Nu vre... amani, este vago-nia asta. Nervozitate
 accuți-a... vocii. Avești vizi-e și așa. Ai
 putea fi... și... și... Adaug... și...
 Intenționați în... în... în...

Spune-mi, unde... în...

Că e' lă... pierduse respectul pentru Edward, cu mult timp
 în urmă, când dragostea pentru el... căna... se... în...
 lui, la urma urmei:

— Mă urăști?

Învinovăta du-se pentru propriile sale sentimente. S-las
 se întoarce spre el.

Nu... nu... nu... spusese că... Nu as putea
 ... să... să... să... să... să...
 derat de... de... de... de... de...
 instincte... de... de... de... de... de...
 singur... de... de... de... de... de...

Tram... în... în... în... în... în...
 privi pe S-las... apucându-l de mână cu putere, îl pînă așa un
 timp. Când verbi... era... era... era...
 etine... de... de... de... de... de...

Na... de... de... de... de... de...

O să te distrug!

Si as... se... se...

Niciodată!

Promite-mi... Stringându-și de mină pînă începu să
 doară. Edward... Promite-mi... că n-ai să o lași să te
 nenorocească

... dau... meu

Mulțumit Edward își lăsa mâna. Părea împăcat cu so-

lul. „Ești un fiu bun”, zise el. „Nu ai putut să-mi dorești ceva mai bun. Un zambet în kamină ține. Da-te să faci cafea. Când timpul să mă aranjez și eu.”

După ce Silas părăsi Edward scrisse un scurt bilet pe care-l lăsa lângă mapă de pe birou și ridică de pe scaun și se îndreptă spre camera de zi, unde se afla și masa. El și mama lui erau puțini pe lângă camera pe care o avea de la vreo zece ani. Edward își așeză ochii pe trifurcăta de pe podea și se așeză încet, înaintea spre saloan, unde trebuia să nu-l văzori de nimeni. Până la un bun moment rău. După ce nu-l văzori, se așeză în fața ușii din spate.

O clipă se gândi că Silas se plimbase în vizită, că era mare de căta pe grădă, că doară este și fărâșcă de școară cu biscuiți.

Au să-l găsească în camera de zi și el intră în camera. Când se așeză din nou stătu în picioare.

„Unde te-ai săgăsit?” îl întrebă mama.

„Într-un loc în camera de zi”, zise el. „Nu am nimic de spus și crez că este acasă.”

„Poate s-a dus să se spele, că e cald. Nu îl ar supă mai dacă mă văd, dar fi într-o cameră.”

„Nu-ți închipui că ceva te-a făcut să-ți ieșiră din teaple. Se îndreptă spre terasă și privi prin negura de afară. El se gândea că zărește ceva mișcându-se în cineva, dar se grăbea spre des-
bătut. „Recunosc pe tata sau aproape de el?”

„Nu se putea imagina de ce Edward era în camera de zi”, zise el. „Nu-ți închipui că ceva te-a făcut să-ți ieșiră din teaple. Se îndreptă spre terasă și privi prin negura de afară. El se gândea că zărește ceva mișcându-se în cineva, dar se grăbea spre des-
bătut. „Recunosc pe tata sau aproape de el?”

Mergind grăbit pe lângă birou pe până la ușa de
 ieșire de pe masa o bucată de lemn ce căzu pe podea
 Aplecându-se repede o ridică și vii să o poartă dintr-o
 ușă la oprit și făcu să o ardească. Cu un fel de înfruntare
 și curaj se pomeni că nu se cu vocea tare

Pe de altă parte și cum mi considerai un bănuț și
 minileas și le muncă cu un test nu am devenit
 lătar-mă la Na un bărbat mersu pe o cale deosebită
 nuat fiind că tunc le-ubese dar nu mai pută să se
 scum

Mă ruga lui Dumnezeu ca să dea și lui să meargă pe
 o cale să se facă și de un bănuț

Doamne tu să ai încredințat și să pui de-a parte

Edward "

Pentru că ipoteza lui și creșterea ce căluse se scurgea
 apoi erau ideile lui să aparăse minile. Despre el se adă pe
 la castra dar și nu era în urmă de tata său

Nu știu dacă zbură de pe birou în timp ce a călăuș
 saloni și apoi a călăuș abundență spre desis. Strigându-l și pe
 om de lătar încă și ca simț că nu mi-are putere. Dar nimeni
 nu răspunse strigăte și se rizea d'ar surceta întregă
 ai pași or să se se afundau în țărba adă

În urma lui auzi strigăte și îl văzu eșind afară de
 adă. Era pe se masă de îngrijorată

Ce ex-cumplit s-a mi-pat. Duceți-vă după el. Vă rug
 vă rog din suflet. duceți-vă după el. În timp ce servetele
 aproape că zburau peste pe-za după și as ca și striga pe
 Edward dar el nu o auzi. Nu mai putea să

În sfârșitul din ce în ce mai pătrunzător și as ca și
 lătar, căndat pui la genunchi în apă

Iată, nu' ignorind strigătele fra ei său Edward, timba să se afunde din ce în ce mai adânc, până când fu copleșit de curent.

~ TATĂ!

În mai puțin de un minut, Straws îl ajunsese. Aruncându-l în apă rece, ca gheață. Îl văzu pe tatăl său ducându-se la fundul apei, și notă după ce un acut mișcămonstru, căutând de jur împrejur. De trei ori se așeză să respire. De trei ori se scufunda, notând că înșeacă a pierzindu și speranța cu fiecare scufundare.

La a doua scufundare, găsi cu brațele în sus, cu ochi deschiși, capul coborât și se călăuzi în direcția curentului de Straws, care nota spre el. Apăsându-l de subșuori, Straws trase la suprafață.

Dacă doar câteva minute, dar păru o vesedă. Cu toate servitorii ajunsese la tatăl lui. Tatăl găsi pe Straws la o ambia și notă și tatăl strângându-l la piept cu puterea sa, acționându-i dintr-o parte — arda cum ar fi făcut o tranșă la copilul său.

În prea tîrziu, spuse el printre suspine. Prea tîrziu! Tatăl se la trăsăturile acut mișcate ale tatălui său — în propria față la pieptul bătrînului și bobotele sale de pînă și stau în mijlocul celor de față.

În vîntul din preajma acestor minunat fusese tîlul urât. Vîntul al lui Straws patea în aer și îl impresionase pe tot făcîndu-l și semnul crăci. Măgare pînse că te și Edric, mic și obraznic și amică. Îi iubiseră pe Edward la fel, și că te și Edric pentru că era un om bun în ciuda aspectului său înfiorător.

Adevărul era cumplit. Edward Fenshaw se sinucisese, și acum — morci morci Straws nu mai puteau face nimic.

Mai târziu, în timp ce un servitor îl îndepărta pe Lucy din curioși. Si-l va o consola pe Lucy. Când îi dădă scrisorile ei o luă cu mâinile tremurânde și ceea ce citi na făcu altceva decât să-i provoace o supărare și mai mare.

Dar... ce a vrut să spună? Că în șoapla o parte a balului „*Ma rog lui Dumnezeu cu cinci ani te vei proteja*” *amă acum va fiu și din înainte*. Nu înțelegea. Sa mă protejeze de ce anume?

Silas știa de ce. Dar nu putea spune.

De singurătate? spuse cu greutate. Presupun că asta a vrut să spună.

Se frământase asupra întrebării dar acum totul era clar. Tatăl său le cerca cu Jack Turner și lui Silas să-i ascundă în Lucy crudul adevăr. Silas știa și știse și Edward că dacă Lucy ar afla vreodată adevărul ar fi fost distrusă.

12

Nu te vei elibera *menținat* de mine! împreună Helen cuvintele. Dacă te închipui că moartea tatălui tău te-a eliberat de obligații, zi-mi să te gindești mai bine! Ochii ei rău erau alintuți asupra lui Silas. El stătea lângă fereastră, privind afară, văzându-și propria viață viitoare copleșită de singurătate cu o expresie deznădăjduită pe chip.

Își întoarse privirea către ea și o întrebă cu un aer liniștit plin de demnitate:

„Ce plan mirșav mai degești acum?”

Helen mergea agăsă prin cameră și arăta splendid îmbrăcată în negru și cu un șirag de perle la gât. Cu puul

peris într-o fundă de un roșu aprins, cu buzele rujate în aceeași nuanță.

— Ești un fiu bun, Silas.

— Ma, bun decît și orice soț' spusese.

— Ur-tu, bun nu și-ar parăsc mama, lăsînd-o singură cu ditamai cîșorul ăla.

— Îți scutură capul a dezgust.

— Ma, nureb cu de mult te-ai gîndit pînă să spui ast-

— Din 20 de ani în care s' îngropaseră pe tată sau a ști că e curînd va neceape să și de rească să ocupe locul mamei.

— De abia îștept să devin stăpîna domeniului. I-nsă nu-mi așază?

— Nu s' așază, chiar puse pare corect? Zîmbînd cu violență, se străduia să a-o aflișare nevinovată. — Ma, gîndesc mama e mînată. Trebuie să cunosti a trecut prin prea multe. Nu te ești de să aflișe să a mîdatit de cînd și a îngropat soțul. — Așază te amăzîz spui, nă? — Tata ai nece de singură ești cu toate că n' ești s' o vezi în fiecare zi. Ma, de de a v' așază la mine? — Uite, de cîvante fuseseră roșu, cîvante f-

— Cîntă-mă. Spune ceea ce gîndești — deși cred că p' de p' să gîndească. — Ajunsese să și c' așază nevasta foarte în și n' a plăcuse loc ce aflase. — Helen Turner era cîmp et l' p' de suflet și fîră p' de m' a. — Nu se pîndea decît a ea. — De p' de obiectul său de a se folosi de alți p' de a și sat stăc an biu te iș facuse m' de d' așază și c' așază spre așază chiar și de cei din anturajul propriu.

— Se așază pe canapeana de c' așază crem, etalîndu p' de așază, a te cum fac manechinele în vitrine e magazine — stînd cî de fapt nu — interesă de așază — p' de așază l' s' așază așază atenție.

— Nu s' așază alit de te-a pe cîl încercu să mă faci să p' de așază ea m' bufnată. — Deși prefer să nu mă crezi, chiar m-

îndreptându-se la mama sa. Lucy Fenshaw este o femeie distinsă. Se a fost meritu o preieră de nădăd de mie și tăvăluș și respect foarte mult. Dacă e închipuit ca ar mărește să i se fie locul în casa Fenshaw, nu pot să-i spun decât că te înșeli. Nu-i credea nici un cântec.

Oare? Chiar mă surprinzi îndreptându-se spre semnele răsăritului cu mină și pe a arde, desăvârșit, cu spațiu de lăptos. Se mă îndreptă cu pavya cale an plan. Ii vațese să joace cu pavya propriile ca regie. Sau mă înșeli de data asta.

Ridicându-se, pratinăsa de pe scaun, merge până la miza de toaletă de nucă luă o țigareta din la pacheta de argint și o ținuse cu mare grijă.

E păcat că așa o parere proastă despre mine. S-las pentru că așa cum ai foarte bune ca tot foarte și foarte. N-am fost o seară în via? Strecuindu-se în fața ei, arătând rava a. Aș putea fi și nu ai buria dacă n-ai a a.

Fără să răspundă, se îndepartă de ea, ca ca lăunță la lungă cântec.

Știu că detest modul în care ai fost obligat să te înșori cu mine, dar scopul scuză în viața. Și vorbesc serios, să nu crezi că a să scapi de mine o dată cu moartea tatălui tău. Să nu crezi că datorită a pierit o dată cu pentru că așa ceva nu o să se întâmple. Și vorbesc foarte serios. Dacă mă parăseși, o să spun întreg taină ce a făcut. Mama ta nu e să mai reziste cinci ani să afle că tatăl tău te a vădit că s-a uenipere datorită. Toate or să iasă la iveală. Așa că nu mă să se schimbe. Silas.

Tremurând de furiie, el atinse clanta ușii. Ușa se deschise în urechi, îngrijindu-se în creier, a venea să o credea. Înfuriată pentru că el aproape că eșise din camera sa, confirmase nimic, ridică vocea.

La dracu', Sias! Ar trebui să-ți mulțumești tatălui pentru că nu l-a trimis la pușcărie pe Edward Fenshaw, ca un altul era...

Nu mai putea continua pentru că pe neașteptate el se repulsa și cuprinsă de gîl negru, a lăsat de țîrie, scrișind prin zădărnici cu vocea oasă și amenințătoare.

Am fost învățat că femeile trebuie tratate cu respect dar tu ești mai puțin decît o femeie... mai puțin decît o ființă umană. Tata nu a fost un hoț și știu bine asta. Nu ai fost tu cel care m-a făcut să cîșcături mîndria de pe pătoare... eu alții... m-am lăsat... promisiuni nu mele.

Dădu și se apleca caracterese prea departe. Helen începu să plîngă.

- Înțeleg rău, Sias. Am spus un lucru urt. Lăsa-mă să spun ție că mă țin.

Depart de a o ține, o ține acasă și mai mult.

În provocare, Aruncînd o mîtă dintr-o parte se repulsi să deschidă ușa și aceluiași prag, văzu pe Jack Turner arătînd că lovise drept în mîna.

Crezînd că i sosisse un posibil aliat, vocea ei Helen răsună.

Spune-mi totă plînsa ei, spune-mi că nu am avut nici o intenție rea.

A urmat un moment penibil pentru amîndoi bărbații, dar Jack vorbi și astfel situația se clarifică.

Poți să îmi acorzi cîteva momente? îi spuse lui Sias. Vreau să-ți vorbesc.

Convînsă că era gata să pledeze în favoarea ei, Helen mîngîiea fețele tîndu-se în sinea ei.

Te bine, Sias? Jack observă cu cîtă ostilitate îl privea acesta. Trebuie să vorbim.

Sias încuviință. Jack se întoarse și Sias îl urmă în bărbor. Închide ușa și ordona Jack. Și așa loc.

Când Silas se așeza în fața biroului Jack Larnier și îl privea pe scaunul din piei.

— Te-am auzit mai înainte — și pe ea zise el — lăsa-mă să-ți spun și ți voi spune bine noaptea pentru că ai de ar avea ceva în minte — nu?

Răspundea și pe urmă se să și prăda vânatul. Și se culca.

Câteodată sare calul. Nu putea rău că o repezise. Lăsa-l rău ca îl avea în mână.

Doar că Jack Larnier înțelesese tot perfect.

— E o mare nemernică zise el — lăsa-mă dar câteodată mi vine să o strâng de gât ca murea nece. Și uneori mai puțin. A te-am lăsat să o faci de nevastă în vechi — și să îți scurteze viața de regret. Ai știut foarte se am pentru ceea ce a făcut tatăl tău!

Și așa și în că acesta era șansa lui și i spuse.

— Tu ce e caști ca asta nu merge. Nu a nimeni an fel de sentiment pentru că ea și nu vor avea încredere. Vreau să termin lăsa-mă să ti plătesc din datorie care economie îi ca. Fie că am câștigat ceva profit pentru locația. Știu că mi place la cumpărături și la vânzări. O să scutez și o să fac nevoi. De parcă nu o făcuse deși se gândi el — dar ca să scape de ea — lăsa-mă să pot căpa acestor casa în lume. Am o mare boală care are nevoie de mine dar jure că am un să te ocărățesc. Dă-mi timp și o să rezolv problema datoriei tatălui meu. Știu că ești un om de cuvânt.

Nu lăsându-se pe spatarul scaunului Jack Larnier îl privea pe Silas, dormind și să lăsa-l să aibă un lucru e. Ești bine necedă fac și simțiș gură ai moștenit prăperea în afaceri a tatălui tău pentru că a fost o vreme în care nimeni nu se prăperea. El să încheie vreo afacere. Dar mi place să știu că te învâta și ca ceva de când lucrezi cu mine.

Să nu și pierda speranța

Deci este de acord? întrebă el nerăbdător. Mai așteptez în continuare cu dumneata și te dăruiesc după ce să plătești datoria?

Nu pot să fac asta. E prea puțin. Dintr-o dată se scutură mult și căută în buzunarele lui. Jack respinse. Nu găsi nimic în buzunarele lui. Ar vrea să ceară Oștin de ajutor, dar acesta îl privea și simțea că s-a capătă credința. Iată că în fine a venit din prudență să scape de căminul pe care îl dădea Zăpădășii subînțeleasă. Crede că ar putea fi asta.

Și as vrea ca toate speranțele să se ducă.

Și dăruiești și tu? Nu vei aștepta?

Poate, dar de ce? Tu mi-ai făcut oare pe cap, am avut și mine respinși. Nu trebuie. Se așteaptă odată. Ai avut o foarte bună viață de când ai venit aici. Nu ai să-ți dai seama pînă pînă?

Am pînă la seama în spate. Și as se lăsa în prudență.

Văd că nu mai ai ce dăruia cu tine, dar odată și tu ai avut speranța într-un fel sau altul. Vezi că ai avut nevoie ca să plătești datoria, nu știu cum o să faci, dar o să găsești. Se va da o să se întâmple asta, nimic nu o va împiedica, naștină legată de viață.

Pot să fac asta? Datoria? Nu știu, dar chiar de se va întâmpla asta, dacă n-ai parăseși în stare să nu se oprești, nu deridezi vocea adevărată. Uite ce e. Se va da că vei găsi o cale, măcar așa cum a cerut odată. Nu știu, naștină legată de viață, trebuie să faci după ce ai văzut. Ești în stare să faci asta? O să mă trăiești și să te dăruiești? Nu știu, dar o să se întâmple asta, nimic nu o va împiedica, naștină legată de viață.

Eu nu știu. Și as vrea să te văd pe tine. Adică să te văd și să știu că s-a dat. Nu știu.

Silas ridică privirea și un zimbet se contură pe fața lui copleșită de frumoasă.

Nici nu știu cit de mali

Nu ești obligat să stai aici, dacă nu vrei

Ce? Ce șmecherie mai e și asta?

Du-te acasă, Silas, la și la ceratide și întearce-te în domeniul Fenshaw. Așa cum bine ai spus, a o mama bună care are nevoie de tine. Se putea cu corpul tău pe tala ei. Nu sunt un monstru. O cunosc pe Lucy de mult timp și nu am mai întâlnit o femeie mai bună ca ea. Și a pierdut totul din cauza mea și din cauza a ceea ce am făcut. Nu e corect ca ea să plătească pentru asta. Ia-le ca și tine. Iute-te ce e. Si as și mi cu toți ca Lucy nu e genul care să ceată a tot, dar probabil că o chinăse camplit singurătatea. Mergi în ea la o și pe Heler cu tine. Poate că vrea Domnul, ceva din mătăleia mamei ta e se va l și de ea.

Lui Silas nu i venea să și cretada uechior. Omu' asta care i pretinsese ca pe o răscumpărare alaceristă de succes izbucni în lacrimi. Și deși o mătăle. Si as se întâlnise după atilea prin te trecuse și și totuși o oarecate mătăle pentru el.

O să tac ce am să cred de cuvântă, murmură el și ieși din birou.

Închise ușa în urma lui și rămase lipit de ea, cu gândurile tolburate. Ma întreb... Ceva din ceea ce spusese Jack Turner avea logică. Și ah, ar fi atât de bine să fie din nou la Conacul Fenshaw să fie acolo când mama lui o să vrea să vorbească cu cineva. Ar fi mai bine pentru el să vadă o privire pretensionară într-o amă dăsmănoasă. Și acesta era v leavărul meren considerase că o vizită scurtă după serviciu îi făcea mai mult rău decât bine mamei sale.

Ce să tacă? Trebuia să se gîndească. Da sigur. Mure după ce și și lăpina treaba, o să discedă ca mătăle și. Așa că

spusese Jack Turner, ea nu ar fi cerut niciodată ajutorul căci el era deja îndejuns de sincera și o să-i spună cum stau lucrurile.

Era ultima întâlnire din ziua aceea. Viitorul cumpărător era un tip din sud pe nume Joseph Woodley. Un tip vesel, o față ca o rază de soare, venit tocmai din Londra să cumpere pământ pentru a investi.

După ce-i prezentă câteva oferte, Silas îl duse la locuință unde se afla un vechi depozit în josul străzii Fie den.

Într-un teren important și spusese el chiar în centrul orașului și la un preț rezonabil – deocamdata. Dacă mai aștepta un an, nu vei putea să-l cumperi nici cu o grăază de bani.

După ce inspecta locul de câteva ori, domnul Woodley se scărpină în barbă, își tăgătuie buzele și se gândi un timp ce părți o veste. Apoi spuse:

Foarte bine. O să mă mai gîndesc.

Mă se pare corect. Silas ajunsese un bun cunosător al oamenilor de afaceri, iar ei îi spusese războaie și promiseseră să se întoarcă alături ca domnul Woodley ar proceda ca de obicei, ar pleca revenind apoi cu oferte.

Era un joc și Silas îl putea lăsa la fel ca oricare altul.

Să nu îți ia prea multă atenție, e doar un teren, ca aceștia nu așteaptă. Mai sînt vreo doi interesați de el – care au banii pregătiți.

Zîmbind, Joseph Woodley crezu că e o cacialmă, dar nu era sigur. Era o problemă deosebită. Dacă ezda și mai era într-adevăr alți cumpărători, o să piarda probabil cel mai bun lucru din Blackburn. Pe de altă parte, dacă tînăru ăsta întreprinzător își bătea joc, o făcea cu foarte mare convingere. Era prea convingător ca să și asume riscul.

Bine, răspuse el. Dacă apungem la un preț convenabil, consideră-l ca și vîndut.

Păstrează-ți oferta și o să-ți spun dacă este sau nu convenabil. Nu mai erau alți cumpărători, ar putea că intra-adevăr negociabil, dar învățând o lecție dură din singura greșeală a tatălui său, Silas nu se dădea bătut.

Hm! Domnul Woodley păru impresionat. Am în minte o ofertă trăsnet pentru dumneata! spuse el. Nu contează pământul. Caut pe cineva care să conducă afacerea din sud pentru mine, și din ceea ce am văzut în ultimele două ore cred că aș ajunge departe cu dumneata.

Silas îi mulțumi pentru compliment, dar spuse ferm:

Nu sînt de vânzare. Nici de data aceasta, gândi el. Și nici altă dată!”

Pacat! Era ceva deosebit în acest bărbat, tînăr și dinamic, cu o fire deschisă, sinceră și cu o putere de convingere care să-l țină pe client interesat. O, da, avea tot ce i trebuia unui om de afaceri. Nu prea ai nici un viitor aici! îi spuse Joseph Woodley lui Silas. Ar trebui să fii în sud, acolo unde e răst de bun mușci. Ar trebui să fii acolo, *cu mine*.

Dar Silas nu putea fi înduplecat.

Aici, în nord, sunt ce e mai bune ocazii, răspunse el, gesticulînd. Încă sînt disponibile suprafețe considerabile de pămînt bun, iar ritmul va crește brusc. Și cu cît e mai puțin pămînt de vânzare, cu atît vor crește prețurile. Fiecare teren de calitate superioară cum e ăsta, va cere un preț pe măsură. I se amînă ră ochii, gîndindu-se la schimbările grozave din viitor. Și cînd toate acestea se vor întîmpla, vreau să fii acolo în miezul lucrurilor.

Profund impresionat, bărbatul mai în vîrstă îi strînse mîna.

As drum lung înainte, spuse el. Îmi pare doar rău că ai reluzat oferta pe care ți-am făcut-o, de a te alătura campaniei mele.

„Va sunt recunoscător” îl asigură rapid Silas. Dar și multe angajamente. Ceea ce avea de fapt era o piatră de moară legată de gât în persoana lui Helen Turner.

Nu am nicio îndoielă în privința asta. Căci Silas refuză mai mult, cu atât Joseph și îl dorea și mai tare în echipa sa. „Dar meet înțel prăzi maimula” se gândi el, zimbînd. A numele meu și adresa de la birou, insistă el. Anunța-mă dacă te răzgîndești. Peste o săptămînă, un an, nu contează. Pentru cineva ca tine, va fi întotdeauna în în compania mea.

Pînă atunci, avem ceva treabă alături ai mei, Silas.

La ce cîntă te ai gîndit? Woodley își increți buzele, așteptînd.

— O știu deja!

Niciodată nu plătește prețul cerut.

Va trebui să te apropi destul de mult de acest pret, a tău, o să faci propunerea a lui, va.

Își iștet, ce pot să zic. Cineva l-a învățat pe tînărul ăsta foarte bine! gîndi Woodley. Și tot cineva — a făcut să fie aspru, chiar și cînd zimbea — era acolo, în ochii săi negri, ceva de om bîntuit.

Acel și atunci, afacerea a fost încheiată. A fost făcută o ofertă și apoi refuzată, o contra-ofertă și câteva ajustări de pret, și au ajuns la o înțelegere.

Nu lasă iarba să și crească sub picioare, tinere, de altă lucru, am putut să mă conving. Stringîndu-i mina lui Silas, Joseph Woodley își lua rămas bun. Afacerea fiind încheiată, sunt a tine la birou să semnăm hîrtiile, și pentru Dumnezeu n-ai mai batut palma așa repede în viața mea, și nici n-ai mai fost vreodată așa aproape de prețul cerut. Părea că biroul o avea despre Silas spunea cu frecate minul. Să nu ațîț, ce și ai zis, dacă și schimbă hotărîrea.

Despartîndu-se, domnul Woodrey se întoarce la treburile lașteplărie timp ce Sîras dorește să parcurgă pe jos cel puțin un sfert pînă la birou. Cînd era deja cître jumătate de noapte, el se așchază repede și să plece spre Casa Fenshaw unde are să reflecteze și să hotărască ce va face.

Lucy era lângă fereastra de la bucatărie cînd își văzu fratele pășind pe alee.

— E Sîras! — strigă ea, ca chipul strălucind de bucurie întors spre Cook. Cheamă pe Maggie, te rog, spune-i că trebuie să mă întorc în salon.

Da, doamna. Deși i se adresa la Lucy într-o manieră protocolară, apăsuseră să se cunoască foarte bine. Era o prietenie tată și deosebită între două femei singure, ceșcivînd din două medii diferite.

Într-un clipă Cook se grăbi să-și iasă din camera pentru a reveni cu Maggie. Nu mai trecu mult timp și intră și Sîras.

— M-am gîndit eu că te găsesc aici! — amăstria el pe Lucy. O deranșă pe Cook, știind prea bine că e ocupată să mă facă immonalele și plăcinte cu mere. Asta în cazul în care nu a uitat.

Făcîndu-și ochiul bucatăresc, zîmbînd văzu că aceasta se înroșise puțin.

— Dă-mi pace, domnule Fenshaw. Îl știu de mult și îl știu că pe copiii ei. Cum să uit de plăcinta dumneavoastră cu mere?

Sper că fac și crema de oua.

Bineînțeles. Chetînd, se întoarce să scoată plăcinta din cuptor, într-o secundă camera se umple cu cea mai grozavă aromă din lume.

Bună, fiule. Întinzîndu-și obrazul pe traian sărat, amintuți Lucy prîmse apoi că de fiecare dată cînd venea cînd vizna. Manevrîndu-și scaunul, Sîras o împinse să se îndrepte.

Cum te simți azi, mamă? I se păru că arăta cam palid și nu pentru prima oară în acea zi, avu remușcări.

Bine, mami, ea. Am tot sporovăit cu Cook. A tăcut fursecuri proaspete și am băut ceai împreună. E așa de drăguță! Îmi povestește întâmplări din viața ei. Văi, nu mă ai crede ce lucruri a îndurat!

Și atunci, chiar în acel moment, auzind-o rîzind tare, își dădu seama că de singură era. Așezînd o lîngă loc o întrebă curios:

Cît de des cobori tu în bucătărie?

Tăcu un timp, înainte să recunoască cu o voce slabă:

Aș vrea să cobor zilnic. Cook e înfrînat, nu ca femeile care pretind că mă caută din simpatie. Tot ceea ce vreau să vada domeniul Fenshaw și să mă impresioneze cu bufa or studii și fără sens. Pă-ăvrăgese, coteolăcesc și zimbesc, cînd de fapt n-îmi rămîne de spus. Îrăscuime, se mai vede că mi puțin. Mă întrec așa de bine cu Cook, singura diferență dintre noi e că eu am fost mai norocoasă decît ea.

Așezat în fața ei, Scias se întreba cum putea spune așa ceva cînd nu de mult, sotul ei albit se sinucisese. Și acum, atît o femeie, într-o condițiune stăruitoare care avea cîmpul ageră și atît de mult de oferit lumii, iar în mai puțin de un an viața ei urma să se închidă. Nici nu îndrăznea măcar să se gîndească la asta.

În timp ce ea se așeza mai confortabil, el îi studia fata pomelii obrărilor și mîndria de care dădea dovadă. E frumoasă și bună, fără aere care să întunece gîndirea. Iubea oamenii pentru ceea ce erau, nu pentru ce aveau.

Inevitabil, gîndurile îi zburară spre Cathleen. Se gîndi cît de mult se asemănau femeile acestea două. Și de aceea le iubea așa mult.

Aproape imediat după ce se așezaseră Maggie și Lucy în fața mesei, ambele ca sint gata și plătina cu mare și crența de ouă și crența de ouă servite în sufragere.

Pentru numele al Dumnezeu! rise Lucy. Sunteti, aș zice, deș și în o masă aici, nu ar fi de mare ca crența de ouă să fie dar adărușe să spun că nu descoperă.

Lui Maggie îi veni să creadă.

Adică vrei să va adac mîncarea aici, doamnă? Cu ochi colhași și gura arg deschisă, var de a una la alta. Lui Cook îi va face plăcere de oc asta.

Maggie parca ar fi de îngrozită, încît Lucy se răzgîndi.

Bine, dragă. Vor merge în sufragere. Multa neșe. Lui Cook.

Grăbindu-se să transmiță mesajul lui Cook, Maggie se împiedica de doua ori o dată de marginea patului și încă o dată cînd ieși pe ușă.

Mă scuzați, doamnă! strigă ea, și imediat se izbi de ușă și de hol, nu vaza de pe ea și luă zborul, dar o prinse o mîtă îndemnată, făcîndu-se pe cer din via admire.

Pe Lucy o prîmîsă.

Trebuia să se ducă la crență. Aducîndu-și aminte de cîte ori îi distrase Maggie cu cloyneri și crențe bunești. Si as o aprobă.

Plătina cu mere și crența de ouă erau delicioase.

Trebuie să recunosc că n-am mai mîncat așa plăcinte în viața mea, admise Lucy, punîndu-și ios în gură. A meritat să fie servită cum trebuie, nu crezi?

Pe toată durata mesei, Silas o urmărise îngrijorat.

Oare ar trebui să îi spun că crența de ouă e de fapt, o pîrtică și e blind.

Știind că văzuse dincolo de preținsa ei bună dispoziție, Lucy oftă.

Dacă chiar trebuie

Vreau să stam lângă foc și să vorbim, doar noi doi

Despre ceva amănunțit. De parcă nu știa!

Despre tine. Radu nădu se de pe scaun, acoli maa,

ajutând o cu scaunul pe rotile, o ruga pe Maggie. Adu-
 țu-și roș, o cană mare cu cafea în salon.

În timp ce parcurgea zădărnica m-așa se întreba cum

aburaze subiectul singur atât de liber de ne cearcă disc-

și independență.

Din seră simplă ca după ce le-a fost servită cafeaua și c-

se închise lăsându-și gura. Lucy însă și să deschidă subiect-

Mă e dor de tatăl tău spuse că e o deznoadă de proastă

pe care Casa Henshaw nu mare la te țara ei.

Ce sălerind că m-a bătut să lase să vorbească acum

și deschise sufletul amănunțit. Și așa căscăta în lă și

turna cafeaua și a oferit o ceașcă.

Și de tine mă e dor, murmură ea. V-am pierdut pe

amândoi deodată. Și tu căvi și m-a vezi de fiecare dată și

mulțumesc pentru asta dar cile-ștă că s-a parat alt legeala.

Iată, în pară rău l de neieriat să te îngrijorez așa.

Aplecându-se, Snas o lua de mână.

Mă e curcă m te adesta mnt spuse el amândoi se a-

cit trebuie să l de singură și crede mă că mă gîndesc la

timpul la asta. Vreau să ti fac o propunere. E ra împede ac-

ea, alt Helen, cit și tatăl tău avuseseră dreptate. Mama ta

avca revole de e acolo, cel puțin pentru o vreme.

Lucy spera să l e ceea ce credea.

C e vre să mi propui dragul meu?

Nu te mînt de vorbă ca se des-șe că și mînta Helen.

Traversand în grabă camera, venind cu o spră Lucy și o cană

de obraz.

„Edna lasă mâna asta!” cîntă ea din ce în ce mai tare
 silas pemu in sinea lui. „Ce dracu' cauta aici?”

De cînd Helen devenise sotia lui Silas, Iacov meargase
 repateri s-o paca, deși simtea o anumită răceală în casa ei
 și această lucrare era ceea ce o îngrijora foarte tare.

Buna Helen Zumbert, urma să o trada. Ce drăguț dă
 urea la ea să veniți să mă vezi. Înviind-o lângă ei, pro
 moasă cum Helen se așază lângă Silas și acesta începe
 să se tragă mai înapoi. Despre ea vorbeam Silas? În re
 la și considerind că nu exista nici un motiv să aibă secrete
 mai în fața celui alt.

Silas pase punctul pe i

„Nu spunem de goală și s-a părut că s-a zădărnici
 auzim și n-a gîdeam.”

Înainte să poată explica Helen se băga în vorbă

„Cred că vrea să te întrebe dacă ne putem muta în
 numirea.”

Helen? Iritat de intervenția ei, Silas își ascunse
 adevăratele sentimente schimbînd și repede tonul, sugerînd
 auzibil. S-a cam răcit calea. „A vezi, dacă poți face ceva?”
 „Nu mai avem nevoie de o casă.”

Aruncîndu-și privirea asupra Helen, se precipitat afară
 furioasă din cauza intoleranței lui față de ea. Iure compensată
 de faptul că visase că ma de pect era pe cale să se realizeze.
 Odată mutată în casa Henshaw, nici chiar un cutremur nu ar
 putea-o de acolo.

Se uită la bogat de dinvarul său. Asta era altceva. Tradiție
 este un loc deosebit. Era într-un loc unde avea să fie cineva
 în sfîrșit. Luînd ea vorbă despre ea, făcînd pe ca cîntă la fa
 ce pe strada. Mămăra propria nime. Helen Henshaw
 „numina a se Henshaw.”

Cu un soi de nebunie își puse bratele în talie și începu să învîrtă ca tîlchezul de părcă toate ar fi fost deja a ei. Apoi, obosită și un pic ametită se propti de ba „stradă” și nu este încă a mea” mormăi Helen întunecîndu-se și încurcîndu-se. „Încă nu poate fi a mea.”

Nu era prima dată cînd această idee înflorea în mintea bolnavă. „*Nu atîta timp ca Lucy Fenshaw e în viață.*”

Fără nerăbdătoare și cînd Helen Turner era nerăbdătoare, nimic nu trebuia să stea în cale.

PARTEA a II-a

IANUARIE 1901

OVIATĂ NOUĂ

13

Visul o trezise: aceeași vis neliniștitor pe care îl avusese de nenumărate ori. Se făcea că ea și Silas înota în lac și, dintr-o dată o umbră ntărească cobora peste ei. Începeau să se cature pe mal, și de fiecare dată umbră ntărească îi trăgea napoi. Era o zătrumoașă, dar de câte ori apărea umbra soarelui se usca dea după nori și se făcea frig.

„Da-te înapoi, Cathleen!” striga Silas. „Da-te spre insula, dar ea nu-ți putea paras. Dacă tot era să moară, vroia să moară împreună cu el. Umbra se mărea din ce în ce și ea de fiecare dată, îl auzea pe Silas strigând: „Da-te înapoi, Cathleen! Pentru Dumnezeu, da-te înapoi!”

Acesta era momentul în care se trezea mereu.

În zori zilei, lumea părea că se scaldă în lumina soarelui strălăcitor de zărnă. Vântul de ianuarie se arăta în timpul nopții și acuma un calm desăvârșit domina pretotdeauna. În mintea lui Cathleen nu. Pentru ea nu mai exista nici mișcare și nici pace de cînd părăsise tot ceea ce iubea.

Leșă lăptul din pat și se aruncă spre Megan, care stătea zgometos, ca de obicei, aproape atîrnînd din patul ei și mișcîndu-se gata să cadă pe podea în orice moment.

Zimbînd, Cathleen porni spre chiucetă, năsa ascunse de o perdea, unde obișnuia să prepare ceaiul și mișcîndu-se ca

ut, necate de pe perete arătau că din cînd în cînd M
aprinseșe plîm

Suficient de mare, pentru ca cele două femei să aibă le
spațiu și de ascundea plăcută camera era largă și înălțată
cu o baie mică a un capăt și o chimenă la ceălalt. Fereș
largă din față dădea spre George Street, o magistrală flanc
de fabricule—un producător de firme, o fabrică, o cazin
mică și ciudată care făcea cea mai bună încălzitoare d
întreaga țară, și o potcovărie. De dimineața pînă noap
toate erau de oameni și vehicule strabăteau strada în lă
mînat. Era o procesiune constantă și zgometul care o însoț
părea că nu se mai stîrșește. Dar lui Cathleen îi plăcea. Nu
fi obosită năvălă, urmărind forțata de jos

Ce la ta țereastră principală era în fundul camerei, o
panoramă a râului. Erau și alte ferestre mici care nu
deschideau ușa în baie și a ta în bucătărie.

Cathleen și Megan s'au îngrozit cînd au văzut pentru prima
dată camera. Pentru că acolo fusese un depozit maresc
puternic a imed iar pereții erau brazdați de mușegai.

— I-a voastră dacă o doriți, le spusese domnul Treat. Am
sau nimic.

Au acceptat-o cu mulțumiri și s'au apucat s'o transforme
într-o locuință. Mușegaiul a fost curățat, încăperile aerisite
și pereții acoperiți cu două straturi proaspete de vopsea albă.
La ferestre atîrnau acum perdele drăguțe iar pe jos s'
întindeau carpete colorate. Jessie îi trimisese lui Cathleen
poză cu o căsuță de paie. Și o grădină în față pe care o atîrnase
deasupra șemineului iar de cîte ori o privea se gîndea acasă.

Pe jumătate adormită umplu ceainic și îl așază pe plîm
Apoi pregăti o cească, o linguriță de cea pură și o jumătate
de linguriță de zahăr. În fiecare dimineață același lucru.

oacă de ceai, o felie de pâine cu gem și o jumătate de lăptăș
porțucă la masă pentru a-și pune gândurile în ordine înainte
de Megan și o trezească de a bine ea cu întregul ei
făcături. Nu mai întâlnise niciodată pe cineva care să-l
aștepte ca întrebări de pus.

Se mulțea spre masă și tresări când o văzu pe Megan
încercând să-l găsească în pat.

Megan făcea ceea ce striga ea cu voce ascutită: "Tufă mă
de uscat, că aș putea seca oceanul!"

La pe-a-meu spusese Cathleen amabilă: "Imi fac alt
când e ceva mină de mai târziu se întoarce din bucătărie,
Megan stătea aplecată peste masă, căsănd

De ce nu-mi ai spus că e de abia șase jumătate? gemu
rău.

Nu ai întrebat? Stind o fața ei Cathleen sorbi din cenă
herburi. Oricum credeam că vei să te trezești mai devreme
Mă trezește? Mă trezește? căsănd ea cu un nou

Mă dormi o oră dacă ești chiar atât de obosită
Cathleen privi spre ochii umflați și părul său albu
Megan și zâmbi

Ar-ai de pără că ar fi nedreptățile o tacheată

Un Megan privi fata dragulă a Cathleen și ochii
luminoși și părul bogat care i se ondula natural în va-
rădine, fără de toate pentru că pă o rădă. Apo se gîndi
A era cea mai bună persoană pe care o într-o se vrea odată. Iy
amintea cum la începutul șederii lor aici i se întâmpla adesea
să o găsească pe Cathleen plângind și cum de multe ori după
aceea se trezea dintr-un cosmar transpirată și tremurând ca
o frunză. Și n-o mai învidie

Ei bine Megan? Cum ce ti-ar place să faci azi?

Abia acum realizând că era sîmbăta dimineața Megan se
dezmetici brusc

Într-o Dăcă Norman Trent a spărat podobele și a vădit
bune camerele: avem tot weekendul doar pentru noi.

Era ca un cine cu două cozi.

Cathleen rise

Deci ce ai în cap?

Gîndește-te Cathleen: o îndemna ea cu un zîmbet de
satisfacție, putem răscoli prin Petticoat Lane după plăci
în mui, fără să vedem să vedem pe domnul Trent. Căci
apoi, amitați perfectie. MI CĂN. De câte ori să-ți spui
lar și ars afurșele alea de păsărele! Iar căptoarele sînt
ingrozitor de murdare! Dacă mă ar veni cîndva acum, m-
a pierde namatite din afacere peste noapte.

Cathleen rise din nou.

Sînteti cîndoi la fel de răi! El striga la tine: "Striga
el." Nu știu care dintre voi doi e mai rău.

Lăsîndu-se pe spate, Megan chieotă:

Altfel e, bătrîn, chiar așa rău.

Într-o clipă, Dan trezeu remarcă Cathleen:

Nu știu ce nesimțit fi fi: dacă nu ne-am fi întîlnit
întîmplător cu născă-lui la King's Cross și ca nu știu fi, cu
seama că sîntem pierdute și zapăcite. De atunci, ne așază
sub aripa lui protectoare și a făcut o cu-mîndre născă.

Adevărat e că mi place de el. Brusc o amîniță se p
în ochii lui Megan.

Căci ea e vorba de ceva *mi mi* observă, stăta
Cathleen. S-ar zice că ești îndrăgostită de el. Și sînt convinsă
că și ci sînt aceași lucru pentru tine.

Megan se înroși.

Nu fi nerăbdător cu ei: sînt perfect în mîna mare de
cînd.

Căci ei sînt adevărați. Spre deosebire și cînd na? li în
sigur nu mai mult.

— Cathleen?

Ce mai e acum? Megan întotdeauna se alegea să se frământa pentru un lucru sau altul. Dar Cathleen o rotea și avea grijă de ea ca de o soră.

De ce crezi că Norman nu s-a căsătorit până acum?

Ți-a spus de multe ori? A fost prea ocupat să și pună în picioare afacerea.

Muncește din greu. Ne întoarcem în toată noaptea acasă și el încă mărează, apoi ne trezim dimineața și el de-a nouăcește și se așază de colo-colo. O să cada jos într-o zi, tăcându-și poartă de grijă.

Asta înseamnă să ai o brutărie. Cathleen și-a cumpărat bine acest lucru. Trebuie să gurezi, pînă tîrziu, să pregătești pînă și pentru ziua următoare, iar apoi să te trezești de rîmă pentru a aprinde cuptoarele. Nostalgia o mîntuiește și se tăcu dor de casă.

Ți-e dor de brutărie, de familia ta și de toate celelalte? Megan văzuse cum în ultimele săptămîni pe înăsură ce sarcina avansă. Cathleen devenea din ce în ce mai tăcută și îi ardea să te întorcă la Blackburn?

Cathleen dădu din cap.

— Uneori.

De fapt îi era dor tot timpul, mai mult decît putea spune. De casa ei, de tatăl ei, de Jessie și de Silas. Mai ales de el. Cu fiecare zi care trecea, copilul din ea se dezvoltă și se mișcă înăuntru și deși îi oferea un soi de mînjumire, nu putea compensa faptul că îl pierduse pe Silas, și o dată cu el și viitorul altădată ei, cit și al copilului.

Vocea lui Megan o întrerupse.

De ce crezi că mă place?

Cum? Cathleen era piecată cu gîndul departe.

Norman Trent. Chiar crezi că mă place?

Am văzut feța în care te privește și sunt absolut sigur că Norman Trent s-a îndrăgostit de tine și e bine că tu, Cathleen, observase că Megan înflorise de când veni în Londra. Faptul se rotunse zimbetea marelui și anevoie în sine se marea treptat. Era plăcut să vezi asta și Cathleen se bucura pentru ea. Poate că să te strige la tine și amănunțit că te trimite pașii mapon dacă nu ești fala de... că nu ar face asta neînțelegătoare.

Megan schita un zimbet timid.

Poate că nu.

Cathleen se ridică și traversa camera pe lângă ușă. Jepe pe pat și Megan observă că satul ei se vedea în nămolul mândrit. Fără de căi Cathleen mai putea distinge alte femei. Ingerșomă întrebă:

A spus ceva despre tine...? Arată spre bufa uită a prietenei ei. Când e fermă cu?

Cathleen deja ramura zilele din calendar.

Dr. Armitage a socotit a ține data când ar fi fost văd. Zicea că ar trebui să fie cam pe la sfârșitul lui aprilie. Cât mai ai până va trebui să începezi lucrul?

Încă nu e cazul. Totuși, asta o îngrijora pe Cathleen. Ar trebui să fie în stare să lucreze pînă la patru săptămîni înainte.

Și apoi ce ve face? Vreau să zic, după ce o să se nască copilul?

Na sînt sigură de aceea pînă de parte fiecare bănuț al dorește cu o speranță să stau macar puțin timp cu copilul. Economii mele nu mă vor ține prea mult așa că va trebui să încep lucrul imediat după aceea. Măcar de-as putea găsi temeră curată de încredere care să aibă grijă de ea. E camai dacă... și dar... și dacă ar fi fost să spuna adevărul. Cathleen nu prea știa cum o să se descurce cu toate. Chiar

având o pe Megan, ca care să stea de vorba, se simțea mai ușor și se relaxa. Era greu să aștepti un copil într-un loc strălucitor, în fața tatălui tău în patul acesta și ca propriul tata ca tu să poți să treci nici un moment fără ca lui Cathleen să nu te deranjeze.

Megan zimbi și Cathleen vru să știe:

Ce te amuză?

Ai spus „ea”. Era ca un copil care tocmai descoperise un secret. Chiar mai mult decât când ai vorbit despre ce prieten ai spus „ea”!

Era cîndat, dar Cathleen se gîndi se tot timp, a hebelăgia a cău fiind tata.

Por și simțim mi a scăpat! zise. Ești sau ba?, nu amuză atîta timp. Tată toate degetele la mîini și picioare, și să f. frumos ca tatăl său.

Niciodată nu m-ai spus cine este tata.

Cred că e mai bine să nu știu.

Pot ghici? Megan era un adevărat diavol, când era vorba de jocuri.

Cathleen nu o încurajă să continue, dar Megan spuse:

Este Silas Fenshaw, nu? Am văzut cum vă privea, în zori aceia la hotel. Se uita la tine într-un fel deosebit, nu așa? A profitat de tine și apoi te a aruncat așa cum faci toți tinerii rășosul și a făcut mendrele cu tine și acum nu te mai vrea. Te accezi și fugi.

Adormită ori tăcere? Cathleen își privea fix ceasca de ceai.

Nu voi spune nimănui, dacă asta te măcina. Megan nu se fi arătat nici un gîd și n-ai fi spus nici un cuvînt care să o deranjeze pe Cathleen. Acum văzînd fata îndarîntată a prietenei sale își dorea să și ti ținut gura. Uite, mi pare rău. Nu e treaba mea.

Nu face nimic. Megan răspunse că m Cathleen din
 e cum crezi tu. Ea și Silas ne-am iubit. Încă ne iubim. Nu
 că nu a fost să fie. Amindoi venim din medii diferite.
 Înțeleaptă nu pomeni nimic despre înțelegerea care îl fă-
 pe Silas să intre într-o căsătorie neferică. Chiar și tatăl ei
 s-a împotrivit relației. Mi-a dat afară din casă. Copiesc
 emoție. făc o pauză. E o poveste lungă.

Au timp. Dacă vre să mi-o spui.

Cathleen clătină din cap.

Marhine nu! Nu că nu ți-ai avut încredere în Megan.
 Iar însă prea devreme. Prea puternică amintirea și ne cer-
 se împăcase cu ea. Iasay.

Rămăseră tăcute un timp. Amindouă sorbindu și ceai.
 Megan rupse tăcerea.

Eu ai spus că Norman că s-ar putea să lipsești tre-
 după ce naști?

— Încă nu.

Crezi că o să ți păstreze slujba?

Cathleen spera că da.

Îți amintești că i-am spus că sunt însărcinată atunci
 când mi-a oferit promovarea aceea iar eu a spus că nu trebuia
 să mi fac griji. E bine. De atunci nu am mai apucat să discut
 cu el despre asta. Dar gîndu o preocupa și era un motiv
 îngrijorare pentru ea. O să vorbească din nou cu el luni. Promisi-
 ea. Să mă asigur că se va ține de cuvînt. Sunt convinsă că
 totul va fi în regulă.

Și cu aceste cuvinte, subiectul fu închis.

O oră mai târziu, spălate și îmbrăcate, au strins mâini
 și au făcut paturile și au făcut curățenie în cameră. Gata cu
 plecare, Cathleen o întrebă pe Megan.

Au stat tota? De multe ori se întorsese după ea când ea se afla în fața ei.

Ah, punga încă! Traversând camera Megan o văzu din nou chiar în fața ei.

În timp ce se așezase Catherine observă un om în vârstă statura în brăcat într-un costum dungat stătea pe treptele scării și la clădire.

El Norman o tachina ca pe Megan. Se prefăcea că se uită la zugrăveala dar de fapt spera că i va recorda anii în care îl văzuse pe tatăl ei.

Termenul. Dar și Megan zâmbea. Bănădămintă. Iubimă. Trent spusese că i se pare că și în fața ei ar fi căutând să găsească Megan să treacă în fața ei.

O astfel de foarte fine. Exprimant și simplu. Norman Trent nu era interesat de femei. El nu a suferit singur pe care el lăsa doar pentru a se certifica. Nu mai are decât în fața ei se potrivește ca să ai putea căsători dar, de când o cunoștuse pe Megan începuse să sperie.

Veritabilă zugrăveala nu i spusese Catherine răstălmăcirea. Da. Trebuie să spun în sus. Nu mă gândeam să cheiească prea mult bani pe lașada dar nu privea aici. Atragându-l de altă parte asupra lui pe lângă întrebare de unde căzuse țene în fața ei. Mă gândesc că teată lașada ar trebui reținută dacă îi vor repara acolo. Întorcându-se brusc spre Megan întrebă: Te crezi Megan?

În fața pe neașteptate Megan se întoarce. E sperdută și se bilbrindu se spune repede.

Sunt sigur că nu am nici o idee despre patet și zăpăci.

Încercat de răspuns, el răspunde că tata i vorbea în fața ei.

Aşa şi trebuie. Zugrăvul este totuşi o treabă de bărbat.

Ei atunci plecăm. Cathleen se gîndi că ar fi bine să-l lase pe Megan să leşine. Mai bine ne-am grăbi să venim să prindem tramvaiul.

Atingîndu-şi pălăria moale în chip de salot, el încuviinţă.

Să nu chertuim mult, sau o să mă faci să cred că plătesc prea bine. Le privi plecînd, şi ar fi dat orice să-l pîceat cu ele — sau cel puţin cu Megan. Mădula şi ateptă cheamă zugrăvul afară din brutărie. Vezi zidul acela sus? Mă gîndesc să re-lac intr-oaga latada — spăscu-e. Dar nu s-ar fi, din bani, aşa că să nu-mi ceri vreun preţ prostesc, că chie pe altcineva. Atîntîndu-şi cu degetul îl avertiză. Să nu-mi arde zugrăvul afară în Londra, care caută o scapă, decît franze în cuptorul meu.

În timp ce el se cîntă cu zugrăvul, Cathleen şi Megan se prăvălă pîne de speranţă.

Peticoat Laine păzea că venim! Cathleen face amîndouă o lăară în jos în stăz, George cu doi copii, în călătorie în Jara Mîinilor.

Cînd coborîră din tramvai, la capatul pieţei, Megan îmboldi pe Cathleen.

Mişca-te, altfel pierdem toate chispîrurile!

Cathleen trebuie să-i reamintească că nu mai era atît de subţire, şi agita ea în urmă cu şase luni, şi Megan îşi ceri scuze imediat.

Ei atentă la cîini, o avertiză ea, observînd o haştă de nădăneze, în faţă. Or să te apuce imediat de pie-or dacă te fereşti rapid.

Nici nu termină bine de vorbit, că o corecţiune mare şi neapărat o zbughi dintr-o strada laterală, pe lînga pie-oare, te ci

Vezi, cu printr-un spas' împotriva ei se cufunda
 cordărie de vânc. Ah, diavoli mândri! Deznădănuții
 și trece lăpă pârta le au de bordura treburilor
 fre de dantă tu, și de moarta ce nănseta în glorie
 unil lor — și prindea vânc și barbati singurda și at
 le ne — și nu se și dădă din cante și lăpă
 și pusea de la o tarabă la alta, O formă de viață și un moier
 pînă la cu poartă de mînă de al sraz

Parcarea este o mare provocare la grădina zoologică, iar se
Măgan, în timp ce fuge de se găsește ca nu se mai distinge
ca de vestrete.

Travata de mte se adrepta spre cea care neareata
trezita si truit - bucatade carne la porc pentru prinz
si dimineata si o pectene de papuci contolabii pentru
fathcen

— Sat a tel, cu o pecete bună care exobuzna și a purla
relația Măgar. Nu așa stăteau în 1984.

Bănuieț că da. Se simțea și pânzilor. Cathleen își freca
părul arde, amortite. Dacă nu făcuseră asta în aprinse șase
luni și ar fi avut preferințe care te scutură prin tine, alăpăta pur și
simplu și tu ai un flat pe care e cunoscută ba oare.

Ca să spunem adevărul: cât de curat și fastidios să fie
de prosta așeză patinată.

Rayana! Megan se oltărise cu capetele ei în băta pentru
a o îndouă

A se fată la fel de roșu ca pălărelele din suc și ta mure ca murelele — o cășcă mare de suc și o prăjită este sigură că te simți bine.

1. *My name is not a name* (oneen zand; rautak)

 2. *Let the day be a day* (oneen zand; rautak)

Unul o mase atara enorma din prapstura ei. May in se 150 21
si ca

« Cum? »

Ai întrebat dacă mă simt bine în reamint. Cathleen a făcut dacă nu mă simt? »

Te aş lăsa şi aş fugi.

— Sînt sigură.

Adică nu lăcînd cu ochiul. Megan arată către un bărbat elc şi gras de la omasa a şurata. Te aş vinde ta pentru a şiling.

Riseră tare şi harbul privi spre ele.

— Dragulă? nu aşă întreba curioasă Megan. Cînd omul îi răspunse cu un accent străin. Cathleen trebu să pr vască la a a patle cu acesta să nu i observe zîmbul.

O s-o neare răd de tot odata o avertiză că j. Megan după ce omul pleca. Cînd te am pîlbat prima dată era m şi speriată, şi acum uita te la t ne ne bună şi obraznică.

Megan rîse.

Îl din cauza companie pe care o am' eu p ea şi ce ai fi putat Cathleen să răspundă la asta.

C am pe sa ora tre deciseră sa se înt arcă acasă.

Îşi faceau drum printre tarabă către staţia de tramvay. Nu apatent de nică eră o trasura trecu în viteză prin zind coşul. Cathleen şi trînd-o la pîmint.

Din feriente mîta tarabă ci dom şovata şi zîndu ta Megan o ajută sa se ridice. Ceva mai sus pe şirada, trasura se opri s un copru masiv cu o faţă p acasă cubu ri care pîntinu se grabă spre ele.

Putea s-o ucazi? Megan şia gîti p m nă d ecia se Putea sa şi p arde cop.

C oşul tar Cathleen se înstărnise şi fruce c erau ruptay ran şi storete.

Sint bine, îi spuse ea bărbatului scuturându-și hainele. Dar Megan are dreptate. Nu ar trebui să mergi așa repede pe aici, cu piața în apropiere și copii luând în toate părțile.

Esti sigură că nu ai patit nimic? întrebă intr-un barbat surprins de remașcări, și Cathleen continua să-i asigure că nu. Lăsa-te de te-asa pe tine și pe prietena dămnă și va duce unde doriți, se oferi el. Lăsați-mă să fac încă ar alt.

Cathleen ar fi vrut să meargă cu tramvaiul, dar Megan văzu interiorul trăsurii și i se păru că era destul de mare.

Ar putea să ne ducă acasă, o îmboldi ea și Cathleen trebuia să accepte.

După ce se urcă în trăsură, străbătut în ceru vizitator să i ducă înapoi în direcția pieței.

Și mergi încet îi avertiză el. Așteptați-vă puțin doamnelor. Mă întorc în câteva minute, le spusesese, și se făcu de cuvânt.

Reveni cu un coș plin cu fructe.

Cu scuzese de rigoare, zise, și îi puse la picioarele lui Cathleen.

Mulțumesc, dar nu trebuia. Dătr-un motiv ciudat și în pofida faptului că trăsură lui o trinsise la pământ, Cathleen simți că începe să-i placă.

În scurt timp ajunseră pe strada George.

Aici locuiți? Dându-se jos din trăsură pentru a le ajuta pe cele două femei să coboare, privi în josul și susul străzii. Dar nu sint case. În locul acesta erau cai și șarele, ducînd și aducînd marfă. Se mai auzeau zgornotele produse într-o fierărie, iar altundeva doi oameni se certau pe prețul fierului.

Locuim sus, deasupra brutăriei, îi spuse Cathleen.

Și lucrăm jos, citiri și Megan. Patronul nostru, domnul Trent, este un om încîmător.

Cînd se despărțiră, străinul le spusese:

„Mi-am luat libertatea de a-mi pune numele și adresa în coș. Dacă vreodată aveți nevoie de ceva, anunțați-mă. Și, ca asta pleacă, zimbînd și făcîndu-le cu mina de parcă le arăta cunoscute de o viață.

O dată ajunsese înăuntru, Cathleen și Megan începură să scoată ce aveau în coșuri.

„Uite! Megan găsisese plicul. Aici e. Sînt bani aici! O grămadă de bani! Sîrîga ea, arătîndu-le cele două monezi de cîte o guinee.

Nu le putem păstra, ripostă Cathleen care nu dorea să accepte o astfel de sumă de la o persoană complicită străină.

„Sigur că putem! Megan ar fi dorit să cumpere vase noi de gătit sau niște cuverturi pentru canapea. Ba chiar o să ne rămînă și ea să cumpărăm leaganul acela drăguț pentru bebeluș. Știi tu care ăla pe care l-am văzut în vitrina magazinului.

Nu, Megan. Cathleen nu putea fi înduplecată. Trebuia să ducem banii înapoi. Nu-l cumpăștem pe acest om. Ar putea fi oricine, și el știe unde locuim. Acum mi s-a dorit să fi venit acasă cu tramvaiul. Dar ar fi băgat mina în foc că era un om cumsecade.

Megan se gîndi că greșește și i-o spusese:

„Doar nu crezi că o să ne ucidă în timp ce dormim? Nu! O ironiză ea. Căutînd mai bine în plic găsi o carte de vizită „Joseph Woodley” citi ea. „Terenuri și proprietăți de cea mai bună calitate.” Citii mai departe. „Biroul său este situat pe strada Liverpool.” Puse cartea de vizită deoparte și îi spusese Cathleenei: „Vezi, e om de afaceri, nu Jack Spintecător.”

Dar Cathleen nu mai asculta, cu atenția în altă parte. Cînd Megan aruncase plicul pe masă, acesta căzuse pe cealaltă

parte și acolo, printre niște notițe mizgăsite în praf, zări în
nume care o lovi direct în inimă

Ridicînd paucul îl întoarse pentru a descifra mai bine
cuvintele

Este Silas' înnebunită să descifreze mesajul de pe
spatele paucului, căi tremurînd „*Întîlniește-l pe Silas! Cîntărea
ora două - biroul Blackburn al lui -*” Următoarele două
cuvinte erau aproape ilizibile „*Jack Turner - Turner*”

Nu! Înămărnită se întoarse spre Megan Este Jack
Turner

Cine este Jack Turner?

Tulburată Cathleen explică

Totul se leagă Jack Turner este un agent de proprietăți
și terenuri în Blackburn Omul care m-a trimis pe jos. Jo-
seph Woodley face aceleași afaceri aici, în sud Trebuie că a
mers înspre nord să cumpere pămînt sau ceva în genul ăsta
Dacă ne luăm după mizgăselele astea, a stabilit o întîlnire cu
Silas la biroul lui Jack Turner

Încîntată, rise zgomotos

Ah, Megan! Avea afaceri cu Silas Omul pe care l-am
cunoscut azi l-a întîlnit pe Silas îl cunoaște! Simți nevoia
să se așeze Nu-mi vine să cred! Un gen minunat îi trecu
prin în minte Îmi va putea vorbi despre el Ah, Megan!
Trebuie să-i văd, trebuie să-i întreb de Silas Vocea ei se frîse
Trebuie să știu ce face cum este dacă este fericit

Copleșită de emoție, tăcu o clipă, apoi continuă

- În ultima ei scrisoare bunică mi-a scris că el ar lucra
cu Jack Turner dar nu știa nimic mai mult „Nu știa cum
mergea căsătoria lui cu Helen Turner” își spuse, în sine ea
Cathleen „Sau dacă încă se gîndea la ea, așa cum se gîndea
ea la el”

Megan nu mai avea nevoie de vreo dovadă despre tatăl său. Cathleen acum nu mai încăpea nici o îndoielă.

Deci, am avut dreptate! murmură ea. Sfas fenster este tatăl copilaiei! Cum Cathleen nu zise nimic, insistă și poți nega. Cathleen O văd în ochii tăi, sunt ca o ogăză a sufletului tău.

Fără tragere de inimă, aceasta încuviință, cu o mișcare a capului.

Bașind din palma. Megan striga:

Stam cu! Văzind tatal nerăbdătoare a lui Cathleen, grăbi s-o asigure. Peți avea încredere în mine, nu voi spune nimănui.

Mulți nesc. Ultimul lucru pe care și-l dorea Cathleen era ca Norman Trent, sau oricine altcineva, să-i afle obiceiurile. Ce se petrecuse între ea și Silas era prea prețios să fie discutat între străini.

Au avut un sfârșit de săptămână plin.

Ar trebui să facem curățenia de primăvară cât mai având timp, spusese Cathleen. După ce se va termina ea, zugrăvitul Norman Trent ne pune la muncă și, s-ar putea să nu mai avem un alt weekend liber mult timp de acum încolo.

Megan nu era prea entuziasmată.

Cine a mai auzit de curățenie de primăvară în ianuarie?

Este aproape februarie, o corectă Cathleen.

- E același lucru!

Dar cînd Cathleen începu să strîngă scaunele și să tragă paturile de la perete, Megan sări în picioare, suflecîndu-și minciile.

Parcă ai fi stăpînă de sclavi! protestă ea.

Cathleen nu o contrazise. Umplu o găleată cu apă potabilă și o-ntinse lui Megan.

— Tu începi de la geam și eu de la ușă. Îi spuse primindu-l cu o apă în mână.

Până duminică seara, fiecare suprafață era spălată și curată. Pedeaua salter se acționa: tratamentul și toată mobila fusese curățată și instruită până la ultima policioară.

Când sfinșira erau amândouă istovite și aproape vocea să creadă că munciseră alt ce mult.

— Mi am zis că asta o să fie un weekend liniștit și o să putem dormi și noi pe săptămână se va cați Megan.

Data viitoare, prânz se Cathleen (Obosită dar fetică) tălătură de însemnatile de pe pământ. A doua zi urma să treacă despre Si-as și m. ma avea răbdare.

În noaptea aceea, deși era cumpănat de obosită, Cathleen nu putu adormi. Se scula și începu să se prindă prin camera și când Megan gemu.

— Du-te la călcare, nu pot dormi din cauza tălătură se înținse și privi spre tavan o vestejă. În cetă din urmă, înspre dimineată, timpul extenuat se lăsa pradă somnului.

Zăa se arăta rece dar lămoasă. La ora șapte, Megan și Cathleen se prezentară la lucru.

Dumnezeule îngrozit de cearcănele de sub ochii lui Cathleen, Norman Trent se temea că aceasta va pierde copiii pe loc. Dar se înapoi în pat și spuse: — O să ne descarcăm fără tine ori.

— Nu am nimic! Îngrijorată că el ar putea crede că ea nu este în stare să și facă treaba, Cathleen începu să se prefacă. Sînt puțin obosită, e adevărat, dar nu mîrșătu, nici să fîcătu în o parte, nici vorbă. Deși speram că mă veti lăsa să plec cu o jumătate de oră mai devreme în această după-amiază.

Întelegînd că era posibil ca ea să obosească mai repede în acele zile, domnul Trent fu de acord.

Vreau să te văd că ai ochii limpezi și ești odihnită și te duci din nou la lucru. Noi doi trebuie să avem o mică discuție.

Fața lui Cathleen se alungă.

Vreți să vă descotorosiți de mine?

Mine, spuse el, și nu mai adaugă nimic în plus.

Ziua era agitată ca de obicei. Cathleen nu încetase niciodată să fie amintă de numărul mare al clienților de la fața de brutăria tatălui ei din Blackburn. Coada nu se încetăsisese. Furgourne după furgourne veneau să încarce livra de permament către magazine și depozite de peste tot din East End. Nu era nici un moment de odihnă.

Când la treisprezimate Cathleen aduse facturile pentru ca domnul Trent să le semneze, el o privi aprobator.

Ce mai ban lucru pe care l-am făcut vreodată a fost, a te pun pe tine să lucrezi la birou, îi spuse el. De când ai venit asta din căruța mea. Acum asta a „mers” ca un ceas.

Cît pe aci să-i spună că i-ar părea rău să o piardă, dar hotărî să amine pentru a doua zi așa cum stabilise.

Totuși, arăți istovită, comentă el, restituindu-i hîrtia. Termină ce ai de făcut și du-te să-și întinde-te, ia-o mănăușor și ne vedem dimineată. Era o perspectivă de care se temea, dar n-avoa încotru trebuia să-i spună.

Zece minute mai târziu, Cathleen plecă.

Te duci să-l vezi pe domnul Woodley nu? șopti Meg în. Poate ar trebui să-l întreb pe Norman dacă pot pleca și eu mai devreme. Nu cred că ar trebui să mergi acolo singură.

Cathleen o asigură că totul era în regulă, și că nu trebuie să se facă prea multă zarvă.

Bine atunci, dar mergi încet și ia o birjă în loc de tramvai. Cathleen îi spuse că birja era o chestiuală inutilă.

Pe lângă asta, mai bine să fiu printre oameni, decât într-o
 locație singură, și apoi, nu sînt singura fete care este iubită
 de copil, și nici ultima. Amintindu-și că se străduia Megan
 să ajungă pasul cu ea cu o seară înainte, chicoti și chiar lăsa
 ochii săi să plouă ca un bou.

Hm! Megan o știa prea bine. Dar Cathleen era firavă și
 delicată, și părea să se poarte savaună cu greutate. Pe deasupra,
 mereu menașa de loc. În ultima vreme nu prea dormise și lucrul
 acesta începuse să se vadă. Du-te, atunci! O să iau niște
 plăcuțe calde și briose de la Norman. Până te întorci tu, ccaul
 o să fie gata. Cunoșcînd destinația lui, Cathleen, zîmbi
 complice. Aștept să află totul – deși încă mai cred că ești
 nebună, dacă oai banii aceluia înapoi.

Joseph Woodley era încîntat să-o vadă.

Oh, Examine! Cathleen, nu! Intră, intră! Deschizînd larg
 ușa biroului, se arătă îngrijorat, văzîndu-i paloarea chipului.
 Stai jos, draga mea. Facînd semăna cu fotoliul din perete roșu,
 așteaptă pînă cînd ea se așeză, apoi se grăbi către cămin și
 mai azvîrlu cărbuni, pînă cînd focul se întepi. Precis nu ține
 frig? întrebă el și după ce ea îl asigură că se simte foarte
 confortabil, o întrebă. Deci, ce te aduce aici? Oh, sper că nu
 ai venit să mi spui că intimitatea de ieri ti-a produs niște
 probleme.

Așezîndu-se pe fotoliul din fața ei, o privi în tăcere.

Regret că te-am făcut să suferi, mai ales în starea ta! A
 trebuit să am o discuție serioasă cu vizitatorul meu. Bineînțeles
 că mi pare foarte rău de ceea ce s-a întimplat.

Drept răspuns, Cathleen luă plicul cu bani din săculețul
 de mină și îl întinse.

Sînteti foarte buni, dar ne-ar fi imposibil să-i acceptăm.

! protestă, dar ea nu-și abandonează principiile

Nu suntem nevoiase - explică. Avem o locuință și locuri
de muncă și ne descurcăm destul de bine

El zîmbi strimb

Și eu am intervenit în independența voastră, nu?

Nu, dar sînt prea mulți bani și chiar nu avem nevoie de ei. Pe lângă asta a fost un accident și v-am acceptat scuzele.
Dacă nu vă deranjază, ar trebui să încheiem aici această
poveste

Hie cum spui. Dar accepti măcar un pahar de vin, să te
mai încălzești?

«Attheen» îl considera un gentleman și acum, după ce
se întorsese și banii nu vedeau de ce să-ți refuzai

Nu obișnuiesc să beau, spuse ea dar bea doar puțin

Domnul Woodley i turnă vin într-un pahar mic, iar lui
un whisky.

După ce îi bea vinul, îl conduce acasă, asta bineînțeles
dacă nu dorești să mai discutăm și altceva.

Nu este nevoie să mă conduceți acasă, domnule
Woodley, fiindcă am un bilet de întoarcere cu tramvaiul. Dar
îți mulțumesc. Aș dori, totuși, să vă întreb ceva, dacă se poate
- Sigur că da!

Arăta către plicul de pe bufet

Este ceva scris pe spatele plicului, un mesaj

Ochii ei se mâhniră de surpriză

Un mesaj? Adevărat? Se ridică și luă plicul de pe bufet
întorcîndu-l

Ai dreptate! exclamă. Dar nu mai contează. Afacerea s-a
făcut, este semnată și parafată. Îmi amintesc acum am făcut
însemnarea în trasura din drum spre casă - ca să mi amintesc!
«Hicott». Mă tem că memoria mea e ca o sită

Bărbatul de care pomeniți Silas Fenshaw. E el cel
bucuroș bine?

Nu chiar. Biroul său avea un teren de vânzare în care
doream să cumpar. Dar mi-am amintesc foarte bine de el. El
oferit o slujba foarte bună pe care, din nefericire, a refuzat.
E un om foarte isteț și abil. Răzind lăce, adăru-se că să se
alegăru, m-a lăsat destul de bine în propria mea dorință
și m-a cecstat cu câteva sute de guinee mai mult. Ila de
intenționasem să dau.

Cathleen spuse fără să știe dea scama și cu o voce care
ar fi putut trădi sentimentele, dacă chiar fi iscatat cu altcine
- Era bine?

Oh da, și este un om foarte norocos. Am avut
prilejul să dovedesc documentele la reșednța Fenshaw. El a oc
superb, ab și este acolo un lac și o mlaie și vine să
rezi? Mi-a arătat o de la fereastră. Absolut magnific! Am
fscutat în birou și a intrat și soția sa. O femeie
trăgătoare, dăbește ca pe ochi din cap. Deven cunos. Nu
mi am dat scama că l cunosc, remarcă el. Ce mică, lui ca
ca să vezi?

S-a întors apoi cu mult timp în urmă. De o viață întreagă
Cu scopul de depuși și răspunsurile lui contărind greu în
numa ei. Cathleen se gândi că e timpul să plece.

Mulțumesc mult pentru tot! spuse ea. Sper că nu v am
ignat de-a-vă hant năpoi.

Dezamăgit, nu ignă răspunsurile. Ite ce e sint foarte
măhnit de accident și dacă exista ceva ce aș putea face pentru
a mă revanșa, sper că o să mi spui. Nu! I se părea o lăntă
lermecătoare, dar singura și tristă într-un fel tainic. C
atunci a zimbea și fu zburat de singurătatea ei. Ochii ei
albaștri erau făcuți pentru a zimo? gîmori ei.

Urmărind-o cum se îndepărta în josul străzii începuseră să se întrebări de unde venea. Unde era familia ei? Și unde era aici, însărcinată și fără un soț care să aibă grijă de ea? „Dacă ar fi frica mea, nu s-ar mai dormi aici”, murmură. Dar nu era și nu putea face nimic, în privința asta. Nu se interesea de treburile sale, nu avea nici cea mai mică preocupare despre efectul spașelor sale asupra lui Cathleen.

În tramvai stătu lângă ferestra din fata unei femei cu copii, care ridea și făcea cântecule. Când intră în cabl, se pînse întorcându-se spre Cathleen, făcând-o să se ucheie.

„Te poartă”, spuse femeia lui Cathleen. Și tu poartă-o pe tine.”

Cathleen îl făcu pe copil să ride și se întinse ca să se împună cu el. Când doborâșă mai mult, o se dădu la o parte și se pînse că făcuse un de rămas-bun și că trebuia să se ducă acasă. După un timp să se gădăse că făcuse o căsătorie cu Joseph Woodley despre Srus. „Ma bucur că e te mult”, spuse ea. Nu aș vrea să-ți stau prins într-o casă toată noaptea. Dar niciodată nu avuseseseresev de el în viața ei, ca de un

Până la și în a călătorește pe pontecul umlat, se pînse aproape de el și că de lăsa să-l atace așa o naime și într-o

Megan și a să se lăna de ea. Aromă prină preveșteră prănte și a plăcintelor ca de o mănă pe Cathleen de că deschise ușa.

„Măroase minunat!” Seotindul și ha na priv spre un frumos așternut pe care se afla taciunari pentru 1 persoane și la un ou brăsoș și pînse și un vas cu carne fiertă și morcovi. Totul arată foarte special, spuse ea. Cu prilej?

„Cu nici unul”, o asigură Megan. Doar că ai fost foarte obosită în ultimul timp și de te are data tu pentru mincarca așa că m-am gândit să-ți fac cu cinste de data

Zâmbind Cathleen o privi în ochi

„Ești sigură că asta e singurul motiv ? întrebare „poate sper că nu mi ascunzi ceva, nu ?”

Adică ce ?

De exemplu că Norman și-a făcut un compartiment social, sau te-a invitat la teatru, ?

Întreându-se Megan se confesă

„E bine. Începu să chicotească. Eram în cămară și ei au venit să aște la na și da-mi a sărutat foarte repede dintr-un Cathleen *ma place, căci mă place*”

Rizind Cathleen i marturisă că ștuse asta tot timpul

„E a sărutat și tu ?”

Megan scutură din cap

„Mă sărutat apoi a fugit dar eu am rămas a leva secunde în magazie. După aceea nu am mai îndrăznit să ne privim

Sinteți o pereche trăznită ! Ei fugi și tu stai ascunsă în după ! Cathleen spuse aceasta pe un asemenea ton, că a îndouă zburcări în ris

În timpul mesei Megan îi ceru să i povestească despre ultima rețetă cu domnul Woodley

Cathleen îi spuse totul despre dezamăgirea lui pentru că n-avusese bani înapoi, dar și despre faptul că se oferise să le ajute dacă vor avea vreodată nevoie

„E a întrebă despre si as Megan aproape se îneca încercând să bage în gură o bucată mare de plăcintă fărâncă. Oh ! Ah ! vai ! făcându-și vint cu mîna, își reveni repede și etoncăm. E a avut de spus despre mesajul de pe spate a plăcintei ?

Într-o zi în re-de-afaceri s-a exprisă Cathleen: „Se pare că și Silas au făcut o afacere privind un teren. De fapt, eu sunt de impresionat de Silas. Încerc să oferit o slujbă în Londra, dar acesta a refuzat.”

„Cred că e nebun! De ce ar face una ca asta?”

Cathleen nu răspunde imediat, deoarece nu prea dă reproducă ceea ce îi spusese domnul Woodley.

Nerăbdătoare, Megan bătut ca îngera n masă.

Cathleen:

Cathleen privește în sus, iar ochii ei albaștri trădat o amestec de furiie și regret.

„Silas nu a acceptat slujba pentru că este prea nobil cu viața lui, ca să se mure de acolo.”

A spus domnul Woodley asta?

Cathleen scutură din cap.

„Nu nu chiar în așa multe cuvinte, dar ar fi putut spune.”

Bine, dar ce a spus el? Servindu-se cu un alt cuvânt, Megan îl tăvăli prin sos.

Respirând adânc, Cathleen continuă în grabă.

Se pare că Silas este nerocos să aibă o soție atât de înclinătoare și atrăgătoare, care îl iubește ca pe o fată mică. După ce s-au căsătorit, el și Helen au rămas să ocultească Jack Turner, tatăl ei și proprietarul unei firme care se ocupă de afaceri imobiliare. Totuși, se pare că acum Silas o urmează împreună cu ea la reședința Fenshaw.

„Și ce părere ai despre asta?”

Cathleen nu mai era sigură în privirea sentimentelor ei. Știa doar că îl iubește și că îl va iubi întotdeauna. Mai știa însă și altceva.

N-aş vrea să fiu nefericit. Ce s-a întâmplat mai întâi, e
miza lui, el a fost cel care a plătit. Într-un moment
de epuizare, cum îi trebuia să facă ce i mai trebuia
ei?

Ce merituri merit toate?

Rămân încă trei.

Scăpăm pe deget Megan şi facu cruce în dreptul ei, în
fără a da seama care treabă a plecat şi nu erau laşi pentru
asta. Din cauza ei, tatăl ei a smuls. Mama lui este boala
nu mai are nimic de trait, iar Salas duce adăuga povara pe
umerii săi.

Dumnezeule!

Mai departe dintr-un World ex se născu în privoarea
Helen Turner. Acesta este deosebit de mare este tot ce
ei şi periclitarea care obține tot ce vrea şi nu mai a pasă
de ceea ce distruge caldura ei.

Mega începe

Am văzut o dată o dată înainte de răsărit dintr-un
plăcut delice. Mă aplec pe persoana totă, mi-a plăcut că Ceva
trebuie să se sprijine. Către ea o făcea să i fărâşă, întreaga
Viaţa sa nu spunea. Să se a fost forţat să se căsătorească cu ea
din cauza aceste datorii?

Fundul, teama să spună mai multe. Către ea o avertiza

Nimeni nu ştie despre asta, cu excepţia celor implicaţi.
Nimeni nu mai trebuie să ştie *naia* lui. Ite, a şti că
Megan? Îi spun că a ce nu mai trebuie repetat, nu a şti că
patru peret.

Nu vor spune promisiunea. Dar dacă a dus-o pe Helen
Turner să-l ducă acolo împreună cu el a reşedinta. Fără
nicio urmă a cumva că a început să o iubescă. Totuşi, ce?

Această gândire venise şi lui Cathleen şi ea era un
dureros.

Poate că da, admise ea. Dar mai mult îi place să știe că s-a întors acasă din cauza mamei sale. Să și piarda și în felul acela trebuie să o fi afectat cumplit.

Un zimbet amiguit îi acoperi fata.

Lucy Fenshaw este cea mai plăcută persoană. Mă gândeam încă că trebuia să se potace cu mine în grădina pământului și ne ținem și când mama mea a murit. Lucy era mereu acolo să mă lăsa să zimbesc și să asculț ochii minții și putea vedea lăsa păral negru dezordonat ochi aceluia adânc și întunecat, care o fascinau cu o simțire privire plină de iubire. Tenua într-o săptămână și las era pentru mine.

Apoi începu să continue să spună plină, căsă o vreau despre casa lui Fenshaw și despre Norman Freda Megan prezintă visele sale pentru viață.

Vreau o mulțime de copii și se ea și o casă cu buclărie adăvăruri și o grădină în care să pot sta întinsă de vârstă Cathleen și exprimă speranța că visele lui Megan se vor îndeplini deși când adăuga că spera că în tot copilul în Megan să semene cu Norman aceasta. Fenshaw aproape perfect și amândoi erau.

În timp ce Cathleen făcea ordine și spăla vasele Lucy alina în jurul ei cu gura larg deschisă și stăruind. Sper că Norman nu va afla cum stăteau lucrurile după nuntă, chiar că Cathleen și își puse mințile la urechi să nu mai auză zgomotul îngrozitor.

Apoi brusc simți nevoia împlinirii de a privi afară spre cerul neplăcut senin și zăpăcit de stele asemenea unui covor spre paradis. Împ de câteva secunde îngri și prețuise se imagina cu siguranță o anamorfă înșală într-o zămănă de neuitat.

Nu o sa te mai vad niciodata dar dragostea mea o sa
fimeni ba ai va putea tu vreodata sa ma vezi

14

Norman Trent nu era deoculturos ca trebuia sa se
traba despre care i pomenise in trecut lui Cathleen dar
nu avea de ales

Cand mersese sa si aparu in prelocul sa i indruga
o loc sa vorbeasca cu el si cu Cathleen si sa se
comunica cu el ca precepe de Apocryf pe izul si a treia
ca meatu si viziteze ar client si sa se intarise puterea
fina dapa amaza

Cathleen stia ca pe el Nu si a de ce vrea sa o vad si
necit tera de se sa se poasea de pe doctore de ce
zina, naupia sa spera ca se razgand se si ca jma la ura
se va intir ja omu

Curina sperante ca i fură spiberaseri

Pe la 11 si 12 de dimineata se ocupa de o clienta
Norman intredeschise usa intrului si i spuse

Cathleen cand te-ai dus vrea sa vorbi putin cu

Pare scris Femeia era grasuta si prafena si i ca si
btre tinte i puse pe Cathleen in adina prima murea al
o vâzase

Fata sa comenteze Cathleen ii zmbi si continua sa scrie
comente de la Maie

Fata se si dea seama ca de aproape era de adevar Maie
ii spuse ca te a e opt mist

Dac i ti face viut tate e ntotdeauna de reu pe put

Pofta Maie Intinzindu i dosand Cathleen exas
tie prinsa in ncei gen de conversatie Am mca de c mca

pentru livrare a stand la ora opt, duminica dimineața, ca va
obține. Oh și zise ea coborînd vocea: am mai adăugat două
pani în ciobă și șase brișe, din partea casei.

Maise era încântată.

Îi o plăcete să fac afaceri, zădărnice. Aplecându-se spre ea
îi sugera cu blîndăte: Când va trebui să naști și tu pe cine
care să te ajute să aduci copilul cu bine pe lume, e Sali
Newton de pe strada Argyll. Mi-a fost moasa pentru toți ce
zice copiii mei și nu am avut niciodată probleme.

Cathleen i mulțumî dar spuse:

Merg la cabinetul doctorului Barton.

Maise, tu surprinzi?

Ce? Eu, ca de la clinică?

Merg la doctor, zădărnice, nu vreau să risc abschi-
delor, asta e tot. Mai ales că dădă era vorba despre copilul ei
Silas.

Va de mine, fete, până pariu că te costa o lă ră două.

Vizita mea costa de nouă și jumătate și n-ai dă de două ori pe
lăcă, expensiv, dar am ceva economisim și am un avantaj, că
că mă descurc.

Ma bucur să aflu asta. Maise e o mîbrănișă, e un făc
mereu a plaxare. Dacă te răzgîncești. Să vezi doar a
una cătură de băt. Mai mult nu ia ban decât pentru vizită și
cu trei penny mai mult pentru naștere.

Acasta fiind zise: plaxa fiindcă e un salajor.

Într-un moment mai trezie Norman intră în cameră.

Și, cum să-nțelegi, ești pe cîmă și se el e înțeles. Și
cum să conduci birou asta. Se uită prin cameră la no-
crafta și din vîntele stăruie în lînce ca soldat și cu etichete. Iată
cîlocul lui și acestu de pentru toate zise. Într-o de mîndrie
Acest e prospera și nu în scîd și cheie de... Nu i
defalcă să recuțese, ai selectat mult, ocu-
lul ăsta.

Dar? Cathleen simți că mai urma ceva.

Norman stătea jos, la o nărec treid stanta, dar se ridică, așteptând să se plimbe prin camera pentru că orice e dintr-un să se oprească în fața ei.

Nu mai cășor să răspund Cathleen, neapărat. N-ai de cuvinte de tandă pentru mine. Ai câștigat respectul tău, ai câștigat și tu ai adus o mână la brățara asta, mai mult decât înainte. Ești foarte mare, scute și ai o mulțime ascultă la apleca 40 conduce afacerea asta și cu ochi închisi.

Ai mai spus ceva, dar ea îl întrerupse.

Ma dai afara nu?

Unul de peșce, rotărea și pleca capul.

Îmi pare rău, te blea, dar așa e. Am să-ți dau toate actele până la sfârșitul săptămânii.

Pot să întreb de ce? Deși bănuise din ziua precedentă, tot așa an șoc. Nu mi-ai vorbit decât despre viața multă în evaluat lucrurile cu apoteoză mea. Atunci unde am greșit? E din cauza copilului? Mi-ai spusă să nu mi fac griji din pricina asta. Vă e teamă că n-o să mi fac treaba cum trebuie, dar într-un fel, sau a tul și mie mi e teamă.

Dintr-o dată, totu-său de muncă devenise deosebit de important pentru ea.

Doctorița Barton zice că sînt sănătoasă și puternică și, atîta vreme cît nu ridic greutăți, nu există nici un motiv pentru care să nu mă pot duce treaba la bun sfîrșit și să mă pot întoarce curînd, dacă găsesc pe cineva care să se ocupe de copil.

Apoi simțindu-se rușinată și umilită, se strădui să pună capăt vorbăriei.

Îmi pare rău, zise ea abia îngămînd, probabil, aveți un motiv foarte serios să mă dai afara.

Norman aproape că sări din scaun de emoție.

Asta e! zise el. Am un motiv foarte bun.

Utinându-se pe furiș pe fereastră, se asigură că Megan putea auzi nimic.

E din cauza lui Megan! zise el și fata i se lumina. Gîndeam că sub horul beșetei, fata i era roșie ca o pa. Ah, nă, întrebam, adică e rău și ei bine, nă, gata! Dacă vreai să spun.

Cathleen îl scese din încreștătură.

Vrei să știu dacă și ea simte că te pînă dăminează nu?

Zîmbînd cam prestește, el zise:

Cum așa ceva, da.

Îi parca bine că Cathleen să afle că o simpatizase mult pe prietena ei.

Cred că însen năi mult pentru ea, dacă asta vrei să știți.

Ira exact ce spera să auză!

Oho! Uripînd ca o pasăre, își umflă pieptul și își dă ochii el pînd și rîzînd, și pîrînd că ar vrea să zbeacă pe fereastră în orice clipă. Îi a spus ea asta.

Mai mult sau mai puțin. Se strădui să nu se uite pe fereastră și să i facă semn cu ochii că Megan ce se acoperă odată de făină, după ce renunțase să mai privească sub horul și se ciocni de Harry, care aranja un sac de făină pe raft. Bietul Harry, speriat, își pierdu echilibrul și scăpă sacul care se sparse imediat, făcînd să țîșnească din el un nor de făină ce i acoperi pe amîndoi.

A tă dată, Cathleen ar fi ris cu poftă, dar acum nu era o situație de ris. Era în joc slujba ei și vrea să afle de ce dădea patronul să se desautorosească de ea.

Iotași nu înteleg de ce mă dați afară, întrebă ea. Vrei să intervin între dumneavoastră și Megan, dacă de astea

temei. Știu că sînteți mai în vîrstă ca ea, dar în vîrstă, cum spune că sînteți făcuți unul pentru celălalt. Și asta e cel mai important decît diferența de vîrstă.

Îi vorba mai exact de sentimentele mele.

Tot ce pot spune e că sînt impresionată și văd lucruri noi și știu că veți fi un soț bun pentru ea.

Oh da, voi fi voi fi!

Și deci, ce egal ca are asta cu mine? Nu vedea nici o logică. Trebuie să existe un alt motiv pentru care mă concediaș. Dacă nu e din cauza sarcinii, atunci care e motivul?

Cu voce șoptită, el i spuse:

Nu am mai spus asta nimănui până acum, bineînțeles, cu excepția celor care trebuiau să știe, dar am o ofertă de cumpărare a proprietății. O ofertă profitabilă și aș fi nebun dacă n-aș accepta-o.

Agitîndu-se cu nervozitate, continuă:

Mereu am zis că atunci cînd o să fiu la pensie, o să mă alătorez în jurul familiei. Dar sînt foarte ocupat, mereu pe fugă și bineînțeles, încă prea tînăr ca să mă gândesc la pensie. Oricum, nu m'ar strica dacă aș lua o pauză de vreun an. După asta, aș putea să o iau de la capăt în altă parte, poate în alt domeniu, dar încă nu m'am gândit la asta.

Cathleen era amită.

Mi-ați spus că sînteți în afacerea asta de o viață întreagă. Știu cît este de important pentru dumneavoastră.

Nu atît de importantă ca Megan. E cel mai bun lucru care mi s-a întîmplat vreodată.

– Înțeleg cum vă simțiți, dar chiar vă lăsați mîna să renunțați la tot? Toate griile pentru sine însăși fură înghițite de o sinceră preocupare pentru el. Nu e doar o slujbă, o afacere, e un drum în viață și așa cum ați spus sînteți prea tînăr ca să

va pensionat. Bana a ea se lăsa condus de sentimente mai degrabă decât de rațiune. Nu faceți o greșală pe care s-o faceți mai târziu și săgera cu blăndețe. De ce nu le-ai putea pe arundoaia, stajia și pe Megan?

O expresie de hotărâre se răspândi pe chipul său.

Am mai mult bani decât ai să creștii în cariera mătărușii lui. Dar nezeu vine să dovedească. Dacă Megan accepta să mă facă sursă de inspirație între două săptămâni, Măn hotărât. Nu ai putut face nimic în ceea ce am vrut să-mi am gândurile schimbate și acum eu decizez. Dacă relaxați-at-mă se schimbă. Căruț de dar mi se pare să accept să mă fac sursă de inspirație.

Ștind că se aștepta să se prindă se căsătorie. Că înțelegi legea fiecarei coștice și se spune. Profund cunoștință a mărturisirea făcând din tot suflul oamenilor se amplifica și lacrimi.

Aveți dreptate. Nimic nu e mai important decât să petreci viața a altui de ce pe care l-ai iubești. Nimeni nu mă bine decât că te înseamnă să găsești dragostea adevarată și apoi să o pierzi. Vă doresc din toată inima toată fericirea din lume. Zise ea cu sinceritate.

Am să-ți fac o promisiune, zise el. Când prețurile ei îți va schimba stăpânul, ai să-ți scriu în contract că vei putea păstra cu chirie camera de sus în continuare. Intenționez să-ți plătesc salariul pe două săptămâni înainte cu o promisiune până îți rezolvi situația.

Sunteți un om bun, zise ea, dar nu vreau să risca vânzarea, cerind clauze pentru mine. Când vei semna contractul, anunțată-mă și voi vedea ce voi face. Megan? Relaxați oferta generoasă de salariu și primiți pentru că și dacă seama că s-ar putea să aibă nevoie de câteva bănuți.

Mulțumesc. Se simțea într-adevăr ucigător. Casa în sine
trept în jurul căruia cel care o să compere o sa facă predația
f. condiția scrisă în contract, dar an. sa înst. dacă vie.
Văcar al. sa pot face pentru tine.

No. du vreau sa-l vizitezi din nou?

— Iată o le-nu-șă te cașta! Calitreeș' îi spuse el și că-
na bună de cina pe care Megavari îi putut să o abia încodată.
Nu știa nimic despre ea, nimeni altceva în afara ce fapt că
cine din note și că cîștia toate deodată sub un cîțacertu
pune. Nu știa cum este tata ei pe care să nu de ce nu este cu
tine dar adăsa în spate în mîncare a pîndit de dădă oț și pe
mîncă și pe copilăș'.

Una cerce a un altor nivel de sist. p. m. care se
transforma la un altor nivel de sist. p. m. care se
despreco. l. si de l. care e data a un altor nivel de sist. p. m.
la un altor nivel de sist. p. m.

Rugan in va sent a a lui Norman în st... vădă gindur la

Na sa i spu't Megan nu' lăcă te vrea să ce am
vorbit na sa i spu't nu' na sa

(a) $h \in C^1(\mathbb{R}^n)$ e p é uma função escalar não negativa e limitada.

Întotdeauna să vă alegeți să vă vedeți viul să mă vedeți. Am să vă spun ce ar că sunteți îngrijorată că exagerați cu muncă nu?

Northridge and California's so-called foreshock

Un mare de corăbii zbură pe nesfârșite, iar ca Megan să aibă vreo ocazie să se întâlnească și în plus să se revină de colț cu el și pe care îl urmărește pe scară zburătoare sunt în jurul lui. Într-o zi Megan a fost rănită.

Ala, fiindcă metoda nu răspunde cerințelor metodice de frumusețe și simțirea se bazează pe emoție, în interior.

Ce vin de France, n'est pas à l'exception de
vrais vins, n'est pas à l'exception de vins.

patru ochi și discută de parcă ar fi pus la cale cele mai ascunse secrete.

Chiar așa? Cathleen știa că bănuia ceva și că se va recâștiga puțin și să nu mai pună atâtea întrebări spase. Nu gindeam să fugim amândoi. Îndrăgostitul iulea de mine și eu nu pot să aștept până ajung ceva în viață.

La început, Megan nu știu ce să creadă, dar vă strălucirea din ochi a Cathleen și izbucnirile ei.

Drăcușorul! O certă ea. (Chiar m-ai făcut să cred) Nu că n-ai avut dreptate, Cathleen. Ti-am spus, Megan pe neîntinată. Nu se gindea să te dea atîta timp până la urmă.

Că să nu fie obligată să spună o minciună. Cu încredință năma.

Cred că se întâmplă ceva lui Norman. Megan se străduiește să înțeleagă cu asta de vreme înmărmite de ora.

- De ce?

Nu sînt sigură. Mi s-a părut atât de plin de energie și poartă asta zimbănd și tot plimbându-se de colo-colo, trăgând cu coada ochii spre mine.

Asta pentru că nu știu cum să-și ia ochii de la tine.

- Chiar crezi?

- Sînt sigură.

Oh, Cathleen, chiar înțelegi să mă fi cerit de nevastă?

Oh, o să te ceară din clipă în clipă, ai să vezi.

Cu gîndul acela în minte și că o derula atzătoare de nevastă a înmărmite ei Norman. Megan se vărsa pe pat.

O jumătate de ora mai tîrziu, zgomota făcut de sforăritul ei plin de mulțumire se raspîndea în aer. Bietul Norman. Cathleen rise ușurel. I-l abar nu are în ce să bage. Chiar și așa, se bucura pentru amândoi. Tu și cu Norman vă potriviți.

mul cu arul Megan ca două hoabe de mazăre în vânt. Era
 încă

Când puțin mai târziu Megan tot agităndu-se în sonet
 lăzrei Cathleen traversează camera în vârful picioarelor și trece
 palura pe ea

O să aiba grija de tine! șoptea și chiar o mormăia
 în

În dimineața următoare scrie o scrisoare de la Jess e

Draga Cathleen

Am fost atât de încântat când am primit scrisoarea ta
 după atâtă vreme și simt bucuria și știu că ești bine. Iu-
 ri-te foarte multe ori pentru tine știindu-te departe de mine
 unde nu pot să te am sub ochi. Ai rămas la eași loc
 încăleapt și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta

Știu că nu vei decăsa din căminul tău. Știu că ești
 îngrijorată că el tot nu vrea să știe de tine și poate că nu
 poate că nu îți dă fada spumă. Dar ceea ce pot să
 spun este că pare al naibii de singur

Când alături mi-a zis că lui Matheson a întrebat de
 tine. Creu că era doar un pretext ca să afle cum îți merge
 Sa nu te superi trebuie să o spun că și linaria mă împres-
 marea pe strada întrebând în fel și chip de tine. "Ce mu-
 lace?" Avea el. Pomeneste de mine în scrisori vechi și
 și tu se gîndește să vină acasă. După cum vezi cred că
 nu pare că mă uită de tine. Sa nu te superi lăsa-mă dar
 nu mă pot abține să nu mă întreb și eu asta. Când vei că
 și poate o să se întâmple mai devreme sau mai târziu. Mă
 îngrijorează că ești singură și însărcinată și fără mine
 să te ajut."

Oprendu-se pentru o clipă, Cathleen tinu scrisoarea la
poulă.

Întru de îngrijorată din cauza mea, îi spuse lui Meg
care o ascultase citind scrisoarea cu voce tare. "Și vrei să
se mai framinte atât. Mă face să mă simt vinovată."

Fermă de cât scrisoarea o îndemna Meg. "Nu
mai spune?"

Cathleen continuă.

Nu cred că știu dacă se va învârstă sau am murit la căsătorie.
Cred că o greșesc, merg pentru că la douăzeci și
îngreșinarea am de Helen Turner am gânduri mari și
poate din familie cu o căsătorie.

Sau nu te supere, am impresia că a vădit pe fa-
țarmă și pe nimeni și am mers pentru că te dădă și în
viața pe nimeni în viața ta și una ar fi și cele
bune prădare. E cam bătuitor de schi nu e așa.

Mă dă de tot. Cu mine felul.

Te rog, măcar de dragul unei femei bătrâne, n-ai vrea să
vii acasă?

Știu că te vorbă n-ai fost că a dar și nu m-ai spus
sub pou de atunci și așa ai zis.

Acum cred dintr-o altă omnia că și tatălui tău îi este din
toate și să te ar primum de toate. Dar nu pot
arceda și cum na pe mine, mi s-a putut promite că te
dă tot.

Nu ești cu prietena ta Megan și mă bucur pentru
asta. Dar ești departe de familie și nu știu și călădă
omnibus. Mă singurătatea te apăsă. Merg pentru tine
te arceda rugându-l pe Dumnezeu să te de aputare și
fii sănătoasă.

Nu mă dăresc să te ajut în țară, în țară să poți călădă
măi ușor.

*Dar vreau să veni să te vad din nou și să te văd
într-o altă viață, să te văd*

*Fina alina: Dumnezeu să te binecuvânteze. Trăiește
o viață dragă, stă lângă Megan. Cu mândria amărită
și nerăbdări, urmele răuului și furtivității.*

Bunica ta dragă, Jessie.

Când ușa s-a deschis în care cele două tinere se gândea la
bucuri și scrisori care le făcuse pe fiecare în parte să se simtă
căgurată, n-au putut să...

Mă aș căut să... răsună zise Megan după o dată. Pare
o femeie atât de plăcută.

Nu era pentru prima dată când vorbea de Jessie și cu ea
vorbea atât de mult despre ea, cu atât se făcea și mai cor de
acasta.

Așa te mai întorci vreo dată acasă? o întreba Megan.

Câteodată mă dădese să pot dar... Când ești cu oștea
totul prea bine. Dar mă cu decid. În mintea e neînștită văzu
ceva casa aceea mică pe tatar ei stând în sejurul lui și
când zăreau pe Jessie agitat din sejurul plăt. Atunci de departe
și totuși atât de apropiat, înțeleg în acea copășă sfietul și se anplu
le bucurie în călătoria distanței care i desparte.

Poate că are dreptate gândi Megan cu voce tare. Poate
cândă te vede din nou tată, tău o să te găsească cu brațele
închise.

Când ești scutură din cap.

Nu mă bizu pe asta, răspunse ea cu un mic zâmbet
și înb. Fratele meu Robert a fost întotdeauna o pacoste
asa că pe mine m-a socotit mereu demnă de încredere. Dar
când a aflat că o să am un copil, a fost de rău. L-am omorât
și am făcut de ris după cum vezi. Când o spusese pe
mă, că ești și răspunsă sonda că ceva îngrozitor. Mă aș că

îfară și îți spun sincer nu l pot iubi decât așa cum și
bunica întotdeauna - cum tu așterni așa dormi."

Asta era tot ce trebuia să facă, se gândea și totuși
situația e tristă din cauza căreia nu mai avea somn, nor
întrebându-se când și unde se vor termina toate astea.

Cathleen nu putea să-l dar se petreceau de a doua oară
urmas să-i schimbare cursul vieții.

15

Era cinci și jumătate când Megan intră pe ușă văzându-
cu fața luminată de ferestre și cu minile ridicate, grăbite
se să-și îmbrățișeze pe Cathleen.

Mă acent de nevastă! strigă ea și da să-l buse în
cameră. Oh Cathleen Norman mi-a cerut de nevastă și eu
am acceptat! Râzind și plângând în aceeași timp spuse. De-a
tot urârea cu privirea și cu care credeam că am greșit
ceva. Dar, oh, nu-mi vine să cred! Chiar nu-mi vine să cred!

Cathleen se așteptase să se întâmpine asta dar în și era
fel de emoționată.

Mă bucur pentru tine și spuse ea cu sinceritate. I
Norman vă potrivești atât de bine.

Când Megan se mai liniști, conștientă că minime nu fere
eveniment Megan îi spuse cum Norman fusese președinte
și puina la punct acțiunile datorită în prezent vinzării a afaceri.

Mai ales tu îl îngrijești, zise ea.

Nu ve de ce m-așigurat Cathleen. Pot să mi port și p
de grija Chicob, gândindu-se la asta. Dacă născut de ști
femeia asta, aș putea oricând să lucrez ca bătrâna Maria
taraba din piață.

Nu poți face asta' zise Megan cu groază. Întotdeauna și trimbătează și tutunul ăla îngrozitor al cîrtoase ca o oaie moartă.

Glumeam o încredință Cathleen. Dar Marie e destul de ofensivă. Ar putea fi și mai rău decît să fac rez la tarabă. Risul e izbucnă țarăș. Atita vreme cîi stau departe de ea să mi fie bine.

Megan chicoti.

Mai fă tu minte cînd a insistat să se arce pe scară să verifice lăna? Norman aproape că și-a ieșit din minte cînd una din fete a spus că i-a văzut fundul gol pentru că nu avea cîlloși pe ea.

Cathleen își aminti de parcă se întîmpase ieri.

Dar ce spui de întîmplarea aia cînd a petrecut o jumătate de oră în birou reproșîndu-i lui Norman că i-a trimis cu două biruri să mă pătin la comandă? După ce a plecat el a ieșit de parcă îi luase foc coada.

Megan încheie.

Bietu Bill Bentley a fost trimis să deschidă toate ferestrele pentru că era un miros îngrozitor și a ieșit de acolo roșu la față, pentru că și lînuse respirația! Cathleen izbucni în ris. Nu mai putea să se oprească din ris, și nici Megan.

Nu e de ris e rautăcios din partea noastră o certă ea și printre hohotele paternice Megan o aprobă.

Mai ține-te după ce terminaseră de mîncat și totul fu spălit. Megan se aranjă pentru întîlnire.

Mă aște la spectacolul de revistă din Bethnal Green zise ea, fardindu-și obrazi cu pudră. A zis că mi de-va merge să mi ia un meci. De atita emoție își dădu ea pudră în ochi. Oh uite ce am făcut acum! Apoi se mîndă și pe bună și începu să se varte. Cum ară? Ce o să zică despre mine?

O să creadă că ești prostituată și o să aibă dreptate, o tăc
Cathleen. Dar se ocupa puțin de ea și curînd Megan
draguța ca o poză. Mergi și distrează-te, zise ea, și să te
interese de vreme. O văzuse o dată pe Megan puțin chere, că
și nu prea-i plăcuse cum arăta.

Cu hiar în clipa cînd zesea pe ușa Megan spuse puțin
sine

Își vînde afacerea cu mai repede posibil. Apoi o s
ducă într-o călătorie. Dar mai înainte de căsătorie. Vreau să
fac o rochie imensă cu multe volane și dantelă și cu o f
lungă și amîndoi vrem să avem mai mulți copii. Vrei să
domnișoară de onoare, Cathleen?

Cathleen îi spuse că este onorată

Atita timp cît nu te deranjează că am o burtă c
balon, rise ea

Megan îi spuse că nu pasă

Iu ești cea mai bună prietenă a mea și singura și or
arăți bine cu burtă mare sau fără. Spunînd asta și
învîrtîndu-se puțin, ea să și admire rochia neagră și asertata
plecă

Dînd la o parte perdelele, Cathleen o văzu urcîndu-se
trăsură. Apoi se așeză pe canapea și se gîndi pentru o clipă
la viața ei și la viitorul ce o aștepta. Nu părea cine știe ce
gîndi ea.

Dar veștile despre apropiata nuntă a lui Megan și toate
planurile ei emoționante o făcuseră pe Cathleen să zîmbească.
Măcar una din ele se reușise să și refacă viața

Jake Brewer nu prea fusese în apele lui toată ziua

Cu doar zece minute înainte să iasă din schimb, se îndrep
spre foierul de la Hotelul Riverside, fumînd cu nervozitate
și privind din cînd în cînd la ceas

Bine Jake preiau eu de aici. Nu-ți recept onci că e
 o înalt și slab, cu o fată urbătrinită și cu persoana ită. E o
 aproape liniștită, nu' zise ci căsănd teneș.

E ca de obicei: replică Jake. Nu mi ar păcea să te văd
 mivins de graba. Apr-ape smalg-nd haina din car-tes și pe us-
 i se făcu nevăzut.

Te duci la hirt' a striga din urma harbatu.

Nu te privește! Jake.

După zece de minute mai tirzia, după ce se aptă cu vntul
 răs din acea scara, oadu buzia în hirt, pe la ad și respit-nd
 greu și frec-ndu și m-urile ca sa și piana singele în ruscate.

E a naibi de fr-za atord' i spase, angulul. Da mi o
 bere și un pahar, ceru el cu voce gr-asa. Nu-i trebuia nimeni
 de mine? Ma cheama Jake Brewer.

Hangiul nu-i plăcu de oc-ndividual. I servi berea și
 paharul pe care le cerase.

Nu-i trebuia nimeni de damneata. Și așt' știut de vreme
 ce sint aici de de-ore.

Un bărbat scund cu o pată insista Jake. P-arta e h-ndă
 lungă cu o șapca gri, și h-ndopătează cind merge.

Nu!

Servești singur pe sau mai ai vreun ajutor? El și cu
 bărbatu în cauză stabiliseră să se înt-ocasească aici la acea
 oră, în acea zi, și acu n- fără nici un semn de la e. Jake era
 cam pe l-șea.

Uite ce e tipule. Hangiul cunoștea șomul de oameni ca
 Jake, și nu-l de-nt-ndă în presupoziție saie. Nu am mai un
 ajutor și nu a venit nimeni aici, care să corespunda descrier-ii
 tale. Așa că, dacă nu te superi, am treabă.

Remit-nd sa ma-nsiste pe l-nga hangiul un l-p-ndă, și
 un grumaz ca de taur și cu pieptul p-ter-nd Jake men-șea.

Bine, bine! Întrebam și eu? Chiar dacă se lăsa un om prost, nu era nebun. Nu s-ar fi amestecat niciodată în belșă, dacă putea să o evite. În plus, trebuia să se întâlnească cu cineva de la care sperase să primească niște vești despre ticăloasa aia de Megan! Nici o femeie nu i-ar fi scăpat să nu plătească pentru asta. Așa! (?) să rămână acolo până când o să apară, chiar de ar fi să stea pe trotuar după o închidere.

Luându-și băutura, se întoarse să caute o masă. Erau vreo cîțiva oameni la tejgheala barului și un bărbat cînta la pian undeva, în spate, dar nu era nimeni care să semene cu ce pe care-l aștepta.

La naiba! Cășind o masă lângă ușă, se așeză și continuă să se uite împrejur, încercîndu-se din ce în ce mai tare să măsura ce trecea în jur.

La zece trezeci apăsă și el, pe care-l aștepta. De cînd intră pe ușă, Jake îl înșălă.

Unde dracului ai fost? Făcîndu-ți vînt spre masă, se așeză și el pe un scaun. Crezi că n-am aliceva mai bun de făcut, decît să mă învîrt pe aici, sub ochii a tot felul de indivizi dubioși, tîmbîndu-se la mine? Ai idee de cît timp te aștept? Sculurîndu-l puțin, șuieră printre dinți: Ei, bine, ai ceva pentru mine?

În timp ce căuta grăbit prin buzunarul hainei, Jake îl stăruie pe bărbat tremurîndu-l ca o frînză.

Mi-e atât de frig ca nu-mi mai sînt degetele! zice acesta, bravînd.

Vezi să nu-mi simți pumnul, chiar acu! îl amenință Jake. Ca orice lay, nu putea să se abțină cînd era vorba de un, mai mic, decît eu. Ei, bine, ai găsit-o?

Respingîndu-și umerii, omulețul scoase un mic carnetel de buzunar.

„Iată-ți am aici adresa ei și toate celelalte.”

Aprinde că sări de pe scaun de frică. Atunci când Jake i trimise din nou o scrisoare.

Total cînd o văd cum am spus. Are o camera închisă împreună cu o alta angajată a lui Norman Trent. Dar... va. Nu o să-ți placă, mă gândesc.

Ieri, atunci când Jake își aruncă ochii pe pagina din dreptul capta și începu să citească, izbucnind după un minut.

„Iritată trădează că te ești”. Aruncînd carnetul pe masă și strădînd să rămîie calm o vreme, cu ochii mișcați și cu gîta strînsă. De două ori luă carnetul și de două ori paru că nu era să creadă ceea ce scria acolo. O să o jupoi de vie pe cuvîntul meu!

„Am spus că n-o să-ți placă.”

Într-o clipă, cînd omulețu revazu ce se scrisese în carnet.

Nu mi-ai lăsat să-ți spun! zise el, sîrîndu-se cu patimă. „Are de gînd să se mărite. Măi, mult de tot! Ală o să-ți fie în călătorie! Își vinde afacerea ca să poată fi cu ea. Măi, să fie!” „Am văzut împreună, prostindu-se ca doi copii într-un cabinet de împănare de jucării.”

Jake îl apuca de gît.

„Nu am nici o vină!” se apăra el. „Îți spun doar ceea ce am descoperit. Măi, peștiți ca să-ți dai de urmă și asta am făcut. Îți dai seama de asta, nu, Jake?” „Îți dai seama că nu e vina mea?”

„Hei! Vocea tăioasă a proprietarului birtului le atrase atenția. Dacă aveți de gînd să vă bateți și să vă certati, ieșiți imediat să vă dați afară cu minna mea!”

„Libertăți!” strigă Jake și întinse minile spre proprietarul birtului.

E doar o mică neînțelegere, care o să se rezolve. Hanonilor îi hangariaș, vazu de treabă, dar curat ochi în casă și că altul ca Jake și-a prietenii lui.

ingh [e] d o d a s a d e h e r e . J a k e u i m p i n s e a t r e k ,
de h a t o r a a n c o m e

La! La! mare călădărie! Aci laudă treaba bună
Lăsurat de-a binică, omul cel bun o duce să a oas-
băntură

Mă să fix' 2 mon hunc' chucit er cu voca' a
scrumata din prieta st. soro lui lake

‘Vinzinda se sprecl’ casa nu auda nimic. Juke nu
‘Can aradaca’ koon i totu kade drageu’

Surveys and Questionnaires

Într-o zi pe cîntecul "Mă însurește gîndu-mă tot" al
Spirii, care începînd de la "Mă însurește" Maro cereaba pînă
la "era drăguță" în romani se arăta însoțită de vîră și de
cîntec și făcea pe pîtelele ei că și fugise înainte să fie nevoit
să plece și să se ducă pentru asta.

Nu e ceea ce n-ai fost o frumusețe care să faci multe
spune zăce, dar e bruta la pat și știe că nu săi lăsa pe p-
anul barbat dacă primești ceva de la să spui

4. Avut noroc de capete răscolite

Jake chicoti
Cu banii pe care ti dai, ar trebui să cumperi strazi
sau tigiștii, femeile născute cu o singură privire.

L'œuvre est là. Mieux qu'un roman, elle se définit par
 son absence de péroraison. Elle est ouverte, elle a tout le poids
 d'un roman, elle est aussi simple et...

Nam tasat o p, sa p x e' abut i ke Vit i o f y
 No' at' cetit s am p, sato N, i y i o x Vit ad' ova'

și înainte dar n-ai mai fugi niciodată ca acum. Am să-ți aduc
 și o sa vină năpoca cu coada între picioare dar tu te-ai dat
 de apăsă săptămâna și mai ai prânz în casă și o vesă de somn.
 Am umbat peste tot timp de doua săptămâni și nu
 s-a totuț pește tot pe n-ile amereză că s-a putut dăci
 nu era decât un semn de la ca pe marea. Și așa din a căs
 povestea asta

Nu l-ai așezat de găsit și să-ți spun și de ce

Hei! Să crezi că să-ți parăsească mult de timp
 teles, pentru că m-am scutit

Omul chiar se găsește în lume dar să-ți pară
 din privirea n-are și se răzgâie

Nu m-am găsit în viața mea și nu m-am găsit
 că trebuie să-ți pară că ești de la o viață de acum
 problema p-are de l-ai prinsese de n-ă dar Jake n-are să
 m-observe

În schimb se tot gindea la strășnicul Meyer

L-a mea! Izbi cu pumnul în masă făcându-l pe cel din
 lafa lui să se bătore că n-era în fața lui Norman Trent. Am
 s-o aduc năpoca să vezi că l-așezat și semn cu ochiul m-
 aghi și o dușcă de bere. Am auzit întelegere spusă el l-ai
 ca mine trebuia să-ți auzam relația într-una din zile doar
 că m-a cam sperat cu preștitele și cu poveștile cu zine
 Vroia o casă și o grădină și o groază de copă ceea ce m-a
 năpăstănitat de a binelea. A trebuit să o pensesse da
 trebuia să o fac să coboare cu picioare pe pământ de asta
 am făcut-o. L-ai să-ți chibotască ca un nebun. Am să-ți
 o che-lănea când o să cad. Sopti el. Trebuie să înveți cine
 este stăpîn.

Era ceva în atitudinea lui Jake care l-a cam sperat pe
 detectiv

Cred că era o bine ar fi să plece din viața lui. Dacă po-
 nat a trebuit cu mine am precar

Știi că am băgat o înșelatorie dată știi? Nu știi nu
bine - am rupt două degete de la mână dreaptă. A fost v
ei. Nu trebuia să se ferească atunci când am vrut să o love
nu-i așa?

Am terminat? Trebuie să prind tramvaiul

Altă dată am pîndit o ș. am încuiat o în dulap. Am luat
lamina și am lăsat o pe mîner. Nu prea a plăcut, am
scutume de intonerie. Dar i-am dat drumul de dimineață
înainte de a veni mîncîntul. Am lăsat drăpăste de
atunci. Nici asta nu i-a plăcut, dar nu mi-a pasat. Dacă vre
nu mă dau în lături, asta fac.

—Mă, bine îți tau carnetul, măpau! Dînda și se am, a Jake, o cam luase razna, vroia să pice cu mai repede. Să aia rîu acovo de care an nevoie. Aie, cîmp, inte-gei?

Ma gândesc să scriu rugămintea pentru ceea ce mi-a făcut

Unele se cunosc mai amănunțit de făcut. Știți cum e? Trebuie să se scrie pe mâna

În cele din urmă, Jake a apucat de mărșăfuri cu mână o

face nimic

Surprins, celălalt bărbat tu amint de rufăla cu care tu schimbare dispoziția

Sunt tare de urechi zise cu un zimbet nervos. Oh, și o memorie cumplită. Ciudat, uit totă, cu excepția banilor pe care i câștig. Nu era un tip prea subtil, dar era disperat.

Căstindu-se prin buzunar lake scoase un pumn
mănu de s le atârna pe masă

“Aunque”

Omul le numără în palmă, surprins să afle că era mai mic decât conveniseră.

Am plecat

R dă, nău-se, Jăke mceou să rdă

„Îi-am spus că storâte ca un porc.”
 Barbata lăsa mică scutură din cap.

Da, așa face. Mereu am amenințat o e-o s-o stâng de
 gât în somn! zise el. Uneori era așa de speriată că dormea cu
 mâinile culca.

Deodată zimbetu-i îngheță și fata i se întunece.
 Revinându și îl apuca de mină trăgându-l spre el.

Dacă nu și vede de treburi poate chiar am să o strâng
 de gât vorbesc serios. O să fie păcat nu? Mai așes că te-ai
 străduit altă să nu o găsești.

Pe cînd se îndepărta omul auzi risul de mînaș al lui Jake.
 „Daunne Stente ce am făcut?” mormotă el în timp ce mergea
 departe pe stradă. „Sînt patit și găsesc pe cineva și nu mi pot
 da nicio răspundere pentru ceea ce se întimpla după nu i
 ții?” Un sor de pană îl cuprinsese gîndindu-se la Megan.

Buta copilă. Barbata asta este un nebun! Cred că o să mă
 las de meseria asta și o să-mi caut alta.”

Dar după ceea ce s-a întimplat va trece mult timp până
 să și găsească altă ocupație. În primele ore ale dimineții
 fusese găsit pe aleea din spatele circumuși bătut rău. Cu
 buzunarele goale și toate degetele rupte.

Cînd l-au întrebat cine l-a bătut a spus că nu știe.

Nu îndrăzni se să spună. Nu atîta vreme cit amentofare
 lui Jake Brewer a mai răsuna în urechi.

16

Zile treceau

Megan era ca prinsă într-un vîrtej.

Sînt doar două săptămîni de cînd Norman re-a cîntat
 nevastă și a și semnat contractul pentru brutărie. Am scabiat

dădă bunul și nici nu mi-am luat inelul sau să merg să prind
rochia de mireasă!

Cathleen își spăla părul la chiavetă.

Megan toamna mi-noste apa te rog! Clipind dintr-un ochi
lăsă capul plecat deasupra lăgăcamului. Grăbește-te! În-
săpun în ochi.

Megan traversa în fugă camera, luă o cană mare și turnă
jumatate de apă peste capul de par lui Cathleen.

Într-o clipă! Ar fi fost pentru Megan, dar părul
Cathleen era des ca o pădure. Așteaptă încă mai puțin să-și
mai turna și restul de apă. Asta e! Întinzându-se prosopul
suspină din tot sufletul. Dacă ar fi avut măcar inelul, nu e
aș mai face grije ca Norman să ar putea răzgîndi. Ce să-și
zică de rochie! Dacă nu e gata la timp!

Megan, nu te mai frământa atât! Cathleen se uita la ea pe
sub prosop. Ar să arune la și și s-au luat deja măsurile pentru
rochie, mine ai prima probă și a fost comandată de ceva
timp.

Megan zimbi timid.

Nu-i meargă Norman? ginguni ea. Mi-a găsit cel mai
bun croitor din Londra. Dumnezeu să-l binecuvinteze.

Gata! Întinzându-l și prosopul, pe cap ca un turban,
Cathleen puse ibricul pe loc. Se tot agită de cînd ai acceptat
să te măriti cu el. Și a vîndut atacerea în timp record. A fost
de nu și la cîte ori la cumpărător, apoi la bancă și prin
picături, a urmărit mersul brutăriei și țina căutat și tie
croitor. Spălînd cea mai de resturi rămase, îl ampuca
apa fierbinte. De abia a mai avut timp de cîte ceva, și știu
asta pentru că năvălă pe mine să mă ocup de tot cînd pleacă.

Ar dreptate. Megan o spusese cu convingere. Nu să-și
răzgîndească nu? Nu și cînd și-a bătut capul atîta.

Nu n-o să o facă. Turnind ceaiul adăugă lapte, zahăr
 și cite o linguriță de zahăr. Nu te mai așita atâtea
 de-bunim amindouă. Întinzîndu-i lui Megan cana se așeză
 pe scaun. Se așeză greoaie în scaun. Ai să jurec-mă că od
 ei nu trăind-oșesc. Îi zimbi cu subînțeleș lui Megan
 Megan remarcă aceasta și deveni brusc banuit—ne
 Strimbîndu-se. Cathleen o lachină

Sa și spunem în max secret?

Sîntînd că era vorba de ceva în avantajul ei Megan zise
 Mai întreb?

Se întimplă să știe că a vorbit cu un bărbat

Megan scuturîndu-se

De unde ști?

Pentru că am pus-o să scrie soate pentru el de la Pontefract
 și Iul H. puteri prin excelență. Asta scria pe plîc

În Megan i se tăie respirația

Sînt cei de pe strada Regent. Oh Cathleen e ăla cu flor
 la ferestră și cu toate zarzavanele a ea

Să nu scoți o vorba sau o să creadă că am spionat

Megan i promise că nu—să salte și un cuvînt

Mă pretac că e o surpriză

Bea-ți ceaiul că trebuie să mergem la cîmpărătur—să
 cauți niște enjerie intimă. Rose. Și un capot de mătase cre
 gant, ca să în sigură că o să lîmbeșunești

—Hei. Termină!

Bine, bine—unu, roșu cu pene

Megan izbucni în ris

Vrei să aratec un pui? O să si piardă capot—dar cine ar
 putea învinovă?

Cathleen observa o expresie nebuncască pe chipul ei

Nu ești îngorată nu Megan? întrebă ea. Merceci o
 bine și la Norman—și—înțelegi ce vreau să spun

Megan ştia, şi ei îi trecuse asta prin cap

Sînt un pic îngrijorată, mărturisî ea. Vezi tu, noi doi
o roşcăţă, se răsbindi pe lată, făcîndu-i trăsătur,
strănească. Nu ne-am cunoscut împreună, aşa că nu ştia
o să fie

Nu mi ai spus niciodată că ai fi virgină. Lui Cathleen
se păru ciudat, pentru că ea şi Megan avuseseră o discuţie
pe tema asta.

Nu mai sînt virgină! mărturisî Megan cu tristeţe. Da
singurul bărbat cu care am fost pînă acum a fost Jake Brewer
şi era un om brutal.

Jake Brewer? Cathleen se străduia să şi amintească
numele. Nu e din faţa hotelului unde ai lucrat?

Încuviinţind, Megan îi spuse:

Avea obiceiul să mă bată crunt. () dată, m-a încuiat
într-un dulap o noapte întreagă. A fost îngrozitor! L-am
paranjoni peste tot. Se scutură îmborăţ, amintindu-şi
printr-o trecuse

Cathleen era şocată.

Suna de parca ai fi fost chinată rău!

Norman nu o să mă iască, nu.

Cred că Norman nu are nici măcar un os viu în corp.
Cathleen lucrase cu el destulă vreme ca să-l cunoască drept
un om cu prinză pu. Mai mult, adora pămîntul pe care călca.

Întorsindu-se violent, Megan tremură de emoţie şi se agită.

Că hîr crezi lucrul ăsta, Cathleen?

Terminîndu-şi ceaiul, Cathleen se ridică de pe scaun şi o
îmbrăţişă.

Ştii că am dreptate. Dacă îndrăzneşte cineva să se atingă
de un fir de păr din capul tău, o să aibă el grijă să nu scape
nepedepsit.

Megan ridică privirea spre ea.

Ești atât de bună că mine zise aproape plîngînd
O mai îmbrățișă o dată, apoi

Ma bucur că te am făcut să zîmbești în cerul din nou
Pe cuvînt. Ma înnebunit că m-ai lăsat și că rochia s-
trămintar-le. Ve-dacă o să se răzgîndescă sau nu. Totu-
ră bine pînă la urmă ai să vezi.

Megan era greșit de te-ai lă

Ma întreb etal-o să mi spuna de bijuterii?

Hei! Auzi? N-ți mai trîmînta-atr. Trăgîndu-și ochilor
urât pe că se dezbracă de cămășă de noapte. Surprinzîndu-
și imaginea în oglindă în ru- cta te la mine! Crește cu
fiecare minut ce trece.

Privind-o Megan e invidie.

Ești frum-oasă zise că Cathleen era atât de învîntătoare
se pîndi ea că pînă ei rebel și această implinire cu sîm-
plu de nămăcăr devenit. Avea pînea fină ca de mătase
pîrînd cî strălăcește. De-abia aștept să am un copil cu
Norman.

Cathleen zîmbi

Nu e ușor o avertiza că. Nu poți să stai mîntușă că
lumea e pat. Te îngrași și devii mai obosită și atunci
crezi că nu se mai termină niciodată. Zîmbetul e se
accentua. Dar e minunat să simți copilul mișcîndu-se și
să știu că în curînd vei ține în brațe un om-ei adevărat
și că acei om-ei este parte din tine și din altcineva. E un
miracol nu începe îndoaia. Ca tîldeana. Silas cu
paternic prezent în mîntea sa.

Îi e dor de e-nu!

Cathleen încuvîntă cu mîna plină de amărăciune. Dar
știa cum stăteau lucrurile și se străduia să se obișnuască cu
ideea. Străduindu-se să zîmbească îi spuse lui Megan

Pregătește-te pentru că avem multe comparații
ficut Chiloți de mătase și papuci pufoși și covoare
broderie .

He nu port din asta nici măcar pentru Norman
Bine bine Atunci o să-ți iei și-te panaloni scurți
Iret cum poartă bunica și cum e arăta și să cauti
cămăși de noapte din franela și baste corăpiș câmp și
care din ce varză și de meretilor

Megan chicoti

A grădă și de toate ce ești !

Cu brațele depurtate și încercând să ne arde cu un
chin Cal ce se poartă prin un ochi cat etel și ce
se ci-lintr-o parte și lăutari și cor-mura

Oh data trebuie să-ți iei o pereche de partete
confortabil cu la sa și și o fustă lungă neapărat
mat-re poduata Ave trebuie obligatoriu să ai o palmieră
lină verde care să treacă pe-o câră Secund perna lui fată
pernă și o midesă pe cap Oh și să nu uităm să a-ge-ri
mei Trisă albita de masă și o confesur pe-mei Asafrel
să arate o mureasă și e chian c-mural

Am strigătele și colotele de isare lui Megan la să
inviri pr-o cameră oprindu-se când cop-ai se ag-ia năvni-
ci

Asta l-a țeva zise ea la m- se și cadă pe a-și se
Nu pot sări de sus cu un cop- în p-țere

Oare n-ai trizid erau gata de peccate imbracate ca și
caract-ice Megan cu o na-nă ros- ar Cathleen într-o
pandem-că lor și arg- in țare car-se n-a peste burta a
cuto ori se mișca.

Î sunt r- m-ru pe care pot abra-zie c-alea zise
ca n-ai p-ec- ex-ito pe asa As p-tea a- cum p-ri-o-
n-ai dat m- p-rea- o pot p-er-mite-aca M-ales ca face

— Monomni din orice hănuț pentru ziua aceea care s-a auzit
doar ce în ce mai aproape ca fiecare minut.

— Când se apăsă să deschidă ușa, anul din nasturi se opri.
— Trebuie să mi-ai un șai mare, grăiase ea și pe urmă
opă Megan chiar o crezu.

— Ca fiind în sacosă după un ac de suturenta Cathleen își
scut două părți din hainele acolo unde fusese născut.

— De ce nu se întorcem acasă să li coșt hăstutele? în-
cercă Megan.

— Nu avem timp, i-amiu Cathleen. E ora opt, simbata
lumneacă. Ști cum vin traură ne e și ce e o magazine. Dacă
o pleacă acuma, să avem o granada de așteptat în stația
de tramvai.

— Megan nu avea nevoie să fie convingă.

— E bine, în ce ma nu mi se pare plăcut să aștept în frig?
— se ea și mecat se aflu pe strada.

— Măi să fie Fager!

— I undi se de braț una pe cea altă, merșeră cu vântul în
față.

— În pătrunde prin haine? zise Cathleen și trebuia să se
oprească să și tragă sufletul.

— Jake Brewer le urmărea grăbiu de la distanță.

— Nu avea de gând să o lase pe Megan acum să scape. Dar
o ci nu vroia să se întoarcă în Blackburn fără ea.

— Pe la prînz, vîntul se mai năruie și o rază de soare străluci
împinzînd aerul.

— E mai bine. Femeia de la magazinul West End le zămbi
clor două potențiale cumpărătoare. E mult mai frumos, ad-
văluiește soarele, remarcă po-zicîos, desi fiind februarie
nu ne putem aștepta la mai mult banarese.

Litindu-se mai întâi la Cathleen și apoi la Megan, le-a sărutat pe frunte și obișnuite și neobișnuite în același timp. I-a început să vorbească cu ele, să se adreseze dar văzînd-o pe Cathleen însărcinată, s-a oprit și s-a hotărât pentru lui Megan.

Apoi înțeles de la directorul magazinului că o să le meargă bine în curînd?

— Așa e. Megan se simțea destul de ciudat în această împrejurări.

Și că ar o scrisoare de recomandare de la domnul Norbert Trent?

Da. Scoțînd scrisoarea din geantă, Megan i-o întinse cu o mîină blîndețe.

În moment. Punîndu și ochelarii pe nas, începu să citească scrisoarea. Cînd Cathleen o întrerupse.

Scuzați-mă. Lui Cathleen nu-i prea plăcea atitudinea de superioritate a femeii față de Megan. Directorul a citit deja scrisoarea și a spus că este perfect acceptabilă. I-a spus că trebuie să aștepte aici, așa că prețona mea poate să se caute cu lucrurile necesare din acest magazin. Dacă nu va convine, putem merge jos să vorbim cu directorul. Era o amenințare fătîșă și fătîșă, dîndu-seama de asta.

Imediat, fu toată năma. Un zîmbet și nu mai conținea nici o scuzele.

Bineînțeles că-mi convine. Insistă ca Domnul Trent să fie un client important aici. Dacă vrea să cumpere în contul meu nu mă deranjează.

Punînd scrisoarea în sertarul de sub tejghea, făcu un semn larg cu mîinile.

Va rog. Puteți să vă uitați peste tot. Dacă aveți nevoie de ajutor, spuneți-mi și o să vă ajut cu plăcere. Intenționa să nu le piardă din ochi. Numărase pînă acum mîinile

hoji de magazine, care arătau mult mai bine îmbinate decât îndetărmăsurile alea două!

În ora care a urmat, fetele s-au distrat de minune. Cu ajutorul unei asistente Megan probă nenumărate haine, până la un albastru închis în două piese până la o rochie de un toson, aprins.

Nu mă prinde, îi spuse lui Cathleen, care aproape că se îndrăgostise de ea. Nu prea am curaj să port așa ceva. În schimb se notară asupra unei rochii de culoare crem, care avea o eșchetă și o pereche de pantofi asortați. E perfect pentru seară, zise ea și Cathleen fu de acord.

— Asta e tot?

Împachetând costumele, împreună cu un șal din mătase mare și o pereche de ciorapi de mătase, femeia remarcă:

Am reținut din scrisoarea domnului Trent că puteți cheltui orice sumă până la patru guinee. Dar nu ați cheltuit decât un sfert din suma asta.

Asta-i tot ce vreau. Megan semnă pentru achiziționarea hanelor cu mina tremurătoare și mâna sacoașă și camparăturile și se îndreptă spre ieșire cu așa o grabă, că femeia era aproape convinsă că puteau fi hoate.

Ai văzut cum au fugit? zise ea și se grăbi să-i spună directorului de hănușile sale.

Privindu-i pieptul uriaș și gura mare, directorul îi domoli imaginația.

Domnul Trent s-a străduit să vină până aici și să verifice totul ieri dimineață, răspunse ei așa că poți fi sigură că totul este în ordine și nu sînt niște hoate cum crezi. Iar pentru prima dată cînd o văzu roșind și se gîndi, că îi stătea bine. Domnișoară Tucker?

Da, domnule?

Vrei să luăm prânzul împreună? Intenționam să ies, dar
putem servi niște sandvișuri aici în birou. Nu o să ne deran-
găm nici dacă încuieră ușa. Zâmbește. Doar dacă vrei.

Oh, da, domnule. Parcă toate zilele ei de naștere
adunaseră într-una. Mi-ar face foarte multă plăcere.

Înmătoarea oprește la caleneaua de peste drum. Cathleen
cumpără pentru a muncitoare vite o cană de ciocolată fierbinte
și cumpără un sandviș cu șuncă.

Înteleg cum te simți, spuse ea.

Nu pricep ce vrei să spui? Megan se comporta ciuda-
tă de când ieșise din magazin.

Cred că nu ai mai cumpărat nimic altceva pentru că eu
am vrut să mai profit de generozitatea lui Norman. Când
Megan ridică privirea, făcând ochii mari, ea continuă: Tu ai
vrea să mi spui părerea, cred că ai procedat corect. Și eu așa fi
făcut la fel.

Megan se lumină la față.

- Serios?

Punând sandvișul jos, Cathleen își făcu semnul crucii.

Îți jur pe viața mea.

Mai fericită acum, Megan îi explică:

- Trebuie să recunosc, nu prea m-am simțit bine în
magazinul acela.

Nici eu, mărturisește Cathleen. Nu mă simt în largul meu,
în asemenea locuri și nici nu cred că se va întâmpla vreodată
altfel.

- Nici mie!

Ridicând cana de ciocolată, Cathleen toastă:

Pentru magazinul Heblamy!

Unde e magazinul asta?

Cathleen era ea însăși surprinsă. Denumirea n-știa să se apăsă de pe buze aproape fără să știe de-a seama. Coplesită de acest nou zădărniciu, zădărniciu un zîmbet visător.

Într-un magazin într-un colțisor de stradă în Blackheath, condus de o femeie micuță și drăgăță pe care o cheamă Megan Belamy. Vinde de toate — de la suluri de vânat pînă la crăme de mărți și mai multe altele.

Pentru ea și pentru toți, cerca ea! Megan și bărbot de naștere. Oh, trebuie să mergi la toaletă! spuse în timp ce se pregăteau de plecare. Ea drept vorbind și Cathleen simțea nevoia.

E din cauza copulului? șopti ea. Mă apăsă pe unde mi trebuie.

Femeia de la ferghia le-a fost de mare ajutor.

„I-am o latrina,” zise ea, dar nu știu dacă merge. Hiestemata aia are toate — ea și bărbotul meu. Chit cotul de propria-i glumă se expică. Trebuie să mergem la spate, jos pe coridor. În prima ușă pe dreapta, dar nu e decât aia, așa că eu să mergem pe rînd.

Cathleen insistă ca Megan să meargă prima — în timp ce ea mai sporovăie cu patroana.

Cînd trebuie să naști? vru să știe aceeași.

Mi s-a spus că o să fie cam prin a treia săptămîna, nă din aprilie.

Femeia făcu un calcul rapid pe degetele butacului rase.

Sînt șase șapte săptămîni ei? Se uita a se ține ea la Cathleen cu mirare. Arată de parcă ai duce jumătate de duzină acolo.

Cathleen rise.

Așa s-ar zice.

I-ai ales numele?

Cathleen încă nu se hotărîse.

Am ales unul sau două nume! mărturisi ea, dar nu se grăbesc. Dacă mă hotărăsc la unul s-ar putea să nu potrivească copilului, așa că prefer să aștept și apoi voi vedea.

Nu ca mine. Am șase copii și toate numele au fost alinate din pălărie. (Hicoh). Pe unul îl cheamă Oakley, pentru eticheta cu numele pălărierului s-a desprins și s-a amestecat cu celelalte.

Și ea, și Cathleen, se învinseră ca o casă în flăcări, și mă să-și dea seama erau antrenate într-o discuție unghiulară interesantă despre copii și bebeluși, și despre ce se întâmplă în astfel de situații.

Lucruri merg bine, atunci nu contează numai că o crești.

Cathleen îi mărturisi fără să vrea despre ce credeai despre tratele ei Robert.

Un măr sir cat așa cum spune tata.

După cum ziceam, se poate întâmpla. Și o însoțim. Cathleen la masă și se potri să i povestească despre propria mamă. Îngurându-și buzele, scoase un fluierat. Acum cred că nu a existat alta mai rea.

Nici una din ele nu îl văzase pe Jake Brewer ascuns după un ziar la o masă într-un colț, lângă fereastră.

După ce le urmărise toată ziua pe Megan și pe Cathleen, așteptase momentul potrivit, și acum îl avea ca un cadou pe tavă.

Pe furiș se uită încotro o luă Megan, așteptând o vreme până când le văzuse pe cele două femei tălăsând. Abia atunci se uită după Megan. Din colțul mormură.

O ușă la capătul condorului. Acolo era. Și-și jură că șleampata ar fi să se întoarcă împreună cu ei, fie ca-i place, fie că nu.

Megan găsi toaleta cam pe la jumătatea cuvarului. Începu să se așeze timp să deschidă ușa până de rugina și începu să se curăță. Când reuși, mirosul infect și frigul îi tăiară respirația.

Nu i chiorca la Ritz, chicoti și otră. Dar mergea pe sine și pe viața nobilă și nevoia e tot nevoie. Ridicându și făcându-și lădu jos el dolei și suspina ușurată.

Cădea manute mai tirziu se aranja și se grabi să iasă ca să nu o vadă.

Cred că trebuie să o avertizez pe Calhoun? murmură ea, deschizând ușa cu piciorul.

Când bărbatul ieși din penumbra umbră imuna aproape îi sări din piept.

— JAKE!

O privea cîncea în felul acela viclean, alt de cunoscuturile care se leneau îngrozitor.

Mă să fie. Am căutămblat după tine și ști.

Făcând efort o sperat să treacă de el dar nu reuși. Strigă când o izbi de perete.

Așa dec? Credeai că ai să mă pacă ești nu?

Nu ai fost ferici? împreună Jake bagui ea. Dacă nu ai fi pe ecat m ai fi omorât simț și gară.

Poate ca da poate ca nu dar asta nu schimbă nimic. Venind mai aproape de ea cobori vocea devenită acut un gâfâit. Nimic nu i și bate joc de Jake Brewer nici chiar în leama străbăta ca un cutit.

Lasă mă să p ec Jake îl rugă ea. Mi am refăcut viața și sunt fericiată. Mai fericiată decit am fost vreodată. Dar te tîndu se în ochii lui înțe ese că nu putea fi vorba de nici o îndurate. Ie rog Jake nu mi face rau.

Rizind asurei îi șterse lacrimile.

E bun, Norman Trent asta? Ie face să te simți te nău?

Cum a aliat de el.

Ridicîndu-și o sprinceană, se uită la fața ei.

Nu văd cum de a mers atît de departe încît să te duc de nevastă, zise el cu cruzime. Nu ești deocîtrăgătoare bună numai pentru mine. Coborîndu-și capul, o sărută apoi pe gura, ștergîndu-și o urmă de salivă ce i rămasese în gură. Zilele tale bune s-au terminat, dragă, zise el tîrziu și ai distrat acum viața mea.

În timp ce se luptau, o păsărie pește gura.

Tîrîță! Amyche te tot gramolă de ban, că tîndu-te. Dacă un motiv ești de necăz să l-vezi pe diavol. Ridicîndu-și dintr-un izbușcă în ris cînd i văzu ghemu-se de trîcă. Așa mi plăzise el strîngîndu-și dintr-un palnă cu putere, înalt și dăruia lacrimile de durere. Asta i Megan pe care i plăcea cel care mi-a fost dor.

Saiedu — mîna a spate, o împ — se pe cînoar.

Dacă a gînd să strîgi de pă ajutor, mîla p gîndu' amenorță el. Sau s-ar putea să mîna ocup poîn de vîr, s-aș de preferență a ta și de slab moșul cu care vrei să te tîrîr.

Știindu-și în stare să facă au atîr. Cathleen că știe Norman și oricui ar fi stat în cale lui Megan nu i rămîna altceva decît să meargă cu el.

În timp ce se îndreptau spre ieșire, se ruga să existe la tu cineva care să i oprească.

Așteptînd în cafenea, Cathleen începu să se îngrijoreze din pricina lui Megan.

Dacă o li cazul în veci, n-o s-o mai vadă nimeni, doborâtă, clătinîndu-se.

Dar Cathleen avea sentimentul sigur că se va întâmpla ceva. Ii împăcîrăse fără ca să și cînte preferența în cap în vîrsta într-o altăru.

Doamne ceatori, vă rog, cerei femeia! După mine, creștinul trebuie să fie închis, se arăta încă aruncată! Centrul comunității spre stradă. Un bărbat care iovește o femeie, e tai laș de viață, oai joasă speță!

Hărbata ei striga deodată:

Priviți! L-au prins pe ticănos! Cu Cathleen în spate, tu, se grabi spre ușa. Le-au prins, așa nenorocit! Cum e cu voi cum poți să bati o femeie în taluc asta!

Când văzu doi polițiști ducându-l pe Mike Brewer ca câtuș de rău, lui Cathleen nu i veni să creda ochilor. În timp ce lătau în dubă, se gândi imediat la Megan. A erga ca o rășină pe stradă, uitând de durerea omului și că ea o căutând în toate direcțiile.

Megan! Și at-o în siguranță în brațele sale polțist, suspiind pe amărul lui, cu parul răvașit și cu fata plină de sânge.

Cathleen o îmbrățișă:

Doamne Stăpâne, ce îi-a făcut! Cum de te-a găsit! Niciodată până atunci nu mi-a fost așa de înspăimântătoare.

Eu în regulă, domnișoară! îi spuse polițistul. A încașat o porție de bătaie, dar nu are nimic rupt. Dându-i o în grijă lui Cathleen, îi puse câteva întrebări legate de adresă și altele, pe căror răspunsuri le notă în carnet.

Va trebui să veniți la secție când o să vă revină, domnișoară! îi spuse el lui Megan. Rutină asta, tot să ne ajutați să întocmim dosarul. Până atunci, tinăru-o să fie închis și o să stea acolo până o să vă hotărâți dacă o să dați decarație sau nu. Să-l punem sub acuzare.

Bineînțeles că o s-o facă! zise Cathleen foarte sigură în privința asta.

Dar Megan știa că era o decizie care ar fi putut avea consecințe grave pentru dragatul ei.

Du-mă acasă' o imploră pe Cathleen. Sînt bine &
sînt bine

Cathleen nu era însă de aceeaşi părere

Au-şti bine deloc' zise ea. Tremur ca o frînză
pană de sînge pe fîta. Te dau la cei mai apropiaţi spuze
Cathleen nu te rog

Ceva în ochii ei, femur care pare să şi fi revenit
surprins pe Cathleen

Astea ceea ce vreai unde-ai ratat Megan' o întreba
blînd. Vrei să merg acasă?

O simplă nevinovată din capul de amys căsătoriei

Bine. Dar hai să te scutim mai... A... e... e...
bătătură teribilă şi dură... să fi revin din soc. Extern
de prin puitor prima de la fatal... se dovedesc a fi
pînă la urmă se pînă

Interpret du se în cătena. Femeia cea cîmsecade o
pe Megan să se aşeze şi se grabi... Iva un ce

Sînt o mîndrie de neoroc... pe străzi... se...
ea. Singura soluţie este să... a... a... a...
ai putea opri

As gar... se că Megan... revenise complet. Cath
aluna... pară... rile... prăstiat pe coridor

Într-un ordin... în spase... Megan... cînd se...
Sînt încă în a... a... şi nu au patit nimic

Dupa ce... omnia... tînd vata şi apa...
Am să pun o... parafina... da' în spase...
Nu... nu... mai... ca parafina... ca să... o rană

Megan şi Cathleen se... a... a... a...
F... a... a... zise Cathleen... dar... e... a...
acasa... cu... a... şi... a... a... a...
cineva se... a... să... a... a... a...

Doar apă caldă și sare' zise Megan. Dacă nu va deranjează. Nu vrea să rămână cu urme pe fața

Nu mă deranjează deloc' replică femeia

Zece minute mai târziu. Cathleen și Megan erau în drum spre casa îngrijorate din cauza pungilor cu câmparatori cumpărate, dar cu conținutul intact.

Crezi că o să fumez închis' zise Megan care se simțea ca o pisică pe cârărituri teribile.

O să stea acolo până morne' când te duci să da declarație. Pot să nu depun pungi' dacă nu vrei.

Mă e frică' zise Megan încă tremurând. Știu despre tine, și despre Norman, și despre nunta' totuși.

Nu îi poate face nici un rău dacă lăcuzi Megan.

Crezi că trebuie să fac'?

Cathleen nu avea nici o îndoielă.

Trebuie' o înțelega că. Ai prea multe de pierdut dacă nu o faci.

17

Cathleen își strânse cele câteva lucruri personale și le aruncă într-un mic sac de mână.

Asta-i tot' zise ea ieșind din birou. Hm! e liber pentru mine o să vină după mine. Era o urmă de fristețe în zâmbetul ei. Mi a plăcut a că' îi spusese lui Norman Trent. O să mă separe ciudat să mă trezesc dimineața și să nu vin la lucru.

Îmi dau seama că mi te simți' Norman se uita la Megan care se plimba prin brutăria acum goală. O să fie ciudat pentru toți' zise el înecet. Dar o să mă bucur că am putut să te văd încă șase luni de chirie în camera de sus. Aș fi avut remorțuri.

da a nu ai fi făcut o ștoseală, destul timp să ti găsești a
de lucru după ce o să naști.

Îți mulțumesc! zise ea din nou. Și pentru că
recomandat celorlalti.

Sunt tot patroni respectabili? o asigură el. Sunt și
mul din ei o să ti găsească o cameră. Căd o să te angajezi.
Oh, știu unitate de domnul Bartholomew. Contabilul la
Bancă și va avea nevoie de cineva începând

Îți sunt recunoscător, mulțumesc.

Privirea lui Cathleen spre îndreptă spre Megan.

Ai făcut o fetea! zise ea. Nu vorbește despre al
deci despre marea și cum intenționezi să te muti în
când e să va întoarcet. Ca să începi o nouă afecți
Cornwall!

Nu s-a hotărât nimic! spuse el. E doar o idee, eu care
tot pe de la c vreme. Zimbi. Vezi tu, sunt londonez, per
get. Nu s'et sigur ca ai putea lucra în afara orașului. Da
mai am *nume* de condus. Zimbi, arg. Mă așteaptă o nouă
o nouă viață. Lucrurile e se vor schimba într-un fel sau a

Cathleen rîse.

A,ături de Megan, n'ai să te plictisești o clipă. Te as p

Am început să mi dau seama de asta! chieoti e și a
tăc. Spre surprinderea lui Cathleen. După o pauză. Cum
s'a parut zi ele astea?

- La ce te referi?

Nu prea sunt sigur, dar e cam tăcută. De cînd a bănu
nemernicul ăla s-a schimbat. Ofind greu, u spuse. M-a șoc
cînd am văzut o roștă și plină de sînge.

Pentru tot, a fost un șoc.

Încalzește bîntore pe străzi și se au de oameni n'ha
asta. E o rușne! Tăcu pentru o clipă, apoi continuă. Crez

cauși că se simte bine? Fundcă oriunde mergem o simțim
meru ag tată. E timpul privesc peste umăr de par a se
ajunăr, o cineva

— E bine, mi se pare firesc că fie așa! Cathleen nu va
sa l munta pe omul acela minunat dar nu trebuia sa afle
niciodata despre Jake Brewer. Cred că se teme ca vreun
cunoscător sau altcine sa se meara la de ca așa din serm.

Mă gândeam să ne luăm un cina din casa mamei vecine nă!

În așa de scurtă vreme, zise Meșan uitându-se în jurul ei la spațiul mare și gol. Și cum răsuna, cu un ecou!

Remarcă: ei par să-l supere pe Norman.

Hade xuefou nai mai repede xuefou nai mai repede
1063, m. mai mai repede

Atara pe treptar în timp ce barbata murea. Megan o întreba pe Cathy ce-

Ik am vast verbonden met Natuurspan de Juke n

Bimonte et al. 1999

Ne vrem saati veshchati i na tretnu.

Nous savons de la mine

Norman Rossi sa marea în curtea din urma.

Ciata totul e în ordine. O să duc cherle să ajun și apoi o să fac naște cu mine soare. Săritrad o scur pe Megan la spate celor două. Cred că ș vor avea mare le facit nu de... ca așa că cel mai bine ar fi să mergem... a trebătle nonstop.

Lutando-se la Megan e spouse

Na ma e rouf p'na o s'ă f'ă doamna Ient (a n' r'ă)
prostese pe l'ata adauga. Ne vedem mai urziu.

Sus. m. cantera lor. Muegan se pl. niba de solo color

Ja te dā vīdā aplūcī mīnē' sīnī sīgurā!

No poate, dacă este închisă, răspunsă (altfel, ce înseamnă să dai de-a face cu Norman, dacă mai ne-ai cunoscut?)

„mărind o în bucătăria unde Cathleen își spăla lucruri. Megan îi spuse:

„Ș-ar putea să ai dreptate. Jake e un laș. Poate că se poate ataca un hărbat, așa cum face cu o femeie.

„Bravo! Așa mai vii de acasă. Și na, uite că poți afla totul despre Jake. O să fie cu ochii pe el, pun pariu. Dacă o să îndrăznească să facă un pas greșit, o să-l înghale țăr.

— Crezi?

„Uite ce e, Megan. Când Jake Brewer va ieși din închisoare, peste șase săptămâni, va fi un individ cu cazier iar tu... doamna Brent... totuși va arăta altfel!

„Lui Megan îi mai veni inima la loc.

„Știu că da! Voi fi o femeie măritată și o o să nu îndrăznească să mă facă nimic.

„Asta tot încerc să ți spun. Cathleen se bucură văzîndu-și cîntărea mai liniștită. Acum, vreau să te întreb ceva.

— Ce e?

„Îți asigură că mai vreau să ți fiu domnișoară de onoare.

„Da, ți-am spus. Nu mă voi răzgîndi. Vreau să mă tot alături. Când o să mă mărit cu Norman. Am pierdut orice legătură cu rudele mele, așa că nu va veto nimeni. Cathleen dădea refuzul o să stînci ceea ce ai trebui să fie cea mai frumoasă zi din viața mea.

„Dar uite-te la mine, Megan. Cathleen se dădu înapoi, ca să-și poată vedea mai bine. Sînt cîtu' casă! I ziuta Megan a ta și a lui Norman, și toți or să se uite la mine în loc să se uite la voi.

„Te rog, Cathleen. Vreau să fi cu mine, o imploră Megan. Am vorbit cu Norman și a zis că dacă eu vreau asta, nu are nimic împotriva. Un gând îi trecu prin minte. Ți-e jenă, nu?

Un âtoarea oprire fu la croitor pentru altmiele rețu-
Mai întâi Cathleen:

Sper că mi mai ascunde horta, zise ea, urmând
croitorasa în spatele magazinului.

Oh, cred că o să fiu mulțumită de ceea ce am făcut
Fanny Trunfănera se sculă și subținea și parta ce mai rămasese
ochelari posibili pe vitrinașul de îmbrăcat și șevaletul

Roch a așuteca pe deasupra capul — în Cathleen
mătasă.

Pare într-adevăr confortabilă.

Se privea neîncetat în oglindă, parcă neverindul să crească
A se vedea pe de-a năsași acolo!

Pe ea în care al călău rochia este așa de deosebit.

Se răscolă din toate părțile. Se așeză pe
prințesă!

Aha aștept să i-o arăt în Mezin.

Reveni de după paravanele metalice.

— Ce părere ai?

Ochii lui Mezin se năpădă de umide.

Oh, Cathleen, arăt-mă!

Roch a era de una bastina — atâtor ca ochii — în Cathleen
Strînță la umeri și strînșă pe gât, se adăna deasupra și
în plaseuri înguste, pentru că apoi, ascunzând cîrșii
starea lui Cathleen, să cadă ușor în jos, argindă se spre a
părea deasupra gleznelor.

Ai avut dreptate, spuse Mezin, cu tastarea tăată. I
Te vor prezenta într-adevăr pe mine — pe mine și asta nu e
cauza că ești gravidă. Te vor privi fiindcă ești cea mai
frumusea. Furtă se cură în viața o vîscală.

Mezin credea foarte curînd și în adevărul importanței
dăruite de la prietenii pe Cathleen — de ce conta că ea...

avea pe Norman de o parte și pe cea mai bună prietenă în
coldeauna – de cealaltă parte.

Apoi a venit rândul ei.

Când, după o vreme, ieși afară îmbrăcată pentru o zi, Cathleen rămăsese fără ea.

Rochia de culoarea fidesului era cea mai scumpă pe care
ar fi putut să o cumpere. Din mătase, veritabilă și dantelă, lăsesc
lucrăta stăruind prin ațale și cu apă largă. Mincea era perfectă
de înguste – o vorbă de dantelă la tărâche et al. de minime și în
măruș și în duș. O breia de mătase ca o cascada o urma în vala
cea lung și brodat, pornind de sub o coronită din trandafiri roz
de mătase pe care avea să și o pună pe cap.

Ah, Megan este perfect! zise Cathleen. Coplesită le
era pe seama cu lacrimi. Am greșit zăru cu toate
privirile vor fi așintite spre tine, nu spre mine și pe bună
dreptate. Râzind și pângura naclăș timp spuse: Nici măcar
nu vor observa că sunt mare ca un șep!

Se dădu dispoziția ca rochiile să fie luate în ziua
următoare. Le mai rămăsese doar un singur lucru de rezolvat.

Florăreasa primise deja comanda. Tot ce mai aveau de
făcut era așteptarea florilor.

Fund martie, avem mai puține variante decât vara. A
spuse aceasta lui Megan. Descrieți mi rochiile și pălăriile și
vă voi cămădat ce vă trebuie.

Când Megan termina de explicat, femeia se gândi câteva
momente, apoi cu un zâmbet larg zise:

Au de toate! Pentru mireasă – alba și crăzantele, nio
și alba cu franze verze de ferigă prăse cu o funda albă și
pentru a se asorta cu rochia domnișoare de onoare.

Megan se gândi că toate astea sunt minunate.

Dar pentru Cathleen?

Pentru domnișoara de onoare, crizanteme albe, trandafiri roz. Crizantemele trebuie să se asorteze cu un buchet de damboaveaștră, iar trandafiri roz să pu-
valoare trandafiri de mătase de coponita.

Au mai fost corvare foarte multe de purtat a butonieră pe Norman, pentru cavaratul sac de onoare, un munte de lucru de mult timp la butonerie și pentru dămigă. Collins, un client valoros care se dovedise amabil în conducerea pe Megan la un tar, lura date instructive pe livrare și ca acest ultim lucru totuși era gata pentru simbol.

b) martur si in Catehism

Imi doresc sa fi avut un lată prezentibil care sa
conducă la a tar. Doua uli Coaseste tarom destu de
dar nă este de găs lucrul nă?

Cu toate acestea, este de la Mexic să pară că se desprinde a valuri de locuitori de vârstă în

Is a patient still under care?

Megan nu mai văzuse pe nimeni dintre părinți sau frați ai lui în cei trei ani.

Norman s-a oferit să plătească un defectiv c

gascască spus că dar nu am putea trăi bine și an

nu vreau pe nimeni dintr-ei ei. Nu vor face decât

decă să nu strică zădărnici. Tot ceea ce și-au era să se

și să se bată. Dacă l-ay invita pe unul și se arde

încercă să se răzbrace dar dacă l-ay invita pe amândoi

vor sfârși acurându-se unul pe altul

Pacat S, nu cumca nu poate fi aici

Megan Intelcse

Do na-zeu să o bineducă, bleze și is. dorea il
sa vină na. dar cum ar fi putut cu gripa aceea na. s.

Fi bine, sintem o pereche potrivită. Nu ai a-ia' nu
 putu abține Cathleen să nu zîmbească. Cu ce mai fuseseră
 ei de mahala londoneză, cîmp, lo-te-te aici pe lîngă frunco-
 tuă fami-le să te vază martindu-te și io te mă pe-n te cu
 unem să mă ad-mire în rochia aia șmecheră cumpărată în
 englezmeu' tău

Îi ar ieșit din minte! Dar Megan o iubi și mai mult pentru
 că la

Cathleen o luă pe Megan de mîină

Privește partea bună a lucrurilor spuse cu o voce gravă
 fu și ai găsit perechea. Iar eu am copilul meu. Bătîndu-se
 în el și or pe pîntec adăugă. Mă întreb dacă ea are idee despie-
 ren ce se petrece

Megan chicoti

Fi vezi, ar fi spus ea. S-ar putea să ai o dezamăgire
 amară dacă va fi băiat

Cathleen făcea cu ochiul

Vom trîi și vom vedea, nu?

Vineri seara, deș' florile fuseseră luate, rochiile atîrnau
 pe suporturi și toate accesoriile pentru nuntă erau împrăștiate
 pe sofa. Megan nu și găsea locul

Ar fost pînă acum de șase ori la toaleta o maștră
 Cathleen. Ar fi bine să te calmezi, astfel mîine vor trebui să
 te ții tare pe brațe

Îmi pare rău, nu mă pot abține. Sînt alt de nervoasă

Cathleen o obișnuia să stea jos

Fac pentru amîndouă cîte o cană de ciocolată înainte să
 bece cîcăm! spuse. Nu te mișcă din scaun!

Fîntă de privirile lui Megan în chichineta Cathleen puse
 o lingură de cacao în pîns în creșea acestora

Asta ar trebui să te facă să dormi ca lămă mur-
ea, și după ce se gândi mai bine mai puse o mână
lingură.

Mi se pare că e cam tare! se plinse Megan
încetează cu vâscareala și bea o pe oară o mână
Cathleen

despui, Cathleen, n-o să pui pedea pe gâtul tău
Ba o să pui gâtul te poartese cu!

Ce e în casa asta are un gust ciudat!

Otravă! Încerc să te omor ca să am și eu parte de
Rizind Megan dă o gară zdrăvană

Atunci îți faci bine să termini mai repede
Amindonă încheie în scara a mîntuindu și tot leu de
amozante care se mîntuaseră la brațare

O să mi fie dor de ochul ăsta! zise Cathleen cu un săr

Și me replica Megan mai ales cînd o să fui pe y
uluceni bînd șampanie și așteptînd să te servită

Monstrale Cathleen amîcă spre ea cu o pernă
gresi lîta. Casa cu cacao dîmîra lui Megan și să zice
și le fieba o amălate de oră sa cufete

E bine, sînt o nemernică! Verbi din nou Cathleen
mahalag oacă îndoneză stînd pe genunchi. E un m
acumbă le bun nu casa pustoaica!

Și riseră al de tare că nu se mai puteau ridica de os

18

Jack Turner nu era un om feneș

Stătea în spatele birou și privind prin ferăstra
cîntărea care se afla înas amecat deasupra lui
concentrat ca de obicei

Privi câteva minute, apoi se uită din nou la ceas.

Neliniștit, se rezema de scaun și, privi din nou la ceas.

Dumnezeu sa mă ajute, ar trebui să fiu spăzuit de ceea ce mi s-a împărțit în patru, pentru ce am făcut? Îl văzuse pe Silas transformându-se într-un tânăr socotit într-un bărbat respectabil, cu preaminte pe cap. Nu mai zâmbea. Murea de sete până noaptea, câștigând mai mulți bani pentru complicitatea față de Jack.

Ceasul bate ora nouă. Iar înăuntru beznă afară și Silas încă nu terminase. Nu aputând să aștepte, Jack se ridică de pe scaun și se îndreptă spre camera.

Dacă continua așa, o să te nechea pe...

Ridicând privirea, Silas spuse:

Sunt aproape pînă...

Își termină glasul. Stă aici de la șapte dimineața pînă la cinci sau șase, se spîndu-te de viozari și pe urmă napoi aici pînă la treizeci. Pentru mine cău! Dumnezeu, ce vine să te omori?

Silas nu răspunde. În schimb, mi-a scris ceva în registru și l-a închis. Ridicându-se de pe scaun, pune registru în dușapul plin și îl închide.

Nu sunt singurul care lucrează pînă la treizeci, spuse el. Dumnezeu las căsătorii înfometate una alături de altă și suferiți tot aici și cîmpul...

În tăcerea care urmă, bătrînul se uită la Silas, cercuindu-l întunecat de sub ochi și la expresia istovită din ochi și pe sîn. El era de vină pentru toate acestea și era greu să trăiești știind asta.

Cum de mult vine să mă omori? șopti el.

Silas zâmbi pe neașteptate.

Murderer? spuse el, dacă ai ști că s-ar fi... boala. Dar nu se va schimba, nu așa?

Silas ştia că Jack era obsedat de ceea ce făcuse. Era obsedat de moartea timpurie a lui Edward şi de anghurie atimată, gatul lui Silas dar şi de îndrăcâta de fucă sa. Dar mai de de faptul că nu putea să facă nimic pentru a iesi din această situație pe care el însuși o crease.

Silas își luă haina din cuier și se îmbracă.

– Noapte bună, spuse ei, ne vedem dimineață.

– Stai puțin.

Silas se întoarse.

– Da?

Jack respiră adânc.

– M-am hotărât.

Silas aștepta sperând să fie ceea ce credea. În cazul în care vocea lui era vădită în politica lui și că o parte din sila.

– Vă ascult.

Compania era ta dacă o vrei la prețul pe care o ai.

Silas era entuziasmat.

Ce v-a făcut să vă răzgândiți?

Vreau să mă retrag. Trebuie să plec cât mai departe pentru a închide ochii cu gândurile lui Edward Fenshaw. Nu mai am nimic altceva.

Silas era plăcut surprins.

N-am crezut că vă veți gândi să acceptați oferta mea.

Jack zîmbi.

Îmi permit să aleg acum. Răspundeți-mi? Dacă nu aproape n-a rulat și acum tu ai pus pe toate afacerile asta atât de repede. Mi-ai făcut bogat. De totdeauna m-am îmbogățit. Silas. Dacă a fost vreodată oare tu a plătit-o și ai răspădit. Mi-ai redat libertatea.

Făcu o pauză.

Îmi mărturisesc lui Dumnezeu că m-a stat în putere să dau ce e al tău.

Onoarea are un preț spusese Silas înceț. Preț...
 Că athletee gândi cu amărăciune

Deci mă ești interesat să mi cumperi compoziții

Știu bine că sînt

Astăzi să nu mă pierdem vremea. Voi face o
 înregistrare la avocat. Iar tu din nou

Și cer de încheierea înlocuitoră cu o strîngere de mîni

Cînd Silas intra să găsească pe Heien așteptîndu-l

Credem că tu mai vi? Vocea ei era blîndă, deși pe
 dinăuntru terbecade furie și und că se prefera să lucreze decât
 să stea cu ea

Amîncîndu-și hațina pe spatarul amîncînd. Silas o observa
 amînișă de noapte transparentă și mălă pe trup cu decolteu
 adînc, care-i descoperea pățania sîm

- Mama doarme?

Da, din cîte știu eu

Dacă ar fi fost după ea, Iakov putea să fie de băne să
 putrezească în mormînt

Se duse spre buclă și își lărnă niste whisky

Heien și apoi mă spusese mîncă-se să mă aștepti

Ba da că se se spuse ea strecurîndu se lîngă el. Tu
 am nevoie.

Du-te la curcare Heien. Și fîndea ea încercă să se
 apropie de el. Silas se îndepartă

El a rămas pe loc, cu ochi strînșuți

- Uită-te la mine

Istăva și pînă la sfîrșit i făcu pe plac cu o răccală și ndiferență
 ce o țara țara

Sînt amîni. Într-o ba ca aproape cîștînd mîla

Ștrînd ce și dorea el privi în altă parte

Știu bine că nu ești

Îra ciudat cum se transformase dintr-o ființă nea-
gătoare în cineva care avea ceva de oferit! Părul îi cădea
liber pe umeri încadrându-i chipul bine proporțional și
trăsături regalate. Chiar barbat și fi putut o gas plăcută! Dar
pentru el nu însemna nimic. Nu făcuse niciodată dragoste
cu ea și nici nu va face. Repulsia îl dădea fiori. Truși paharul și
trece pe lângă ea.

— Noapte bună.

Silas! Înținzind mîna îl prase de mincea. Sînt sot al tu
Aștri nu înseamnă nimic pentru tine.

Nu să fiu niciodată soția mea! strigă el smulțind-se
dar strînsoare. Ai odată! O privi cu ochii în negru, pînă de-
br. A spus asta de la început.

Întreindu-se înăuntru înțelese că deși s'apras în capătul
nu va fi niciodată al ei.

Te iubesc! șopti ea. Ai trebui să ști asta.

El avea un mic zîmbet.

Nu mă iubești. Ridică vocea și zîmbi. Ai de doi să te a-
dormi dar nu poți. Nu să vedez și tu și ce să faci. Nu te a-
mai fost refuzat nimănui pînă acum. Nu așa! Tot ce a trebuit
să faci a fost să eeri și tu și să dai. Dar acum s'a terminat.
Pentru certalt s'ntem sot și soție dar aici unde eu sînt în-
stăpîn și am adevărul nu e așa! Casa mea asta e o mîncare
Nicodată nu a fost un loc adevărat în ea. Nu te iubesc și eu
nu te vreau. Nu te am iubit și nici nu te am vrut vreodată. Și
nici n-o voi face.

O să regreti.

Dei regret! riposta cu o gîtăsa.

— Ești un ticălos!

Să te vede cum a făcut! Ia!

În timp ce mîhnea așa căzui strigînd.

Crede că n'știu de ce nu mă poți iubi. Pentru o vîr-

ai? Iubita ta, Cathleen. E bine, ca nu ma e aici, ca sunt si
 tie ca-ți convine, fie ca nu, sint soția ta? O sa privesc, pentru a
 cina ceea ce vrea. Ca intodeauna. Ticalosul. Ma-uz-
 pumot de parcă cineva ar fi cazut, apoi se făcu uniste.

În timp ce urca scările, se mai și uită, văzându-se, că e
 le tot ceea ce era atât de cunoscut. Nu și dorise vreo dată
 să o urască, dar nu știa pentru ea decât ura, și era cop căl
 de regrete.

În camera ei, Lucy stătea trează. Nu era pentru prima dată
 când auzea cearta, și se intrista, ca de obicei.

Mama! Silas deschise ușa și arunca o privire. Vocea i
 blândă ajunse până la ea. Mama, ești trează?

Da, fiule! răspunse, intră.

Că de fiecare dată, se așeza pe marginea patului ei, și i
 povesti ce făcuse la lucru.

Am pus mina pe două afaceri importante azi, spuse el.

„Și încă una de care nu vreau ca ea să știe. Nu încă!”

Muncești prea mult! oftă Lucy. Prea mult! I. atinse
 obrazul. Arăta așa de obosit, fiule.

E, schimbă vorba.

Îmi place așa de mult să vorbesc cu tine! spuse el și zîmbi.
 Că deam că dormi și în schimb te găsește trează de-a binelea!

Am dormit toată după amiaza! i spuse Maggie m-a
 scos a plimbare până d-nele de grădină. Iăcu Silas, e totul
 în ordine între tine și Helen!

— Desigur.

Ura s-o m-nță. Era singura prezentă înțeleaptă din viața
 lui.

Sporovăiră timp îndelungat, despre lucruri obișnuite, dar
 și despre lucruri importante. Apoi Silas îi spuse:

Încearcă să dormi, mamă. Când ea și închise ochii, e o
 sărură de noapte-bună și seși încet din camera.

Mult timp, Lucy stătu întinsă acolo, cu mintea în aer. Nu se putea liniști. Mai mult ca oricând, era conștientă că se întâmpla ceva. „Ceva nu e în regulă”, își spusese ea, în ultimele pe gânduri. Dar ce?

Avea un plan. Dimineata, voia să facă o mică excursie să vadă ce ar putea găsi.

După masa de seară, Tom se așeză, ca de obicei, în fața șemineu, cu ochii lipiți de ziar. Asta era momentul care îi plăcea cel mai mult: maraleș, vinerea.

Tom? Vocea lui Jessie îl învădă gândurile.

„Și tu, iubit! Tom” și ridică privirea.

„Citește ziarul, dom’ soara! Nu suferă amănare!”

Nu lăsându-și inerta de mină, Jessie continua: „Hotărârea! Am așteptat să te întreb ceva toată seara, și acum îți arăt că n-ai născut în ziar! Vrei să n-ai ascultă măcar, în mină!”

Împăturind ziarul, Tom privi și își dădu seama din privire ei despre ce era vorba.

Dacă i vorba de Cathleen a noastră, nu vreau să știu.

Inseamnă că ești un prost mai mare decât te credeam, Tom Roe!

Poate! Da, asta cred. Dar nu mai am copiii și cu asta e terminat.

Aa, și cum rămîne cu nepotul?

- Nici de bastarzi n-am nevoie.

Cathleen trebuie să nască în câteva săptămîni insistă ea. De ce n-o poți ierta? încercă Jessie în continuare. Știi bine că nu-i o fată rea!

Într-o răstălnire de mină, e săr de pe scaun.

Nu-i fată rea! Că atunci, ia zi? Am crezut că n-ai crescut pe aștia doi să fie oameni de treabă. Și uite-l pe

Libert în stare de tot felul de lucruri duhoase umblând cu
 nemernici murdarându-mi numele în tot unutul. E o chestiune
 de timp pînă să i bage în închisoare. Dumnezeu să ne ajute
 Jessie, da' cum pot să-l consider fiul meu? Spune-mi!

Vocea lui se frînse.

Apoi mare și Cathleen: „Mășfădat viața pentru copila
 sta! Un zimbet i descreți chipul. Am fost chiar mandru de
 ea spuse. Și apoi nici măcar nu intra bine în viață, ea se și
 poartă ca o furtă cu prapăvescni. Mai rămîne și însărcinată
 pe deasupra. Treceindu și minime prin pâr-ulă ca un om în
 eterință. Nimeni n-ar fi încercat să-i reducă mai bine ca mine
 Jessie. Dar sînt și urău asta i adevărul.

Trecînd ca o furtună prin cameră își smulse haina din
 spatele ușii.

Nu mai am copu... stogare. Nici copu n-ai nepot. Și
 ca cît o să fi între mai bine asta în cap cu atît mai repede
 vom avea puțină lăste în nemoroc ta asta de casă!

Zgomotul ușii trîntite îi zdruncină nervii. Jessie.

Doamne! Dumnezeu! Cathleen! Oltă ca! Am făcut tot
 ce mi-a stat în putere, dar degeaba.

Obosită din pricina bolii recente se lîrî pînă la bucătărie
 să-și facă un ceai.

O să-l aștept se decise ea.

Deși era din tot sufletul de partea lui Cathleen, regreta
 profundul moduli în care se certase cu Tom. Poate cînd se
 întoarce, va fi într-o dispoziție mai bună.

Se uită la ceas.

Noiă și jumătate. S-o fi dus la cîrciumă.

Așezîndu se pe scaun duse ceașca cu ceai la gură și lău
 friu liber gîndurilor. Ca întotdeauna, acestea se îndreptau către
 Cathleen.

Aș fi vrut să fiu mîine acolo fetița mea! murmură. Mă
fi plăcut să știi că ești bine. Chiar? Prin pariu că tu și
Megan o să fi încințat pe totu cu îmbrăcăminte foarte
elegantă. Își clătină capul dintr-o parte într-alta. Cu toate astea
e mare păcat că nu ești în cea care se mărita mine. Asta
face pe tată tu să se răzgîndească. Așa cum stă lucrul
acum nu sînt sigură că te va ține odată!

De mult timp nu mai fusese la o nuntă și ar fi fost
adevărat încințată. Cel mai mult i stău simțea nevoia să
vadă ea însăși pe Cathleen în ciuda asupțarilor ce i le făcea
în scrisorile ei. Nu era greu să o găsești departe și Jessie își
amăsa mai tîrziu să vadă nepoata!

Terminîndu și cea ul își egănă balansoarul înainte
înapoi, pînă cînd ritmul blind îi aduse somnul.

Jessie nu avea cam să știe dar Tom nu avea să vină acasă
prea repede, iar cînd s-a napotat a adus vești care au mîncat
pe doi.

Îl ou se dădu înapoi și îl lăsă pe Robert să facă trea-
rîndu plin de satisfacție văzîndu îl pe băiat cum ia banii de
la fată.

Am făcut ce mi-ai zis. Robert îi dădu banii lui Lou. Nu
mi-au pus niciodată la îndoială autoritatea. Era pentru prima
oară cînd îndeplinea ceva în afacerea lui. Lou era prostău
și se simțea nemaipomenit.

Eu bine, nici mie nu mi-ar pune niciodată la îndoială
autoritatea replică Lou. Nicăieri cînd le-am spus că de
încolo ești mîna mea dreaptă.

Asta înseamnă că am făcut ceea ce trebuia. Robert e
nerăbdător să afle. Ai fost măgunit de felul în care m-am
descurcat?

Lou îi bată pe spate.

Sunt mândru de tine, spuse De fapt, o să îi dau ceva de mâncare. Văd că e condusă să bată prebândă se merită cind se merită spuse

Aceasta grozavule. Data viitoare cind vă mai vad facind alăcești aici în circumstanțele vă trimit după gratii.

Ce afaceri? rîse Lou. Sunt sigur că nu știu despre ce vorbești.

Nu mai spune. Întinzîndu-și bratul lung puternic peste teighea, hangul i lua pe Lou de gît. Nu m-am născut ieri. Rădîndu-l deasupra pămîntului îl amenința. Nu vreau ca poartă să mă prefundă circumstanțele dar cauza unor gunoarie ca voi doi, înțelegi?

Aruncă-mă pe Lou ca pe un sac de cartofi, îl privi fioros. - Ai înțeles?

Bine, bine! Lou și mai pierduse din zîmbetul său arrogant. Am priceput, spuse el. Nu o să î facem neceazuri mai așe Robert baste!

Robert dadu din cap.

Nu avem nevoie de neceazuri.

Uite, vezi, rîndu-l pe băiat pe după uimer, Lou spuse. Tot ceea ce vrem e o haiba de bere, în linște.

Hangiul zîmbi.

De asta sint pas ai, spuse el cu respect. Să servească haibe și să mulțumesc clientii. Și scoase două beri negre cu spumă revărsîndu-se.

Lou i mîna și plăți.

După aceea el și cu Robert se retraseră într-un colț. E o masă, făcîndu-și planuri de viitor.

M-am săturat să mă joc ca un așteamur, se destîlnici Lou. Săcotesc cătes mai mulți bani pe stradă. Joacă-te cu cîteră-ăli le cuor bogat.

Ce vrei să spui mai exact? Robert era fascinat. Louisa deveniseră prieteni la cataramă, de când tocmai la fa-
Matheson.

Ce vreau să spun este — Tu și eu în re muncim
brutărie pe nimic, când am putea câștiga de zece ori ma-
mai folosindu ne mintea. Gîndește te că ai laa fațea în
seara asta, și jurătate sînt ai mei! Vorbi din ce în ce m-
încet în șoaptă. As putea câștiga douăzeci de guinee nu-
într o jumătate de ora de lucru. Poem din degete. E atît de
simplu.

Robert era uluit.

Doazăci de guinee!

Iaci din gîtă prostule! E cu o făcă semn cu degetul.
Dacă se atîă sîntem amîndoi buni de spinzurat.

Robert se îngrezi.

Hei! Cî n adică? Auzind de spinzurătoare crezu că
moare de frică.

Î de nou semn să se apiece. El ou n explică.

Î vorba de o tîrlă steată care are mai mulți bani decît
am putea câștiga noi într o viață. Vorbea atît de încet încît
Robert tu nevoit să-ș, apiece capul și mai mult. Ș vrea să
fac un lucru pentru ea.

Ce fel de lucru ar putea merita douăzeci de guinee?

Cîmpu lui Lou era tot numai un zîmbet. A răspuns făcînd
un gest grăitor cu degetul de a lungul gîtului său, scoțînd un
flînerat.

Robert se alb la față.

A lăa să te gîtu ai via?

Alti! O baba c un picior în groapă, numai că mai are
prea mali de trăit pentru domnița asta.

Nu vreau să am nimic de a face cu asta. Prostituatele
sînt una, crimale sînt a la.

Hai, mă e cel mai simplu lucru din lume! spuse Icu-
le plătește Ottă în pens. o cunosti.

Решение

Pe cea de care vrea să o scape. I Lucy Henshaw
gripenă a a... vrea să o scape de Lucy Henshaw

Robert simți că se micșina și abia mai putea vorbi.

Dumnezeule! Dar cine vrea sa scape de ea?

Cine crezi?

Cine e tu? Cine e iar putea dori moartea?

Muşcinda şi buza. I eu aruncă o privire. Mulţumit că
au fost auziti, se pu.

În vorba de viața aia bogată Helen Turner. Nevasta lui Siris Fenshaw.

— E pe dracu'! Asindă se pe spate Robert aruncă. Dai ou pentru mult timp. Aplecând și din nou capul peste masă, în tarcă. Și o să-o faci?

Mă mai gândesc timp 100, răntăcius. Dacă dubleaza suma

Patruzeu de eminec' h e s' a n dea miedu15

I am spus deja — e viata mea in joc, nu a ei. I am spus
Pietel e de patruzeci de gu nee altele n o fac

Și ce ț-a zis? Robert deveni brusc interesat. Crezi că e
să fi-i dea?

Me a zis că nu, dar o mai las și sînt sigur că peste ceva timp mă i va da

‘Ești un ticălos dat dracului!’

2. stă cu mine sau nu?

Robert se gada puln.

Da' spune Dar numai dacă mi da jumătate

1.00 dollar per cap

Nu dau nimic, jumătate

— O treime studen?

Aşa mai merge. Acum tot ce avem de făcut e
aşteptăm, să vedem cu ce propunere vine tarta.

În vreme ce Tom intra pe uşa din faţă a circumei, Ion
Robert eşeau pe cea din spate.

Uite-i şi pe nenorocivă!ă! Hângul a dădu hîlbă
Tom. Au adus prost-niate pe aici, penă, undă-am pus la pînză
Asta e un loc al curat... e am zis... Nu vreau ca poartă
mă lînchida pentru nişte gunoare cîvîr.

Jumătate cu gînuia sa bere şi jumătate cu gîndul a Jess
Tom bea din bere, prefăcîndu-se că ascultă.

S-au lărgit acolo în cîntal acela pămînt. Dumnezeu
ştie ce. Fie că tînar n-avea mai mult de cit' şi suspieze
Ce o fi în capul lui, tîna su de a lăsa scîmbele cu dî
Asta aş vrea să ştiu. Lou-ă! un nemere cî... n-are sigar'.

Brusc, Tom deveni atent.

- Cum ai zis? Lou?

Da, aş! l-a strigat tînaul.

Cum arată Lou-ă!?

Hângul îi descrise.

Fiind slab şi palid, a faţă de parcă ar luera în mîra şi
naiba ştie unde.

Ce călăţ barbat de la bar avu şi el ceva de zis.

Sau poate că toamna a fost din mînă, hînoare.

Hei! S-ar putea să a... dreptate.

Ion l'mai întreba ceva.

Ce vîl că era cu ei hîn, a se ca do... a tînaul n-are
nu-i aşă?

Hângul îi eşea din cap.

Să pînă cred... de ce.

Omul cel ilau se bagă ar în vorbă.

Numele tinărilor era Robert

Tom își trânti paharul de țigălea sufocat de fura
Robert?

Da. A strins banii de la prostituată și după aceea a dăruit
Lou-ăsta. (Încătu-l). Însușina în arta de a fi peste și cu
Dumnezeu mai știe ce. După cum a spus și circumstanțele
dădău cu mîla și sîrind și plîngînd de parcă vorbeam cu
accidentul.

Încotru s-au dus?

Pe acolo. Arăta spre ușa din spate. Dă înspre a-ee și
apoi în stradă.

Hangul rîse cu crizime.

Poate s-au dus să vadă ce mai fac tetele... să fie siguri
că na-și și picătură de una. Îngă altul prea mult timp. Făcînd
și alte comentarii obscene. Abia mai pot încă se tine de ris.

Cînd se uită în jur. Tom seșise de-a pe ușa.

Ajunsa la priveliște într-o parte cînd în adă și la început
nu văzu nimic. Cînd se întoarse, fu surprins de vocea unui
bărbat.

Pentru Dumnezeu dă-te la o parte! Avem treabă
Era Lou.

Îmmediat Tom plecă pe aice în căutarea lor. Neobișnuit să
merge, pare să nu simtă efortul fizic. Cu gîndul la cearta pe
care o avăsese cu Jessie din cauza (athleenei și lucrurilor
oribile pe care le auzise despre Robert) o luă la goană.

ROBERT! Vocea lui minioasă răsuna pe toată aleea.

La naiba! După ce umbase pe zid Robert vru să și tragă
cît mai repede pantalonii. E tacă meu!

Lou părea nebun.

Repede. Pe aice! Și-o luă la fugă, ca un laș.
Robert nu fu așa rapid.

Ta, tealos mic și în putit'

La nău l de rever. Tom îl scutura puternic și abia putea
ține respirația cu ochii țigii din orbite, l izbi de perete.

N-o să măcezezi niciodată să mă faci de rușine ! Căci
nu știu ce ai de gând să faci ?

Robert mai și mai vazuse niciodată tată, pornindu-se și
și se simți căprins de groaza

Nu știu despre ce vorbești'

Mimamosare ! Pentru o clipa Tom îl privi pe Eric
văzu copilul pe care încă se odinioară. Bătaie care spera
devină bărbatul care avea să se nădădească în locurile
avea dinainte ca lăsa o silabă înăuntru, o creștătură care lăsa
înăuntru să se prade pe alții

Vocă îl ajunse o șoaptă tristă

Dumnezeu știe că am încercat să fiu un tata bun. Tu
tot rău ai ajuns. I ști că un șobolan din canale. Vocea
ascuți până de dezgust. I ști că

Bărbia tremora din pricina efortului de a vorbi

Plăși ! Propriu-mă, tu să folosească teme le-n lăsa
asta' și lăsa ! Dumnezeule, nu mai există nimic respectat
în lumea asta ! Nu mai pot avea încredere în nimeni

Dă-i drumu ! Lăsa nu se departase. Acum venise
ajutorul partenerului de crimă

Dă-i drumu Roe ! striga el amenințându-l cu o buie
de berlicată din molozi. Nu vrea să se joace, dar o să
dăca și dai drumu. ACUM !

În marea Lăsa o neăierare un țipăt și dintr-o dată
bărbatul mă în vîrsta lui zbit de perete, cu capul plin de
sînge

Le-am avertizat ! Speriat de întorsatura pe care o lăsa
lucrul lăsa se uită împrejur

Exact atunci Tom sări pe el și, ca un nebun, Lou se aruncă și el.

Nu, Lou! Robert încerca să se tragă înapoi, dar vrea să-l oprească, mai poate opri nimic acum.

El a început! Iapa! Lou! Acum primește ce merita! Iapa! Tu scurta, dar violentă! A sfișit! el, Tom, cel care zăcea la pământ! Iar Lou deasupra, gîfînd victorios.

El a început tot repeta. Tom a început! Apucîndu-se pe Robert de brat, îl trîse. Ha odata! O să fie bine. Sigur o să-l găscănească cineva.

Cu vocea convinsă a lui Lou în urechi și privind la tatăl care zăcea pe jos, cu sîngere curgîndu-i din rana de la cap, Robert se simți mai încrezător ca ieri.

Tom încerca din răsputeri să se ridice și Robert făcu un pas înapoi îngrozit, cu ochi larg deschiși.

La naiba! Vocea răgușită a lui Lou era plină de durere. Mă laei de ris, nu! Si sor-ta cu bastardul lui Fenshaw la fel! Căzu năpoca rîndu-și ochii.

Acum era din nou linște.

Ce-a zis? Lou îl auzi se și era tulburat. De Cathleen și „bastardul” lui Fenshaw? Ce-a vrut să zică?

Habar n-am.

Scuturîndu-l cu putere pe Robert, Lou insistă:

Ce-a vrut să zică? Era însărcinată cînd a plecat? Si as Fenshaw a lasat o însărcinată?

Nu știu nimic despre asta!

Deodată aeral fustîșiat de fluierul sîmstru al poliștilor și auzind pași alergînd pe alee, cei doi o luară la sanătosa.

Se opriră cîteva străzi mai încolo să rîsufle. Lou puse mina pe Robert.

O singură vorbă despre ce s-a întâmplat în seara aceea sau despre ce ar fi vrut și ți tăia gura. Schită același semn oribil pe care îl făcuse în circulația și amenință. Ești băgat în ceva grav acum.

În timp ce se grăbeau să se întoarcă acasă la 11, Robert se gândi la alea la tatăl său. Cu toate că pe care îl irosise apăsau greu în inima băiatului. "Ma faceti de risă tu și cu soră ta."

Dintr-o dată gîndi de a fi diferit, nu e mai făcerea tresară de plăcere.

Jessie era disperată.

Unde Dumnezeu o sta pînă acuma? Pentru a nu săvîrșea oare se uita la ceas. Șapte dimineața și tot nu făcuse și amîni de cearta pe care o avuseseră seara trecută. Cu cartă, necearta n-a mai fost niciodată plecat tot noaptea.

Încă obosită după un somn agitat se zbuciuma ca un suflet pierdut, ambînd din salonaș în bucătărie apoi afară la stradă unde se uita într-o parte și într-alta a alei. Dar Tom n-avea aparea de nicîieri.

Se făcu opt, apoi nouă și turba ei creșcu.

"Stai, pe străzi, nemerniciei!" Nici nu mi pasă. Dar e fapt n-păsa și ar fi vrut să-i spună asta acum. E vina mea marimată. Dar nu mi că pace gîndul că e așa de puțin motivul copiilor. Nu pot spune că e numai vina lui, că o e, da'.

Și, întinse picioarele obosite, stînd în balansoar, cu cap rezemat pe spătar și ochi închiși. "Sa va vad pr'et' d' nouă. Tom, asta e tot ce mă doresc înainte sa mă Dumnezeu."

Auzind un zgomot afară, căni sigură că era puierul său.
Se repezi să deschidă ușa de la intrare, surprinsă să vadă
pe Lucy Hershaw în scaunul ei cu rotile mare, cu o ușa
post cu Bil Trimble în urma ei.

— Buna, Jessie. Lucy și Jessie se cunoscuseră de mult
prin Cat Deer. Pot să intru?

Laburată de apariția lui Lucy, și ușa casei lui Jessie
sufli.

Nu, a încă se vrea să spună, de abia m-a trecut gura.
Nu-i înțeles pentru duminică să vi, acuma la mine.

— Liniindu-se la Bil Trimble.

Dar ce vreați? Nervozitatea făcea ca vocea să-i pară
dușmărească. Vreau să zic, ce vă aduce aici așa de vreme
într-o zi așa de friguroasă? În timp ce stătea acolo, Jessie
simți o adiere de vânt înghețat trecându-i prin oase.

Lucy încercă să-i arunce temerile lui Jessie.

— Am fost eu vreodată cumpătată? întrebă ea, glăsuțată
în glas, dacă mai stătu mai cu ușa deschisă, o să facem tot
pneumonie.

Stînd într-o parte, Jessie deschise ușa larg.

— Mai bine intrăți. Prax cu atenție voluminosă, scaunul ei
rotile. Cu toate că nu știu dacă încap pe ușa. Praxindu-se pe
Bil, adăugă: — Mai bine ar veni și ei în casă!

Intrară înăuntru fără greutate, cu toate că îl lăsa trebuia să
dea la o parte un scaun pentru a o duce pe Lucy și să
șeruneu aproape de Jessie.

Acum mai amabilă, Jessie răspuse:

— Ia loc și stai să aduc niște bere.

Lucy interveni:

— Bil trebuie să se ducă undeva pentru niște spăcături
n-o să stea mult. Ar căvintal meu de onoare. Tu l-ai văzut?

sa nu i aducă o plăcintă și o bere de la circumămînare,
vină sa mă ia. Zimbrapot bătăinului. Nu așa, Bill?

Zimbelul acestuia trada afecțiunea ce o avea pentru ea.
Într adevăr așa este doamnă.

Sa nu îți fie frig, spuse ea imperativ. Ai grijă bine.
Da, doamna va mîntui.

Și plecă.

În timp ce Jessie se tot agita, Lucy continua să șoptească
voinască:

Doamnă, ce frumos ai arătat casa! asta' observai.
Ce drăguț e arăsem.

Într o casă confortabilă, răspunse Jessie, aducînd cu ea
și broșele. Cam goală, fără Catherine a noastră.

Luînd ceaiul, Lucy se uită pe furiș la bătrînă, din cauza
discuției cu Tom de noaptea trecută, și trădă că nu venise pe de
plin neață. Jessie arăta frumusețe.

Te simți bine? o întreba Lucy îngrijorată. Mi ai spus că
tocmai ai avut gripă.

Nu a fost așa grav, dar desigur că sîmțea încă la pat cîteva
zile, explică Jessie, dîndu i o broșă. Nu cred că astea sînt
bune ca altele făcute de bucătăreasa dumitale, dar sînt de
brutarie, și Tom e rănit pentru broșele astea.

Pe Lucy o putni risu.

Hai, acumia Jessie protestă că sînt foarte bune ca
bucătăreasa cumpara mereu de la Tom a, tau, și broșe și de
toate. Poate că e ea o vrăitoare, de se face pe toate, dar încă
nu e maestră la facutul pîinii și a brînzelor.

Jessie chicoti:

Asta e, nu putem să ne pricepem la toate!

Mașind din broșă, Lucy aruncă o privire prin cameră.
Chiar și Tom ce mai face?

În mod sigur nu e foarte fetic, acum eu mînc. Eu, Jessie, n'aparut bine să alba pe e neva că l'acv cu care să poart' vorbi. Ne-am certat, scăpă și de atunci nu s'a n'au întors.

Obişnuieste să l'psească de acasă. L' se pare că o ştie pe Jessie de v'ciata s' m'c' h' se stit de apropiata și în la g'ul ei.

Jessie clătina din cap.

N'a mai tacut e pînă acum. C'nd v' a n'azit it'ra am rezit că el. Pix — de m'p' — m'p'stat' s' omagiu. Nu stă în fire lui l'c'm s'a m'at'ica s'a m'at' m'p'ez m' — a' a'asta. Nu ştiu ce s'ă mai cred?

Lacy se gîndi un pic.

Hănuiesc că s'a dus direct la lucru. Iar ş' m'c' atent c'ind vine vo'ha de brutarie. Pe d'at' s'a d'as s'a v'e l'ec ceva. V'reun cap'or s'c' cu și s'a v'azut prins de a' te trebur' C'ea ce e' amiot de m'e'xul vizitei.

De fapt am venit a' t'ine din c'a totu' a' te motive. Jessie e Jessie și d'at' s'e sc'aa.

Știu că t'a ven' l'ea s'a l' indep'm'ești v'reo obi'g'at'e ca doar ești m'at' b'e l'ava c'a m'nc'. Jessie cu a'v'e m'at' un fel de de'catete în vorbe. M'am g'ndit c'a c'a trebur' s'a fie c'eva important de t'e a' seos din c'asa m'c' o' z'ic' a'asta.

— E vorba de Silas.

Silas? Și ce t'e'c'e? Jessie g'icea c'auza d'at' ș'tia dest'at pentru a' s' t'ine pentru c'a slat'ur'e.

L' foarte n'el'ent. Jessie. M'am tot n'trebat de c'e s'o' t'i f'isurat c'u' H'ac'n Turner d'apa care m'am g'ndit c'a p'ia e el și c'u' Cathleen e'te se mai iubese. D'adu din c'ap. M'et' c'u' eu s'ă cred a'sta chiar și at'unc' și acum h'ănuiesc c'a treb'ac s'a fi fost an alt m'ot'y pentru care el și Cathleen s'a se fi d'esp'arțit.

Jessie d'adu din um'ri.

Oamenii se dezîndrăgostesc tot timpul, replică
imediat. E la modă acum.

Nu! Lucy ştia că lucrurile nu stăteau deloc așa. I-a lăsat
Jessie. De la început ei dorau fost facuți unul pentru celălalt
și creată frînca nu cu mult timp înainte să se despartă.
Silas nu s-a descurtat. Vorbea mereu de Cathleen. Nu că
că mai avea mult și o cerea de nevastă. Bănuia că po-
tă încanta. Vai, Jessie, multe nu mi-ai fi făcut tu alături.

Nu pe mine și asta era adevărul.

Îmbetă, Lucy se stînsese.

Imediat după aceea, însă, spusese că ei și Helen se vor
căsători. Nu săi întrecă nici al mamei, nici al lui.

Ai vorbi vreodată cu ei despre asta?

Cum am putut? Iată să fim o păcoste. I-au întrebat după
aceia dacă ei, ei cel și ea, de obicei, se uitau să a răspundă
căr, bătîndu-și mințile. Dar Jessie, înțeleg, Jessie spunea
te rog, ce se nămură la noi?

Răspundă, iată pînă la cînd ești cu Jessie se eschivă.

Ce te face să crezi că se împlinesc așa, o altă dată.

Ma, nu! Ce te face să crezi că eu așa știu.

De ce a plecat Cathleen?

E o femeie dominică. Știu cum sînt. Nu pot sta într-un
loc prea mult.

Dar Lucy era purtătoare.

Significa ce s-a întimplat o acțiune cu delicatețe. Te reamintesc
Jessie, trebuie să ații altfel înnebănesc.

Jessie nu putea răspunde imediat în loc de asta și că nu
trăgea mintea, gîndindu-se că să spună acest îndrăgite
doar că. Dacă ar fi putut ar fi făcut-o. Dar i s-a răsturnat
Cathleen să păstreze secretul. I-a urmat în urmă. I-a
Dăruindu-și că i putea încă ea.

Nu pot să-ți spun nimic, răspundea cu voce înecată.

Spune-mi doar... Aplecându-se în față din nou, Lucy privi adânc în ochii plini de grijă ai lui Jessie. Și cum îi cerea de Cathleen?

Îmi scrie săptămînal. Nu făcea nimic rău spunîndu-măcar atât.

De Silas întrebă?

Din nou, Jessie recunoscu.

Aproape o fiecare scrisoare!

Încă o mai abește, Jessie?

Discuția ajunsese prea departe! Jessie răspunse:

Asta va trebui să o întreb chiar pe ea.

— Înțeleg!

Întimp de câteva clipe, cele două femei tăcuseră, sorbind din aer, fiecare conștientă de tensiunea cumplită dintre ele.

Apoi, Lucy începuse să vorbească încet, și sigur că și cum se gîndise de mult la asta:

Crezi că ar trebui să o întreb direct pe Cathleen?

— Da.

Ai prefera să o faci eu, nu așa?

— Așa e!

Atunci ești atât de drăguță să mi dai adresa ei?

Tresărînd, Jessie se ridică.

Bineînțeles că ți-o dau!

Și cum să o întreb?

Lucy începu Jessie: Data viitoare cînd îi scrii, o să i zici de ce ai venit la mine. O să îi spun să-ți scrie. Apoi, rămîne între voi.

Convînsă acum că avea dreptate, Lucy insistă:

Ceva s-a întimplat între Cathleen și Silas, și dacă nu greșesc prea mult, Helen Turner e implicată.

Eu nu spun nimic.

Lucy continuă:

Fiu! meu și nepoata ta încă se iubesc, sînt sigură. Vreau
să se căsătorească, dar ceva sau cineva i-a oprit.

Dumneata ai spus-o, nu eu!

Lucy ghicise!

Cathleen te-a pus să făgăduiești că nu spui, nu ești
Jessie! Din nu știu ce motiv crede că trebuie să protejeze pe
cineva, oare pe ea sau pe Silas? Tu știu, Jessie, și ai vădit că
spui, dar nu poți, fiindcă ai făgăduit, nu e așa?

Jessie dădu din cap.

Iar începi, observă ea. Îmi poți cuvînte în gură cînd nu
atentă.

Helena Turner e de vină, nu e așa, Jessie? Poți să ai
încredere în mine. Nu e faci lui Cathleen nici un rău, ai
promis. Sînt de partea ei, chiar nu îi da seama?

Cineva bătui la ușă și Jessie răsufală ușurată.

- Eu sînt!

Dîndu-se jos din balansoar, Jessie aproape că alergă spre
ușă.

E gata! spuse ea, deschizîndu-i lui Bill. Asigură-te că e
îvelită bine, înainte s-o scoți afară pe frigul ăsta.

Cînd Lucy traversa camera și ceru lui Bill Trimble să
aștepte un minut afară.

- Jessie?

Îmi pare rău, Jessie nu putea fi înduplecată. Ți-am spus
tot ce-am putut.

O ai bești pe Cathleen?

Asta e bună! Bineînțeles că o iubesc, mai mult decît
orice.

Mai mult decît o făgăduință?

Jessie știu ce vroia să spună.

Jur pe Dumnezeu că nu pot spune mai mult.

Atunci gîndește-te la asta, Jessie, spuse Lucy. Ană, un băiat care e întors pe dos dintr-o cauză pe care tu o știi și cum îți imaginezi cum mă simt?

Nu era pentru prima dată cînd Jessie clătină din cap.

Dar Lucy nu cedă nici ea.

Dacă și Catherine se simte la fel... nefericită și tîmînd după Silas, așa cum face el... respiră adînc... atunci, pentru Dumnezeu, nu crezi că ar trebui să i ajutăm?

Jessie simțea la fel, dar spuse:

Fu sint o femeie de cuvînt!

Bine, dar gîdește-te la ce ți-am spus. Făcîndu-i semn lui Bill că era gata de plecare, îi spuse lui Jessie: Știi unde mă găsești, dacă te răzgîndești.

PARTEA a III-a

MARTIE 1901

SPERANȚA
,

19

Nu te mai trânti în apă!

Cathleen avusese grijă de tot, verificând o dată și încă o dată, dar Megan era ca un pachet de nervi.

Trăsura trebuie să ajungă dintr-o cupă într-alta, i spuse ea. Maisie o să te ajute să te bori ca să nu le rupi ochii în trenă. O să te și ca în cu noi biserică, așa cum ai cerut, o să stea lângă noi în timpul ceremoniei.

Megan nu se putea lăsa.

Încă scap flori? Dacă întârzie prețul? Oare Norman i a dat inelul cavalerului de onoare? Dar tu? Tu ai să fi bine? Poate că am fost prea egoistă, cînd țiam cerut să-mi în domnișoară de onoare.

Ținînd-o tot așa apăsese să i facă și pe ceilalți nervoși.

Pentru Dumnezeu, Megan totul o să meargă conform planului, sînt sigură. Cathleen făcu o nouă repetiție la ceea ce urma să se întîmple. U-te! Tu ai să mergi spre altar, eu am să fiu chiar în spatele tău. Maisie o să se strecoare în strană iar Norman o să te aștepte la altar.

Gesticulînd și umblînd cu pași mici de culo-cul prin cameră, se opri în dreptul mesei.

Cînd ai să ajungi la altar, preotul o să aibă cartea deschisă, pregătit să înceapă ceremonia.

Are dreptate, încredință și Maisie. Așa o să fie.

Înșește-te! îi spuse Cathleen. Am trecut de două ori prin asta cu preotul și Dumnezeu știe de câte ori am tot repetat aici. Dacă n-ai mai așteptat pînă acum ce trebuie să faci n-ai știu niciodată.

Întorcîndu-se spre Maisie adăugă:

Ai fost atît de bună! Ești sigură că mai încă o probă dacă pleci de la stand? Știu că sîmbetele sînt zilele ale căror mai pline.

Total e la regulă! răspuse Maisie. Am lăsat o pe Pat să se ocupe. Mărinca jumătate din fructe, dar nu mîncă. O să i iau din salariu.

Și tu arăți bine, observă Cathleen. Nu te-am mai văzut îmbrăcată așa. Era impresiionată de felul cum se arăta. Maisie. Că se scusă din cutie și mîndrosind a parlat de Livian. Era îmbrăcată cu un costum simplu, dar elegant și o pălămoară cu voal și arăta mai elegantă decît o văzuse vreodată Cathleen și Meggie. Nici la fată nu arăta rău! „Desigur era o grasăna. Maisie reușise să se dichisească foarte bine glîndi ea.

Fugi de aici! chemă învîrtita. Mă omoară corsetele astea sînt grase ca un butoi din orice direcție te-ai uita la mine.

Ignorîndu-i comentariu, Cathleen spuse:

Nu știu ce ne-am fi făcut fără tine.

Oh, mi se face plăcere să vă ajut, o asigură Maisie. A trecut o groază de vreme de cînd nu am mai participat la pregătirile unei nunți. Coborînd vocea, mărturisî, Betty a noastră s-a maritat anul trecut, dar nu a fost decît ceva foarte pe fugă la starea civilă. Opt luni mai tîrziu era aproape ca nouă. Arăți năd spre pînă cu mare auri Cathleen remarcă plină de umire. Știi că tocmai îți ascunde burta foarte bine?

— Mulțumesc, Maisie, și eu cred că e așa. Mîine undu se pe pîntec. Cathleen gemu. Dar maimuțoiul asta nu mă lovește, și se tot mișcă și mă face să mă simt cam rău.

În timp ce încerca voazul, Megan se întoarse gîtu-i dăruie o vază de flori.

— Oh, Doamne! Cathleen! strigă ea. Dacă o să te apuce durerile în timpul slujbei?

— O să-l rog pe preot să-l binecuvînteze, răspunse Cathleen, iar Maisie rise cu atîta poftă, că scoase un rîgît puternic, de o lăcu pe Megan să se strîmbe și pe Cathleen să chibrotească în pumni.

— Mă duc să văd ce cu trăsura, zise Maisie. Mai e încă timp.

Imediat ce se întoarse cu spatele, Megan alergă să deschidă fereastra.

— Dacă face așa și în biserică, mor! zise ea indignată.

— Dacă face așa în biserică, o să murim cu toți! ripostă Cathleen, strîmbîndu-se.

Cînd Maisie se întoarse, amîndouă rîdeau nestăpînit.

— Ce va mai trecut prin cap? întrebă și pe cea iarăși Afurisitelor!

Biala Maisie habar nu avea de dezastrul pe care-l producea pe unde se ducea!

La unu și jumătate, însoțitorul lui Megan sosi. Joshua Collins era un tip liniștit, blind, un client fidel de al lui Norman, de muți ani de zile.

— Măi, dar chiar arăți bine, îi spuse el lui Megan pe an ton calm și într-un fel care o liniștu cum nu reușe se nimeni pînă atunci. — O să mă simt tare mîndru să te conduc la altar! zîmbi el.

Afară, în stradă le ajută pe cele trei doamne să se urce în trăsură, având mai mare grijă de Cathleen, care întâmpinase ceva dificultăți când a trebuit să urce pe seară fără să se poată pune pe marea rochie.

Se așază și el lângă ea.

În ziua minunată pentru nuntă! spuse, privind soarece palid de martie. Când cu și doamna mea ne-am căsătorit, a plouat toată ziua și vântul sufla cu așa o putere că de-abia te mai puteai ține pe picioare.

Aiere! îi spuse Cathleen lui Megan. Ți-am spus că tot nu o să fie bine!

Așezată de partea cealaltă a canalului, cu fronsispi și plin de culoare, biserică era veche și foarte frumoasă. Lăcașele sale parcă ajungeau până la cer, iar ferestrele sale înguste erau împodobite cu minunate vitralii înfățișându-l pe Iisus Hristos răstignit pe Crucă.

Sunt atât de norocoasă, cu! șopti Megan în timp ce coborâ din trăsură.

Cathleen o sărută pe obraz.

Nu asta asta îi răspunse ea cu blîndețe și totuși o să fi bine.

Deodată, oamenii începură să apară de prin toate părțile, bărbați din cartier cu soțiile lor, cunoscuți de toate vîrstele, copii care săreau în jurul lui Megan și Cathleen, în timp ce urcau cele cîteva trepte spre biserică și tot felul de oameni simpli obișnuiți, minunați — cupluri de îndrăgostiți și fete așteptînd la vîrsta măritişului, care veniseră să vadă o mireasă visînd ziua în care poate vor păși ele însele pe același drum.

Mergeau încet pe intervalul dintre scaune. Megan și însoțitorul său în fața Cathleen în urma lor. Venind după ei ceterii oameni și ocupau locurile. Necunoscuți sau prieteni, fiecare le ura în șoaptă numai de bine.

Era un moment de bucurie ce trebuia împartășit.

Copleșita de marea momentului, Cathleen se zăuă. Era fierbinte în ochi. Totul era așa de minunat! Dar nu te ferești și mai minunat dacă erau ea și "Stras în fața a-tatului".

Când Megan se întoarse, căutându-i privirea de neuitare, Cathleen îi zâmbea simțind și subiectul generos copășit de iubire.

Flăcărături răsunau în noapte. Din clipa în care le scăpase din plasa, toți poartă stihit recantău pretutindeni.

Cum a putut să scape atât de repede? se întrebau ei. N-a durat decât câteva secunde, cât l-am transferat de la o celulă la alta!

Străzi de dinălata închisori erau periate ce-în etru, cu centur etru, dar nu era nici o urmă de Jake Brewer pe nicăieri.

Eu nu tip periculos! spuse guvernatorul. Nu l-lăsați să scape!

Dar Jake dispăruse de multă vreme. Aleaga pe străzi, și ad exact unde sa se duca.

Știa ce zi era și a locu și vrea să fie acolo.

Nu trînd doar gânduri bătăoase, se fură pe alți ascun zindă se în întuneric, convins că n-er să i prindă.

Ceremonia se terminase. Elapote e hăteau și proaspetti, căsătoriti ieșiră afară la soare, în ura de mulțumiri.

Le bura, loama Trent! Sarutind-o zgemoțos. Normin o îmbrățașă. Iți pare rău?

Zimbund, Megan se întoarse să i răspundă, dar vorbele i se opriră în gât, pentru că deodată, în deparțare, îi vizu alergind spre ei cu o privire de om nebun.

- Jake!

Tipatul răsana încă atunci când el o înșfăca.

E a mea' gemu Cînd Norman se îndreptă spre el
dădu înapoi luind o cuşine înspăimîntîndu-l pe cel adunat

Şocat de a binelea Norman nu şi mai amintea nimic de
ce se întimplase înainte Tot ce ştia era că Megan era într-un
pericol

Dacă-i faci vreun rău îi jur că te omor! Vocea îi tremura
în timp ce se apropia cu braţele întinse Lăsa-o să vină la
mine le rog nu i face rău

Cathleen îl implora la fel şi Megan dar Jake nu vroia să
asculte

E a mea' striga el E a mea' Numai în acel moment
cînd o văzu o temere înnoasă cu toate acele poze în
aşa-turi de un alt bărbat ţinîndu-i de braţ de-atunci îşi dădu
seama cît de mult o iubea

Dintr-o dată locul se umplu de poliţişti

A tuat femeia' striga unul dintre ei, şi mai mulţi poliţişti
în uniformă îl înconjurară

Înapoi' îi ameninţă ei, şi ei se apără temîndu-se să
înainteze neştiind ce intenţii avea

Repede îi îndepărtară pe nuntăşi De două ori a venit
Norman să intervină şi de două ori fu oprit

El nebun' spuseră ei Lăsaţi în seama noastră

Cathleen stătea de o parte îngrozită şi neputincioasă O
văzu pe Megan alba la faţa ca varul şi speriată, şi înima îi se
strînse

Doamne nu-l lăsa să-i facă rău' se rugă ea

Ofiţerul îi vorbea lui Jake şi în tot acest timp, înainta cu
paş mici De fiecare dată Jake Brewer se dădea un pas
înapoi

La un moment dat crezu că s'convinsese pe Jake să se
predea Apoi spre groaza tuturor Jake izbuşii în ris

Dacă eu nu o pot avea, nimeni nu o să o aibă! O luă pe Megan în brațe și, alergând pînă la marginea canalului, se arunca, trăgînd-o după el.

Nu Megan! Strigatul lui Norman se unise cu al lui Megan, străpungu-nd văzduhul.

Pamca îi cuprinsese pe toți. Căpota pot să și se repezira spre canal. Norman îi urma, incapabil să creadă ceea ce văzuse cu proprii să ochi, și sperînd din tot sufletul să o mai poată găsi în viață.

Cuprînsă de o durere cumpănă, Cathleen cazuse în genunchi, spanînd din tot sufletul:

Doamne, ajută-o! striga ea. Dar acum era cea care avea nevoie de ajutor.

Ibuse Marie și fișof! Vine copilul! Mai sîc armînsce întregul incident cu groaza și, cum o văzu pe Cathleen, și u imediat cî i trase în brațe-o. Copilul vine o ai dă vreme! zise ea și ceilalți se grabira să ajute.

În timp ce o ducea pe Cathleen înapoi, bisetecă de partea cealaltă se făceau toate eforturile pentru a o salva pe Megan din apa ce i putea deveni mormînt. Politșii se răspîndisera pe mal și dincolo de pod, pe partea cealaltă a canalului.

De pe margine i puteau zări pe Jake în apă.

Prea tîrziu! răcni el și Megan părea aproape ăpsită de viață în brațele lui. Fără să se gîndească la el, Norma se eliberă în stîrșit din strînsărea politșilor, alerga pînă la mal și se arunca în apa rece ca gheața, înotînd la doar cîțiva metri de locul unde Jake Brewer o ținea pe Megan.

Dîndu-și jos cizmele, ofiterul supetă din urina. În timp ce Norman se îndrepta spre Jake, poștășul se îndrepta spre Megan și de sus toți urmăreau scena cu sufletul la gură.

Acum nebun de-a binelea Jake Brewer o trase pe Meg sub apă, ținând-o acolo. Deodată fu tras afara. Până de unde, de groază, Norman se aplecă cu el. Nu se gândea la altceva decât că Megan trebuia salvată.

De trei ori se scutundară și de trei ori cei aflați pe mal crezură că s-a terminat. Când Norman ieși la suprafață, înmă dată, cu Jake ținând lângă el, arăta de bucurie răsunătoare. Se terminase. Atacatorul primise ceea ce merita.

Pe mal, câteva poliști făceau că erau disperate de a-l readuce la viață pe Megan. Era timpuriu și se pare că ajutorul venea prea târziu. Dar când ea deschise ochii și cu tot înălțară rug de milă, Norman o luă în brațe și stătea îmbrățișată, prinzând și ținând. Pătimiri încoace, poliștii se ocupau de recuperarea cadavrului celui care aproape că distrusese.

Privi! Cineva arăta spre canal și acolo prins într-o vîrtej, văzură buchetul. Unul al lui Megan, desăcurat și și putind înă de departe. Într-un fel, astăzi înăști pe tot.

În biserică, Cathleen se odihnea după traya tul scurt și violent. Grijă pentru Megan se amestecase cu bucuria în timp ce i puneau copilul în brațe.

E tata, spuse Marie. O fetiță frumoasă.

Ia un moment dat, cineva deschise ușa și strigă:

„E salvată!“ E blîndu se ia etica fix. Cathleen marmurii o multumire. Se aplecă la copilul din brațele ei și izbucni în lacrimi. Ceea ce simțea stringînd la piept, acea firava frumă abia venită pe lume, nu se mai putea compara cu nicio altă emoție pe care o trase pînă atunci.

Oh, Sînas, dacă ți ai putea vedea înca' șopti ca. Dacă ai fi fost aici, să ne țină în brațe.

Mai târziu, când Megan veni la ea, se îmbrățiseară și plinseseră.

Într-o noapte îi spusese Megan și, printre lacrimi, că nu avea privity la aceea mistică, părul negru și trăsăturile ei moarte.

Scuturată cu 'Silas' marmură ea, și niciodată el nu se aflase mai aproape de ea ca acum.

Afară oamenii vorbeau despre ziua aceea ca despre una pe care n-o vor uita niciodată. Povesteauă despre un nebun care încercase să omoreze o tină ră mureasă și se minunată de Cathleen, care născuse în casa Domnului.

O să fie un copil norocos toată viața! spuneau ei. S-a născut cu binecuvântarea Domnului.

Un altul pleacă să sporească bătrână și totu au înțeles ce vaise să spună.

20

În săptămîna următoare, Tom era destul de refăcut pentru a putea parasi infirmeria.

În moșierata și nerăbdătoare, Jessie se uitase după el toată dimineața. Văzu ambulanța venind dinspre cîmp, și afară și așteptă în casă, cu fața toată numai un zîmbet și cu brațele deschise în timp ce el, mergea încet pe cărare. Înima îi se strînsese cînd îi văzu chipul palid și privirea.

Îi bine să te vad din nou acasă! i-a spus ea, îmbrățîșindu-l. După cum o privise, era evident că și el se bucura să fie din nou acasă.

Ajunse în salonaș unde îl aștepta un foc tîrîzînd în șemineu și cutia de tutun pe mineral scaunului său. Parea

ca i cumpărase o noua pipă cu toate accesoriile posibile.
Ade-mecă m'rosar.

Crochete cu sunca? întrebă el, iar ea încuviință.

I, iartă cu mere pentru mai finiză și o porție de cremă
proaspătă, ca să fi mai revii.

Mai să fie! Ma faci să mă simt tare mândru, Jessie, spuse
el. Ce m'ay laee fără tine?

Cred că bine, zise ea, aștindu-și să se așeze în scaun.

Ar fi putut să-i spună că mai bine ar fi fost cu Cathleen,
ducându-i de mîna, dar și-a amintit de acel scandal din care
el ieșise bătut măr și-ăsa! aproape-moart pe o stradă întunecată,
nimeni nu-l-au prins pe diavol, una care te-au bătut, întrebă
ea, olieri nădu, o pipă și un zar. Ar merita să fie spuzarat și
ăsași să putrezească.

Handea el o privea foarte liniștit, Jessie se învînoață în
sinea ei.

Ima pare rău, se scuză ea. Ar fi trebuit să nu mai vorbesc
despre asta.

Stai jos, Jessie.

Ce spui tu acolo? Era ceva în vocea lui care o nelăștea.
Ți-e rău? întrebă ea. Și eu te supăr cu gura mea sloboadă.

Nu, nu mă superi! răspunse el. Vreau doar să li vorbesc
asta tot. Stai jos un minut, li arată scaunul din fața lui. Vreau
să știu ceva.

Înremurind de îngrijorare, Jessie făcu ce i se ceruse.

Cînd se mai liniști, ațintindu-l cu privirea și în nădu și
mîinile împreunate, așa cum făcea de obicei, el îi spuse:

În noaptea asta, cînd m-au atacat, Ereau o pauză,
trăgînd aer în piept, pentru că cereau vroia să spuna pelea
sa producea un șoc, cîel o mare pe ea fusese pentru el.
Poate chiar mai rău, era o femeie revînșta, totuși.

· Totuși, în regulă cu tine, nu'ntrebă, nervoasă! Mă dădă-mă-a spus, cînd am venit ieri să te văd, că trebuie să te lăsu-și să am grijă să te fie bine, ca să ti revii repede, astăzi e-a spus

Jessie: taie un pic! Te rog! Cînd arăși pînă, ca și un ochi și urechi, risipi temerile. E așa cum a spus medicul în afara de taiețar și vătălat, o să mă tefac repede

~ Atunci?

Cum am spus, e vorba de noaptea în care am fost atacat. Nu erau hoți de buzunare, cîră vroiau să mă fure portofelul așa cum am spus la poartă. Era vorba de altceva. Nu și am spus pentru că nu am știut cum

El o privea, cu ochii plini de dădere și ceva, ca un fulger străbătut mintea lui Jessie, făcînd o să înțeleagă

Era Robert, nu'! Cînd Tom încuviință, pînă, că se face mai mică în lăta lui. Oh! Doamne din Ceruri! El cuprinsese spaima. De ce? Scuturînd din cap a ne-nțedere, întrebă din nou: De ce ar face un lucru atît de îngrozitor?

Am fost cîră spuse Tom. Mă am încrezut în el. L-am lăsat în grija unora mai în vîrstă, crezînd că o să îndrume pe calea bună, și în tot acest timp acel cineva s-a stricat

Nu era nevoie să-i pronunțe numele, pentru că Jess e deja ghicise

Lou! O altă lovitură. Vrei să spui că Lou era cu el? Că el și Robert te-au bătut și te-au lăsat acolo, să mori? Era prea mult pentru ea!

Făcînd eforturi disperate, ca și cînd ar fi vrut să-și caute amintirea de lucruri arite. Tom îi poveste cele întîmpiate în acea noapte

Și cînd termină, Jessie întrebă

At să- pot afla vreodată?

Nu mi pot ierta mie mărturisi el pentru că am fost de prost. Tot timpul l-am făcut să meargă pe drumul lui lăzărind că fac bine în timp ce l-au se folosea de el făcându-l pe barbat să fie copia lui fidelă.

Nu aveai de unde să ști? spuse Jessie cu blînd. Nici una din noi n-a știut.

Zimbri amar

Ce ironie nu? mormăia el. Dacă Cathleen nu s-ar fi împotrivit, aş fi măritat-o cu el şi gata. Dumnezeu e Atotputernic. Nu merita să mă gîndesc la asta.

În timp ce Jessie se pregătea să servească cina, lăcără cu gîndurile duse în altă parte.

Marțea a cînd cina se isprăvi şi mai zăboviră pentru cîteva timp la masă vorbind despre ceea ce întâmplase în ultimul lun. Jessie îi mărturisă:

Lucy Fenshaw a fost pe aici?

De ce ar fi făcut asta?

Duminea s-a născut sărăci în discuţie pe Cathleen, Jessie formulă răspunsul în multe cuvinte.

Mi-a spus că Silas este foarte nefericit şi că vrea să o dau cîteva detalii despre o anumită persoană. El se părea că ştia ceva ce ea nu ştia, ceea ce bineînţeles că era adevărat.

Se tăia ciudat la ea.

I şti tare a naştri Jessie.

— Cîndodată este bine să îi aşi.

— Şi ştii ceva ce eu nu ştiu? Mereu banuise asta dar niciodată nu fusese cu adevărat sigur.

— Despre ce?

Despre motivul pentru care Silas a părăsit-o pe Cathleen ca să se însoare cu nesuferita aia nenorocita de Helen Furne.

Jessie încuvîntă.

Am vrut de multe ori să și spun, dar erau atât de supărați.
Acum nu sunt supărați, Jessie. Spune-mi.

Și tu a spus: Sositese vremea ca Tom să afle totul.

Eu a spus cum Edward Fenshaw se îngredase în datorii și
ajunsesese în pragul ruinei. Eu relatat că mi lumerii dadase un
batimatum și cum Silas fusese pus într-o situație imposibilă.

Cathleen a înțeles, spuse ea, dar asta nu a împiedicat-o
să-și frînga inima și pe a lui.

Tom stătu așa vreme îndelungată, cu capul înainte și fața
ascunsă în palme.

Eu de ce nu mi-a spus.

Și tot și de ce. Nu i-ar fi dat o altă șansă.

Și ea Silas este tata?

Încuviință.

Lucy Fenshaw știe că nepotul ei e pe drum?

Nu știu nimic, Jessie. Nu era sigur cum ar fi reactionat
el dacă i-ar fi spus că bebelușul se născuse deja și era o
fetiță frumoasă.

De ce nu i-ai spus?

Am fost teribil de speriată, dar am făcut o făgăduință și
nu mai pot de napoi, nu fără să o întreb pe Cathleen.

Mai și ceva de tata?

Încercată să înșirșit arăta ceva interes, i-a spus:

Am primit o scrisoare azi dimineață.

Pot să o vad și eu?

Emoționată, se grabi la sertar, și scoțind scrisoarea, i-o
închinse.

S-au întâmplat lucruri cumplite. Atenți, onă ea. Dar până
la urma s-au rezolvat. Și mai sînt și vești bune. Nu am avut
cui să-i spun și sînt așa de răvășită!

(Chiar și acum era atât de emoționată că abia se mai putea
stăpîni.

Deschizind scrisoarea, o întinse pe masă în fața lui Aru. Aru o privi seartă peste ea înainte să o dea înapoi.

Am vederea puțin în ceața din noaptea asta — nu se poate abține să n-o spună. Citește-o tu pentru mine, Jessie, vrei?

Bineînțeles că vreau. Și simt bucurioasă să o fac!

Punându-și ochelarii ei mici, Jessie începu să citească.
Dragă bunico,

Am atâtea să-ți spun că nu știu de unde să încep. La Jake Brewer testul dubitativ al lui Megan a apărut la munta ei simbolică trecută și a avut ca o scenă cumpărită. A simțit că din brațul lui Norman și s-a aruncat cu ea în canal.

Dar Norman nu s-a casat în timpuriu. S-a aruncat în apă și s-au luptat cu niște lei. Jake Brewer s-a înecat dar s-a nu fi parat sau pentru că apăsarea s-a făcut o zi pe Maxie. S-a întâmplat va scurge din închisoare dar din ferocitatea a ajuns acolo foarte repede și s-au ocupat cu o situație.

Acum să-ți spun și niște vesti mai bune.

Socul m-a făcut să nasc mai devreme. Chiar în birou, cu cu Maxie cea de-a patra și cu preotul care m-au ajutat am născut cea mai frumoasă fetiță pe care am bolezat-o. BONNIE. Oh bunico, seamănă atât de mult cu Silas iar părul ei e negru și ochii par a te străpung.

Mi-e dor de tine, mi-e dor de casa și de timpurile întinse. Totul în Londra este atât de închis, încât câteodată simt că mă sufoc.

Megan a plecat deja de o săptămână și mă simt ciudată fără ea. Mi-a trimis o ilustrată de la Paris. Se pare că îmi preia rolul de femeie maritată și acum ea se distrează minune.

Mi-am găsit de lucru și am și unde să locuiesc. Pot să-mi
cumpăr cu mine și așa cum știu banii nu pot să-ți plăti
nesfârșit. Nu cîta vreme chadirea este vinduta

Au te îngrijora. Când o să mă mai am să te arunc în
să locuiesc

Pînă atunci ai vreme de timp. Mi-aș dori ca tatăl să mă
terte și să putem fi iar prieteni. Știu că se gîndește că nu are
mult de cumpăra condiper mele dar nu știu cît de mult ne iubim
Tatăl are minciuna lui și l'înșeleg

Cu toată dragostea

Cathleen

Tom stătea foarte liniștit, cu ochii ochiși și o expresie de
regret pe față

Am fost cel mai mare dintre proști. Jessie' spuse el și
ca nimeni altă începuse să plîngă. I a început a suspina, apoi a
izbucni în plîns, ca și cînd o mare erisie a cîmpese

În brațele lui Jessie trupul lui Tom se scutura din cauza
tuspinelor. Bătrîna tăcea. Nu era nevoie de cuvînte

El lăsa să plîngă. Și ochii ei se umplură de lacrimi

Șocată și în același timp alinată, lăsa privirea să-i cadă
asupra scrisorii împăturite. De cînd îl știa pe omul ăsta
nimeni altă nu l'văzuse arătîndu-și cele mai adînci sentimente
Acum tristetea și regretul fuseseră scoase a oală

Prin ser soarea ei Cathleen îl amuiase imina

Casa rînată din capătul străzii Derwent era locul preferat
de întâlnire al nea-oșilor

Îți minte ce ti-am spus? În adîncul pînutei. Te-am
amenețat cu degetul pe țînar. Dacă vrei să în cu mine o să
faci ce ți spun, e clar?

Tănarul, Arnie Williams, trase pe nas și tuși ridicând din umerii săi osoși.

Din partea mea, totu', în regulă! marmură el. La har, la luminări, ochi lui, violenți îl măsurară pe Lou. Nu e chiar atât de mare încât să nu poată fi culcat la pământ, se gândi el. Așa vreme cât nu a să mă alungi imediat ce lașul ăla de Robert Țărară te arată lafa pe aici.

Lou zîmbi:

Nu prea îmi placea tu?

I-a fost frică de tine?

Asta nu e treaba ta, îl amenința Lou. O să am eu grijă de asta, dacă și cînd mi se va oler, prilejuri.

Deci? Despre ce afaceri vorbeai mai devreme? De ce sîntem aici? Ne întîlnim cu cineva important?

În semn întiner, el și Lou se uită la el.

Așa cum am spus, eu sînt șeful. Eu fac afaceri și te ascuți. Apoi faci ceea ce îți spun eu. După aceea, ai să fi plătit, dispari și nu sîrbi nici o vorbă. Înținzîndu-se spre el, la lumina luminării, parca de a dreptu îngrozitor. Ai înțeles?

Cum spui tu. Dar Arnie avea alte planuri, iar Lou nu făcea parte din ele.

Se auzi zgomot de pași.

Atenție! Ridicîndu-se în picioare, Lou se uită la gaură din perete. Stai și ascultă. Nimic mai mult.

Făcîndu-i semn să rămînă pe loc, Lou se îndreptă spre gaura din perete.

Aici, strigă el.

La lumina unei luminări, Helen Fenshaw gasi drumul prin moșoz, scîncînd de fiecare dată cînd călca pe vreun colț de cărămidă.

Nerabdator să pună mina pe bani. Lou i trase dintr-unul înăuntru.

– Nu-ți face grijă, spuse el, am să te conduc cu mine când terminăm.

De ce vrut să ne întâlnim aici? Speriată din cauza celorlalți ascunși în întuneric, starea ei de agitație sporî. De ce știam că o să fie așa? n-ai venit? Strimbînd din nas a dezgust protestă. Mă roase îngrozită?

Unele ce e mai mare e vorba de o crimă aici. La ce te-ai așteptat? Ca o să stăm la lumină unul lângă altul să ne vadă toată lumea? Nerabdator trecu la subiect. Vrei ca baba asta să dea colțu?

– Da.

Vreau jumătate din bani acum și jumătate cînd o să termin. Întind mina întinsă așteptă.

N-o faci cum trebuie. Deschizînd punga de catifea brodată cu perle scoase un leanc de bancnote și i le aruncă în mînă. Nu vreau treaba făcută pe jumătate.

Încesînd bancnotele în buzunar. Lou mă ceru detaliu.

Doar ca să nu încure femeie! rise el.

Simțîndu-se stînjănită de privirea celuilalt. Fiecare îi răspunsese cu o întrebare.

De unde știi că nu mă tragi pe sfoară, tu sau ilăian?

Poti doar să ai încredere în noi. O să ne facem treaba frumos și curat. Păstrează cealaltă jumătate din mîrfă, așa cum ne-am înțeles, și apoi n-ai să mai auzi nimic de noi.

N-o să te șantajăm, dacă asta te preocupă? interveni Arnie Williams.

FuriOS, Lou îi trase un ghiont.

Îi-am spus să-ți tîgă gura.

Lovitura îl plesni pe Arnie drept în cap, făcându-l să sară în picioare. Apucându-l de gât pe Lou, miră printre dinți:

Nimeni nu ridică mîna la mine.

Destul de înspăimîntată de ceea ce pusese la cale, dar și de insistențele lui de a se ridica în locușoara Helen se îngroză cînd văzu că cearta aia aniploare.

— Incețaji! Ispă ea, dar ticăloș! nu o auzi? (îzbind și ridicîndu-se, se repezeau unul la altul, ca două animale sălbatice.

Helen se întoarse cu gândul să o ia la fugă, dar chiar în clipa aceea Lou apucă o cărămidă și o aruncă spre Williams, care, văzînd o venind, se feri. Helen pensase că fu lovită în timp ce urmă o bufnitură profundă, apoi înșeie.

Dumnezeule! Atîpătorul, ar omorî-o? zise Arnie.

Se uitară la corpul neînsuflețit și la sîngele care țîșnea din rană, arătînd ca meara în semn întuneric.

Isuse! Lou își aminti imediat de noaptea cînd îl lăsase pe tatălui Robert mai mult mort, decît viu. Așteaptă o clipă! Cred că mai trăiește.

Aplecîndu-se, o atinse pe umăr. Nu se mișcă. Se uită în ochii ei, dar acolo găsi doar moarte.

Isuse! mai spuse el o dată, apoi plecă. Să nu suflî o vorbă! îl amenință pe tinăr. Sau o să mă întorc să mă ocup și de tine!

Rămăsese singur în pivniță cu ea. Arnie Williams chicoti.

Îi a luat un teanc de bani fără să facă treabă! zise el, lovind o peste piciorul întins. Îi ridică fusta, ca să se uite puțin. Ne-am fi putut distra noi doi, mormură el. Păcat!

Ochii ei erau deschiși și îi mîinșaseră avîntul.

Arnie o privi, după punga. O inspecta rapid, suficient ca să știe de scama ca merdă să rămîna.

Bani! ăștia or să mi ajungă să trăiesc bine o vreme! chicotii el.

Îi luă ceasul, brățara și-i smulse cerceii din urechi. În le-
sîndu-le pe toate în buzunar, se mai uită o vreme la ea.

Nu te aștept bine, nu așa, cucuana! zise el cu ironie,
apoi pica de acolo ca și cînd nimic nu se întîmplase.

Cu puțin noroc, s-ar putea să n-o găsească decît poate
după cîteva zile, poate chiar după o săptămînă.

Pînă atunci, ei vor fi departe.

21

Timp de o săptămînă întreagă nimeni nu știa nimic
despre Helen Fenshaw.

Silas anunțase din obligație autoritățile că aceasta
dispăruse.

Ai avut vreo neîntelegere? I-a întrebat și a luat cu ea
haine! Bani! A retras vreo sumă de bani din cont!

Toate aceste detalii erau verificate. Nu se retrăsese nici o
sumă mare de bani de la bancă, iar Helen avea acces la pro-
pria ei casă de bani. Cîrînd a devenit limpede că nu plecase
de acasă pentru a locui în altă parte.

Căutările erau în toi.

Cel care a găsit-o a fost un vagabond. Alb la față ca varul
și tremurînd ca varga ieșise în stradă ca să anunțe pe cineva.

După trei zile de la descoperire, autoritățile făcuseră o
arestare.

Silas își declară nevinovăția, dar probele împotriva lui
erau covîrșitoare.

Și Jessie era la fel de șocată ca tot ceilalți. Intrând în casa tăvă pe masă coșul de cumpărături și, ca de obicei, mersu-să-, sărute pe Tom.

«Cum te mai simți azi?» întrebă ea. Arăți mai bine observ. Parcă și a mai venit culoarea în obraji.

Încep lucrul de luni, răspuse el. Ted Mason s-a descurcat de minune, dar e timpul să preiau hătarile. Sînt pregătit. Cînta de atac!

Mă bucur să aud asta. Secolundu și fularul și haina, și agălă de cuiul din spatele uii. Ca de obicei, prinăa ymo după ce se întorcea din obositorul drum prin magazine, ei să și pregatească o băutară. Și asta făcea acum. Așa dat peș Edna la măcelărie. O știu cîntă peș la reședa la Fenshaw.

Da? Tom nu o cîntă deș de la britanie. Singa. Ii spus ceva în legătură cu treaba legată de Siras și nevasta lui? Coborîtoa cînd ea reveni în camera. Nu și-a spus dacă mă e arestat?

A zis că lucrurile merg prost. După spăsele l'anco autoritățile au dat buzna în casa și i-au închetat pe toți unul după altul. Scutară din cap cu pătore. Se pare că erau cîț pe ce să spună adevărul despre zvonurile care se vehiculau pe la spatele lui Lucy Fenshaw. Aveau camere separate și nu puteau suferi nici măcar să se vadă, asta e ceea ce mi-a spus Edna și cred că asta a spus și la poliție.

Tom avu nevoie de cîteva momente ca să și revină.

După ce mi ai spus de treaba aia, nu mă miră de ce nu putea să o sufere sub nici o formă. Orice bărbat ar fi urît-o.

Și totuși n-a omorît-o el, bag mîna în foc pentru asta.

Ești sigur? Fără munca sa, Tom avea destul timp ca să se gîndească la acest lucru. Mă gîndesc că dacă aș fi fost

forțat să mă însor cu o femeie pentru care să nu simt absolu-
t nimic. Am ar fi tentat s-o ucid cu mîna mea.

Nu! spuse Jessie cu lărie. Nu a fi niciodată în stare să-ți
viața cuiva, oricum ar fi. Și, mîna Silas. Cineva cunoaște
adevărul. Și ei știu că Silas nu e vinovatul.

Între pot spune că tu mi dai seama ce făcea în privr ta
aceea.

Șobolanii și tîi de unii unii altora. Dacă lui Jessie nu i
plăcea cineva, nu își schimbă părerea niciodată. O auzi
spunînd din bucatărie ceea ce o trîmînta cu adevărat. Mă
îngîi pareaza Cathleen. Zise ea. Cum o să i dai vestea? O să
fie o lovitură groaznică. Știu eu ce înseamnă!

- Mă gîndeam...

Întorcîndu-se cu două cani de ceai. Jessie îi întinse una
lui Tom, apoi se așeză în fața lui.

Ce e-le făcînd, Tom?

Nu s'genai de vestii pe care să i le spui printr-o scrisoare?
răspunse el.

Și Jessie se gîndise la asta.

Sînt de acord cu tine.

- S-a mutat?

Nu am auzit. Nu cred. Bolborosînd după ce luă o gură
de ceai. Jessie lăsă să se prelingă o picătură pe cană, care se
răci imediat. Nu ți amintești că mi-a spus în ultima scrisoare,
că, dacă se muta, o să-mi trimită noua adresă? C-e-i, Tom?
C'e te preocupă? Întreabă ea, curioasă.

Cred că noi doi ar trebui să mergem să o vedem.

Înima lui Jessie se umplu de bucurie.

Vorbești serios?

Da. Cred că trebuie să-mi mai fac noi cunoștințe.

Jessie oftă adinc

Ohi! Iom' nice, nu știu ce fericită sint. De cînd n' am
sensoarea lui Cathleen. Jessie tot sperase și se ruga
neîncetat.

Piccam la Londra peste cîteva zile' zise el. Am să n'
relac suficient pînă atunci.

22

Lucy era înnebunată

Într-un sa fîc tarc' n' spuse doctoru sir Feighton. Pentru
Sylas

Ierm' nîd consa taba se așeza înă ea

Toate astea și stori puterile n' explica el. Sint surprins
că poți să te înalți de tarc.

Lucy zîmbi

N' ai avut copii niciodată nu Mathew? Cei doi se
cunoșteau de foarte mu' tî vreme.

Nu, răspunse el. N' am fost niciodată alît de noroc os
„Sau ghinionist” se gîndi el. Totuși nu lăsă să i se vadă
adevăratele sentimente. Înțeleg ce spui, Lucy, dar nu te lăs
doborîță!

N-o să las să se întimplă asta' promise ea, jurîndu-și un
secret că o să facă tot ceea ce trebuia, fără să-i pese de soarta ei.

Cîră mai tîrziu era ajutată să se urce în trăsura

Ști unde să mergi n' spuse lui. Bîn' lîmbie așezînda
se pe banchetă. Cît timp sint acolo, du-te pe unde vrei. Mă
rei peste o jumătate de oră. N' tot să mă las să stau mai mu'
de alît.

La poarta inchisorii, gardienii o recunoscuta pe Lucy imediat. Chiar și printre gardieni, parerile erau împarte.

El a făcut-o! spusese unul mai în vîrstă, dar după ce la aproape să-l ucîderă, ceea ce nu avuseseră de gînd să facă.

Rutina era aceeași, de fiecare dată. Bill o ducea pe Lucy în scaunul cu roțile pînă la poartă, se puneau întrebări și bineînțeles se intra în cu rîspunsul, apoi, după ce treceau prin filtrul verficărilor permisiunii de vizitare și după ce era stampnat pe spate, înia atunci și dădeau drumul să treacă. Bill nu avea voie să o ducă decît pînă la ușa principală, de unde Lucy era luata de un gardian. Apoi Bill făcea drumul înapoi, ea să treacă de porți și să iasă afară în stradă. Se simțea mai sigur pe el și necînd intrădeau porțile în celălalt și își dădea de fiecare dată să bea o bere, ca să se calmeze puțin.

Cu gîndul asta se îndrepta spre trasura și apoi spre circulația în poarta cașilor.

Mai repede, îi spunea de fiecare dată hangului, îl gîndea să-l închis în spatele gratiilor a ora și să nu mai vezi din nou zice deasupra capului.

Oricît de distrus se simțea Silas, găsea mereu un zîmbet cînd Lucy venea să-l vadă.

Ce mai faci, fule? întrebă ea, dorindu și din tot sufletul ca el să-i spună tot.

Sînt bine, răspunse el. E doar o chestiune de timp pînă or să-l găsească pe faptas, apoi am să ies de aici. Și el știa și Lucy știa, că nu se mai căuta nici un alt suspect. Si as era suspectul principal și le era suficient faptul că el era cel potrivit.

Că orice mamă îl întreba numai, acur, obişnute.

Je hranesc bine? Vrei să-ți aduc ceva?

Îi venea tare greu să ascundă ceea ce simțea și cedevan.

Îi vedea cât era de trist și cei de mohoriți erau ochii lui frumoși și negri.

Nu tu ar trebui să fii aici! murmură ea, dar apoi se simți vinovată că o spusese.

În aceeași clipă, Silas realizează prin ce chinuri trecea.

Unde e mama? sunt aici pentru că n-ai suspectează de faptul că am omorât-o pe Helen. Trebuia să o faci să-și dea seama că nu avea nimic să-ți facă. Ori eu de mult și ar fi doborât. Nu or să mă lase să plec până n-or să fie pe deplin convinși că sunt nevinovat. Trebuie să te obișnuiești cu asta, sau a să-ți fac și mai mult rău. Cui de greu îi venea să fie dur! Dar trebuia! Ar fi mai bine pentru tine dacă nu ai mai veni pe aici.

Nu spune asta! Lucy făcuse garda joasă și el îi simțea privirea tristă. Nu sînt proasta, Silas. Știu ce cred eu și știu de ce ești aici. Și, totuși, vreau să știu că o să faci tot posibilul să te scoti de aici.

Silas se uită la figura ei obosită și la zîmbetul care se contura pe chipul ei frumos, iar în adîncul sufletului său simți o profundă tristețe.

Este tare încăpatinată, îi spuse el, dar nu vreau să te milogesc pe la avocat și pe la alții de prin breasia lor. În plus, Jack Turner a venit să mă vadă ieri. Mi-a jurat că va să se lupte din răsputeri pentru cazul meu și îi cred în ciuda îngrozitului ar fi putut să-i dezvalui eșecul mariajului său cu Helen. Se opri la timp.

Lucy îl făcu să se uite în ochii ei și îi îndemna să continue în ciuda a ceea ce întrebă curioasă.

Să-ți îndreptă greșeala cu grijă.

În ciuda faptului că e distrus de modul brutal în care a fost ucisă fiica ei, știe că sînt nevinovat. Unde e mama adevărul va ieși la iveală într-un fel sau altul. Situația nu i

chiar atât de neagra precum crezi. Dar așa era și amândoi — o știa. Pedepsea pentru că nă era spinzăratoarea.

Cum, veni vremea să plece.

Nu îi pierde speranța — șopti Lucy cu lacrimare șiivind pe obrazi. Nu să meară în bălădă.

Ai grijă de mine, zise el și se pregăti să se conducă înapoi din celulă.

Să as aveți încredere în speranța sa, nu știu dacă știa ceva de Cathleen. Dar din motive evidente se abțină. În pauză îndelungă — bine, mama lui habar nu avea despre adevărul cu privire la Kate pentru Cathleen. De ce ar ști?

Întors, Arthur Shaw House. Lucy se întinse pe o banchetă să și ia respirație. Prin marea ei zburau tot felul de gânduri legătura. Să fie Helen și detelul în care se prezintă s-a călăia. Se gândește la Edward și la lucrurile îngrozitoare care se întimplaseră înainte să și ia viața.

Lucy nu ca vocea ridicată ce se auzeau din bibliotecă de fiecare dată când venea Jack Turner. Apoi șoapte cînd ea intra în camera lui. Lucrare mică, dar neașteptate, reșite din cotidian.

Într-un puzzle carna nu i găsea rezolvare

(1) bătăie — scută în ușa o facu să tresară

Întră

(2) și se deschise și Maggie intră

Văcări căneva doamna

— Cine e?

— E doamna Butler

Oh, adică aveți și spune — bucatărescă să ne pregătească mîște lăscărie și — ne cămă cu cea proaspăt. Te rog Maggie.

Pina să și omă Jessie. Lucy își cobori picioare și și trase o pălărie peste ele — dar se simțea încă prea întepene și

neliniștită ca să se ridice din scaun. Oricum, o întâmpină pe Jessie cu un zimbet de bun venit.

Jessie: Ce bine că ai venit. Mă simt atât de singură aici, fără să vorbesc cu cineva în afară, bineînțeles, de servitori, dar nu se arde, or să audă prostii pe care le îndrugă o prăvălă bătrână ca mine.

Lucy o întreabă de Tom, iar Jessie o întreabă de Silas și nu trecu mult până să se averta la vorbă.

Mă am întrebă în ște lucruri a-a-tare, la care nu am reușit să ți răspund în afara, Jessie.

Lucy nu ațase. De fapt, sperase asta în fiecare zi, dorind și ca Jessie să vină să o viziteze și acum, iată o.

Te așteptam! m-amrtur, ca. Am știut că ai să vi să mă vezi.

Ai venit să ți spun că de rău mi pare pentru Silas și pentru că e la închisoare, dar așa cum i-am spus lui Tom chiar azi dimineața, nu ai putea niciodată să ia viața cuiva niciodată!

Îți mulțumesc, Jessie. N-am încetat să sper. Nu pot și n-am s-o fac.

Mă e ceva, dar nu simt sigură dacă o să ajute la rezolvarea cazului sau că împotrivă. Jessie îți dădea seama că, dacă s-ar fi știut că Silas fusese forțat să se însoare cu Helen, aceasta ar fi avut unmar, dezastruoase.

Căminia, Jessie. Spune-mi ce te frământă.

Să-l ține de spus, începu ea. Despre Silas și Helen și despre căsătoria lor. Apoi, mai e Cathleen și i-a e ceva ce trebuie să știu.

Direct, se ațase ca spunându-i lui Lucy despre nepotul ei o să i lumineze viața. Jessie începu să i povestească.

PARTEA a IV-a

APRILIE 1901

**CER SENIN
DUPĂ PLOAIE**

23

Strălucirea blindului soare de aprinsă promitea o primăvară timpurie.

Mergând pînă la ușa din spate Joseph Woodley se uită în grădină. Văzuse tătă-tea și numai din zămbeț cînd privea să cerceteze în ochii soarelui pe Cathleen și pe copil.

Întinzînd rufele spălate Cathleen nu și pierdeă firea din ochi nici o clipă. Copilul stătea culcat pe pătură lîngă ea „Ă, mă frumoasă!” murmură ea, rîzînd cînd copilul gînguri „Ă, mă frumoasa mamei!”

Joseph se privea vreme îndelungată gîndindu-se ce spectacol neînuit i s'era dat să vadă Cathleen cu părul ei lung, rebel în suflarea blîndă a brizei, și copilul destul de viguros în ciuda nașterii premature, și a fel de frumos ca mama îi făcea plăcere să le vadă.

Întorcîndu-se în casă, o strigă pe menajeră și îi ceru niște suc.

Să aduci în grădină, mai zise el.

Prinsă cu treaba, Cathleen nu i-auzi apropiindu-se.

„Iac bine că ești în grădină!” zise el, scuzîndu-se în același timp pentru că o speriasese. „Mi-am permis să comand niște suc de portocale — asta dacă nu te saturei că stau și eu pe aici!”

Nu ar face mare plăcere, nu-i așa Bonnie? Apucîndu-se îș-lua fetta în brațe. Se așeză la masă, lîngă el. E o zi atât de frumoasă — m-am gîndit să mă apuc de spălat. Nimic nu i

ma, frumos dect să vezi cearșafurile și lenjeria bătute de vînt.

Joseph Woodley o certă

Nu te oprești niciodată, nu?

Buna dispoziție a lui Cathleen dispăru pentru o clipă

Dacă te oprești stai să te gîndești și dacă stai să te gîndești te întristezi. Zimbi și buna dispoziție n'arevi. Mai deg abă n'înțelegi.

Vad asta. Lui Joseph Woodley nu i paruse niciodată rău că o asase pe Cathleen să se ocupe de casa. Casa mea n'a fost nicînd mai curată ca acum, nu plînd de risete. O amenință în glumă cu degetul și o influență nefastă pentru noi.

Cathleen se uită în jurul ei. Grădina era un loc minunat, cu alei înguste, cu niște ascunse și arbuști plini de culcare.

Sînt mîi pumită de locurile astea, răspunse ea. Pe cît de multumită aș putea fi, fără s'as' gîndi ea.

Menajera veni cu sucul. O gîdîă pe Bonnie sub bărbie făcînd o să chicotească fericită.

Pe cînd tata se îndepărta, Cathleen îi făcu din ochi în semn de mulțumire, gest care nu trecu neobservat.

Vezi că am dreptate? rîse Woodley. Ești o influență nefastă.

Legănîndu și copilul pe genunchi, Cathleen turnă suc pentru amîndoi.

N'ar trebui să mai pierd timpul! spuse ea. Am mîntă treabă.

Prosta! Chicotînd se uită la copil. I se potrivește numele, observă el. O cheama Bonnie și e puternică la fel ca mama ei.

Ma se mi a dat ideea pentru nume. rîse Cathleen. Cînd s-a născut. Ma se mi a spus că „e o fetiță sănătoasă și

frumoasă. Se uită la fiica ei care pe zi ce trecea semăna tot mai mult cu Silas. Avea dreptate. E un nume perfect pentru ea!

Bărbatul se uită la parul roșu al lui Cathleen și la corbii care moșteniseră aceleasi bucle dese și dezordonate.

— O să-ți dea multa bataie de cap cînd ai să începi să o piepteni, rîse el.

Cathleen chibzui:

— Deja o face!

Ai mai auzit ceva de prietena ta Megan?

— Cred că nu e dor de casă, zise ea. Am primit o carte poștală azi. Megan mi-a scris că se pregătește să se întoarcă acasă. Normal ar vrea să înceapă lucrul.

— Credeam că a renunțat la afacere.

A făcut-o dar după cum spune Megan, vrea să se apuce de altceva.

Hm. Poate vorbește cu mine. S-ar putea să-l îndrept pe o direcțiune bună. Sunt tot felul de oportunități pentru un om întreprinzător în afaceri în plină dezvoltare. Se opri pentru că trecu ceva prin minți. Apropos de asta, o să plec în nord la prima oară în mine dimineea. Mi-am cam neglijat afacerea! zise el. Sunt afaceri neterminate și chestii din astea.

Mai statu cîteva minute înainte să plece.

Ramă să singură cu gîndurile ei. Cathleen și-ar fi dorit mult să poată merge cu el. Cu fiecare minut care trecea, i se făcea și mai mult dor de casă, mai ales de cînd o născuse pe Bonnie.

Într-o zi, cine știe? zise ea trecîndu-și degetele prin părul fetei. Oh Bonnie n-ar fi grozav să-i văd iar pe bunica și pe tata?

S-lasă-l reveni în minți imediat.

Mă întreb dacă ai să-ți vezi tatăl vreodată! Zise ea cu amărăciune. Sper că da. Oh, sper din toată inima! Dar nu prea se întreabă de vreo șansa.

Asta-i reaminte

Nu am primit nici o scrisoare săptămîna asta! murmură ea. Cînd o să termin treaba, am să-ți scriu banicii cîteva rînduri. Vreau să știu ce mai pîne la cale.

24

Jack Turner nu era omul care să umbre prin cîrciumi dar, de cînd îi fusese ucisă fiica, îl mîcînau de tot felul de sentimente de vinovăție.

De unde pînă mai deunăzi prefeta să bea singur, acum căuta compania celorlalți. Pălăvricea lor îl mai ajuta să treacă peste depresie.

De data asta mersese în o circumă la capătul străzii Argyle, cît mai departe de strada Derwent. Circumarul era un tip prietenos.

Nu te am mai văzut pînă acum pe aici, nu? se întînzindu-i o ha-bă de bere.

Dîndu-i bani, Jack răspunse:

- Nu am mai fost pe aici. Nu prea merg prin cîrciumi de obicei. Nu i spusese cine era. Se vorbea deja prea mult și se făceau speculații în Blackburn despre femeia găsită în pivniță. Bătură crunt pînă a fost ucisă, spuneau ei.

Dar nu știau nimic sigur.

Doar cîmîmăbura nenorociți care o făcuseră știau ce se întîmplase cu adevărat.

Pe măsura ce timpul trecea și cârciuma se umplea, era imposibil să nu cuprindă vorburi de băutură.

Ar fi putut să fie o prostituată, spuse unul. Se știe de multă vreme că — femeie de viață nobilă poate pune ochii pe cineva din casă și de jos.

Da, bine dacă ar fi avut ceva legături nobile, spuse altul. Spune locu — asta fac.

În momentul ăsta și bine amestec de băutură, Jack ar fi vrut să-l pocărească. Dar un al treilea interveni.

Nu. Nu e ea o prostituată. Helen Fenshaw era dintr-o familie bună. După cum se știe prin ziare, a fost păcăluită de un porc ce i era sot. El a omorât-o nu mai încap pe aici o îndrăgălată.

Un altul statuse la bar aproape tot timpul cât stătuse și Jack. Auzind discuția aprinsă, se apropie cu halba în mână și cu o mână stângă. Mergea impleticindu-se din cauza băuturii pe care o turnase în el.

Nu, bărbatul ei a omorât-o! zise el rîzînd, cu nasul în halba de bere. Aș putea să vă spun cine a omorât-o, dacă vreți. Auzindu-l, ceilalți izbucniră în ris.

Ei nu! Blackworth! Ce povești ne mai spui!

Îtragînd un scaun mai aproape de cei de la tejghea, trînti halba pe tăblie.

Nu sînt povești! se apără furios. Dacă mă lăsați să vă spun, cred că poliția ar trebui să-l ațutze pe Arnie Williams.

Da. De ce? Blackworth era renumit pentru născocirile sale. Se obișnuiseră să rida pe seama lui.

Atunci ce spunei de asta? zise el printre sughițuri. Se făcea că mîndăra niște bani și oricîl am încercat să seot vreun ban de la el, n-am reușit, cînd, pe nepusă masă, scoate foarte fermecut o pungă de catifea brodată cu perle, care părea să fi costat o carușă de bani și era plină doidora de bani.

Inventezi, ticălos scrinut! Mai spune asta o dată și cineva
o să sfârșească în ștreang

Merită să fie spânzurat, pentru că el a făcut o Armie
Williams a omorât-o pe femeia aia, cum mă vedeți și cum va
văd. A tîel cum ar fi făcut rost de atîta bani!

Pe neașteptate, hăngul îi lua halba

Mai bine pleacă de aici, dacă ști ce-ți mai bine pentru
tine. Spunînd asta, îi facu vînt spre ușă strigînd: Și să nu te
mai întorci.

Blestemînd și înjurînd, Blackworth plecă

Păstrînd o marecare distanță între ei, Jack Turner îl urmă

25

– Ce o să facă? Toni știa tot despre mîin rea, ar Jessie
cu Lucy Fenshaw. O să-și ună tot S-tas! Mă refer la copil.
Jessie ridică privirea de pe lucru

A zis că nu. După cum stau lucrurile, ar fi cumpănit

– Înțeleg.

Jessie își aminti cum decursese conversația cu Lucy

A fost o lovitură teribilă pentru ea, și atacerea cu Jack
Turner și cu soțul ei, dar mi-a spus că mereu a hănuit că
punea ceva la cale. Dar nu și putea da seama ce anume

Și a zis ceva de copil?

Nu și mai încăpea în piele de bucurie. Dar așa cum îi
am spus, nu o să se ducă la Cathleen. Zicea că ar fi ca și cînd
și ar cere drepturile asupra copilului

O vrea pe Cathleen a noastră, să vină la ea, nu?

Da. Scotînd scrisoarea, ar Cathleen din buzunar. Jessie
o strînsese la piept. Chiar azi a sosit. I am dat lui Lucy adresa

lui Cathleen, așa că o să-i scrie curînd, și speră ca fata noastră să vină să o vadă, cît timp mai e pe aici.

– Nu o să-i spună că Silas e în închisoare, nu?

– A zis că nu.

– Cînd ai să-i răspunzi, să-i spui lui Cathleen că o să-i facem o vizită curînd. Chicoti. E timpul să-mi cunoască nepoțica, nu crezi?

Își zîmbiră. Chiar atunci se auziră bătăi în ușă.

– Cine e? întrebă Tom.

Ușa se deschise și în prag apărură Robert, arătînd jalnic și demn de milă.

– Pot să mă întorc acasă? întrebă și lăsă capul în jos.

Jessie se gîndi că era mai bine să-i lase să vorbească singuri.

– Eu am treabă la bucătărie, zise ea grăbindu-se să plece.

Dar, de după perdea, urmărirea să vadă ce se întîmplă.

– Să nu fii dur cu băiatul! șopti ea, uitîndu-se spre Tom, dar acesta nu o putea auzi și ea știa asta.

– Tu ești diavolul care aproape că m-a omorît!

– N-am fost eu – n-aș putea face una ca asta. Oricum nu l-am mai văzut de atunci. Vocea îi tremură. Am... tot rătăcit pe străzi.

– Văd asta! Puți de la o poștă. Uită-te la tine! Ridicîndu-se de pe scaun, Tom se răsti la el cu furie. Ce blestemăție. Cineva se ține de coada ta, așa-i? Te-ai speriat și te-ai gîndit să dai fuga acasă? Amintindu-și cît de aproape fusese de moarte din cauza loviturilor, îl cuprinsese furia. Nu ești binevenit acasă. Nu te vreau prin preajmă. Du-te în canal, de unde ai venit. Du-te. Pleacă!

Fără nici un avertisment, băiatul căzu în genunchi, cu ochii înlăcrimați îndreptați spre tatăl lui, rugîndu-l blînd:

– Te rog, tată, lasă-mă să mă întorc acasă. Mi-am învățat

lecția și îmi pare rău. Lacrimile îi curseră pe obraji și se prelinseră lin. Te iubesc, tată. Îmi vreau familia înapoi. Acum știu ce înseamnă asta!

În timp ce Robert plîngea în fața tatălui său, Jessie, suspinînd în bucătărie, pleda în favoarea băiatului. „Lasă-l să se întoarcă acasă, Tom. Nu-i întoarce spatele.” Dar nu se putea amesteca. Tot ce putea face era să privească în continuare și să se roage.

Și rugăciunile i-au fost ascultate.

Văzîndu-l în situația aceea pe propriul său fiu îngenucheat, implorînd iertare, Tom făcu ceea ce oricare tată ar fi făcut.

– Ridică-te, fiule! Vocea îi era calmă.

Pînă să se ridice în picioare, Tom îl și cuprinse în brațe. Bineînțeles că poți să te întorci acasă, zise el, cu ochii strălucind din cauza lacrimilor gata să izbucnească. Dar adăugă, cu un glas aspru: Nu mai tolerez nici o prostie. Vreau să-ți alegi mai bine prietenii de-acum înainte. Și ai să lucrezi peste program, ori de cîte ori va fi nevoie.

Rizînd, Jessie ieși din bucătărie, ca să-l îmbrățișeze pe Robert așa cum nu o mai făcuse niciodată pînă atunci.

– Nu mai trebuie decît ca și Cathleen a noastră să se întoarcă acasă, zise Tom.

Și, spre uimirea lor, Robert avea să le dea niște vești care ar fi putut să facă acest lucru posibil.

26

Îmbrăcată cu cele mai bune haine ale ei, Cathleen arăta minunat.

– Unde mergem? Excursia planificată pentru parc nu fusese niciodată atît de lungă.

– O să te duc undeva unde știu eu! zise Joseph. Vreau să cumpăr locul ăla și aș vrea să-ți spui și tu părerea... ca femeie, zic. Se întâmplă adesea ca bărbatul să deseneze o casă și ca femeia să se plîngă cum că nu e bine. Mă tem că e cam la cîteva ore de aici. Nu te deranjează, nu?

Cathleen era încîntată.

– Nu, dacă nu vă deranjează că o să întîrzii cu cina! răspunse ea.

Cînd, mai tîrziu, ea și copilul se treziră dintr-un somn adînc și înviorător, Cathleen văzu locuri cunoscute și un ținut care, pentru ea, era plin de amintiri din trecut. Uimită, se uită la cel care o angajase.

– Te-am mințit, să mă ierte Dumnezeu, mărturisi Woodley. E un plan pe care l-am ticluit de ceva vreme, îi spuse el. Știu că bunica ta e bolnavă și nu poate călători și mai știu cît de dor ți-e de ea, așa că m-am gîndit... dacă bunica ta nu poate ajunge la tine, am să te duc eu la ea.

Arăta spre Jessie, care se grăbea pe alee, pe cît de repede îi permiteau picioarele bătrîne.

– Uite-o! Iat-o!

Rîzînd și plîngînd, cele două femei se îmbrățișară strîns, iar copilul se agită puțin. Apoi Jessie îi spuse că se putea întoarce acasă fără nici o problemă, pentru că nu mai era nimeni care să obiecteze.

Cînd Cathleen deschise ușa, dinăuntru se auziră urale, uimind-o. Acolo erau Jack Turner, Lucy, în scaunul ei cu roțile, Robert, și tatăl ei, fericit să o vadă.

– Lasă-mă să țin eu copilul! zise Tom, luînd-o pe Bonnie din brațele ei. Tu du-te să o ajuți pe bunica ta să pregătească niște gustări.

În timp ce mergeau spre bucătărie, Jessie rămase în urmă, lăsînd-o pe Cathleen singură.

Cathleen se întoarse și-l zări:

– *Silas!*

Rămase cu gura căscată și inima i se umplu de bucurie, iar cînd el o luă în brațe, sărutînd-o și învîrtînd-o, ea rîse și plînsese și toți veniră să-i privească.

Întreaga poveste ieșise la iveală, despre asasinarea lui Helen și despre arestarea lui Silas, și despre faptul că Robert știa de planul uciderii lui Lucy.

I-au povestit cum Jack Turner îl auzise vorbind pe bărbatul de la cîrciumă și cum îl urmărise și cum, mai tîrziu, îl determinase să depună mărturie la poliție. Arnie Williams și Lou Matheson erau acum în pușcărie, așteptînd procesul pentru jaf și complicitate la crimă.

Ținîndu-și fiica pe un braț, iar cu celălalt strîngînd mîna lui Cathleen într-a lui, Silas le promise celor de față:

– Cînd va fi momentul potrivit, ne vom căsători.

Și chiar așa se întîmplă, într-o minunată zi de iunie, după o ploaie ce făcuse să strălucească toate florile. Păsările cîntau prin copaci și soarele strălucea, parcă binecuvîntîndu-le iubirea.

– Vezi curcubeul? arată Silas.

Cathleen se uită în sus.

– E frumos! zise ea.

– Am o amintire specială! îi spuse el. M-a ajutat să nu-mi pierd mințile în pușcărie. Și i-a povestit despre o altă zi ca aceea, pe cînd ea era un copil, cînd i s-a părut că tot curcubeul strălucea în jurul ei. Ești izvorul meu de aur! zise el, și chiar așa simțea cu tot sufletul său.

– Hei! Ajunge cu pâlăvrăgeala și cu lingușelile! le strigă Jessie. Omul ăsta așteaptă să vă facă o poză!